

Důvodová zpráva

I. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Daňová soustava v České republice se skládá z daní (v užším slova smyslu), které jsou upraveny následujícími zákony:

Daně:

- Přímé daně:
  - Důchodové daně (upraveny zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů)
    - Daň z příjmů fyzických osob
    - Daň z příjmů právnických osob
  - Majetkové daně:
    - Daň z nemovitostí (upravena zákonem č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů)
      - Daň z pozemků
      - Daň ze staveb
    - Silniční daň (upravena zákonem č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů)
    - Převodní daně (upraveny zákonem č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů)
      - Daň dědická
      - Daň darovací
      - Daň z převodu nemovitostí
- Nepřímé daně:
  - Všeobecné nepřímé daně
    - Daň z přidané hodnoty (upravena zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů)
  - Výběrové nepřímé daně
    - Spotřební daně (upraveny zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů)
    - Energetické daně (upraveny zákonem č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů)

Parlament České republiky schválil komplexní změnu soukromého práva hmotného, tzv. rekodifikaci soukromého práva hmotného. Tato rekodifikace se skládá z několika zákonů, které nabyly platnosti dne 22. března 2012, a to

- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník,
- zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) a
- zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém.

Tato rekodifikace přinese s účinností k 1. lednu 2014 rozsáhlé změny v oblasti soukromého práva hmotného. Dojde ke zrušení desítek zákonů a jejich nahrazení těmito novými zákony.

V reakci na přijetí zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), byla Ministerstvem spravedlnosti ve spolupráci s jinými resorty připravena řada novel právních předpisů integrovaných do zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva. Dále byly Ministerstvem spravedlnosti předloženy návrhy zcela nových právních předpisů (např. zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, zákon o zvláštních řízeních soudních, katastrální zákon).

V oblasti daňového práva (v širším slova smyslu) došlo k rozsáhlým změnám dosavadní právní úpravy zákonem č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů. Tento zákon realizuje projekt jednoho inkasního místa a harmonizace základů daní z příjmů a veřejných pojistných. Účinnost tohoto zákona je stanovena na 1. ledna 2015.

Současná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Navrhovaná právní úprava má za cíl s účinností od 1. ledna 2014

- I. **přizpůsobit daňové zákony rekodifikaci soukromého práva hmotného,**
- II. **realizovat I. fázi jednoho inkasního místa;** plně spuštění jednoho inkasního místa (II. fáze) se předpokládá s účinností od 1. ledna 2015.

ad I.) Přizpůsobení daňových zákonů rekodifikaci soukromého práva hmotného

Od 1. ledna 2014 je nutné přizpůsobit daňové zákony již platné rekodifikaci soukromého práva hmotného. Primárně je přizpůsobení ostatních zákonů v právním řádu České republiky realizováno pomocí zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva, připravovaného v gesci Ministerstva spravedlnosti. Do tohoto zákona změny daňových zákonů nebyly z důvodu kvantitativního i tematického začleněny a jsou předkládány samostatně.

Témata, jež jsou obsahem návrhu zákona o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného a dalších souvisejících změnách, jsou následující:

- a) **Přijetí rekodifikace soukromého práva hmotného** vyvolalo nutnost přistoupit ke změnám v daňových zákonech, z nichž většina má povahu legislativně technickou, a to z důvodu **sjednocení terminologie**. Navrhovaná právní úprava v souvislosti s výše uvedeným novelizuje zejména následující daňové a navazující zákony:
  - Zákon o daních z příjmů
  - Zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů
  - Zákon o pojistném na důchodové spoření
  - Zákon o dani silniční

- Zákon o dani z přidané hodnoty
- Zákon o spotřebních daních
- Zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů (v částech týkajících se energetických daní)
- Daňový řád
- Zákon o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů
- Zákon o povinném značení lihu

Úprava v zásadě **přejímá stávající věcné řešení**. Pokud přece jen dochází k některým věcným změnám, jedná se pouze o změny z důvodu zajištění vzájemné kompatibility právního řádu. Především navrhovaná úprava obsahuje změny terminologické a legislativně technické.

V případě **zákona o daních z příjmů** byla zvažována varianta zpracování nového zákona jako alternativa k novelizaci stávajícího. Především vzhledem k velkému množství nutných změn a s tím související časové náročnosti přípravy byla po zohlednění názorů správce daně (Generálního finančního ředitelství) a odborné veřejnosti (Komorou daňových poradců) zvolena varianta novelizace stávajícího zákona. Přípomínky odborné veřejnosti směřovaly zejména ke krátké legisvakanční době, která by mohla vést k právní nejistotě dotčených subjektů, pokud by nový zákon vstoupil v účinnost dne 1. ledna 2014.

Vzhledem k tomu, že dne 1. ledna 2014 vstoupí v účinnost nový občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích a některé další předpisy, na které navrhovaná úprava reaguje, bylo nutné k tomuto datu přijmout příslušné změny daňových zákonů alespoň **formou novelizace zákonů stávajících**. Výjimkou je právní úprava daně z převodu nemovitostí, kde je navržen zcela nový zákon o dani z nabytí nemovitých věcí.

- b) Vzhledem k potřebě vzájemně sladit změny zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, s novelou zákona o daních z příjmů je součástí navrhované úpravy také **novela zákona o účetnictví**, která měla být původně součástí návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva.
- c) Do zákona č. 280/2009 Sb., **daňový řád**, ve znění pozdějších předpisů, bylo nutné promítnout i jiné než terminologické změny, které s sebou přináší rekodifikace soukromého práva hmotného. Jako příklad změny terminologie lze uvést nahrazení právního úkonu právním jednáním, právní způsobilosti svéprávností. Konkrétní změny jsou uvedeny ve zvláštní části důvodové zprávy.

Nejvýraznější zásah do daňového řádu je úprava **přechodu daňové povinnosti**, zejména pak dědictví v případě přechodu daňové povinnosti fyzických osob. Oproti stávající úpravě je navrhována změna okamžiku přechodu daňové povinnosti na dědice. Ta bude přecházet dnem rozhodnutí soudu o dědictví, nikoli tedy smrtí zůstavitele.

- d) **Zrušení zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí a integrace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů**

Daň z převodu nemovitostí bude nahrazena daní z nabytí nemovitých věcí, která bude upravena v samostatném novém zákoně o dani z nabytí nemovitých věcí. Tento zákon přináší zásadní změnu v osobě poplatníka této daně, jímž má být zásadně nabyvatel vlastnického práva k nemovité věci.

Daň dědická a daň darovací jsou na základě Programového prohlášení Vlády České republiky ze dne 4. srpna 2010 inkorporovány do zákona č. 586/1992, o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, čímž dochází k zavedení režimu daní z příjmů také pro tyto převodní daně. Veškeré příjmy fyzických a právnických osob z nabytí dědictví nebo odkazu je navrhováno osvobodit od daně z příjmů. Podle údajů daňové správy je z důvodu osvobození osob blízkých výnos daně dědické velmi nízký a jeho výběr neekonomický.

Dochází tak ke zrušení zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

e) **Novela stávajícího zákona o dani z nemovitostí**

Navrhuje se přijetí nového zákona o dani z nemovitých věcí, jehož předpokládaná účinnost nastane v průběhu roku 2014. Daň z nemovitých věcí podle nového zákona však bude poprvé stanovena až na zdaňovací období roku 2015. K překlenutí přechodného období roku 2014 se navrhuje zachovat účinnost stávajícího zákona č. 338/1992 Sb. o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, a to do 31. prosince 2014.

V této souvislosti navrhovaná právní úprava zákona o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného a dalších souvisejících změnách, mění pro zdaňovací období roku 2014 rozhodný den pro stanovení daně z nemovitostí, a to z 1. ledna 2014 na 31. prosince 2013. Tím bude docíleno stavu, že rekodifikace soukromého práva hmotného neovlivní stanovení daně z nemovitostí na zdaňovací období roku 2014.

ad II.) Realizace I. fáze jednoho inkasního místa

Dále navrhovaná úprava navazuje na zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který realizuje projekt jednoho inkasního místa a harmonizace základů daní z příjmů a veřejných pojistných.

Dochází k posunu účinnosti některých ustanovení zákona č. 458/2011 Sb. o jeden rok dopředu, tj. na 1. ledna 2014. Dále jsou doplněny změny další, které v souhrnu s těmi, které jsou již součástí zákona č. 458/2011 Sb. a u nichž je navrhován posun účinnosti na 1. leden 2014, tvoří I. fázi projektu jednoho inkasního místa. Jde zejména o tyto změny:

Změny v zákoně o daních z příjmů

- zrušení vybraných osvobození v návaznosti na „audit výjimek“ (např. hodnota přechodného ubytování, nejde-li o ubytování na pracovní cestě do 3 500 Kč měsíčně, odchodné u vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, odpočet zaplacených členských příspěvků odborové organizaci, odpočet z titulu úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání, příjmy dlužníka v reorganizaci, komplexní úprava v oblasti členských příspěvků),
- osvobození dividend a veškerých podílů na zisku pro fyzické i právnické osoby vyplácené mezi tuzemskými poplatníky a poplatníky EU, Švýcarska, Norska a Islandu,
- prodloužení lhůty pro osvobození příjmů fyzických osob z prodeje cenných papírů ze 6-ti měsíců na 3 roky; zavedení ročního limitu 100 000 Kč pro osvobození příjmů z prodeje cenných papírů, které nejsou součástí obchodního majetku,

- snížení limitu pro odpočet úroků z hypotečních úvěrů a z úvěrů ze stavebního spoření z 300 000 Kč na domácnost na 80 000 Kč,
- zvýšení maximálního limitu pro odpočet darů na veřejně prospěšné účely u fyzických osob na 15 %, u právnických osob sjednocení limitu na 10 %,
- omezení možnosti uplatnění daňových úlev pouze pro fyzické osoby - nerezidenty s výjimkou rezidentů EU, Norska a Islandu,
- zrušení možnosti uplatnění základní slevy na dani pro osoby s měsíčními příjmy převyšujícími čtyřnásobek průměrné mzdy,
- zrušení zaměstnaneckého zvýhodnění zavedeného zákonem č. 458/2011 Sb.,
- zavedení možnosti u daňového rezidenta vypořádat svou roční daňovou povinnost podáním daňového přiznání i v případě příjmu ze závislé činnosti zdaněného zvláštní sazbou daně,
- nulová sazba daně u vybraných investičních fondů a důsledné zdanění výplat ze systému kolektivního investování včetně podílů na zisku; v návaznosti na nový zákon o investičních společnostech a investičních fondech změna terminologie a zpřesnění daňového režimu,
- zvýšená podpora výzkumu a vývoje rozšířením o odpočet od základu daně také v případě pořízení výsledků výzkumu a vývoje od výzkumných organizací a meziročního přírůstku,
- zjednodušení tvorby opravných položek k pohledávkám,
- v rámci podpory exportu rozšíření možnosti zahrnování hodnoty nesplacených pohledávek do daňových nákladů, a to do výše přijatého pojistného plnění,
- zrušení tzv. superhrubé mzdy; v důsledku toho nastavena sazba daně z příjmů fyzických osob na 19 %,
- zvýšení hranice osvobození u příjmů z příležitostných činností nebo z příležitostného pronájmu movitých věcí, včetně příjmů ze zemědělské výroby, která není provozována podnikatelem (samostatně hospodařícím rolníkem) z 20 000 Kč na 30 000 Kč,
- úprava způsobu zdanění příjmů ze závislé činnosti tak, aby samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou zvláštní sazbou byly příjmy, které nepodléhají veřejným pojistným, tzn. příjmy z dohody o provedení práce podle zákoníku práce a současně se z téhož důvodu zvyšuje hranice měsíčního příjmu z 5 000 Kč na 10 000 Kč,
- zavedení osvobození příjmů žáků a studentů z praktického výcviku,
- aktualizace přílohy zákona o daních z příjmů sloužící pro zařazení majetku do odpisových skupin ve vazbě na platné číselníky ČSÚ.

Změny v pojistných zákonech

- Změny v účasti zaměstnanců na nemocenském a důchodovém pojištění
  - harmonizace s předpisy veřejného zdravotního pojištění

- za zaměstnance se nebudou považovat pouze osoby činné na základě konkrétního právního vztahu výslovně uvedeného v zákoně, ale též další osoby, jejichž příjem podléhá dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
- bude výrazně přiblížen okruh osob platicích pojistné na nemocenské a důchodové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění a daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
- Zrušení výjimek z vyměřovacího základu pojistného zaměstnanců
  - pojistnému na sociální zabezpečení a pojistnému na zdravotní pojištění budou podléhat téměř stejné příjmy, jako dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti
  - budou zachovány pouze odlišnosti nezbytné vzhledem k okruhu osob účastných pojištění a výpočtu dávek důchodového a nemocenského pojištění

Změny v daňovém řádu

- možnost platit vybrané daně inkasem či prostřednictvím SIPO (např. daň z nemovitosti, zálohy na dani z příjmů),
- rozšíření přístupu do Daňové informační schránky – vedle stávajícího přístupu prostřednictvím uznávaného elektronického podpisu bude umožněn přístup prostřednictvím datové schránky,
- zajišťovací příkaz bude moci vedle uhrazovacího způsobu zajištění připouštět rovněž blokační způsob zajištění (dojde k blokaci peněžních prostředků na příslušném bankovním účtu),
- úprava umožňující zavedení elektronických dražeb,
- možnost uložit pokutu za opožděné tvrzení daně v poloviční výši v případě, kdy je před uložením této pokuty daňové tvrzení podáno, jedná se o první pochybení tohoto druhu v daném kalendářním roce a dotyčný nemá evidován nedoplatek,
- nová úprava pokuty za nesplnění povinností nepeněžité povahy se sankcí do 500 000 Kč (dosavadní pořádková pokuta neumožňuje sankcionovat nesplnění registrační, oznamovací, ohlašovací či záznamní povinnosti),
- snížení úroku, který je správce daně povinen hradit, coby „paušalizovanou náhradu škody“ za to, že neoprávněně zadržoval prostředky daňového subjektu, na úroveň nařízení vlády o úroku z prodlení podle občanského zákoníku.

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Vzhledem k předpokládané účinnosti nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích ke dni 1. ledna 2014 je nezbytné k tomuto datu **reagovat na změny, které rekonstrukce soukromého práva hmotného přináší**. Jde jak o změny terminologické, tak o zavedení některých nových v českém právním řádu dosud neexistujících institutů a změny

v institutech stávajících (např. znovuzavedení zásady superficies solo cedit, zavedení institutu svěřenského fondu).

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Základní meze pro uplatňování právních předpisů stanoví Ústava České republiky a Listina základních práv a svobod.

Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží státní moc všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Podle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Povinnosti mohou být také ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny). K tomu se v daňové oblasti uplatní ještě ustanovení čl. 11 odst. 5, které stanovuje, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona. Kromě toho je nutno dbát i mezi vyplývajícími z ústavně zajištěné nedotknutelnosti vlastnictví.

Přezkumu ústavnosti zákonné úpravy daní, poplatků nebo jiných obdobných peněžitých plnění se Ústavní soud věnoval již mnohokrát, např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 12/03 či Pl. ÚS 7/03 (sv. 34, s. 184, č. 512/2004 Sb.). Z této judikatury vyplývá, že:

1. Z ústavního principu dělby moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy), jakož i z ústavního vymezení zákonodárné moci (čl. 15 odst. 1 Ústavy), plyne pro zákonodárce široký prostor pro rozhodování o předmětu, míře a rozsahu daní, poplatků a peněžitých sankcí. Zákonodárce přitom nese za důsledek tohoto rozhodování politickou odpovědnost.
2. Ústavní přezkum daní, poplatků a peněžitých sankcí zahrnuje posouzení z pohledu dodržení kautel plynoucích z ústavního principu rovnosti, a to jak neakcesorické (čl. 1 Listiny), tj. plynoucí z požadavku vyloučení svévole při odlišování subjektů a práv, tak i akcesorické v rozsahu vymezeném v čl. 3 odst. 1 Listiny. K principu rovnosti Ústavní soud ve své konstantní judikatuře uvádí, že se nejedná o kategorii absolutní, nýbrž relativní (srov. Pl. ÚS 22/92).
3. Je-li předmětem posouzení ústavnost akcesorické nerovnosti vzhledem k vyloučení majetkové diskriminace, případně toliko posouzení skutečnosti nepředstavuje-li daň, poplatek nebo jiná peněžitá sankce případný zásah do práva vlastnického (čl. 11 Listiny), je takový přezkum omezen na případy, v nichž hranice veřejnoprávního povinného peněžitého plnění jednotlivce státu, vůči majetkovému substrátu jednotlivce, nabývá škrtícího (rdousícího) působení. Jinými slovy ke škrtícímu (rdousícímu) působení dochází, má-li posuzovaná daň, poplatek nebo peněžitá sankce ve svých důsledcích konfiskační dopady ve vztahu k majetkové podstatě jednotlivce.

Navrhovaná právní úprava je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a garantuje dodržování základních lidských práv a svobod. Zohledněny jsou rovněž výše uvedené nálezy Ústavního soudu.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

Navrhovaná právní úprava je plně slučitelná s právem Evropské unie a ustanovení navrhované právní úpravy nezakládají rozpor s primárním právem Evropské unie ve světle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.

S poukazem na sekundární právo Evropské unie lze konstatovat, že také v tomto ohledu předkládaná právní úprava respektuje závazky, které pro Českou republiku v této oblasti z členství v Evropské unii vyplývají.

V daňové oblasti je nutné zdůraznit, že třebaže legislativa přímých daní zůstává v pravomoci členských států a obecně nepodléhá na úrovni Evropské unie celkové harmonizaci, čl. 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "SFEU") stanovuje, že "Rada na návrh Komise [...] přijímá směrnice o sblížení právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování vnitřního trhu." Vzhledem k absenci jiných ustanovení SFEU, která by Evropské unii svěřovala pravomoc v oblasti legislativy zdanění příjmů, je zde pravomoc Rady přijímat směrnice podle čl. 115 SFEU dána pouze v rozsahu, v jakém je nezbytné odstranit překážky při vytváření nebo zajištění fungování vnitřního trhu.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s relevantním sekundárním právem Evropské unie v oblasti přímých daní:

- Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. května 2004, resp. do 1. ledna 2005 u změn provedených směrnicí Rady 2003/123/ES;
- Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (kodifikované znění). Pro provedení této směrnice nebyla stanovena transpoziční lhůta;
- Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. ledna 2004;
- Směrnice Rady 2003/49/ES ze dne 3. června 2003 o společném systému zdanění úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států. Tuto směrnici bylo nutné transponovat do právního řádu České republiky do 1. ledna 2004.

Kromě článku 115 SFEU jako základu pro harmonizaci v oblasti přímých daní jsou členské státy povinny při výkonu svých pravomocí respektovat principy dané SFEU (zejména články 19 SFEU, 45 SFEU, 49 SFEU, 56 SFEU, 63 SFEU) a dbát na to, aby nedocházelo k neodůvodněné diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo neodůvodněnému omezení volného pohybu osob, služeb a kapitálu nebo svobody usazování, jak bylo opakovaně potvrzeno Soudním dvorem EU. Navrhovanou právní úpravou budou tyto principy plně respektovány.

V oblasti daně z přidané hodnoty je navrhovaná právní úprava plně slučitelná s právními akty Evropské unie, a to především se směrnicí Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

Navrhovaná právní úprava je v souladu i s relevantním sekundárním právem Evropské unie v oblasti spotřebních daní, které tvoří zejména tyto směrnice:

- Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů;

- Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů;
- Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje;
- Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny;
- Směrnice Rady 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost některých členských států uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění;
- Směrnice Rady 2004/75/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, pokud jde o možnost Kypru uplatňovat u energetických produktů a elektřiny dočasné osvobození od daně nebo sníženou úroveň zdanění;
- Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS;
- Směrnice Rady 2011/64/EU ze dne 21. června 2011 o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků (kodifikované znění).

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Mezinárodní smlouvy mají z hlediska hierarchie právních předpisů aplikační přednost před zákony a právními předpisy nižší právní síly. Vztah mezinárodních smluv vůči vnitrostátním právním předpisům je vymezen v článku 10 Ústavy České republiky, kde je princip aplikační přednosti mezinárodních smluv výslovně stanoven. Stanoví-li tedy mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Článek 10 Ústavy tak zaručuje, že při případném nesouladu vnitrostátního práva s mezinárodní smlouvou musí být respektována právě mezinárodní smlouva.

V daňové oblasti je vliv mezinárodních smluv nejpatrnější u omezení suverenity při ukládání a vymáhání daňových povinností, která je založena na bázi dvoustranných smluv. Ty jsou uzavírány jednak v oblasti daní z příjmů a z majetku, v menším rozsahu též v oblasti daně dědické a darovací. V kontextu mezinárodního práva jsou pro oblast daní významná především doporučení OECD. Česká republika má v současné době uzavřených více než 70 bilaterálních smluv o zamezení dvojího zdanění v oblasti daní z příjmů a z majetku. Při jejich uzavírání byla využita zejména modelová smlouva OECD (Model Tax Convention on Income and Capital) určená pro smluvní vztahy mezi státy srovnatelné hospodářské úrovně a modelová smlouva OSN (United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries) obsahující prvky zdůrazňující ochranu daňových příjmů smluvní strany, která má nesrovnatelně nižší ekonomickou výkonnost. Vzhledem k aplikační přednosti mezinárodních smluv je nutné vždy přednostně použít smlouvu o zamezení dvojího zdanění před vnitrostátní úpravou, a to v těch případech, na které se tyto mezinárodní smlouvy vztahují. Navrhovaná právní úprava je s tímto principem plně v souladu.

Vedle smluv o zamezení dvojího zdanění existují také další mezinárodní ujednání, která mají vliv na daňový režim některých příjmů. Jde např. o Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích (č. 157/1964 Sb.) či o Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích (č. 32/1969 Sb.).

Pokud jde o aplikaci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz sdělení č. 209/1992 Sb.) v oblasti daní a jiných povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, lze poukázat na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ferrazzini proti Itálii. Podle tohoto rozhodnutí daňové záležitosti dosud tvoří součást tvrdého jádra výsad veřejné moci, přičemž veřejný charakter vztahu mezi daňovým poplatníkem a daňovým úřadem nadále převládá. Z rozhodnutí dále vyplývá, že čl. 1 Protokolu č. 1, týkající se ochrany majetku, vyhrazuje státům právo přijímat zákony, které považují za nezbytné, aby upravily užívání majetku v souladu s obecným zájmem a zajistily placení daní. Z uvedeného vyplývá, že aplikace Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod v daňové oblasti je velmi omezená, resp. prakticky vyloučena.

Navrhovaná právní úprava tak bude zajišťovat plnění všech závazků, které se na upravovanou oblast vztahují a které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a dalších dokumentů. Lze tedy konstatovat, že navrhovaná právní úprava je plně v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

S ohledem na skutečnost, že navrhovaná právní úprava obsahuje pouze změny vyvolané rekodifikací soukromého práva hmotného, nepředpokládá se její dopad na veřejné rozpočty.

Hospodářský a finanční dosah navrhované úpravy byl v případě změn souvisejících s jedním inkasním místem zhodnocen již v rámci obecné části důvodové zprávy k zákonu č. 458/2011 Sb.

V ostatním lze odkázat na důvodovou zprávu k návrhu zákona o veřejných pojistných a správě daně z příjmů fyzických osob.

8. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Vzhledem k tomu, že navrhovaná právní úprava obsahuje v zásadě pouze legislativně technické změny vyvolané rekodifikací soukromého práva hmotného nebo posunutí účinnosti již platné úpravy, nepředpokládá se její dopad na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů.

9. Zhodnocení korupčních rizik navrhovaného řešení (CIA)

Obecně lze k navrhované úpravě ve vztahu ke vzniku korupčních rizik uvést následující:

1) Přiměřenost

Po stránce věcné představuje navržená právní úprava zejména regulaci práv a povinností v oblasti daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění; tyto lze ukládat pouze na základě zákona. Práva a povinnosti v daňové oblasti musí být regulovány právním předpisem o síle zákona jako jediným přiměřeným nástrojem, který nemá alternativu.

Z hlediska přiměřenosti zvolené právní úpravy je nutno ji posuzovat skrze

- i. kvalitu normativního textu a
- ii. zhodnocení širě diskrece, jakou umožňuje.

ad i. Jakoukoli právní úpravu je nutno poměřovat tím, jak je legislativně zakotvena. Jednoznačné a jasně formulované ustanovení je méně náchylné z hlediska zneužití

ke korupčnímu jednání, neboť jeho výklad připouští minimální pochybnosti. Jasnou úpravu lze jen těžko vykládat *in praeter legem*. Navržená právní úprava si jako jeden ze základních cílů vymezuje jednoznačnost a vnitřní bezrozpornost jednotlivých ustanovení. S ohledem na zvolenou techniku novelizace je však zřejmé, že tato ambice je limitována stávající podobou a systematikou jednotlivých daňových zákonů.

ad ii. Pokud jde o rozsah působnosti správního orgánu, je rozhodující jak zákonný okruh působností jako takový, tak míra diskrece, kterou zákon při výkonu jednotlivých působností správnímu orgánu umožňuje, resp. jakou míru diskrece zákon předpokládá. Jakýkoli normativní text zakotvující určitou míru diskrece sám o sobě představuje potenciální korupční riziko. Proto se při přípravě takového ustanovení vždy poměřuje nutnost zavedení takové diskrece daného orgánu s mírou zásahu do individuální sféry subjektu, o jehož právech a povinnostech by se v rámci této diskrece rozhodovalo. Navržená právní úprava mění kompetence správních orgánů pouze způsobem, který zpřesňuje rozsah kompetencí stávajících, nebo stávající kompetence ve stejném nebo upraveném rozsahu svěřuje jinému správnímu orgánu, který je schopen tyto kompetence vykonávat efektivněji, anebo zavádí kompetenci novou, a to pouze v rozsahu nezbytném pro úpravu vztahů, které mají být právní úpravou nově regulovány.

2) Efektivita

Z hlediska efektivity lze k předložené úpravě poznamenat, že k uložení i k vynucování splnění povinnosti při správě daní je příslušný věcně a místně příslušný správce daně (srov. § 13 a násl. daňového řádu, § 4 a násl. zákona o Finanční správě České republiky, resp. § 4 a násl. zákona o Celní správě České republiky). Tento správce daně obvykle disponuje podklady pro vydání daného rozhodnutí, ale i potřebnými odbornými znalostmi, čímž je zaručena efektivní implementace dané regulace i její efektivní kontrola, případně vynucování. Nástroje kontroly a vynucování jsou v oblasti správy daní upraveny jako obecné instituty daňového řádu, v případě jiných působností pak obdobnými instituty správního řádu.

Vzhledem k tomu, že v naprosté většině případů jsou správci daně orgány Finanční správy České republiky nebo orgány Celní správy České republiky, lze v daňové oblasti hovořit vysokém stupni plošného zajištění a kontrolování plnění zákonem uložených povinností. Orgány Finanční správy České republiky, resp. orgány Celní správy České republiky jsou soustavy orgánů, jejichž působnost je rozložena na celé území České republiky. Orgány Finanční správy České republiky jsou soustavou třístupňovou, orgány Celní správy České republiky jsou soustavou dvoustupňovou, což zajišťuje rovněž optimální vertikální rozložení výkonu zákonné působnosti. Vnitřní organizační struktury těchto orgánů jsou pak uspořádány tak, aby rozsah působnosti, která jim byla zákonem svěřena, byly schopny plně a efektivně zajišťovat.

Efektivita implementace navržené právní úpravy je rovněž dána velmi širokým okruhem daňových subjektů, vůči nimž regulace směřuje a jimž jsou práva a povinnosti stanovovány na principu rovnosti.

3) Odpovědnost

Z hlediska odpovědnosti lze ke zvolené právní úpravě uvést, že z úpravy příslušnosti v rámci výkonu správy daní, resp. jiných působností, které jsou dotčeny zvolenou právní úpravou, je vždy zřejmé, jaký konkrétní správce daně, resp. správní orgán je v daném případě příslušný (srov. § 13 a násl. daňového řádu, § 4 a násl. zákona o Finanční správě České republiky, resp. § 4 a násl. zákona o Celní správě České republiky).

republiky). Zvolená právní úprava vždy jasně reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem.

Odpovědnou osobou na straně správce daně, resp. jiného správního orgánu je v daňovém, resp. správním řízení, vždy úřední osoba (např. zaměstnanec v příslušném orgánu Finanční správy České republiky, srov. § 12 daňového řádu). Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání konkrétního správního orgánu, přičemž popis své organizační struktury je správní orgán povinen zveřejnit na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Totožnost konkrétní úřední osoby je přitom seznatelná zákonem předvídaným postupem (srov. § 12 odst. 4 daňového řádu); úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat příslušným služebním průkazem.

Při tvorbě právní úpravy se z hlediska koncentrace, resp. dekoncentrace, respektuje struktura daných orgánů, jimž je působnost svěřována. V daňové oblasti se bude jednat typicky o strukturu orgánů Finanční správy České republiky, resp. Celní správu České republiky. Uvedené soustavy orgánů jsou přitom koncipovány na klasickém hierarchickém principu nadřízenosti a podřízenosti jednotlivých orgánů, které soustavy tvoří, vlastní orgány jakož i soustavy jako celek fungují na obvyklém monokratickém principu řízení. Působnost správce daně prvního stupně je tak svěřována finančnímu úřadu, resp. celnímu úřadu, aby v rámci hierarchie byl zajištěn devolutivní účinek opravných prostředků a efektivní mechanismus vnitřní kontroly.

Ustanovení § 102 odst. 1 daňového řádu stanoví, že každé rozhodnutí musí obsahovat jak označení správce daně, který rozhodnutí vydal, tak podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, případně uznávaný elektronický podpis úřední osoby. Tím je vždy možno původce rozhodnutí jasně a osobně identifikovat. Obdobná je situace též v režimu správního řádu.

4) Opravné prostředky

Z hlediska opravných prostředků existuje možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu správce daně v první řadě v podobě řádného opravného prostředku, kterým je odvolání, resp. rozklad (srov. § 109 a násl. daňového řádu). V souladu s § 102 odst. 1 písm. f) daňového řádu má správce daně povinnost v rozhodnutí uvést poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku. Neúplné, nesprávné nebo chybějící poučení je spojeno s důsledky *pro bono* daného subjektu uvedenými v § 110 odst. 1 daňového řádu. Existuje také možnost užití mimořádných opravných prostředků dle daňového řádu (srov. § 117 a násl. daňového řádu). Vedle opravných prostředků daňový řád připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět: námitku (srov. § 159 daňového řádu), stížnost (srov. § 261 daňového řádu), podnět na nečinnost (srov. § 38 daňového řádu). Obdobná je situace též v režimu správního řádu.

5) Kontrolní mechanismy

Z hlediska systému kontrolních mechanismů je nutno uvést, že oblast daňového práva se pohybuje v procesním režimu daňového řádu, jenž obsahuje úpravu kontroly a přezkumu přijatých rozhodnutí, a to primárně formou opravných prostředků. Proti rozhodnutím je možno podat odvolání anebo v určitých případech užit mimořádných opravných prostředků či jiných prostředků ochrany (viz předchozí bod). Vedle toho lze využít rovněž dozorcí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti všech rozhodnutí vydávaných v režimu daňového řádu.

Soustavy orgánů vykonávajících správu daní, resp. další dotčené působnosti současně disponují interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuální povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá stát.

Z hlediska transparency a otevřenosti dat lze konstatovat, že navrhovaná úprava nemá vliv na dostupnost informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Při správě daní se uplatňuje zásada neveřejnosti. Informace o poměrech daňových subjektů jsou tak chráněny povinností mlčenlivosti pod hrozbou pokuty do výše 500 000 Kč a nemohou být zpřístupněny veřejnosti. Tím ovšem nemůže být dotčeno právo samotného daňového subjektu na informace o něm soustředěvané. Toto právo je realizováno prostřednictvím nahlížení do spisu a osobních daňových účtů. Získání informací je daňovým subjektům umožněno také prostřednictvím daňové informační schránky dle § 69 daňového řádu.

Pokud dochází k zavedení nových kompetencí orgánů veřejné správy, jsou potenciální korupční rizika, jež nejsou popsána výše, zohledněna ve zvláštní části důvodové zprávy.

10. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

Hodnocení dopadů regulace (RIA) nebylo zpracováno vzhledem k tomu, že se jedná o doprovodnou legislativu k rekodifikaci soukromého práva hmotného, u níž se RIA nezpracovává, a s ohledem na fakt, že se jedná o část úkolu z Plánu legislativních prací vlády na rok 2013, jež bylo schváleno usnesením vlády č. 916 ze dne 12. prosince 2012, u něžž bylo schváleno hodnocení dopadů regulace (RIA) nezpracovávat.

II. Zvláštní část

K části první - změna zákona o daních z příjmů

K čl. I

K bodu 1 (§ 2 odst. 1)

V ustanovení § 2 odst. 1 je zavedena legislativní zkratka „dále jen poplatníci“ pro další označování poplatníků daně z příjmů fyzických osob. Přitom pojem „poplatník“ je v zákoně bez bližšího určení používán jak pro označení poplatníků daně z příjmů fyzických osob, tak pro označení poplatníků daně z příjmů právnických osob. Legislativní zkratka v § 17 odst. 1 pro poplatníky daně z příjmů právnických osob byla odstraněna zákonem č. 428/2011 Sb., proto se navrhuje vypuštění legislativní zkratky analogicky i v § 2 odst. 1. Ze systematiky je poté snadno odvoditelné, že se v části první pojmem poplatník rozumí poplatník daně z příjmů fyzických osob a v části druhé poplatník daně z příjmů právnických osob.

K bodu 2 (§ 2 odst. 1)

Zavádí se pojmy „daňový rezident České republiky“ a „daňový nerezident“, které jsou definovány v § 2 odst. 2 zákona (daňový rezident České republiky) a v § 2 odst. 3 (daňový nerezident). Takové vymezení umožní používání pojmů jednak v rámci zákona o daních z příjmů (namísto odkazování na příslušná ustanovení zákona) ale též v jiných právních předpisech v rámci právního řádu.

K bodu 3 (§ 2 odst. 2)

Zavádí se pojem „daňový rezident České republiky“, který je možné v kontextu daně z příjmů fyzických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 2 odst. 2“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech v rámci právního řádu.

K bodu 4 (§ 2 odst. 3)

Úprava zavádí pojem „daňový nerezident“, který je možné v kontextu daně z příjmů fyzických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 2 odst. 3“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech.

K bodu 5 (§ 2 odst. 3)

Úprava zavádí pojem „daňový nerezident“, který je možné v kontextu daně z příjmů fyzických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 2 odst. 3“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech.

K bodu 6 (§ 2 odst. 4)

Jde o terminologickou změnu navazující na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

K bodu 7 (§ 3 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Tato legislativní změna reaguje na fakt, že legislativní zkratka „daň“ je v zákoně o daních z příjmů použita nevhodným způsobem.

Ze systematiky zařazení příslušného ustanovení a z textu daného ustanovení je dnes v řadě ustanovení nutné dovodit, zda se hovoří o dani z příjmů fyzických osob, o dani z příjmů právnických osob o jiné dani či dokonce o dani v teoretickém (obecném) smyslu. Proto je nutné v těchto ustanoveních výše uvedenou legislativní zkratku odmítnout. V tomto směru se

nabízí zejména použití výkladu systematického, neboť část první zákona o daních z příjmů upravuje daň z příjmů fyzických osob a část druhá tohoto zákona daň z příjmů osob právnických. Části třetí a čtvrtá pak upravují zejména společná a zvláštní ustanovení týkající se obou daní z příjmů. S tímto výkladem však nelze vystačit, neboť v současné době jsou v těchto částech zákona upravena i ustanovení týkající se pouze jedné daně. Jako příklad lze uvést ustanovení § 35ba, které se týká pouze daně z příjmů fyzických osob. Zde je tudíž nutné dovodit, že pojem „daň“ použitý v tomto ustanovení nezahrnuje obě daně z příjmů, ale pouze daň z příjmů fyzických osob.

K bodu 8 (§ 3 odst. 1 písm. a))

Ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 9 (§ 3 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

K bodu 10 (§ 3 odst. 1 písm. d))

Označení „pronájem“ je nepřesné zejména v ohledu, že se jako soukromoprávní institut nepoužívá. V tomto ohledu byl zvolen pojem „nájem“, který dle § 21c odst. 4 zahrnuje kromě nájmu samotného také institut pachtu, čímž bude zachován současný věcný stav. Jedná se tedy o ryze legislativně technickou úpravu.

K bodu 11 (§ 3 odst. 3)

Z důvodu navrhovaného rozšíření zákona o daních z příjmů o příjem z titulu darování se navrhuje doplnit do zákona ocenění jiného majetkového prospěchu, jehož obsahem je opakující se plnění na více let.

Při aplikaci odstavce 3 je třeba mít na mysli, že písm. b) je vůči písm. a) speciální.

K bodu 12 (§ 3 odst. 4 písm. a)

Z důvodu navrhovaného rozšíření zákona o daních z příjmů o příjmy z titulu dědění a darování je nutné z právní úpravy vypustit ustanovení vylučující příjmy nabyté děděním nebo darováním z předmětu daně.

K bodu 13 (§ 3 odst. 4 písm. b)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 14 (§ 3 odst. 4 písm. b)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 15 (§ 3 odst. 4 písm. c)

Jedná se o úpravu navazující na terminologii nového občanského zákoníku, jejímž cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva

(k vypořádání společného jmění manželů dochází při jeho zrušení, zániku nebo zúžení jeho rozsahu, srov. § 736 a násl. NOZ).

K bodu 16 (§ 3 odst. 4 písm. f))

Navrhuje se do stávajícího ustanovení zákona o daních z příjmů doplnit podmínky, za kterých předmětem daně nebude příjem z převodu majetku mezi osobami blízkými v souvislosti s ukončením zemědělské činnosti (např. otce), kdy v rámci rodiny v zemědělské činnosti bude pokračovat jiná osoba (např. syn).

Počínaje r. 2008 podmínky předčasného ukončení zemědělské činnosti vycházely z nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005, o podpoře rozvoje venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova – EZFRV a nařízení vlády č. 69/2005 Sb., o stanovení podmínek pro poskytování dotace v souvislosti s předčasným ukončením provozování zemědělské činnosti zemědělského podnikatele, ve znění nařízení vlády č. 512/2006 Sb.. Účelem daňové úpravy je odstranit daňovou zátěž pro nové nabyvatele zemědělského majetku (většinou děti), kteří pokračují v zemědělské činnosti osoby, která předčasně ukončila svoji zemědělskou činnost z důvodu získání dotace (většinou rodičů). Jde o převod zemědělského podniku v souladu s uvedeným nařízením vlády č. 69/2005 Sb.. Vzhledem k tomu, že uvedené programy k podpoře rozvoje venkova v současné době končí, je třeba, aby v následujících letech podmínky stanovil přímo zákon o daních z příjmů.

Dojde-li k darování výše uvedeného majetku, na straně obdarovaného (např. syna) se podle § 3 odst. 4 písm. f) zákona nejedná o zdanitelný příjem, dojde-li k prodeji majetku, na straně prodávajícího není příjem z prodeje předmětem daně tak, jako platí doposud. Pokud by však nabyvatel, který získal majetek darem, zemědělskou činnost ukončil do 3 let od nabytí majetku, nebude již takový příjem příjmem, který není předmětem daně. V takovém případě je příjem předmětem daně, a to v tom zdaňovacím období, kdy vznikl. Nabyvatel by tedy musel podat dodatečné daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém majetek získal a příjem z titulu daru uvést jako zdanitelný příjem podle § 7 zákona. V případě, že by nabyvatel, který získal majetek koupí, zemědělskou činnost ukončil do 3 let od nabytí majetku, nebude již takový příjem příjmem, který není předmětem daně. Prodávající by musel podat dodatečné daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém majetek prodal, a příjem z prodeje příslušného majetku uvést jako zdanitelný příjem. S ohledem na délku lhůty pro stanovení daně (viz § 148 daňového řádu) bude vždy tato lhůta ještě běžet, tudíž daň bude možné na základě podaného dodatečného daňového přiznání stanovit. Navrhuje se, aby toto dodatečné zdanění příjmu poplatníci provést nemuseli, pokud by nabyvatel majetku v zákonem stanovené tří leté lhůtě zemřel.

K bodu 17 (§ 3 odst. 4 písm. g) bod 1)

Navrhovaná úprava reaguje na nový občanský zákoník, který již nepoužívá pojem „podílové spoluvlastnictví“. Jedná se o vypořádání spoluvlastnictví podle § 1141 NOZ, kdy dojde k rozdělení věci ve spoluvlastnictví přesně podle velikosti spoluvlastnických podílů, aniž by docházelo mezi spoluvlastníky k finančnímu vyrovnání.

K bodu 18 (§ 3 odst. 4 písm. g bod 2)

Úprava je přesunuta do § 3 odst. 4 písm. c).

K bodu 19 (§ 3 odst. 4 písm. g) stávající bod 3)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem. Do zákona je dále třeba promítnout skutečnost, že stavba (s výjimkou dočasné stavby) se podle nového občanského zákoníku stává součástí pozemku.

K bodu 20 (§ 3 odst. 4 písm. i))

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden pojem „bezúplatný příjem“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění. V § 3 odst. 4 písm. i) se z předmětu daně z příjmů fyzických osob vylučuje „výhoda“ poskytnutá dlužníkovi při bezúročné zápůjčce, při výpůjčce nebo výprose spočívající v neposkytnutí protiplnění. Obdobná úprava je provedena u daně z příjmů právnických osob.

K bodu 21 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 22 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 23 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souvislosti se záměnou pojmů „byt“ a „jednotka“ provedenou v bodě 22.

K bodu 24 (§ 4 odst. 1 písmena b) až d))

K písmeni b): Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

Dále se navrhuje od daně osvobodit příjem z prodeje práva stavby, je-li zřízena stavba vyhovující tomuto právu. Pokud stavba tomuto právu vyhovující zřízena není, příjem z prodeje práva stavby osvobozen od daně z příjmů nebude.

K písmeni c): Navrhovaná úprava při snaze zachovat současný stav reaguje na nový obsah pojmu věc obsažený v novém občanském zákoníku, kdy věcí v právním smyslu je vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí. Na rozdíl od občanského zákoníku z roku 1964 zahrnují věci v právním smyslu jak kategorii věcí hmotných, tak i nehmotných (např. předměty spadající do průmyslového a jiného duševního vlastnictví, zaknihované cenné papíry aj.).

K písmeni d): Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku (§ 2894 a následující NOZ). Z důvodu potřeby snižovat v zákoně výjimky ze zdanění se navrhuje omezit osvobození přijaté škody u nemajetkové újmy (tato byla dosud od daně plně osvobozena) pouze na škodu na zdraví. Zároveň se z osvobození vylučuje ta část náhrady škody, o kterou je náhrada škody navýšena v důsledku mimořádné obliby věci (srov. § 2969 NOZ). V případě, že škůdce je povinen poškozenému nahradit cenu zvláštní obliby, není z osvobození vyloučena celá výše nahrazené škody, ale pouze ta část, která běžnou náhradu škody navyšuje o cenu zvláštní obliby. Jelikož úmrtné a příspěvek na pohřeb podle zvláštních právních předpisů nemají povahu náhrady škody ani nemajetkové újmy, bylo jejich osvobození od daně přesunuto do § 4 odst. 1 písm. i) upravujícího obdobná plnění z veřejných rozpočtů poskytovaná na základě zákona.

Znění písmene d) rovněž reaguje na legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 25 (§ 4 odst. 1 písm. g))

Navrhovaná právní úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku.

K bodu 3 lze poznamenat, že mezi právní předpisy, na základě kterých je poskytován příspěvek nebo příspěvek k důchodu, patří například nařízení vlády č. 622/2004 Sb., o poskytování příplatku k důchodu ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem v oblasti sociální, nebo zákon č. 357/2005 Sb., o ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich, o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám, o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945 a o změně některých zákonů.

K bodu 26 (§ 4 odst. 1 písm. i))

Právní úprava osvobození úmrtného a příspěvku na pohřeb podle zvláštních právních předpisů (například zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů) je přesunuta z § 4 odst. 1 písm. d) do § 4 odst. 1 písm. i), protože tato plnění nejsou náhradou škody ani nemajetkové újmy, ale plněním z veřejných rozpočtů poskytovaným na základě zákona.

K bodu 27 (§ 4 odst. 1 písm. k)

Navrhovaná úprava reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, novou terminologií občanského zákoníku, který pojem občanské sdružení již nepoužívá a nově upravuje institut spolku. Zároveň se sjednocují podmínky osvobození u nadací a spolků. Pro nadaci vyplývají uvedené podmínky z § 353 občanského zákoníku.

K bodu 28 (§ 4 odst. 1 písm. n)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 29 (§ 4 odst. 1 písmena q) a r))

K písmeni q): Navrhovaná úprava reaguje na zrušení zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů, kdy občanský zákoník nově obsahuje úpravu jak práva rodinného, tak i práva občanského.

K písmeni r): Navrhovaná úprava navazuje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity.

V novém občanském zákoníku se pro tento institut používá pojem „společnost“. Z toho důvodu je nutné v zákoně o daních z příjmů důsledně rozlišovat „společnosti“ a „obchodní společnosti“. S tím souvisí i další terminologické změny (například nové souhrnné označení pro obchodní společnosti a družstva pojmem obchodní korporace). Dále navrhovaná úprava navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který nahrazuje dosud užívaný termín práva a povinnosti člena družstva družstevním podílem.

Dále se z důvodu zamezení obcházení daňové povinnosti navrhuje do zákona doplnit omezení osvobození příjmu z převodu družstevního podílu nebo podílu v obchodní společnosti. Nabyli-li poplatník podíl v obchodní společnosti nebo členská práva k družstvu před 5 lety, je příjem z jejich převodu od daně osvobozen, a to i v případě, že tento podíl nebo právo v době do 5 let zvýšil vkladem majetku, který, pokud by jej prodal samostatně, nebyl by příjem z jeho prodeje od daně osvobozen. Jedná se často o vklady nemovitostí a vklady podniku (obchodního závodu), které poplatník nabyt do 5 let. Tímto zvýšením podílu v obchodní společnosti nebo družstvu fakticky dochází k osvobození příjmů z prodeje předmětného majetku a tím k daňovým únikům.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlaskem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

Právní úprava obchodní korporace zahrnuje i právní úpravu transformovaného družstva. Z toho důvodu se ze stávajícího textu § 4 odst. 1 písm. r) navrhuje tento termín vypustit.

Znění písmene r) rovněž reaguje na legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 30 (§ 4 odst. 1 písm. v) úvodní část ustanovení)

V důsledku změny pojetí sdružení bez právní subjektivity (resp. smlouvy o sdružení) v novém občanském zákoníku, který pro tento institut používá pojem „společnost“, je nutné v zákoně o daních z příjmů důsledně rozlišovat „společnosti“ a „obchodní společnosti“.

K bodu 31 (§ 4 odst. 1 písm. v) bod 1)

V důsledku změny pojetí sdružení bez právní subjektivity (resp. smlouvy o sdružení) v novém občanském zákoníku, který pro tento institut používá pojem „společnost“, je nutné v zákoně o daních z příjmů důsledně rozlišovat „společnosti“ a „obchodní společnosti“.

K bodu 32 (§ 4 odst. 1 písm. v) bod 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 33 (§ 4 odst. 1 písm. v) bod 2)

V důsledku změny pojetí sdružení bez právní subjektivity (resp. smlouvy o sdružení) v novém občanském zákoníku, který pro tento institut používá pojem „společnost“, je nutné v zákoně o daních z příjmů důsledně rozlišovat „společnosti“ a „obchodní společnosti“.

K bodu 34 (§ 4 odst. 1 písm. v) bod 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 35 (§ 4 odst. 1 písm. w))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 36 (§ 4 odst. 1 písm. w))

V důsledku změny pojetí sdružení bez právní subjektivity (resp. smlouvy o sdružení) v novém občanském zákoníku, který pro tento institut používá pojem „společnost“, je nutné v zákoně o daních z příjmů důsledně rozlišovat „společnosti“ a „obchodní společnosti“.

K bodu 37 (§ 4 odst. 1 písm. w))

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na zrušení obchodního zákoníku.

K bodu 38 (§ 4 odst. 1 písm. w))

Podle § 137 zákona o obchodních korporacích může být podíl společníka ve společnosti s ručením omezeným představován kmenovým listem. Kmenový list je cenný papír na řad. Navrhovaná úprava sjednocuje osvobození příjmu z prodeje podílu ve společnosti s ručením omezeným při vydání kmenového listu s případy, kdy k vydání tohoto cenného papíru nedojde.

K bodu 39 (§ 4 odst. 1 písm. x))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 40 (§ 4 odst. 1 písm. z))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 41 (§ 4 odst. 1 písm. z))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva hmotného, kdy nový občanský zákoník jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku.

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. z) se vztahuje jak na podnikatele zapsané v obchodním rejstříku, tak i na podnikatele, kteří v obchodním rejstříku zapsáni nejsou. Z toho důvodu toto ustanovení vypouští pojem „obchodní“, jelikož pojem „obchodní jméno“ nový občanský zákoník nepoužívá.

K bodu 42 (§ 4 odst. 1 písm. za))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 43 (§ 4 odst. 1 písm. zc))

Navrhovaná úprava reaguje na znění nového občanského zákoníku, který nově rozděluje věcná břemena na služebnosti a reálná břemena, přičemž služebnost postihuje vlastníka věci jako věcné právo tak, že musí ve prospěch jiného něco trpět nebo něčeho se zdržet, zatímco v případě reálného břemena je vlastník věci zavázán vůči oprávněné osobě něco jí dávat nebo něco konat.

K bodu 44 (§ 4 odst. 1 písm. zf))

Vzhledem k velkému množství odkazů na ustanovení upravující osvobození od daně z příjmů fyzických osob, je nutné do § 4 zahrnout i osvobození podle § 4a a § 4b a tím je provázat s ustanoveními zákona o daních z příjmů, která na osvobození, resp. na § 4 navazují. Tento dílčí krok však není rezignací na obecný cíl odstraňování odkazů v zákoně o daních z příjmů, kdy v nových či měněných ustanoveních se již explicitní normativní odkaz na konkrétní paragraf nepoužívá. Namísto něj se používá odkazu na institut „osvobození od daně z příjmů fyzických osob“.

K bodu 45 (§ 4 odst. 2)

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun předmětné právní úpravy do nového občanského zákoníku.

Společné jmění manželů je podle § 736 NOZ nutné vypořádat v případě, že je zrušeno, zanikne nebo je zúžen jeho rozsah.

K bodu 46 (§ 4 odst. 4)

Nový občanský zákoník definuje pojem majetek, kterým se rozumí souhrn všeho, co osobě patří (viz § 495 NOZ). Dle § 1011 NOZ je „Vše, co někomu patří, všechny jeho věci hmotné i nehmotné, jeho vlastnictvím.“ Z uvedeného vyplývá, že v definici majetku je obsažena i podmínka vlastnictví. Nový občanský zákoník používá nově pojem „dluh“, který je rozdílem mezi majetkem a jměním (toto vyplývá z § 495 NOZ). V návaznosti na to je tento pojem

rovněž použit pro účely definice obchodního majetku, a to namísto pojmu „závazky“. Na definici majetku obsaženou v občanském zákoníku navazuje i definice obchodního majetku pro účely zákona o daních z příjmů.

Vzhledem k tomu, že majetek je v novém občanském zákoníku vymezen jako úhrn určitých aktiv, je v případě vyřazování určitého aktiva z obchodního majetku, nepřesné užívat spojení „vyřazení majetku“, neboť by to spíše znamenalo vyřazení úhrnu aktiv. Proto je nutné hovořit o vyřazení určité složky majetku (tj. konkrétního aktiva), což je použito i v ustanovení § 4 odst. 4 a dalších (například § 7b odst. 2).

Dále dochází k legislativně technickým úpravám, které zejména nahrazují dnešní legislativní zkratku „daňová evidence“ definicí pro účely zákona – ta je přesunuta do § 7b odst. 1.

K bodu 47 (§ 4 odst. 5 až 7)

V důsledku transformace daně dědické a daně darovací do zákona o daních z příjmů došlo k rozšíření právní úpravy osvobození. Vzhledem k tomu, že z legislativního hlediska již nebylo možné rozšiřovat stávající § 4, došlo k vytvoření nových ustanovení (§ 4a a § 4b), přičemž právní úprava osvobození příjmů z podílu na zisku, včetně ustanovení, která se k tomuto osvobození váží, byla přesunuta ze stávajícího ustanovení § 4 odst. 1 písm. zf) do § 4a. Ustanovení § 4b upravuje osvobození bezúplatných příjmů.

K bodu 48 (§ 4a a 4b)

Ustanovení § 4a obsahuje právní úpravu stávajícího ustanovení § 4 odst. 1 písm. zf), která se z důvodu větší přehlednosti přesouvá do samostatného ustanovení, a to včetně všech ustanovení, která se k tomuto osvobození váží. Navrhovaná úprava reaguje na terminologii zavedenou novým zákonem o investičních společnostech a investičních fondech a novým občanským zákoníkem. Pojem fondy kolektivního investování byl nahrazen termínem investiční fondy, který nově zahrnuje i podílové fondy.

Ustanovení § 4a odst. 1 písm. k) navazuje na nový institut soukromého práva - svěřenský fond (viz § 1448 a následující NOZ). Pro účely zákona o daních z příjmů se těmto fondům přiznává postavení poplatníka daně z příjmů právnických osob, obdobně jako je tomu u podílových investičních fondů (viz § 17 odst. 1 písm. e)). Veškerá práva a povinnosti vykonává za svěřenský fond svěřenský správce (srovnej § 1448 odst. 3 a § 1456 NOZ). Přijme-li obmyšlený, který je fyzickou osobou, plnění ze svěřenského fondu, je toto plnění zdanitelným příjmem podle § 10 zákona. Pokud se jedná o plnění, které je vyplaceno ze zisku fondu, bude tento příjem od daně osvobozen. Toto osvobození vychází ze skutečnosti, že vyplácený podíl na zisku již byl na úrovni fondu jednou zdaněn a není žádoucí ho zdanit i podruhé na úrovni příjemce.

Úprava § 4a odst. 3 navazuje na záměr popsany v § 21 odst. 2 stanovit nulovou sazbu daně pouze pro základní investiční fondy a zároveň se toto ustanovení zobecňuje tak, aby bylo nově aplikovatelné i na nové typy investičních fondů povolené novým zákonem o investičních společnostech a investičních fondech. Také se navazuje na novou terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

V důsledku inkorporace právní úpravy daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů, je nezbytné upravit též osvobození bezúplatných příjmů. Ustanovení § 4b z velké části navazuje na právní úpravu osvobození v zákoně č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

Ustanovení § 4b písm. a) upravuje osvobození veškerých příjmů nabytých z titulu dědění nebo odkazu. Podle údajů daňové správy je z důvodu osvobození osob blízkých výnos daně dědické podle zákona č. 357/1992 Sb. velmi nízký a jeho výběr neekonomický.

Obdobnou úpravu obsahuje § 4b písm. b), kdy je od daně z příjmů fyzických osob osvobozen příjem z převodu majetku mezi zůstavitelem a obmyšlenou osobou z titulu zřízení svěřenského fondu.

Příjem z titulu darování se osvobozuje v obdobném rozsahu jako je tomu pro účely současné daně darovací podle zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, kdy vedle § 4b je obsaženo i v § 10 odst. 3. Z osvobození se jako doposud vylučují dary přijaté v souvislosti s výkonem závislé činnosti (§ 6 zákona) nebo s podnikáním a jinou samostatnou výdělečnou činností (§ 7 zákona).

Ustanovení § 4b písm. e) a f) reagují na zákon o převodu vlastnického práva k jednotkám některých bytových družstev, který v návaznosti na zrušení zákona č. 72/1994 Sb. přejímá část jeho věcné úpravy. Dosavadní věcný stav zůstává zachován.

K bodu 49 (§ 5 odst. 1)

Tato změna navazuje na vymezení zdaňovacího období v ustanovení § 16a zákona. Obdobné ustanovení v § 5 odst. 1 je nadbytečné.

K bodu 50 (§ 5 odst. 4)

Ustanovení § 5 odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 5 odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 51 (§ 5 odst. 4)

Vzhledem k tomu, že i bez uvedení odkazu na § 38h je zřejmé, co je myšleno úslovím „zálohy sražené z těchto příjmů plátcem daně“, byl odkaz pro nadbytečnost vypuštěn.

K bodu 52 (§ 5 odst. 4)

Ustanovení § 5 odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 5 odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 53 (§ 5 odst. 6)

Ustanovení § 5 odst. 6 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 5 odst. 6 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 54 (§ 5 odst. 6)

Navrhuje se upřesnit způsob stanovení základu daně (základu pro výpočet zálohy na daň) u poplatníka s příjmy ze závislé činnosti, provádí-li plátcem daně u poplatníka v běžném zdaňovacím období srážku neprávem vyplacené a již zdaněné mzdy za uplynulá léta. Pro právní jistotu se upřesňuje, že postup uvedený v tomto ustanovení lze skutečně použít jen při splnění zákonných podmínek, tzn. jen když existují příjmy, které lze snižovat.

K bodu 55 (§ 5 odst. 6)

V návaznosti na předcházející bod se staví na jisto, že aplikace § 5 odst. 6 zákona je možná jedině za podmínky, že poplatník od konkrétního plátcem daně v běžném zdaňovacím období zdanitelný příjem skutečně pobírá, resp. pobírá jej v postačující výši. Znamená to tedy, že

příjem zaměstnance nemůže být zúčtován na mzdovém listě ani při vrácení již zdaněné mzdy do částky nižší než nula.

K bodu 56 (§ 5 odst. 9)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotčího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování. Změna dále navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 57 (§ 5 odst. 10 písm. a))

Z důvodu zamezení účelovému obcházení daně se navrhuje zrušit možnost nezvyšovat základ daně o závazek, podle nového občanského zákoníku dluh, zaniklý z titulu dohody mezi věřitelem a dlužníkem, na základě které poplatníci dosavadní dluh nahradí dluhem novým, často podstatně nižším. Dále se navrhuje terminologická úprava v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 58 (§ 5 odst. 10 písm. b))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 59 (§ 5 odst. 10 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 60 (§ 5 odst. 10 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 61 (§ 5 odst. 10 písm. d))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. Ustanovení § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první.

Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník

užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 62 (§ 5 odst. 11)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 63 (§ 5 odst. 11)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 64 (§ 5 odst. 11)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 65 (nadpis § 6)

Nadpis § 6 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v rámci celého zákona upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 66 (§ 6 odst. 1 písm. a až c))

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) stanoví, že příjmem ze závislé činnosti se rozumí i plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce, resp. funkční požitky. Z toho plyne, že na režim funkčních požitků se bez dalšího použijí veškerá ustanovení o příjmech ze závislé činnosti, pokud zákon nestanoví jinak. Ustanovení zákona o daních z příjmů, případně jiného právního předpisu, pojednávající o příjmech ze závislé činnosti, se budou vztahovat i na příjmy poskytované v souvislosti s výkonem funkce. Vymezení funkčních požitků nadále zůstává v § 6 odst. 10, nicméně nadále již není samostatnou kategorií naroveň postavenou příjmům ze závislé činnosti.

V návaznosti na to je potřeba sousloví „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“ ve všech jeho tvarech upravit napříč zákonem o daních z příjmů, resp. celým právním řádem, a pojem „funkční požitky“ užívat jen tam, kde se upravují výlučně funkční požitky (jako například v § 6 odst. 10) a nikoli příjmy ze závislé činnosti jako celek.

V návaznosti na novelu zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, podle které se odměna pěstouna poskytovaná na základě tohoto zákona, považuje pro účely ZDP za příjem ze závislé činnosti, se pro právní jistotu poplatníků i správců daně navrhuje výslovně v něm uvést, že výše uvedená odměna pěstouna je příjmem ze závislé činnosti uvedeným v § 6 odst. 1 písm. a) ZDP.

V případě úpravy § 6 odst. 1 písm. b) a c) se jedná legislativní úpravu, jejímž cílem je především zpřehlednění stávajícího ustanovení. Odměny statutárního orgánu – fyzické osoby, jsou nově zahrnuty do písmene c) bodu 2. Bude se jednat např. o odměny (příjmy za práci) jednatele společnosti s ručením omezením, ředitele obecně prospěšné společnosti podle ustanovení § 9a zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, ve znění

pozdějších předpisů nebo ředitele ústavu (§ 405 NOZ). Zároveň je z písmene b) do písmene c) přesunut likvidátor, který obdobně jako ostatní osoby uvedené v písmenu c) dostává za svou činnost odměnu (§ 195 NOZ). Navrhovaná úprava dále reaguje na zavedení institutu ústavu. Jeho statutárním orgánem je ředitel, jeho odměna se zahrne pod ustanovení písmene c).

K bodu 67 (§ 6 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné na těch místech v zákoně, kde je možné pojem „funkce“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

K bodu 68 (§ 6 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 69 (§ 6 odst. 2)

Ustanovení § 6 odst. 2 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v rámci celého zákona upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 70 (§ 6 odst. 3)

Navrhovaná změna je zčásti legislativně technickou úpravou v souvislosti s novým občanským zákoníkem, kdy se práva, služby nebo věci zastřešují pojmem „plnění“.

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 71 (§ 6 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 72 (§ 6 odst. 4)

Jako součást první fáze zavedení jednoho inkasního místa se upravuje způsob zdanění příjmů ze závislé činnosti tak, aby samostatným základem daně pro daň vybíranou srážkou byly tytéž příjmy, které nepodléhají pojistnému na sociální zabezpečení a na zdravotní pojištění. Odlišný odvod daně z příjmů fyzických osob a těchto pojistných by v budoucnu komplikoval správu jednoho inkasního místa.

Ustanovení § 6 odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit aplikaci odstavce 4 pro funkční požitky podle odstavce 10, protože dané ustanovení se na ně aplikuje již podle odstavce 1 písm. a).

K bodu 73 (§ 6 odst. 7 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 74 (§ 6 odst. 7 písm. e))

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se doplňuje, že předmětem daně u zaměstnance nejsou výdaje (náklady) zaměstnavatele, ze kterých zaměstnanci nemají žádný majetkový prospěch. Jde zejména o náklady vynaložené na vybavení, osvětlení, otop a bezpečnostní a hygienické zabezpečení pracoviště, na pracovní nástroje, zdravotní prohlídky a povinná očkování zaměstnanců, které je povinen hradit zaměstnavatel apod. Z hlediska textace ustanovení se jedná o promítnutí § 1a písm. b) a § 38 odst. 1 písm. a) zákoníku práce.

K bodu 75 (§ 6 odst. 9 písm. c))

V § 6 odst. 9 se odstraňuje administrativní pochybení, ke kterému došlo při schvalování zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa. Navrhuje se vrácení ustanovení, které bylo nedopatřením ze zákona vypuštěno. Konkrétně se jedná o daňové osvobození hodnoty nealkoholických nápojů u zaměstnanců.

K bodu 76 (§ 6 odst. 9 písm. e))

V § 6 odst. 9 se odstraňuje administrativní pochybení, ke kterému došlo při schvalování zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa. Navrhuje se vrácení ustanovení, které bylo tímto nedopatřením ze zákona vypuštěno. Konkrétně se jedná o daňové osvobození příjmů zahraničních zaměstnanců vykonávajících závislou činnost na území ČR pro zahraničního zaměstnavatele po dobu kratší než 183 dnů v daném zdaňovacím období. Zároveň se vypouští ustanovení osvobozující od daně zvýhodnění poskytovaná zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům ve formě bezplatných nebo zlevněných jízdenek, neboť bylo záměrem toto ustanovení zrušit zákonem č. 458/2011 Sb.

K bodu 77 (§ 6 odst. 9 písm. h) bod 1)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

K bodu 78 (§ 6 odst. 9 písm. m))

Podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, se příjmy za práci žáků a studentů z praktického výcviku považují za příjmy ze závislé činnosti podléhající dani z příjmů fyzických osob. Oproti tomu ale tyto osoby nejsou považovány za zaměstnance v oblasti nemocenského, důchodového ani zdravotního pojištění, tzn., že jejich příjmy uvedeným pojistným nepodléhají. Jedná se o odlišnost mezi úpravou daně z příjmů fyzických osob a úpravou veřejných pojistných s dopadem na platbu pojistného, která by mohla v budoucnu komplikovat správu jednoho inkasního místa. Jako součást první fáze zavedení jednoho inkasního místa se navrhuje přizpůsobit úpravu daně z příjmů fyzických osob úpravě veřejných pojistných, tzn. příjmy za práci žáků a studentů z praktického výcviku osvobodit od daně z příjmů fyzických osob. Z těchto příjmů tak nebude odváděno ani pojistné, ani daň z příjmů, půjde tedy o výraznou podporu zapojování žáků a studentů do praxe, která by měla

motivovat zaměstnavatele ke spolupráci se vzdělávacími zařízeními a tím výhledově zlepšit postavení absolventů na trhu práce.

K bodu 79 (§ 6 odst. 10 písm. b) bod 3)

Navrhovaná úprava reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, a novou terminologií občanského zákoníku, který pojem občanské sdružení nahrazuje institutem spolku.

Za spolek je považován i tzv. pobočný spolek podle ustanovení § 228 a násl. NOZ. Z ustanovení § 228 NOZ vyplývá, že spolek může být buď hlavní, nebo vedlejší. Termín spolek bez tohoto odlišujícího označení zahrnuje obě dvě kategorie.

K bodu 80 (§ 6 odst. 12)

Ustanovení § 6 odst. 12 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit použití odstavců 6, 7, 8 a 9 pro plnění související s výkonem funkce, protože dané ustanovení se na ně aplikuje již podle odstavce 1 písm. a).

K bodu 81 (§ 6 odst. 12)

Ustanovení § 6 odst. 12 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je funkční požitek, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a).

K bodu 82 (§ 6 odst. 13)

Ustanovení § 6 odst. 13 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je příjem z výkonu funkce, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a). Dále je nutné na těch místech v zákoně, kde je možné pojem „funkce“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

K bodu 83 (§ 6 odst. 13)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 6 odst. 13 dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Z toho důvodu již není nutné speciálně stanovit, že základem daně je příjem z výkonu funkce, protože to vyplývá přímo z odstavce 1 písm. a). Dále je nutné na těch místech v zákoně, kde je možné pojem „funkce“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

K bodu 84 (nadpis § 7)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

K bodu 85 (§ 7 odst. 1 a 2)

Ustanovení § 7 odst. 1 a 2 stanoví, co se rozumí příjmem ze samostatné činnosti. Ustanovení provádí legislativně technickou úpravu, když dosud užívaný pojem „příjmy z podnikání a jiné

samostatné výdělečné činnosti“ nahrazuje pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 však zůstává nezměněn.

V návaznosti na to je potřeba pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ ve všech jeho tvarech upravit napříč zákonem o daních z příjmů, resp. celým právním řádem.

Dále dochází k legislativní úpravě, jejímž cílem je především zpřehlednění stávajícího ustanovení. Příjmy dosud uvedené v § 7 odst. 2 písm. c) a d) (příjmy znalců, tlumočnicků, z činnosti insolvenčního správce atd.) jsou nově zahrnuty do § 7 odst. 1 písm. c), neboť se jedná o příjmy z podnikání podle zvláštních předpisů, tedy příjmy z podnikání neuvedeného v § 7 odst. 1 písm. a) a b). Do těchto příjmů budou nově patřit i příjmy správce svěřenského fondu, příjmy likvidačního správce a příjmy správce pozůstalosti.

Navrhovaná úprava § 7 odst. 2 písm. c) reaguje na institut podnikatelského pronájmu věcí movitých v občanském zákoníku (§ 2316 až 2320 NOZ).

Ustanovení § 7 odst. 2 písm. d) přebírá dosavadní úpravu § 7 odst. 2 písm. b), přičemž dochází k terminologické změně v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“.

K bodu 86 (§ 7 odst. 3)

Navrhuje se pro nadbytečnost zrušit ustanovení, které se týká příjmů plynoucích daňovým nerezidentům zdaňovaným srážkou. Tato skutečnost plyne z § 36 a § 7 odst. 3 ji upravuje duplicitně.

K bodu 87 (§ 7 odst. 4 a 5)

Jedná se legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

K bodu 88 (§ 7 odst. 6)

V návaznosti na úpravu provedenou u příjmů ze závislé činnosti se upravuje způsob zdanění příjmů autorů plynoucích ze zdrojů na území České republiky tak, aby rozhodná částka pro zdanění daní vybíranou srážkou byla stejná jako u příjmů ze závislé činnosti. Jde o veškeré příjmy autorů uvedené v § 7 odst. 2 písm. a) zákona.

K bodu 89 (§ 7 odst. 7 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

K bodu 90 (§ 7 odst. 7 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

K bodu 91 (§ 7 odst. 7 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

K bodu 92 (§ 7 odst. 7 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

K bodu 93 (§ 7 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

„Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 94 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 95 (§ 7 odst. 9)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 96 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 97 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 98 (§ 7 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 99 (§ 7 odst. 11)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 100 (§ 7 odst. 11)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 101 (§ 7 odst. 12)

Z důvodu zjednodušení se navrhuje ze zákona vypustit výjimky, které omezují poplatníky - fyzické osoby, které jsou účetní jednotkou, v možnosti uplatnit jako účetní období hospodářský rok.

K bodu 102 (§ 7 odst. 13)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity. Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 103 (§ 7a odst. 1)

Navržená úprava reaguje na změnu v pojetí účtů v novém občanském zákoníku, kdy již není rozlišováno mezi běžným a vkladovým účtem (§ 2662 a následující NOZ).

K bodu 104 (§ 7a odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 105 (§ 7a odst. 5)

Pro nadbytečnost se zrušuje slovo „právo“ neboť právo je dle NOZ věcí.

K bodu 106 (§ 7a odst. 5)

Navrhuje se zvýšit limit pro podání daňového přiznání v případě, kdy má poplatník sjednanou paušální daň podle § 7a zákona. Ustanovení § 7a týkající se paušální daně bylo do zákona doplněno již v r. 2001 s tím, že limit pro podání daňového přiznání pro případ, kdy poplatník dosáhne dalších zdanitelných příjmů, byl změněn pouze jednou, a to ze 4 000 Kč na současných 6 000 Kč. Z důvodu snížení administrativy na straně poplatníka i správce daně se navrhuje uvedený limit sjednotit s limitem pro podávání daňového přiznání, tj. částkou 15 000 Kč.

K bodu 107 (§ 7b odstavec 1)

Právní úprava navazuje na vymezení majetku a jmění v občanském zákoníku. Jměním se rozumí souhrn majetku osoby (to znamená všeho, co jí patří) a jejích dluhů.

K bodu 108 (§ 7b odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 109 (§ 7b odst. 3)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 110 (§ 7b odst. 3)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 111 (§ 7b odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 112 (§ 7b odst. 3)

Úpravou § 7b odst. 3 dochází k promítnutí skutečnosti, že stavba (s výjimkou dočasné stavby) se podle nového občanského zákoníku stává součástí pozemku.

K bodu 113 (§ 7b odst. 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 114 (§ 7b odst. 3)

Jde o terminologickou změnu v souvislosti s vymezením věcí v novém občanském zákoníku.

K bodu 115 (§ 7b odst. 3)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení s terminologií nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 116 (§ 7b odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 117 (§ 7b odst. 5)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením zákona o správě daní a poplatků.

K bodu 118 (§ 8 odst. 1 písm. a))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 119 (§ 8 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná úprava reaguje na znění občanského zákoníku, který nově stanoví, že tichý společník není povinen doplnit svůj vklad snížený o podíly na ztrátách do původní výše.

K bodu 120 (§ 8 odst. 1 písm. c))

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet. Zároveň reaguje na stávající znění zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, který sice

upravuje tzv. poskytovatele platebních služeb malého rozsahu, avšak neumožňuje mu úročení vkladů.

K bodu 121 (§ 8 odst. 1 písm. d))

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů s novým občanským zákoníkem (viz § 2680 NOZ).

K bodu 122 (§ 8 odst. 1 písm. g))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 123 (§ 8 odst. 1 písm. g))

Navržená úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet.

K bodu 124 (§ 8 odst. 1 písm. g))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

Dále navržená úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet.

K bodu 125 (§ 8 odst. 1 písm. i)

Navrhovaná úprava navazuje na nový institut soukromého práva - svěřenský fond. Pro účely zákona o daních z příjmů bude příjem ze zisku po zdanění svěřenského fondu, u poplatníků, na které se nebude vztahovat osvobození podle § 4a odst. 1 písm. k), zdaněn jako příjem z kapitálového majetku.

K bodu 126 (§ 8 odst. 2)

Z důvodu zjednodušení se navrhuje sjednotit způsob zdanění příjmů z prodeje předkupního práva na cenné papíry. Příjem z kupní opce bude příjmem podle § 7 nebo § 10 zákona tak, jak je tomu i v případě prodejní opce.

K bodu 127 (§ 8 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souvislosti s novým zněním § 8 odst. 2.

K bodu 128 (§ 8 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souvislosti s novým zněním § 8 odst. 2 (zrušením § 8 odst. 2 písm. b)).

K bodu 129 (§ 8 odst. 6)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

K bodu 130 (nadpis § 9)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 131 (§ 9 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 132 (§ 9 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

Vzhledem k v právu používanému výkladovému principu od většího k menšímu (a maiori ad minus), podle kterého platí-li něco pro celek, pak to tím spíš platí i pro část, došlo k vypuštění výslovné zmínky o částech nemovité věci a části bytu.

K bodu 133 (§ 9 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná

většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 134 (§ 9 odst. 2)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 135 (§ 9 odst. 3)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 136 (§ 9 odst. 3)

Dochází ke sjednocení terminologie s terminologií používanou novým občanským zákoníkem.

K bodu 137 (§ 9 odst. 5)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 138 (§ 9 odst. 6)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 139 (§ 9 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 140 (§ 9 odst. 7)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu a dalšími navazujícími pojmy.

K bodu 141 (§ 9 odst. 7 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 142 (§ 9 odst. 7 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu a dalšími navazujícími pojmy.

K bodu 143 (§ 9 odst. 7 písm. b))

Jedná se sjednocení terminologie v zákoně o daních z příjmů s terminologií používanou novým občanským zákoníkem.

K bodu 144 (§ 9 odst. 7 písm. b))

Ustanovení provádí terminologickou změnu v návaznosti na nový občanský zákoník, kde je termín „podnik“ nahrazen termínem „obchodní závod“.

K bodu 145 (§ 9 odst. 7 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu a dalšími navazujícími pojmy.

K bodu 146 (§ 10 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 147 (§ 10 odst. 1 písm. a))

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se doplňuje, že příjmy podle § 10 odst. 1 písm. a) jsou např. i příjmy z prodeje dřeva z vlastního lesa nebo příjmy z prodeje ryb z vlastního rybníka.

K bodu 148 (§ 10 odst. 1 písm. a))

Navrhuje se zrušit pojem „samostatně hospodařící rolník“, které již zemědělský zákon nepoužívá.

K bodu 149 (§ 10 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník a legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

K bodu 150 (§ 10 odst. 1 písm. c))

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení terminologie se zákonem o obchodních korporacích, který nahrazuje dosud užívaný termín práva a povinnosti člena družstva družstevním podílem. Vzhledem k tomu, že majetkový podíl na transformovaném družstvu podle zákona č. 42/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je podílem představujícím práva a povinnosti člena družstva plynoucí mu z členství v družstvu (§ 595 odst. 1 ZOK), stala se výslovná zmínka majetkového podílu v transformovaném družstvu, vzhledem k nové terminologii zákona o obchodních korporacích, nadbytečnou.

Dále se vypouští nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

K bodu 151 (§ 10 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4 a legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku.

K bodu 152 (§ 10 odst. 1 písm. f))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní

korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 153 (§ 10 odst. 1 písm. g))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 154 (§ 10 odst. 1 písm. h))

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 10 odst. 3 a § 4.

K bodu 155 (§ 10 odst. 1 písm. ch))

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

K bodu 156 (§ 10 odst. 1 písm. k))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku a zároveň vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

K bodu 157 (§ 10 odst. 1 písm. l) až n))

Mezi ostatní příjmy demonstrativně vyjmenované v § 10 zákona o daních z příjmů se doplňuje zdanění nového soukromoprávního institutu výměnku.

V novém občanském zákoníku byl dále zaveden institut svěřenského fondu. Pro účely zákona o daních z příjmů je těmto fondům přiznáno postavení poplatníka daně z příjmů právnických osob, obdobně jako je tomu u podílových investičních fondů. Veškerá práva a povinnosti za ně vykonává svěřenský správce, jehož příjem bude zdaněn jako příjem z jiné samostatné výdělečné činnosti podle § 7 zákona. Bude-li mít obmyšlený nebo zakladatel příjem ze svěřenského fondu, jde o zdanitelný příjem podle § 10 zákona s navrhovanou výjimkou (osvobození od daně podle § 10 odst. 3 zákona).

Příjmy z titulu dědění a darování, které jsou nově předmětem daně z příjmů, jsou vymezeny jako ostatní příjmy podle § 10 zákona – tzv. bezúplatné příjmy, pokud nejde o příjmy podle § 6, tj. zejména dary zaměstnanci od zaměstnavatele nebo o příjmy podle § 7, například dary

podnikateli a osobě s příjmy z jiné samostatně výdělečné činnosti v souvislosti s jejich činností. Bezúplatným příjmem je nejen příjem z darovací smlouvy, ale i jiný majetkový prospěch (obdobně jako je tomu v případě současné daně darovací) spočívající jednak v tom, že se majetek poplatníka zvýší, nebo v tom, že se výše jeho majetku nezmění a určité majetkové hodnoty ušetří.

Bezúplatným příjmem je též příjem ze společenské služby (§ 2055 NOZ). Občanský zákoník stanoví, že plnění ze společenské služby není darováním, je-li z chování stran zřejmé, že se nechtějí smluvně vázat.

K bodu 158 (§ 10 odst. 2)

Jde o terminologickou změnu navazující na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

K bodu 159 (§ 10 odst. 3 písm. d))

Navrhuje se v zákoně o daních z příjmů upravit osvobození příjmů z titulu darování. Právní úprava navazuje na úpravu zákona č. 357/1192 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého je od daně osvobozeno darování mezi osobami příbuznými, tj. osobami uvedenými v navrhovaném bodě 1 a 2.

Dále se navrhuje zvýšení limitu pro osvobození příležitostného bezúplatného nabytí majetku a jiného majetkového prospěchu, jehož hodnota nepřesahuje 15 000 Kč, tj. na stejnou částku, jakou zákon o daních z příjmů stanoví pro účely podávání daňového přiznání.

V novém občanském zákoníku byl zaveden institut svěřenského fondu. Pro účely zákona o daních z příjmů je těmto fondům přiznáno postavení poplatníka daně z příjmů právnických osob obdobně jako u podílových investičních fondů. Za svěřenský fond vykonává veškerá práva a povinnosti svěřenský správce. Přijme-li obmyšlený, který je fyzickou osobou, plnění ze svěřenského fondu, je toto plnění zdanitelným příjmem podle § 10 zákona; výjimku tvoří případy, kdy k plnění obmyšlenému dochází mezi osobami příbuznými, tj. osobami uvedenými v bodě 1 a 2 zákona. Pokud se jedná o plnění, které je vyplaceno ze zisku fondu, navrhuje se tento příjem od daně osvobodit (§ 4a odst. 1 písm. k)) a to proto, že vyplácený podíl na zisku již byl na úrovni fondu jednou zdaněn a není žádoucí zdanit ho i podruhé na úrovni příjemce.

K bodu 160 (§ 10 odst. 4)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se doplňuje, že příjmy podle § 10 odst. 4 jsou např. i příjmy z prodeje dřeva z vlastního lesa nebo příjmy z prodeje ryb z vlastního rybníka.

K bodu 161 (§ 10 odst. 4)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 162 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 163 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotčího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 164 (§ 10 odst. 5)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 165 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotčího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 166 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 167 (§ 10 odst. 5)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 168 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 169 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 170 (§ 10 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu vypouštějící nadbytečný odkaz na ustanovení § 4.

K bodu 171 (§ 10 odst. 5)

S ohledem na rušení institutu ručení při zdaňování transakcí s nemovitými věcmi (původní zákon o dani z převodu nemovitostí je nahrazován zákonem o dani z nabytí nemovitých věcí) se pro nadbytečnost vypouští i právní úprava možnosti uplatnění výdaje v podobě zaplacené daně z převodu nemovitostí na straně prodávajícího. Novou daň z nabytí nemovitých věcí bude totiž povinen platit kupující, který tuto daň zohlední v daňových výdajích. V tomto kontextu je třeba zmínit, že daní z nabytí nemovitých věcí může být zdaněno i nabytí některých věcí movitých, a to zejména podílů v některých obchodních korporacích, jejichž majetek je tvořen z větší části nemovitými věcmi (tzv. nemovitostní společnosti). Z tohoto důvodu doplňované ustanovení hovoří o „příjmu z prodeje věci“ nikoliv o „příjmu z prodeje nemovité věci“. V opačném případě by se jednalo o pojem zužující.

K bodu 172 (§ 10 odst. 5)

Navrhovaná úprava navazuje na oprávnění odvolat dar pro nouzi nebo pro nevděk, jež stanoví nový občanský zákoník (§ 2068 a následující NOZ). Ustanovení § 10 odst. 5 zákona o daních z příjmů umožňuje v případě vydání daru původnímu dárci uplatnit jako daňový výdaj úhradu za zhodnocení daru, a to i v případě, že byla uhrazena v jiném zdaňovacím období, než kdy dárci plynul příjem z vydání daru. S ohledem na zavedení jednotčího pojmu „bezúplatné

příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování, je zde na místě zmínit, že ponechání slova „dar“ v tomto ustanovení je dáno zavedením institutu „odvolání daru“ v novém občanském zákoníku.

K bodu 173 (§ 10 odst. 6)

Navrhovaná úprava navazuje na ustanovení § 103 zákona o obchodních korporacích, podle kterého, připouští-li to společenská smlouva, může společník za podmínek ve společenské smlouvě určených a se souhlasem všech společníků splnit svou vkladovou povinnost také provedením nebo prováděním práce nebo poskytnutím nebo poskytováním služby. Zákon o daních z příjmů cenu vlastní práce jako daňový výdaj neuznává.

K bodu 174 (§ 10 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 175 (§ 10 odst. 8)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 176 (§ 10 odst. 8)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 177 (§ 10 odst. 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 178 (§ 10 odst. 8)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 179 (§ 10 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 180 (§ 10 odst. 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 181 (§ 11)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, stávající ustanovení § 11 se přesouvá do ustanovení § 12.

K bodu 182 (§ 12)

Navrhovaná úprava, která je blokáci paušálních výdajů, reaguje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity, a nového institutu společenství jmění (§ 1236 a následující NOZ). Společenství jmění může vzniknout z různých právních důvodů, typicky ze smlouvy, ale i z jiných právních skutečností (například společenství dědiců v době od smrti zůstavitele do doby, než jim bude potvrzeno nabytí dědictví). Na rozdíl od spoluvlastnictví, ve kterém se poměr spoluvlastníků odvozuje od vztahu k věci, je společenství jmění poměrem osob, které je na existenci věci nezávislé (například nezániká zánikem věci).

Z hlediska daně z příjmů fyzických osob nachází uplatnění především při zániku společného jmění manželů a v dědickém řízení, kdy v době, kdy společné jmění manželů zaniklo, je zrušeno nebo je zúžen jeho rozsah a dosud nedošlo k jeho vypořádání, nebo zůstavitel zemřel a zatím nedošlo k potvrzení dědictví, není zřejmé, kterému z manželů jaký konkrétní majetek bude náležet nebo kterému dědici jaký konkrétní majetek připadne. Další uplatnění nachází tento institut v případě řady smluv, typicky ze smlouvy, kterou se zakládá společnost, nebo ze smlouvy, na jejímž základě věřitelé likvidované obchodní společnosti převezmou likvidační podstatu, dále pak i u smluv nepojmenovaných. Při vypořádání společného jmění manželů v souvislosti se zánikem společenství jmění se postupuje podle § 3 odst. 4 zákona.

K bodu 183 (§ 13)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ a další legislativně technické změny provedené v § 7.

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 184 (§ 13)

Vzhledem k tomu, že z daného ustanovení je i bez výslovného odkazu na § 35c a § 35d zřejmé, jaké daňové zvýhodnění je zde myšleno, byly oba odkazy pro nadbytečnost vypuštěny.

K bodu 185 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně ve formě odpočtu od základu daně i na další bezúplatná plnění.

Dále zákon o daních z příjmů navazuje na právní úpravu tzv. „veřejné prospěšnosti“, která bude kodifikována v zákonu o veřejné prospěšnosti. Proto současný výčet účelů a činností, na které lze v režimu odpočtu od základu daně poskytovat dary nahrazuje univerzálním textem veřejně prospěšných činností, jejichž okruh příkladmo uvádí návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti s akcentem na získání statusu veřejné prospěšnosti u poplatníků, kteří jej budou moci při splnění zákonem stanoveným podmínkami získat. Z definice podmínek pro získání statusu veřejné prospěšnosti vyplývá, že požadované úkony a informace nezakládají finanční nároky bránící získání statusu. Vazba na veřejnou prospěšnost, resp., status veřejné prospěšnosti by měla napomoci čištění systému a eliminovat tak poskytování darů pro účelově založené poplatníky s cílem daňové optimalizace. Tento zákon navazuje na ustanovení § 146 až 150 NOZ.

Navrhuje se, aby poplatníci poskytující dary měli možnost uplatnit odpočet hodnoty darů od základu daně v případě, že dar poskytli veřejně prospěšnému poplatníkovi, který nabyl statusu veřejné prospěšnosti na základě zákona o veřejné prospěšnosti nebo jsou veřejně prospěšní poplatníci na základě zákona nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci a vykonávají veřejně prospěšnou činnost jako svou hlavní činnost. Z toho vyplývá, že např. o dary poskytnuté různým spolkům, které nebudou disponovat statutem veřejné prospěšnosti, nebude možné snižovat základ daně z příjmů.

Pro umožnění odpočtu hodnoty poskytnutého daru je rozhodující podmínka, že poplatník, kterému je dar poskytnutý, je veřejně prospěšný poplatník v okamžiku poskytnutí daru.

K bodu 186 (§15 odst. 1)

Změna reaguje na zrušení vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, novelou zákona č. 329/2011Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, kdy část ustanovení § 15 odst. 1 týkající se hodnoty bezúplatného plnění na rehabilitační a kompenzační pomůcky odkazující na § 33 této vyhlášky se tak stala obsoletní. Navrhuje se proto právní úprava, která vychází z novelizované právní úpravy zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, podle které bude možné jako nezdanitelnou část základu daně uplatnit hodnotu bezúplatného plnění na zvláštní pomůcky podle tohoto zákona, a to nadále nejvýše do částky nehrazené příspěvkem ze státního rozpočtu.

K bodu 187 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

K bodu 188 (§ 15 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení

„Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

K bodu 189 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

K bodu 190 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

K bodu 191 (§ 15 odst. 1)

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká republika“, ale jiný stát než stát, o kterém dané ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

K bodu 192 (§ 15 odst. 1)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

K bodu 193 (§ 15 odst. 1)

Navrhaná úprava by měla zamezit účelovému poskytování darů spolkům a pobočným spolkům, jejichž členy jsou zejména osoby blízké poskytovateli daru, tj. tzv. rodinné spolky pro provozování sportovních aktivit, kdy dar poskytuje osoba samostatně výdělečně činná nebo kapitálová společnost, kterou vlastní osoby blízké k okruhu členů spolku, stejně jako v případě darů soukromým školám nebo zdravotnickým zařízením, kde dar může nahradit například placení školného nebo úhradu za poskytnutou zdravotní péči. Existenci takového chování poplatníků potvrzují mj. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 107/2004-53 ze dne 10.11.2005, č.j. 1 Afs 11/2010-94 ze dne 13.5.2010 a 1 Afs 10/2012-38 ze dne 7.3.2012 a smyslem návrhu je takovému chování předcházet. Obdobně nebude umožněn odpočet v případě darů pro nadace založené zakladatelem k podpoře osob blízkých - tzv. rodinné nadace. U poplatníků se statusem veřejné prospěšnosti bude možné zpochybnění učinit pouze na základě důkazů ze strany správce daně, což by mělo eliminovat obavy potencionálních dárců poskytujících dary poplatníkům se statusem veřejné prospěšnosti, což by současně mělo podpořit zájem o získání statusu veřejné prospěšnosti. Pro umožnění odpočtu hodnoty poskytnutého daru je rozhodující podmínka, že poplatník, kterému je dar poskytnutý, je veřejně prospěšný poplatník v okamžiku poskytnutí daru a má v okamžiku poskytnutí daru status veřejné prospěšnosti.

K bodu 194 (§ 15 odst. 2)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně i na další bezúplatná plnění.

K bodu 195 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologické sjednocení pojmu banka upravené v § 21e odst. 1 zákona.

K bodu 196 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 197 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 198 (§ 15 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhuje se nahradit pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 199 (§ 15 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 200 (§ 15 odst. 3 písm. c))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku. Změna nastává pouze v bodě 4, body 1 až 3 přebírají dosavadní úpravu v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 201 (§ 15 odst. 3 písm. d))

Nový občanský zákoník používá pro označení personálního obsazení právnické osoby pojem „člen“. Toto se dá dovést např. z ustanovení § 141 odst. 1 a 2 NOZ.

Vzhledem k tomu se vypouští označení společník, které je pouze podmnožinou pojmu „člen“.

K bodu 202 (§ 15 odst. 3 písm. e))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 203 (§ 15 odst. 3 písm. f))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 204 (§ 15 odst. 3 písm. f))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 205 (§ 15 odst. 3 písm. g))

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých zákonem o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Právní úprava členských práv a povinností podle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, je nahrazena institutem družstevního podílu. Podíl v obchodní korporaci zahrnuje nejen podíl v obchodní společnosti ale i podíl v družstvu, resp. družstevní podíl.

K bodu 206 (§ 15 odst. 3 písm. h))

Cílem navrhované úpravy je sjednotit pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s pojmy přijatými novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem půjčka pojmem zápůjčka.

K bodu 207 (§ 15 odst. 3 písm. h))

Z důvodů právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že i v případě splácení úvěru nebo půjčky na bytové potřeby uvedené v § 15 odst. 3 písm. a) až g) musí být splněny podmínky pro příslušné bytové potřeby uvedené v § 15 odst. 4.

K bodu 208 (§ 15 odst. 3 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn., není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 209 (§ 15 odst. 3 závěrečná část ustanovení)

Označení „pronájem“ je nepřesné zejména v ohledu, že se jako soukromoprávní institut nepoužívá. V tomto ohledu byl zvolen pojem „nájem“, který dle § 21c odst. 4 zahrnuje kromě nájmu samotného také institut pachtu, čímž bude zachován současný věcný stav. Jedná se tedy o ryze legislativně technickou úpravu.

K bodu 210 (§ 15 odst. 4)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 211 (§ 15 odst. 4)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 212 (§ 15 odst. 5 písm. a))

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

K bodu 213 (§ 16b)

Zařazení ustanovení o zdaňovacím období na konec hmotněprávních ustanovení odpovídá obvyklému řazení konstrukčních prvků daně v daňových zákonech. Argumentem pro tuto legislativně technickou operaci je sjednocení tohoto řazení ve všech daňových zákonech.

K bodu 214 (§ 17 odst. 1 a 2)

Úprava odstavce 1 písm. e) je pouze legislativní a vychází ze záměru sjednotit terminologii daňových zákonů a navázat na úpravu zákona o účetnictví. Nejedná se tedy o žádnou věcnou změnu a mezi fondy penzijní společnosti dále patří všechny fondy obhospodařované penzijní

společností tj. fondy druhého i třetího pilíře důchodového spoření včetně transformovaného fondu.

Navrhovaná úprava v odst. 1 písm. f) reaguje nový institut zavedený novým občanským zákoníkem – tzv. „svěřenský fond“ (§ 1448 až 1474). Dle ustanovení § 1448 svěřenský fond vzniká vyčleněním majetku z majetku zakladatele. Svěřenský fond je určen k zakladatelem stanovenému účelu. Vzhledem k různorodosti účelu, ke kterému bude svěřenský fond založen, je potřeba zajistit vhodný daňový režim, který by na jednu stranu neomezil možnost vzniku a rozvoje těchto fondů, ale který by na druhou stranu neotvíral možnost pro nevhodné daňové plánování. Obecně by měl být dodržen princip daňové neutrality, tj. aby investice v rámci těchto fondů byla zdaňována ve srovnatelné výši s investicí provedenou individuálně.

Byť svěřenský fond nemá právní subjektivitu, tak zákonem o daních z příjmů je mu přiznáno postavení poplatníka daně z příjmů (tj. daňová subjektivita) obdobně jako je tomu u podílových fondů. Svěřenské fondy budou mít obdobný daňový režim jako investiční fondy, které nesplňují parametry základního investičního fondu. To znamená, že vyčlenění majetku do fondu nebude podléhat zdanění daní z příjmů, zisk z hospodaření s majetkem fondu bude podléhat daní z příjmů právnických osob a výplata plnění z fondu bude záviset na osobě obmyšleného a typu vypláceného plnění.

Obmyšlený je osoba (může být fyzická i právnická), ve prospěch které je fond zřízen (§ 1457 a následující občanského zákoníku). Navrhovaná úprava stanoví, že pokud obmyšlený přijme plnění ze svěřenského fondu, je toto plnění z pohledu zákona o daních z příjmů zdanitelným příjmem. Pokud se jedná o plnění, které je vyplaceno ze zisku fondu, který bude průběžně zdaňován běžnou sazbou daně z příjmů právnických osob, postupuje se dále podle nově navrženého ustanovení § 19a odst. 1 písm. k) upravujícího osvobození dividendových příjmů a tento příjem bude od daně osvobozen. Toto osvobození vychází z toho, že vyplácený podíl na zisku již byl na úrovni fondu jednou zdaněn a není žádoucí ho zdanit i podruhé na úrovni příjemce.

Jiná situace je v případě, že fond vyplácí plnění, které není podílem na zisku, ale je částí původně vloženého majetku nebo majetku, který byl do fondu vložen smlouvou. V tomto případě se jedná o příjem, který je srovnatelný s darem, resp. s dědictvím (zakladatel či další přispěvovatel bezúplatně vložil část svého majetku do fondu a tento majetek je nyní předán bezúplatně obmyšlenému). Proto i při zdanění tohoto příjmu se bude postupovat stejně jako u zdaňování darů, resp. dědictví.

Stejným způsobem jako při výplatě plnění bude postupováno i v případě zániku svěřenského fondu, kdy svěřenský správce vydá zbylý majetek fondu tomu, kdo na něj má podle statutu fondu právo.

Veškerá práva a povinnosti vykonává za svěřenský fond svěřenský správce.

Pro komplexní postižení všech forem poplatníků, kde u nerezidentů se jejich označení nemusí krýt s terminologií právních předpisů platných v ČR, se pro zbytkovou podmnožinu navrhuje označení jednotka, která je podle právního řádu státu, podle kterého je založena nebo zřízena, poplatníkem.

V odstavci 2 se zavádí pojmy „daňový rezident České republiky“ a „daňový nerezident“, které jsou definovány v § 17 odst. 3 zákona (daňový rezident České republiky) a v § 17 odst. 4 (daňový nerezident). Takové vymezení umožní používání pojmů jednak v rámci zákona o daních z příjmů (namísto odkazování na příslušná ustanovení zákona), ale též v jiných právních předpisech napříč celým právním řádem.

Ustanovení, jímž se od daně z příjmů právnických osob osvobozuje ústřední banka České republiky, je přesunuto do § 19 upravujícího osvobození.

K bodu 215 (§ 17 odst. 3)

Zavádí se pojem „daňový rezident České republiky“, který je možné v kontextu daně z příjmů právnických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 17 odst. 3“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech.

K bodu 216 (§ 17 odst. 3 poslední věta)

Podílové fondy, fondy penzijní společnosti a nově i svěřenské fondy jsou poplatníci, kteří nemají právní osobnost, a nelze tedy u nich jednoznačně určit jejich sídlo. Proto toto ustanovení stanoví, že pokud jsou tyto poplatníci založeni nebo zřízeni podle právních předpisů platných na území České republiky, mají na tomto území své sídlo a jsou považováni za daňové rezidenty České republiky.

K bodu 217 (§ 17 odst. 4)

Zavádí se pojem „daňový nerezident“, který je možné v kontextu daně z příjmů právnických osob použít namísto dosud užívaného označení „poplatník podle § 17 odst. 4“ a zároveň je pojmem použitelným i v jiných právních předpisech.

K bodu 218 (§ 17a)

Ke zrušení dosavadního § 17a: Tato změna navazuje na vymezení zdaňovacího období v novém ustanovení § 21a zákona. Obdobné ustanovení v § 17a je nadbytečné. Proto je v § 17a navržena nová úprava, která vymezuje veřejně prospěšného poplatníka. Záměrem je využít § 146 a násl. nového občanského zákoníku, které upravují veřejnou prospěšnost. Vymezení těchto poplatníků v písm. a) by tak mělo zahrnovat i nadále spolky (dosud občanská sdružení) včetně odborových organizací, registrované církve a náboženské společnosti, fundace (nadace, a to i smíšené a nadační fondy s výjimkou tzv. rodinných nadací, které jsou zřízeny za účelem podpory osob zakladateli blízkých, což nenaplnuje základní znaky veřejné prospěšnosti, tj. její poskytování za stejných podmínek pro všechny předem neurčeného počtu příjemců z řad veřejnosti), veřejné vysoké školy, veřejné výzkumné instituce, školské právnické osoby podle školského zákona a nový pojem „ústav“. Současné obecně prospěšné společnosti se i nadále budou řídit dosavadními předpisy (zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech). Obecně prospěšná společnost má právo změnit svoji právní formu na ústav, nadaci či nadační fond. Nově však vzniknout obecně prospěšná společnost nemůže.

V důsledku vazby na institut veřejné prospěšnosti došlo k některým změnám v současném vymezení poplatníků, kteří nebyli založeni za účelem podnikání, ale kteří již nově by neměli čerpat daňové benefity ve formě snížení základu daně podle § 20 odst. 7, resp. obdržené dary by neměli možnost již dárce odečítat od základu daně podle § 20 odst. 8. Naopak zahrnutí obchodních korporací se statutem veřejné prospěšnosti zajistí, aby i nadále dary poskytované např. zdravotnickým zařízením v postavení a.s. nebo s.r.o. bylo možné u dárců odečítat od základu daně z příjmů.

Ustanovení § 17a odst. 3 tak vyjmenovává poplatníky, kteří nespádají mezi veřejně prospěšné poplatníky z důvodu, že nesplňují podmínky stanovené návrhem zákona o statusu veřejné prospěšnosti, protože účel, za kterým byli založeni, není účelem veřejně prospěšným nebo činnost není poskytována pro předem neomezený počet příjemců. Jedná se o obchodní korporace bez statusu veřejné prospěšnosti, poplatníky, kteří jsou založeni za účelem ochrany a hájení podnikatelských zájmů svých členů, Svaz českých a moravských spotřebních družstev, Svaz českých a moravských výrobních družstev, Svaz českých a moravských

bytových družstev nebo Svaz průmyslu a dopravy, Českou televizi, Český rozhlas, Českou tiskovou kancelář, profesní komory, zájmové sdružení právnických osob nebo zdravotní pojišťovnu. Jedná se převážně o poplatníky, kteří představují střešní organizace běžných podnikatelských subjektů, a proto není odůvodněné jim poskytovat daňové benefity. Tento přístup dále podporuje skutečnost, že mají předmětem daně veškeré příjmy s uplatněním tzv. „širokého základu daně“, pokud zákon nestanoví systémovou výjimku jako v případě zdravotních pojišťoven.

Negativní vymezení tzv. neziskových poplatníků je důležité pro aplikaci § 20 odst. 7 ZDP, který umožňuje snížení základu daně z příjmů (viz důvodová zpráva k § 20 odst. 7) s podmínkou, že úspora na daňové povinnosti bude určena k úhradě výdajů/nákladů činností základního poslání neziskových subjektů, z nichž dosahované příjmy nejsou zpravidla předmětem daně.

Pro zachování kontinuity právní úpravy a vyloučení případných pochybností se výslovně navrhuje uvést, že veřejně prospěšným poplatníkem je organizační složka státu, obec, kraj, dobrovolný svazek obcí, Regionální rada regionů soudržnosti, příspěvkové organizace, politické strany a hnutí a státní fondy, což má význam zejména pro případné poskytování darů těmto poplatníkům, které i nadále bude možné odečítat od základu daně.

K bodu 219 (Nadpis § 18)

V souvislosti s vyčleněním ustanovení o neziskových organizacích, které nově nahradí pojem veřejně prospěšný poplatník, do § 17a a o osobních společnostech do nových § 18a resp. § 18b, se mění název dosavadního § 18, který bude nově upravovat obecná ustanovení o předmětu daně. Ustanovení § 18a a § 18b jsou vůči těmto ustanovením speciální, to znamená subjekty, které podléhají ustanovením § 18a a § 18b, použijí obecnou úpravu podle § 18 a zároveň speciální úpravu obsaženou v § 18a nebo § 18b.

K bodu 220 (§ 18 odst. 1)

Navrhovaná změna souvisí s úpravou § 23 odst. 1 (viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 221 (§ 18 odst. 2 písm. a))

V souvislosti s inkorporací daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů byl vytvořen nový režim zdaňování příjmů z darů a z dědictví. V souvislosti s tím je nutné v ustanovení § 18 odst. 2 písm. a) zrušit úpravu vylučující tyto příjmy z předmětu daně z příjmů.

Dosavadní vzájemný vztah daně z příjmů a daně darovací byl řešen v ustanovení § 6 odst. 4 zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, vylučujícím z předmětu daně darovací bezúplatná nabytí majetku, která jsou příjmem a jsou předmětem daně z příjmů. Přijaté dary ve formě věci nemovité, movité anebo majetkového práva (s výjimkou z nich plynoucích příjmů) nebyly předmětem daně z příjmů, ale daně darovací podle výše uvedeného zákona, který dále upravoval relativně širokou škálu možností osvobození (to se týkalo i obchodních společností, neboť byl kladen důraz na účel daru, nikoliv právní formu příjemce daru).

Přijatý dar, včetně peněžního, je nově předmětem daně z příjmů. Přijatý dar ovlivní výsledek hospodaření podle způsobu jeho zaúčtování, buď prostřednictvím výnosů, nebo v případě rozvahového účtování darů bude o částku daru výsledek hospodaření zvýšen podle úpravy navržené v ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) bod 16 s výjimkou darů, které jsou osvobozeny od daně a s výjimkou účelově poskytnutých darů na pořízení hmotného majetku. Rozsah osvobození je nově upraven v ustanovení § 19b zákona.

Navrhovaná právní úprava dále umožní odstranit dosavadní daňovou distorzi spočívající v rozdílném uplatňování daňových odpisů v případě darovaného hmotného majetku vyloučeného z odpisování podle ustanovení § 27 písm. ch) zákona o daních z příjmů (bezúplatně nabytý majetek, který byl předmětem daně darovací, ale jeho nabytí bylo od daně darovací osvobozeno) a v případě přijatého peněžního daru osvobozeného od darovací daně s následným pořízením hmotného majetku, kdy je možno daňové odpisy u takto pořízeného hmotného majetku podle platné úpravy uplatňovat.

K bodu 222 (§ 18 odst. 2 písm. e) až g)

Právní úprava navazuje na navrhovanou úpravu v § 17 odst. 1 písm. f) a stanoví, že vklad majetku do svěřenského fondu není považován za zdanitelný příjem svěřenského fondu. Tyto vklady tak budou posuzovány obdobně jako vklady do obchodních společností, které také nepodléhají zdanění.

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatný příjem“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění. Z důvodů zamezení pochybností o tom, že pro účely zákona o daních z příjmů se nezvyšuje u poplatníka, který je právnickou osobou, základ daně o tzv. jiný majetkový prospěch, který byl předmětem daně darovací, navrhuje se jednoznačně stanovit, že předmětem daně z příjmů není „výhoda“ při bezúročné zápůjčce, při výpůjčce a výprose spočívající v neposkytnutí protiplnění. Obdobná úprava je provedena u daně z příjmů fyzických osob.

Zároveň se s ohledem na dosažení větší přehlednosti a lepší orientace v textu zákona navrhuje přesun materie dnešního § 18 odst. 13 do odstavce 2.

Ustanovení § 18 odst. 2 písm. g) upravuje předmět daně u zdravotní pojišťovny, která již nebude považována za poplatníka, který nebyl založen za účelem podnikání, a proto nově nebude zahrnuta do skupiny veřejně prospěšných poplatníků.

K bodu 223 (§ 18 odst. 3 až 15)

Dosavadní právní úprava obsažená v odstavcích 3 až 15 se přesouvá do nových § 18a a § 18b. Cílem tohoto legislativního řešení je dosažení větší přehlednosti a lepší orientace v textu zákona, zejména díky užívání kratších paragrafů.

K bodu 224 (§ 18a a § 18b)

V souvislosti s vyčleněním ustanovení o neziskových organizacích nově označených jako veřejně prospěšní poplatníci a o osobních společnostech do nových § 18a, resp. 18b se mění název dosavadního § 18, který bude nově upravovat obecná ustanovení o předmětu daně. Ustanovení § 18a a § 18b jsou vůči těmto ustanovením speciální, tj. subjekty, které ustanovením § 18a a § 18b podléhají, použijí obecnou úpravu dle § 18 a zároveň speciální úpravu obsaženou v § 18a nebo § 18b.

Ustanovením § 18a se navrhuje úprava pro neziskové poplatníky, kteří jsou nově označeni jako veřejně prospěšní poplatníci. Tímto ustanovením se provádí zaprvé terminologické změny v NOZ, který zavádí nové pojmy, názvy pro neziskové poplatníky, například „spolek, fundace, ústav“ a zadruhé změny týkající se předmětu daně pro vybrané neziskové poplatníky.

Ustanovení § 18a odst. 1 obsahuje jednak legislativně technickou úpravou, která dosavadní vymezení příjmů v § 18 odst. 4, které nejsou u neziskových poplatníků – nově veřejně prospěšných poplatníků předmětem daně, rozvádí pro přehlednost do více písmen, a jednak věcnou změnu. O věcnou změnu se jedná ve vymezení příjmů, které nejsou předmětem daně,

a to v případě úroků z běžného účtu, které se navrhuje nově podrobit dani. Vzhledem k tomu, že nový občanský zákoník již nepracuje s termínem běžný účet, ale pouze účet, a je velmi složité vymezit obsah účtu srovnatelného s dosud používaným běžným účtem, navrhuje se úroky z účtu, tj. jak srovnatelného s dosavadním běžným účtem, tak ale i např. z vkladového, spořicího případně dalšího obdobného účtu zdaňovat srážkovou daní, což obsahuje navrhovaná úprava v § 36. Uplatnění srážkové daně na tento druh příjmů u dotčených poplatníků zajistí, aby neměli stejně jako dosud podle § 38m odst. 7 povinnost podávat daňové přiznání. Navrhovaná úprava tak v žádném případě nezakládá zvýšenou administrativu na straně těchto poplatníků ani správců daně. Ta může být přenesena na stranu bank, které budou mít povinnost daň srazit a odvést. Vzhledem k tomu, že tento režim výběru daně u úrokových příjmů je dlouhodobě uplatňován u fyzických osob, zásahy do softwarového vybavení bank by měly být minimální a zvýšení administrativy na straně bank by se mělo projevit jen ve velmi omezené míře. Srážková daň u úrokových příjmů nebude však uplatňována u veřejně prospěšných poplatníků, u nichž jsou předmětem daně veškeré příjmy a uplatňují režim tzv. širokého základu daně, neboť úroky u nich budou zdaněny v obecném základu daně stejně jako u běžných podnikatelských subjektů-právnických osob.

Ustanovení § 18a odst. 2 je legislativně technickou úpravou, která obsahuje současný výčet příjmů v § 18 odst. 3, které jsou vždy předmětem daně u neziskového poplatníka – nově veřejně prospěšného poplatníka.

Ustanovení § 18a odst. 3 přebírá současné ustanovení § 18 odst. 6 bez věcné změny s tím, že se nově používá pojem „veřejně prospěšný poplatník“. V souvislosti se změnou označení platného ustanovení § 18 odst. 4 písm. a) na nově § 18a odst. 1 je nutné provést také změnu odkazu. Podle platné i navrhované úpravy tak i nadále dotčení poplatníci budou povinni sledovat ekonomické výsledky jednotlivých činností v rámci téhož druhu činnosti, aby ztráty z činností představujících základní poslání nebyly uměřovány proti ziskům ze stejných činností. Tato úprava, byť administrativně náročná, zajišťuje srovnatelné podmínky pro podnikání. V návaznosti na souběžně připravovaný zákon o veřejné prospěšnosti a statusu veřejné prospěšnosti se navrhuje, aby poplatníci, kteří získají status veřejné prospěšnosti, toto klíčování podle jednotlivých činností v rámci téhož druhu činnosti neměli povinnost provádět. Toto určité zvýhodnění, zejména v oblasti administrativní činnosti, ale i s možným pozitivním dopadem na celkové disponibilní zdroje těchto poplatníků, by mělo představovat určitý motivační prvek zájmu o získání statusu veřejné prospěšnosti. Nově nebude mít veřejně prospěšný poplatník se statutem veřejné prospěšnosti povinnost rozlišovat mezi jednotlivými druhy činností. Zde je nutné uvést, že na podporu získání statusu veřejné prospěšnosti prozatím nelze zejména z fiskálních důvodů uvažovat se změnou parametrů při snížení základu daně veřejně prospěšných poplatníků, které podle platné úpravy činí 30% základu daně, maximálně však 1 mil. Kč, s tím, že u veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí činí absolutní limit částku 3 mil. Kč.

Ustanovení § 18a odst. 4 přebírá současné ustanovení § 18 odst. 7 bez věcné změny s tím, že se nově používá pojem „veřejně prospěšný poplatník“.

Ustanovení § 18a odst. 5 upravuje předmět daně neziskových poplatníků, resp. nově veřejně prospěšných poplatníků, kde se z věcného pohledu navrhuje úpravy u veřejných vysokých škol, veřejných výzkumných institucí a poplatníků poskytujících zdravotní služby, u nichž budou předmětem daně všechny příjmy (s výjimkou investičních transferů). To znamená, že nově bude u těchto poplatníků předmětem daně také příjem z úroků z vkladů na účtu (NOZ již nepoužívá pojem běžný účet). Tato skupina poplatníků je dále rozšířena o obchodní korporace se statutem veřejné prospěšnosti, obecně prospěšné společnosti a ústavy. Uvedení poplatníci ke všem zdanitelným příjmům uplatní daňově uznatelné výdaje/náklady a nebudou mít nadále povinnost klíčovat k příjmům, které nejsou předmětem daně, související výdaje/náklady, což

bylo mj. předmětem judikátu KS v Brně sp. zn. 31 AF 2/101-58 ze dne 14. července 2010 k daňové uznatelnosti bankovních poplatků v situaci, kdy úroky z vkladu na běžném účtu u tzv. neziskových poplatníků nejsou předmětem daně z příjmů. Navržená úprava nebude zakládat ani zvýšení administrativní zátěže spočívající v navýšení počtu podání daňových příznání, neboť se jedná o poplatníky, kteří daňová příznání standardně podávají.

Důvodem navrhovaných úprav je jednak zjednodušení stanovení základu daně a tím i snížení administrativní náročnosti a jednak stanovení srovnatelných daňových režimů pro poplatníky provozující stejné nebo srovnatelné činnosti, bez ohledu na to, zda je vykonávají běžné podnikatelské subjekty nebo jako poplatníci, kteří nebyli založeni za účelem podnikání.

Ustanovení § 18b přejímá současná ustanovení § 18 odst. 9, 11 a 12 vymezující předmět daně z příjmů u veřejných obchodních společností a komplementářů komanditních společností. Na tomto místě je třeba poznamenat, že pokud jde o ustanovení odstavce 2, tak předmětem daně společníka veřejné obchodní společnosti nebo komplementáře komanditní společnosti mají být příjmy dané obchodní společnosti, nikoliv příjmy společníka z dané obchodní společnosti. Pokud by se zvolila varianta „příjmy z“, pak by v situacích, kdy není vyplácen podíl na zisku dané obchodní společnosti, vůbec nenastával jejímu společníkovi předmět daně, což by byl věcně zcela rozdílný stav oproti dosavadnímu.

K bodu 225 (§ 19 odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná úprava reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, kdy zároveň dochází ke sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem, který pojem občanské sdružení nahrazuje pojmem spolek.

Za spolek je považován i tzv. pobočný spolek podle ustanovení § 228 a násl. NOZ. Z ustanovení § 228 NOZ totiž vyplývá, že spolek může být buď hlavní, nebo vedlejší. Termín spolek bez tohoto odlišujícího označení zahrnuje obě dvě kategorie.

K bodu 226 (§ 19 odst. 1 písm. c))

Navrhovaná úprava reaguje na zrušení zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů kdy zároveň dochází ke sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem, který pojem občanské sdružení již nepoužívá a nově upravuje institut spolků.

Za spolek je považován i tzv. pobočný spolek podle ustanovení § 228 a násl. NOZ. Z ustanovení § 228 NOZ totiž vyplývá, že spolek může být buď hlavní, nebo vedlejší. Termín spolek bez tohoto odlišujícího označení tak zahrnuje obě dvě kategorie.

K bodu 227 (§ 19 odst. 1 písm. d) bod 1)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

K bodu 228 (§ 19 odst. 1 písm. h))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 229 (§ 19 odst. 1 písm. r))

Úprava § 19 odst. 1 písm. r) je legislativně technickou, jedná se o zjednodušení ustanovení. Podle nového občanského zákoníku se již nebude do veřejného rejstříku zapisovat složení

nadační jistiny. Bylo by tedy nadbytečné rozlišovat různé druhy příjmů plynoucí z nadační jistiny pro účely jejich zdanění, resp. osvobození od zdanění. Proto se navrhuje osvobodit od daně z příjmů všechny příjmy z nadační jistiny. V případě nadace, která je veřejně prospěšným poplatníkem budou všechny výnosy z nadační jistiny osvobozeny od daně z příjmu za podmínky, že tento příjem slouží jen k účelu, ke kterému byla nadace založena (nebo zřízena) a nejedná se o příjem, který byl nadací použit v rozporu se zákonem.

K bodu 230 (§ 19 odst. 1 písm. s))

Jedná se o přesunutí právní úpravy osvobození České národní banky z § 17 odst. 2 do § 19, jehož předmětem je právní úprava osvobození.

K bodu 231 (§ 19 odst. 1 písm. zi))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 232 (§ 19 odst. 1 písm. zj))

Jde o terminologickou změnu reagující na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje. Dále se jedná o legislativně technickou změnu v návaznosti na vymezení pojmu „daňový rezident České republiky v § 17 odst. 3 zákona.

K bodu 233 (§ 19 odst. 1 písm. zk))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Dále dochází k legislativní úpravě ustanovení a definování pojmu „úvěrový finanční nástroj“. Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 234 (§ 19 odst. 1 písm. ze))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 235 (§ 19 odst. 1 písm. zi))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 236 (§ 19 odst. 3 písm. a) úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 237 (§ 19 odst. 3 písm. a) úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 238 (§ 19 odst. 3 písm. a) bod 3)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 239 (§ 19 odst. 3 písm. b))

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 240 (§ 19 odst. 3 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 241 (§ 19 odst. 3 písm. c))

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje. Dochází také k doplnění chybějící čárky.

K bodu 242 (§ 19 odst. 3 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 243 (§ 19 odst. 5 bod 1)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 244 (§ 19 odst. 5 bod 1)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 245 (§ 19 odst. 5 bod 2)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 246 (§ 19 odst. 5 bod 3)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 247 (§ 19 odst. 5 bod 4)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 248 (§ 19 odst. 6)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 249 (§ 19 odst. 6)

Jde o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku

a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo půjčku, nově zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo půjčky, nově zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 250 (§ 19 odst. 7)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 251 (§ 19 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 252 (§ 19 odst. 8)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 253 (§ 19 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 254 (§ 19 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 255 (§ 19 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 256 (§ 19 odst. 9 bod 3)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 257 (§ 19 odst. 9 bod 3)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 258 (§ 19 odst. 9 bod 4)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 259 (§ 19 odst. 9 bod 4)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 260 (§ 19 odst. 9 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 261 (§ 19 odst. 9 závěrečná část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 262 (§ 19 odst. 9 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 263 (§ 19 odst. 10)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 264 (§ 19 odst. 10)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 265 (§ 19 odst. 11 písm. c))

V návaznosti na navrhovanou úpravu ustanovení § 19a odst. 4 se rozšiřuje působnost i tohoto ustanovení a osvobození příjmu mateřské společnosti z prodeje podílu dceřiné společnosti lze uplatnit pouze, pokud podléhají obě společnosti sazbě daně z příjmu (nebo obdobné daně v zahraničí) vyšší než 5%.

K bodu 266 (§ 19a odst. 1 písm. a))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 267 (§ 19a odst. 1 písm. a))

Navrhovaná úprava navazuje na návrh nového zákona o investičních společnostech a investičních fondech a záměr popsany v nových ustanoveních § 21 odst. 2 a § 21f zákona o daních z příjmů, kde je navrženo stanovit nulovou sazbu daně pouze pro vybrané typy investičních fondů - základní investiční fondy. Naopak pro ostatní investiční fondy, které se

svým charakterem mohou blížit běžnému podnikání, se navrhuje standardní daňový režim jako u běžného poplatníka daně z příjmu právnických osob.

V návaznosti na výše popsanou situaci se navrhuje přidat mezi osvobozené příjmy i příjmy z podílu na zisku vyplácené podílovým fondem účastníkům fondu, neboť podílové fondy, které nesplňují podmínky pro základní investiční fond, budou nově podléhat běžné sazbě daně z příjmů právnických osob a výplata podílu na zisku u těchto fondů musí být tedy osvobozena stejně jako u ostatních dividendových příjmů.

K bodu 268 (§ 19a odst. 1 písm. h))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 269 (§ 19a odst. 1 písm. k))

Navrhovaná úprava vychází ze záměru popsaného v § 17 odst. 1 písm. f), podle kterého bude pro účely zákona o daních z příjmů svěřenskému fondu přiznána daňová subjektivita. Navrhuje se stanovit, že příjem obmyšleného, pokud je vyplácen ze zisku svěřenského fondu, je při splnění zákonných podmínek od daně osvobozen, obdobně jako je tomu u dividendových příjmů.

K bodu 270 (§ 19a odst. 2 písm. a))

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká republika“, ale jiný stát než stát, o kterém dané ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

K bodu 271 (§ 19a odst. 2 písm. a))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 272 (§ 19a odst. 2 písm. b))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 273 (§ 19a odst. 2 písm. b) bod 2)

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká republika“, ale jiný stát než stát, o kterém dané ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

K bodu 274 (§ 19a odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 275 (§ 19a odst. 3 úvodní části ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 276 (§ 19a odst. 3 písm. c))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 277 (§ 19a odst. 3 písm. c))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 278 (§ 19a odst. 4)

Navrhovaná úprava bodu a) vychází ze záměru popsaného v § 21 odst. 2 a § 21f - stanovit nulovou sazbu daně pouze pro základní investiční fondy.

Navrhovaná úprava bodu b) řeší zdanění výplaty podílů na zisku, při změně daňového režimu investičního fondu (§ 20a ZDP) v případě, že fond přestane splňovat podmínky stanovené v § 21f ZDP pro základní investiční fond. V tomto případě dochází k zásadní změně daňového režimu, systém nulového zdanění na úrovni fondu a důsledného zdanění výstupů se změní na systém zdanění na úrovni fondu a osvobození vyplácených výnosů ze zdaněného zisku. V rámci zajištění daňové neutrality je nezbytné zavést i pro výplatu podílů na zisku odpovídající režim tak, aby při změně režimu nedošlo k vyplácení nezdaněných zisků, či naopak některé zisky nebyly zdaněny dvakrát.

Je zřejmé, že pokud byl v období nulového zdanění na úrovni fondu vygenerován zisk, měl by být tento zisk (pokud je účastníkům vyplácen) zdaněn. K tomuto zdanění musí dojít i v případě, že k výplatě dojde až v době, kdy fond už základním investičním fondem není. Proto se navrhuje vyjmout z osvobození i výplaty podílu na zisku plynoucí účastníkům fondu od investičního fondu, pokud je jejich zdrojem zisk vzniklý v období, kdy byl fond ještě základním investičním fondem s nulovým zdaněním příjmů.

Dále se navrhuje, aby v situaci, kdy fond přestane splňovat parametry základního investičního fondu, musel vždy nejdříve vyplatit (a dodanit) nezdaněný zisk, který vznikl v období, kdy byl fond základním investičním fondem, a až poté vyplácet zisk, který vznikl v následném období a již byl na úrovni společnosti zdaněn.

Také při výplatě podílů na zisku od zahraničních investičních fondů a jiných poplatníků, kteří nejsou daňovými rezidenty České republiky, českému investorovi se vychází se záměru omezit dvojí zdanění a naopak nepřipustit dvojí nezdanění zisku. Bude tedy platit podobný přístup jako u tuzemských investičních fondů a to, že pokud je zahraniční poplatník zdaněn běžnou sazbou daně z příjmů, je možné osvobodit tuzemské investory od placení daně z přijatých podílů na zisku, neboť by docházelo k dvojímu zdanění zisku. Naopak, pokud je na úrovni poplatníka placena pouze nízká (maximálně do 5%) nebo nulová sazba daně,

neměly by být vyplácené podíly na zisku u investora osvobozeny, aby nedošlo ke dvojímu nezdanění zisku. Proto by mělo být v případě, kdy zahraniční poplatník vyplácí dividendy či podíly na zisku českému daňovému rezidentovi, rozhodujícím kritériem pro možné osvobození této výplaty od daně z příjmů, pouze výše zdanění zisku na úrovni zahraničního subjektu. Pokud je zdanění nízké (nulové) musí být přijaté podíly na zisku zdaněny. V tomto případě budou přijaté dividendy nebo podíly na zisku zdaňovány v samostatném základu daně.

V případě zahraničních investičních fondů tedy nelze vycházet z ustanovení § 21 odst. 2 písm. d), které stanoví nulovou sazbu daně pro určité vybrané typy zahraničních investičních fondů, které jsou srovnatelné s typy zvýhodněných tuzemských investičních fondů (což odpovídá zásadám EU), protože tato nulová sazba platí pouze na příjmy ze zdrojů na území ČR a nemá významný vliv na konečné zdanění zahraničního investičního fondu.

K bodu 279 (§ 19a odst. 5)

Pro účely výplaty podílů na zisku není nutné zachovávat znění navrhované zákonem č. 458/2011 Sb., kdy tuto konstrukci nahrazuje konstrukce obsažená v § 19 odst. 4 písm. b).

K bodu 280 (§ 19b)

Navrhuje se, obdobně jako u fyzických osob, univerzální osvobození příjmů z dědictví a odkazu. U právnických osob jsou tyto příjmy vykazovány poměrně výjimečně, a proto definování úpravy, která by zajistila stejný daňový režim pro rezidenty i nerezidenty by bylo neúměrně složité a bez odpovídajícího efektu. Toto osvobození se promítá i do daňového režimu svěřenských fondů, kdy jak vyčlenění majetku do fondu pořízením pro případ smrti, tak výplata z takto vloženého majetku obmyšlenému, budou osvobozeny od daně z příjmů.

Dále se navrhuje osvobození příjmů z darování u veřejně prospěšných poplatníků a to pouze u těch, kteří objektivně mohou dary použít k úhradě nákladů z činností, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů. Osvobození bude možné obecně uplatnit pouze v případě, že majetek nabytý darováním bude používán pro veřejně prospěšné činnosti vymezené návrhem zákona o statusu veřejné prospěšnosti, např. v oblasti ochrany dětí a mládeže, občanských a lidských práv, ochrany ohrožených nebo zraněných živočichů nebo ochrany zdraví a pro lékařské účely tj. zpravidla ke ztrátovým činnostem, kde příjmy z provozovaných činností nejsou předmětem daně z příjmů. Obdobně bude postupováno v případě politických stran a hnutí. Časové omezení pro uplatnění osvobození darů koresponduje se základní lhůtou pro stanovení daně. U obcí a krajů se osvobození nenavrhuje z toho důvodu, že případně vykázaná daň z příjmů právnických osob těmito subjekty je příjmem jejich rozpočtu, a je proto nadbytečné provádět úpravy základu daně o osvobozené dary.

Navrhovaná úprava zákona osvobozuje dary poskytované do zahraničí také právnickým osobám, které nemají sídlo na území Evropské unie, Norska nebo Islandu. Týká se to darů, které se nedají odečíst od základu daně. Nastavení odpovídajícího daňového režimu by bylo velmi komplikované a obtížné spravovatelné.

Obdobně se navrhuje osvobození u příjmů z darování u poplatníků se sídlem v Evropské unii, Norsku a Islandu, a to za podmínky obdobné „neziskové“ povahy, s obdobným předmětem činnosti a využitím těchto příjmů pouze k zabezpečení veřejně prospěšných činností.

Samostatně je navrhováno osvobození příjmů z darů plynoucích České republice nebo jinému státu Evropské unie, Norsku nebo Islandu.

K bodu 281 (§ 20 odst. 2)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 282 (§ 20 odst. 5 až 7)

V ustanoveních odstavců 5 a 6 v návaznosti na legislativní změnu v § 18, novém § 18a, a na rekodifikaci soukromého práva se legislativně upřesňuje textace odstavců 5 a 6. Tyto odstavce odpovídají právní úpravě § 7 odst. 4 a 5.

Ustanovení odstavce 7 obsahuje úpravu týkající se snížení základu daně a tím získání de facto slevy na dani pro veřejně prospěšné poplatníky. Pro čerpání a uplatňování daňových benefitů u veřejně prospěšných poplatníků bude základním předpokladem získání statusu veřejné prospěšnosti. To se bude týkat zejména různých spolků, odborových organizací, nadací, církví apod. Druhou skupinu budou představovat veřejně prospěšní poplatníci - právnické osoby veřejného práva, zřízené jiným právním předpisem, kterým nebude možné status zapsat ze zákona, např. příspěvkové organizace.

Úprava týkající se daňové úlevy historicky cílené na tzv. neziskové poplatníky, kteří nebyli založeni za účelem podnikání, nově veřejně prospěšní poplatníci spočívá v tom, že u poplatníků uvedených v § 18a odst. 5, s výjimkou veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí, kteří vykonávají stejné či obdobné činnosti jako podnikatelské subjekty, např. běžné obchodní korporace, soukromé televize a radia, soukromá zdravotnická zařízení – poskytovatelé zdravotních služeb, dále u rodinných nadací, zájmových profesních komor, svazových organizací, družstev a organizací zaměstnavatelů sdružujících podnikatelské subjekty, u nichž jsou všechny příjmy předmětem daně, není důvod jednu skupinu poplatníků zvýhodňovat, byť v rozsahu, který v maximální výši nepřekročí 190 000 Kč za zdaňovací období, tj. daň vztahující se k maximálnímu snížení základu daně ve výši 1 000 000 Kč. Proto v zájmu nastavení srovnatelných podmínek uvedení poplatníci již nebudou moci snižovat základ daně z příjmů v režimu § 20 odst. 7 ZDP.

U veřejných vysokých škol a veřejných výzkumných institucí bude současné snížení základu daně zachováno z důvodu vládní priority v této oblasti.

Navrhuje se rovněž zrušit možnost uplatnit daňové zvýhodnění spočívající ve snížení základu daně u obcí a krajů. Daň z příjmů obcí a krajů je příjmem rozpočtu obce a kraje na základě rozpočtového určení daní. Případnou úpravou základu daně dochází tak pouze k administrativnímu snížení jejich příjmů. Obce a kraje z tohoto důvodu daňový benefit nevyužívají ani v současnosti.

Lze tak shrnout, že podle navrhované úpravy bude odpočet možný pouze v případě, že se jedná o veřejně prospěšného poplatníka, který nabyl status veřejné prospěšnosti nebo, že se jedná o poplatníka, který je veřejně prospěšný ze zákona, neboť takovým osobám nebude možné status veřejné prospěšnosti zapsat. Umožnění odpočtu pouze vybrané skupině veřejně prospěšných poplatníků má za cíl motivovat poplatníky k získání statusu veřejné prospěšnosti, který by měl být do budoucna základním předpokladem získání, resp. čerpání daňových benefitů.

Pro uplatnění odpočtu bude rozhodující postavení poplatníka na konci zdaňovacího období.

K bodu 283 (§ 20 odst. 8)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů se rozšiřuje možnost uplatnění nezdanitelné části základu daně ve formě odpočtu od základu daně i na další bezúplatná plnění.

Dále zákon o daních z příjmů navazuje na právní úpravu tzv. „veřejné prospěšnosti“, která bude kodifikována v zákonu o veřejné prospěšnosti. Proto současný výčet účelů a činností, na které lze v režimu odpočtu od základu daně poskytovat dary nahrazuje univerzálním textem veřejně prospěšných činností, jejichž okruh příkladmo uvádí návrh zákona o statusu veřejné prospěšnosti s akcentem na získání statusu veřejné prospěšnosti u poplatníků, kteří jej budou moci při splnění zákonem stanoveným podmínek získat. Z definice podmínek pro získání statusu veřejné prospěšnosti vyplývá, že požadované úkony a informace nezakládají finanční nároky bránící získání statusu. Vazba na veřejnou prospěšnost, resp., status veřejné prospěšnosti by měla napomoci čištění systému a eliminovat tak poskytování darů pro účelově založené poplatníky s cílem daňové optimalizace. Tento zákon navazuje na ustanovení § 146 až 150 NOZ.

Navrhuje se, aby poplatníci poskytující dary měli možnost uplatnit odpočet hodnoty darů od základu daně v případě, že dar poskytli veřejně prospěšnému poplatníkovi, který nabyl status veřejné prospěšnosti na základě zákona o veřejné prospěšnosti nebo jsou veřejně prospěšní poplatníci na základě zákona nebo rozhodnutí orgánu veřejné moci a vykonávají veřejně prospěšnou činnost jako svou hlavní činnost. Z toho vyplývá, že např. o dary poskytnuté různým spolkům, které nebudou disponovat statutem veřejné prospěšnosti, nebude možné snižovat základ daně z příjmů.

Pro umožnění odpočtu hodnoty poskytnutého daru je rozhodující podmínka, že poplatník, kterému je dar poskytnutý, je veřejně prospěšný poplatník v okamžiku poskytnutí daru.

K bodu 284 (§ 20 odst. 8)

Změna reaguje na zrušení vyhlášky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, novelou zákona č. 329/2011Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, kdy část ustanovení § 15 odst. 1 týkající se hodnoty bezúplatného plnění na rehabilitační a kompenzační pomůcky odkazující na § 33 této vyhlášky se tak stala obsoletní. Navrhuje se proto právní úprava, která vychází z novelizované právní úpravy zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, podle které bude možné jako nezdanitelnou část základu daně uplatnit hodnotu bezúplatného plnění na zvláštní pomůcky podle tohoto zákona, a to nadále nejvýše do částky nehrzené příspěvkem ze státního rozpočtu.

K bodu 285 (§ 20 odst. 8)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění. Věcně zůstává zachován stav, kdy se ustanovení o stanovení hodnoty darovaného hmotného majetku použijí obdobně na stanovení hodnoty darovaného nehmotného majetku, a to na základě ustanovení § 32a.

K bodu 286 (§ 20 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení „Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

K bodu 287 (§ 20 odst. 8)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

K bodu 288 (§ 20 odst. 8)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

Navrhovaná úprava by dále měla zamezit účelovému poskytování darů spolkům a pobočným spolkům, jejichž členy jsou zejména osoby blízké poskytovateli daru. Jde například o tzv. rodinné spolky pro provozování sportovních aktivit, kdy dar poskytuje osoba samostatně výdělečně činná nebo kapitálová společnost, kterou vlastní osoby blízké členům spolku, obdobně pak v případě darů soukromým školám nebo zdravotnickým zařízením, kde dar nahrazuje placení školného nebo úhradu za poskytnutou zdravotní péči. Existenci takového chování poplatníků potvrzují mj. rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 107/2004-53 ze dne 10.11.2005, č.j. 1 Afs 11/2010-94 ze dne 13.5.2010 a 1 Afs 10/2012-38 ze dne 7.3.2012 a smyslem návrhu je takovému chování předcházet. Obdobně nebude umožněn odpočet v případě darů pro nadace založené zakladatelem k podpoře osob blízkých, tj. pro tzv. rodinné nadace.

Slovní spojení „věděl nebo vědět měl a mohl“ je ustálené spojení, které se vyskytuje např. v § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku pro označení nevědomé nedbalosti. V zákoně o dani z příjmů se toto slovní spojení používá pro označení toho, že poplatník byl s něčím seznámen („věděl“) nebo že poplatník byl natolik nedbalý, že při obvyklé míře pečlivosti by s danou skutečností byl seznámen („mohl a měl“). V daňových předpisech je již toto spojení použito v § 109 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty.

Pro umožnění odpočtu hodnoty poskytnutého daru je rozhodující podmínka, že poplatník, kterému je dar poskytnutý, je veřejně prospěšný poplatník v okamžiku poskytnutí daru a má v okamžiku poskytnutí daru status veřejné prospěšnosti.

K bodu 289 (§ 20 odst. 9)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

K bodu 290 (§ 20 odst. 10)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

K bodu 291 (§ 20 odst. 12)

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů je v celém zákoně zaveden nový pojem „bezúplatně nabyté příjmy“, který zahrnuje jak příjmy nabyté z titulu dědění, odkazu, darování, tak jiné příjmy nabyté bez poskytnutí protiplnění.

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká republika“, ale jiný stát než stát, o kterém dané ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

K bodu 292 (§ 20a úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava navazuje na záměr stanovit nulovou sazbu daně pouze pro vybrané investiční fondy, které splňují dané podmínky – základní investiční fondy (viz § 21 odst. 2) a § 21f) a proto se ustanovení nově vztahuje pouze na tyto základní investiční fondy.

K bodu 293 (§ 20a písm. a))

Navrhovaná úprava navazuje na záměr stanovit nulovou sazbu daně pouze pro vybrané investiční fondy, které splňují dané podmínky – základní investiční fondy (viz. § 21 odst. 2 a § 21f), a proto ustanovení nově vztahuje pouze na tyto základní investiční fondy.

K bodu 294 (§ 20b odst. 1)

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 295 (§ 20b odst. 1)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 296 (§ 20b odst. 1)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

K bodu 297 (§ 21 odst. 2)

V novém zákoně o investičních společnostech a investičních fondech, který má nahradit dosavadní zákon o kolektivním investování, došlo k rozsáhlé úpravě a uvolnění podmínek pro uznání statutu investičního fondu. Nově mohou vznikat různé druhy uzavřených fondů, které může tvořit pouze několik účastníků (nejméně dva) a jejichž podnikání není téměř omezeno. Tyto fondy nemusí být klasickým subjektem kolektivního investování a jejich činnost se může blížit či částečně překrývat s běžnou podnikatelskou činností.

Z těchto důvodů se navrhuje stanovit nulovou sazbu daně z příjmů právnických osob pouze pro vybrané typy investičních fondů, pro které se zavádí nový termín „základní investiční fondy“. Tento termín se používá pouze pro účely zákona o daních z příjmů, je vymezen v § 21f a podrobně popsán v důvodové zprávě k tomuto ustanovení.

Pro tyto investiční fondy platí nulová sazba daně, která zajistí daňovou neutralitu, tj. srovnatelné efektivní daňové zatížení s individuální investicí, a to jak u právnických osob, tak i u fyzických osob, které uplatňují časový test pro osvobození příjmů z prodejů cenných papírů a majetkových účastí.

Ostatní investiční fondy, které neodpovídají stanoveným podmínkám, budou zdaňovány jako běžní poplatníci daně z příjmů právnických osob.

Tato úprava má přechodné ustanovení, které stanoví, že u investičních fondů, u kterých dojde navrhovanou úpravou ke změně sazby, se použije nová sazba až od počátku nového zdaňovacího období.

K bodu 298 (§ 21 odst. 3)

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

K bodu 299 (§ 21 odst. 5)

Navrhovaná úprava navazuje na nulovou sazbu daně pro vybrané investiční fondy, které splňují dané podmínky – základní investiční fondy (viz. § 21 odst. 2 a § 21f) a ustanovení se nově vztahuje pouze na tyto základní investiční fondy.

K bodu 300 (§ 21a)

Zařazení ustanovení o zdaňovacím období na konec hmotněprávních ustanovení odpovídá obvyklému řazení konstrukčních prvků daně v daňových zákonech. Argumentem pro tuto legislativně technickou operaci je sjednocení tohoto řazení ve všech daňových zákonech.

K bodu 301 (§ 21b až § 21i)

Do části třetí zákona upravující ustanovení společná pro daň z příjmů fyzických i právnických osob se vkládají ustanovení obsahující vymezení některých pojmů pro účely zákona a další obecná společná ustanovení.

K § 21b: Pro účely ZDP je v odstavci 1 rozšiřováno pojetí věci oproti občanskému zákoníku, a to z toho důvodu, že daňové právo musí reagovat na širší okruh vztahů, nežli jsou vztahy popsány v občanském zákoníku. Vzhledem k tomu, že občanský zákoník u těchto kategorií nestanoví, že se jedná o věci hmotné a movité (protože je za věci nepovažuje, resp. u ovladatelných přírodních sil v § 497 stanoví, že se na ně přiměřeně použijí ustanovení o věcech hmotných), je nutné tuto skutečnost v zákoně o daních z příjmů výslovně upravit, aby nedocházelo k nejasnostem.

V odstavci 2 se normuje, že ustanovení o obchodním závodu se pro účely daní z příjmů použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku. Důvodem je skutečnost, aby v textu zákona o daních z příjmů nemuselo být na všech místech uváděno dlouhé slovní spojení.

Odstavec 3 reaguje na nový občanský zákoník, který rozlišuje mezi cennými papíry ve smyslu listinném a zaknihovanými cennými papíry. Zaknihované cenné papíry, které již na rozdíl od současného stavu nebudou spadat do dosavadní souhrnné kategorie cenných papírů, nebudou rovnocennou kategorií jako cenné papíry ve smyslu listinném, ale náhražkou cenného papíru ve smyslu listinném. Na to je třeba reagovat změnou terminologie.

Odstavec 4 vymezuje pojem jednotka. Na základě tohoto vymezení je nutné pod pojem jednotka vždy zahrnout také podíl na společných částech domu, a pokud je s jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i podíl na tomto pozemku. Ustanovení směřuje zejména na případy, kdy i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku bude vlastnické právo k jednotkám nabýváno podle předchozích právních předpisů, zejména podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů). Tato dichotomie v pojetí jednotek je zavedena § 3063 nového občanského zákoníku.

Odstavec 5 reaguje na zavedení nového institutu závdavek v občanském zákoníku, a to vedle dosud používaného institutu záloha. Závdavkem se potvrzuje uzavření smlouvy a strana, která jej dala, poskytuje jistotu, že dluh splní.

K § 21c: Odstavec 1 stanoví pro režim výplat plnění ze svěřenského fondu podmínku, že nejdříve je zdrojem vypláčeného plnění zisk po zdanění a až poté, co jsou tyto zdroje vyčerpány, se plnění vyplácí z majetku vloženého do svěřenského fondu.

Do odstavce 2 je z důvodu systematičnosti přesunuta dosavadní úprava § 36 odst. 4 věty poslední.

Odstavec 3 navazuje na právní úpravu vzájemného darování v zákoně o dani z nabytí nemovitých věcí, která stanoví speciální režim k ustanovení § 2061 NOZ upravujícímu vzájemné darování v soukromém právu. Podle § 2061 NOZ „bylo-li ujednáno, že i dárce bude navzájem obdarován, jedná se o darování jen vzhledem k tomu, oč hodnota plnění jedné strany převyšuje hodnotu plnění druhé strany“. Část plnění, jehož hodnota nepřevyšuje hodnotu plnění druhé strany, je tak považována za smlouvu kupní nebo směnnou, ve zbytku se jedná o dar. Z obavy ze zneužívání tohoto ustanovení pro obcházení daňové povinnosti k dani z nabytí nemovitých věcí zastíráním právních úkonů vzájemným darováním, obsahuje zákon o dani z nabytí nemovitých věcí zvláštní úpravu, podle níž bude sjednané vzájemné darování vždy považováno za smlouvu kupní (v případě, že jeden z dárců daruje peněžní prostředky) nebo směnnou, a to i vzhledem k tomu, oč hodnota plnění převyšuje hodnotu plnění druhé strany. Vzhledem k jednotě právního řádu byl stejný přístup zvolen i pro daň z příjmů.

Odstavec 4 navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému (§ 2332 a následující). Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, na rozdíl od nájmu je však jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se tím i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Na základě argumentu a maiori ad minus se ustanovení § 21c odst. 4 použije také pro podnájem a analogický závazkový právní vztah, ze kterého je pachtýř zavázán zřídit třetí osobě užívací a požívací právo, neboli podpacht.

K § 21d: Ustanovení § 21d vymezuje pro účely zákona o daních z příjmů finanční leasing. V českém právním prostředí neexistuje ani po přijetí nového občanského zákoníku zákonná úprava leasingu jako typové smlouvy. Podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu je leasingová smlouva smlouvou nepojmenovanou (inominátní). Přesto je nutné pro daňové účely institut leasingové smlouvy vymezit, aby bylo jednoznačně určitelné, na jaká smluvní ujednání se vztahují ustanovení zákona o daních z příjmů používající pojem finanční leasing. Pojem „finanční pronájem s následnou koupí najatého hmotného majetku, resp. hmotné věci“ je v návaznosti na institut pachtu nadále nevhodný. Proto byl zvolen pojem „finanční leasing“ a jeho definiční znaky byly navázány na terminologii nového občanského zákoníku.

Podle judikatury Nejvyššího soudu lze finanční leasing vymezit jako závazkový vztah, jehož podstatou je závazek poskytovatele leasingu (pronajímatele, propachtovatele, aj.) předat příjemci leasingu (nájemci, pachtýři, aj.) na určitou dobu do užívání věc či jinou majetkovou hodnotu a závazek uživatele věci (nájemce, resp. pachtýře, apod.) uhradit náklady spojené s pořízením leasingu prostřednictvím leasingových splátek. Uživatel věci má obvykle právo po splnění smluvních podmínek na převod předmětu leasingu do svého vlastnictví. Převod vlastnictví je u finančního leasingu většinou zajištěn opčním právem, tedy na základě výzvy nájemce, resp. pachtýře, nebo k němu může dojít automaticky. V této souvislosti se hovoří o pořízovací funkci finančního leasingu, která jej kvalitativně odlišuje od nájmu nebo pachtu, u něhož je primární funkce užívací, resp. užívací a požívací. Hlavní funkcí leasingu je účelové pořízení věci, práva či jiné majetkové hodnoty podle potřeb, výběru a určení uživatele

leasingu s využitím cizích zdrojů – zdrojů poskytovatele předmětu leasingu. Smyslem tohoto specifického soukromoprávního institutu je zajištění financování věci za úplatu, přičemž uživatel věci se k ní od okamžiku jejího předání chová jako k věci vlastní se všemi riziky (obvykle nese rizika spojená s předmětem leasingu i náklady spojené s jeho provozem, údržbou a opravami). Leasingový pronajímatel, resp. propachtovatel, sice zůstává po celou dobu trvání leasingu vlastníkem předmětu leasingu, jeho práva a povinnosti související s vlastnictvím předmětu leasingu (s výjimkou dílčích práv) však náležejí uživateli. V rámci finančního leasingu je na nájemce či pachtýře přenášena odpovědnost za předmět leasingu i nebezpečí a rizika s ním spojená, čímž se finanční leasing typově odlišuje od nájmu a pachtu (a nelze je tudíž bez dalšího poměřovat). Obdobně jej nelze přirovnávat k úvěrové smlouvě, ke které je však de facto alternativou. Jeho ekonomický účel je obdobný - jde o finanční službu, která se od úvěru liší tím, že tu nedochází k poskytnutí peněžních prostředků dlužníkovi. Další odlišnost spočívá v tom, že u smlouvy o finančním leasingu je předmět leasingu až do okamžiku jeho převodu ve vlastnictví poskytovatele leasingu.

Leasing s popsánými prvky je označován za leasing finanční, protože závazky poskytovatele leasingu se omezují na finanční služby (pořízení věci, předání do užívání a převedení do vlastnictví leasingového uživatele na konci leasingového vztahu)(více viz rozhodnutí Nejvyššího soudu Cpjn 204/2007).

Finančním leasingem jsou pak pouze ty smlouvy o přenechání věci k užívání, ve kterých je při jejich uzavření ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo na uživatele věci. Toto ujednání musí být ve smlouvě obsaženo již v okamžiku jejího sjednání a nikoli později za doby trvání smluvního vztahu a nemůže být ani sjednáno jako opční právo.

Ustanovení definující pojem finanční leasing pro účely tohoto zákona obsahuje rovněž vyloučení nehmotného majetku z vymezení tohoto pojmu. Tato skutečnost je potvrzením záměru definovat finanční leasing pouze pro hmotný majetek, ke kterému jsou pak vázána další speciální ustanovení zákona týkající se podmínek pro uplatnění tohoto smluvního vztahu v základu daně z příjmů. Vyjmutí nehmotného majetku z definice finančního leasingu bylo vyvoláno zejména vymezením věci v právním smyslu podle nového občanského zákoníku, které pokládá i nehmotný majetek za věc. Protože nelze ve všech případech vyloučit převoditelnost vlastnického práva k nehmotnému majetku na nového uživatele, bylo třeba platnost příslušné definice finančního leasingu jen pro hmotný majetek v návrhu explicitně upravit. To však neznamená, že by inominátní smlouvy, jejichž předmětem je leasing nehmotného majetku, nebyly platným závazkovým právním vztahem (ve smyslu NOZ závazkem), případné uplatnění výdajů z nich plynoucích v základu daně z příjmů však není upraveno v žádném ustanovení návrhu zákona, kde je pro jeho platnost užitá definice finančního leasingu ve smyslu citovaného ustanovení. Výdaje poplatníka, který by byl příjemcem leasingu nehmotného majetku, vzniklé ze splátek poskytovateli, budou uplatňovány v základu daně z příjmů návazně na to, jak o nich bude poplatníkem účtováno v souladu s právními předpisy, které účetnictví poplatníka upravují.

V definici uvedený pojem úplata má zahrnout majetkový prospěch, který je s určitou pravidelností poskytován vlastníku věci uživatelem. Svou povahou se může jednat o nájemné, pachtovné nebo jiný druh úplaty, pokud naplní v definici vymezené znaky. Zákon dále stanoví, že k předmětu finančního leasingu je po uplynutí sjednané doby převedeno vlastnické právo na uživatele věci za smlouvenou kupní cenu nebo bezúplatně. Pokud bude mezi smluvními stranami sjednána kupní cena, bude doplacena nad rámec výše sjednané úplaty. Pokud nad rámec výše úplaty nebude již nic uživatelem za převod vlastnického práva doplaceno, bude vlastnické právo převedeno bezúplatně (resp. úplatou bude úplata hrazená

uživatelé po sjednanou dobu). Tuto terminologii respektuje zákon o daních z příjmů i v dalších ustanoveních týkajících se finančního leasingu.

V odstavci 2 se v zájmu jednoznačnosti a právní jistoty navrhuje stanovit, že v odstavci 1 definovaný finanční leasing se nepovažuje za nájem.

Odstavec 3 přejímá bez věcných změn část dosavadní úpravy § 24 odst. 6, která systematicky patří do obecných společných ustanovení.

Odstavec 6 přejímá bez věcných změn dosavadní úpravu závěrečné části ustanovení § 24 odst. 5, která systematicky patří do obecných společných ustanovení.

K § 21e: V zájmu zajištění právní jistoty se v odstavci 1 vymezuje, že bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka včetně zahraniční banky, a to zejména s ohledem na vymezení banky v zákoně o bankách.

Ustanovení odstavce 2 navazuje na dosavadní úpravu obsaženou v § 17 odst. 3 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpis. S nabytím účinnosti NOZ dojde ke zrušení i uvedeného zákona. Paragraf 21e odst. 2 tak zajišťuje kontinuitu právního postavení soukromých vysokých škol pro účely zákona o daních z příjmů i po zrušení uvedeného zákona. Toto ustanovení zároveň reaguje na úpravu obsaženou v § 3050 NOZ, podle kterého mohou obecně prospěšné společnosti změnit svoji právní formu na ústav.

Odstavec 3 stanoví, že samostatná jurisdikce, která není státem, se pro účely daní z příjmů za stát považuje.

Odstavec 4 zavádí pro registrované partnery stejný režim jako pro manžele. Registrovaní partneři tak například nově budou moci uplatňovat slevu na manžela.

Odstavec 5 v návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, reaguje na situaci, kdy je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spouštějících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spouštějících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Absencí definice tohoto pojmu v NOZ vznikla potřeba tento pojem definovat alespoň pro účely daně z příjmů. Použitá definice je původní definicí „domácnosti“ ze zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a je logicky zařazena mezi ostatní výkladová ustanovení.

K § 21f: V novém zákoně o investičních společnostech a investičních fondech, který má nahradit dosavadní zákon o kolektivním investování, došlo k rozsáhlé úpravě a uvolnění podmínek pro uznání statutu investičního fondu. Nově mohou vznikat různé druhy uzavřených fondů, které může tvořit pouze několik účastníků (nejméně dva) a jejichž podnikání není téměř omezeno. Tyto fondy nemusí být klasickým subjektem kolektivního investování a jejich činnost se může blížit či částečně překrývat s běžnou podnikatelskou činností. Z dosavadní zkušenosti s fondy kvalifikovaných investorů podle platné a účinné právní úpravy je možné dovodit částečné použití těchto fondů jako prostředek daňové optimalizace podnikatelské činnosti jejich účastníků.

Z těchto důvodů se navrhuje stanovit nulovou sazbu daně z příjmů právnických osob pouze pro vybrané typy investičních fondů. V ustanovení se zavádí nový termín „základní investiční fondy“, který je vymezen pouze pro účely zákona o daních z příjmů a zahrnuje množinu fondů, pro které dále platí daňové zvýhodnění spočívající v odložení daňové povinnosti do okamžiku případných výplat podílů na hospodaření fondu nebo při odkupu podílových listů. Záměrem bylo vybrat fondy, které mohou investovat pouze do standardních investičních instrumentů a nebo, které jsou určeny široké veřejnosti jako alternativní spořicí instrument a

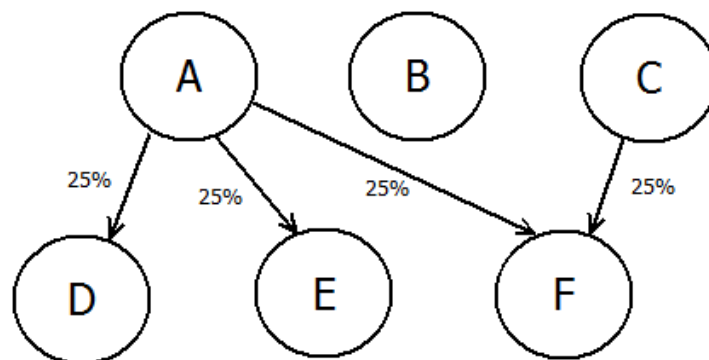
jejichž podnikání je regulováno. U těchto fondů je tedy opodstatněná nulová sazba daně, která zajistí daňovou neutralitu, tj. srovnatelné efektivní daňové zatížení s individuální investicí, a to jak u právnických osob, tak i u fyzických osob, které uplatňují časový test pro osvobození příjmů z prodejů cenných papírů a majetkových účastí.

Ostatní investiční fondy, které neodpovídají stanoveným podmínkám, se svým charakterem mohou blížit běžnému podnikání. Proto je v rámci zajištění daňové neutrality nutné zdanění těchto fondů srovnávat s daňovým zatížením běžných obchodních společností, tj. průběžné zdaňování zisků a osvobození výplat ze zisku po zdanění.

Část ustanovení, která se týká zahraničních fondů, vychází z nové definice „zahraničního investičního fondu“ v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech a stanoví, za jakých podmínek může zahraniční investiční fond uplatnit sníženou sazbu daně. Stejně jako v případě tuzemských fondů platí nově nulová sazba daně pouze pro vybrané typy zahraničních fondů. I nadále bude platit, že ustanovení se nevztahuje na fondy, které jsou daňově transparentní. V ustanovení se nově používá termín domovský stát, který je přebrán ze zákona o investičních společnostech a investičních fondech, ve kterém je definován jako stát, podle jehož práva byl fond založen nebo kde má své sídlo. Praktický postup při prokazování daňové netransparentnosti bude řešen v návazném metodickém pokynu Generálního finančního ředitelství.

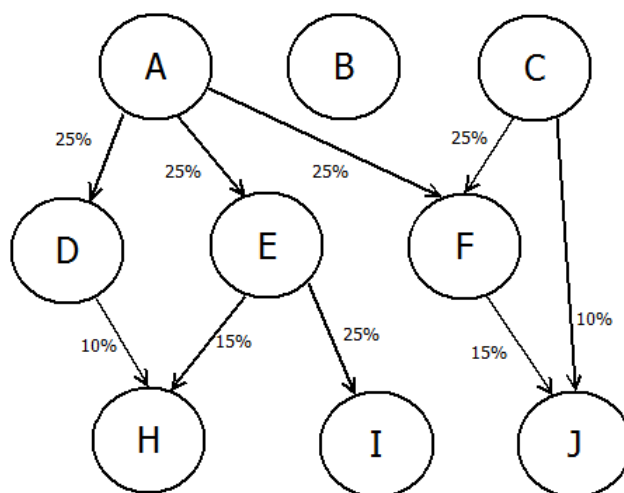
Ustanovení § 21g odstavec 1 naplňuje požadavek právní úpravy daní z příjmů, která vyžaduje v některých oblastech specifickou úpravu pro subjekty, které se nechovají nezávisle. Hlavními oblastmi těchto vztahů jsou transferové ceny a nízká kapitalizace. Vzhledem k faktu, že pro každý okruh těchto vztahů je zapotřebí různě širokého vymezení sdružených osob, rozlišují se dva druhy sdružených osob, a to kapitálově sdružené osoby a jinak sdružené osoby.

Odstavec 2 vymezuje jako hlavní kategorii kapitálově sdružené osoby. Zařazení osob do této skupiny je přednostní. Jinak sdružené osoby jsou zbytkovou kategorií.

Ustanovení § 21h odstavec 1 vymezuje ve skupině osob kapitálově sdružených osoby přímo kapitálově sdružené. Základním kritériem je podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech. Přímou kapitálově sdružené nejsou pouze osoby v situaci, kdy jedna disponuje podílem na základním kapitálu či hlasovacích právech druhé osoby, nýbrž i osoby, které jsou takto ovládány stejnou osobou – v nákresu např. osoby D a E jsou kapitálově přímo sdruženými osobami. Naopak kapitálově přímo sdruženými osobami nejsou A a C. Přímou kapitálově sdruženými osobami jsou pouze A a F a C a F. Osoba B není s ostatním kapitálově sdružená.

Odstavec 2 vymezuje ve skupině osob kapitálově sdružených osoby nepřímo kapitálově sdružené. Základním kritériem je podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech. Zároveň je použit požadavek nepřímého podílu z odstavce 4.

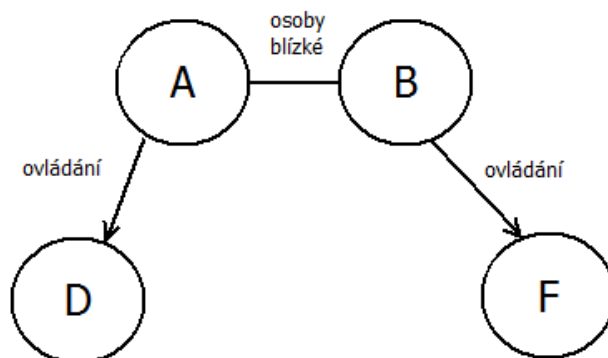
Ustanovení se explicitně nezmiňuje o nepřímo kapitálově sdružených osobách, ale o obecnější skupině – kapitálově sdružených osobách. Nepřímo sdruženými osobami jsou ty osoby, které jsou kapitálově sdružené osoby a zároveň nejsou přímo kapitálově sdružené osoby. Nejjednodušším příkladem je vztah mezi osobami A a I. Tyto osoby jsou osobami nepřímo kapitálově sdruženými, neboť A vlastní podíl na I pomocí přímo kapitálově sdružené osoby E. Obdobná situace je vztah A a H, kdy je rozhodující podíl na H držen dvěma přímo kapitálově sdruženými osobami D a E. Rovněž osoby C a J jsou nepřímo kapitálově sdruženými osobami. Podíl C na J je 25%, a to z toho důvodu, že F, které je přímo sdružené s C disponuje 15% a C má 10% přímý podíl na J. Osoba B není s ostatním kapitálově sdružená.

Odstavec 3 vymezuje osoby kapitálově sdružené.

Odstavec 4 vymezuje nepřímý podíl pro účely odstavce 1.

Odstavec 5 vymezuje způsob výpočtu podílu na základním kapitálu nebo hlasovacích právech. Výpočtu je třeba v situacích, kdy se velikost podílu v průběhu zdaňovacího období mění.

Ustanovení § 21i odstavec 1 vymezuje pomocí taxativního výčtu základní okruh jinak sdružených osob. Věcně se jedná o osoby, které mají natolik silný vztah, že potenciálně mohou z důvodu optimalizace daňové povinnosti realizovat transakce, kdy jedna z osob má z transakce újmu. Osobami, které se podílejí na vedení nebo řízení jiné osoby se rozumí osoby, které mohou významně ovlivňovat chod osoby, ve které se angažují. Osobami blízkými se rozumí osoby vymezené v § 22 odst. 1 občanského zákoníku. Písmeno f) umožňuje dosáhnout lepšího důkazního postavení správci daně v případě transakce, která měla sloužit převážně k účelu snížení základu daně. V takové situaci se na všechny transakce mezi těmito osobami vztáhne ustanovení o transferových cenách.

Odstavec 2 umožňuje řetězení jinak sdružených osob. Osoba A a D, A a B a osoby B a F jsou osobami jinak sdruženými podle ustanovení odstavce 1. Protože osoba A je jinak sdružená s osobou B a D, znamená to, že i osoby B a D jsou osobami jinak sdruženými. V tomto důsledku je osoba B sdružená s osobami A, D a F, z čehož plyne, že jsou všechny tyto osoby rovněž jinak sdruženými osobami.

Odstavec 3 zakotvuje obdobný princip řetězení jako odstavec 2 s tím, že v řetězci může figurovat i kapitálové sdružení.

K bodu 302 (§ 22 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 303 (§ 22 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 304 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 305 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

Jde o nápravu chyby vzniklé v důsledku posunu písmen v § 25 odst. 1, kdy § 22 odst. 1 písm. g) bod 3 navazuje na písmeno zl) a nikoli zm).

K bodu 306 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 3)

Daná úprava vychází ze snahy unifikovat některá spojení napříč daňovými zákony. Zákon o DPH totiž pracuje se spojením „jiný členský stát Evropské unie“, ale tato norma není v některých případech ve smyslu „jiný stát než Česká republika“, ale jiný stát než stát, o kterém dané ustanovení předtím pojednává. V tomto kontextu vyvstala potřeba upřesnit spojení „jiný členský stát Evropské unie“, aby byl výklad vždy jasný. Tato změna se uskutečňuje napříč daňovými zákony. Jedná se o legislativně technickou úpravu bez záměru ovlivnit věcné daňové řešení.

K bodu 307 (§ 22 odst. 1 písm. g))

Navrhovaná úprava doplňuje titul pro zdanění příjmů plynoucích zahraničním daňovým rezidentům, a to jednak v souvislosti se zrušením zákona upravujícího dosud daň darovací, kdy nově budou dotčené příjmy spadat do režimu zákona o daních z příjmů, a jednak v souvislosti se zavedením institutu svěřenského fondu novým občanským zákoníkem.

K bodu 308 (22 odst. 1 písm. g) bod 4)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk). Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 309 (§ 22 odst. 1 písm. g) bod 7)

Doplněním daného ustanovení se sleduje odstranění výkladových nejasností § 22 ze strany správců daně i daňových subjektů, a to v kontextu možného konfliktu při aplikaci písmene g) nebo písmene h).

K bodu 310 (§ 22 odst. 1 písm. g) body 13 a 14)

Navrhovaná úprava doplňuje titul pro zdanění příjmů plynoucích zahraničním daňovým rezidentům, a to jednak v souvislosti se zrušením zákona pojednávajícího o dani darovací, kdy nově budou dotčené příjmy spadat do režimu zákona o daních z příjmů, a jednak v souvislosti se zavedením institutu svěřenského fondu novým občanským zákoníkem.

K bodu 311 (§ 22 odst. 1 písm. h))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 312 (§ 22 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná úprava doplňuje titul pro zdanění příjmů plynoucích zahraničním daňovým rezidentům, ať rezidentům států, se kterými má ČR uzavřenu smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, či rezidentům států bezsmluvních, a to v souvislosti s prodejem obchodního závodu (dnešního podniku) umístěného v ČR nebo jeho části umístěné v ČR.

K bodu 313 (§ 22 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu společnost nahrazujícím v novém občanském zákoníku institut sdružení bez právní subjektivity. Obchodní korporací se zde myslí veřejná obchodní společnost a komanditní společnost, společností pak sdružení osob na základě smlouvy o společnosti bez právní osobnosti. Daňovým nerezidentem je poplatník podle § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4. Zároveň se jedná o legislativně-technickou úpravu navazující na definování pojmu úvěrový finanční nástroj v § 19 odst. 1 písm. zk).

K bodu 314 (§ 22 odst. 5)

V návaznosti na zrušení obchodního zákoníku a přijetí nového občanského zákoníku, který upouští od definování pojmu „obchodní majetek“ a namísto něj definuje pouze pojem „majetek“, je třeba vymezit v zákoně o daních z příjmů, co se rozumí obchodním majetkem pro účely daně z příjmů právnických osob. Obdobné ustanovení ostatně obsahuje zákon o daních z příjmů i v § 4 odst. 4, v němž se vymezuje obchodní majetek pro účely daní z příjmů fyzických osob. Vzhledem k tomu, že navrhovaná definice má platit pro účely daní z příjmů, uplatní se i pro zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, který pojem „obchodní majetek“ také používá v § 4 odst. 4.

K bodu 315 (§ 23 odst. 1)

Při vypracování nové úpravy zdaňování příjmů v roce 1991, která nabyla účinnosti od roku 1993, se mj. vycházelo z osvědčené vazby na účetnictví a tím v plynulém pokračování v úpravě při zdaňování poplatníků, kteří vedou účetnictví v intencích pravidel nastavených ke konci roku 1992 zrušených zákonů o odvodech do státního rozpočtu a důchodové dani. Byl uplatněn princip neutrality a univerzálnosti, který je v dané oblasti charakteristický pro standardní daňové systémy nejen v Evropě. Tento princip tak bezproblémově dlouhou dobu zajišťovala stávající úprava § 18 odst. 1, podle které jsou předmětem daně příjmy (výnosy) z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem. Výslovně zmíněná kategorie výnosů

potvrzuje vazbu na účetní zachycení, kategorie příjmů reaguje na ostatní položky, o které se naopak výsledek hospodaření upravuje pro finální zjištění základu daně z příjmů.

Zákon o daních z příjmů od počátku své existence neobsahoval přesnou a vyčerpávající definici pojmu „příjem“, užitého zejména v ustanovení § 18 zákona, který se týká vymezení předmětu daně v části druhé zákona – daň z příjmů právnických osob. Legislativní zkratka „příjem“ užitá v zákoně o daních z příjmů ve zmíněném širším pojetí předmětu daně (příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem) pak vedla v případě poplatníků – právnických osob, kteří vedou účetnictví podle právních předpisů upravujících účetnictví k tomu, že pod příjmy tvořící předmět daně poplatníka byly zahrnuty veškeré výnosy týkající se zdanitelných příjmů s výjimkou výnosů týkajících se příjmů, které nebyly předmětem daně. Vazba na účetnictví byla dále v ZDP promítnuta v ustanovení zákona v § 23 odst. 2, odkazujícího se na výsledek hospodaření jako účetní kategorii u poplatníků vedoucích účetnictví a na rozdíl mezi příjmy a výdaji u poplatníků, kteří účetnictví nevedou a dále v § 23 odst. 10 odkazujícího se pro účely zjištění základu daně na právní předpis, podle kterého se účetnictví vede. Pro nerealizované položky zisků byla zvolena úprava, která výslovně uvádí, že např. o změny v ocenění reálnou hodnotou se výsledek hospodaření neupravuje – což dokládá úprava § 23 odst. 9, pro kursově rozdíly těsnou vazbu na účetní zachycení potvrzuje § 38 odst. 1 první věta, podle které je pro daňové účely v případě kursových rozdílů rozhodující účetní zachycení. Tato úprava je vyvážená a symetrická, neboť zohledňuje jak dopady na straně výnosů-příjmů, tak na straně nákladů-výdajů. Kategorie příjem měla historicky význam také pro poplatníky – právnické osoby, které vedly a dosud také vedou jednoduché účetnictví. Pro univerzální pojetí byla zvolena legislativní zkratka příjmy, která postihuje jak výnosy, tak příjmy.

Navrženými úpravami v § 18 odst. 1, kdy se navrhuje vypustit slovo výnosy uvedené v závorce, se dosavadní vazba na účetnictví v žádném případě neruší, tuto změnu je třeba posuzovat zároveň v kontextu s úpravou navrženou v ustanovení § 23 odst. 1, kde se právě za účelem zdůraznění zmíněné vazby doplňuje, že příjmem poplatníka, který je účetní jednotkou, jsou jeho výnosy podle právních předpisů upravujících účetnictví a dále položky, které zvyšují základ daně podle ZDP.

Protože vlivem judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodujícího v konkrétních individuálních kauzách by mohla vzniknout u poplatníků vedoucích účetnictví nejistota v otázce, zda je obecně výsledek hospodaření pro stanovení základu daně z příjmů stále určující výchozí veličinou či zda jde o veličinu, ke které mohou být poplatníkem uplatněny při stanovování základu daně další kritéria (například reálnosti příjmů, o kterých bylo v souladu s pravidly věcné a časové souvislosti účtováno v účetnictví poplatníka ve výnosech, ale kde dosud nedošlo k jejich peněžnímu naplnění například formou inkasa apod.), jsou do tohoto návrhu novely ZDP zapracovány výše uvedené úpravy posilující jistotu poplatníka v tom směru, že jakýkoliv výnos zachycený v účetnictví vstupuje do základu daně, pokud není v ZDP výslovně uvedeno jinak. Obdobně je zde navržena úprava týkající se výdajů, kdy z navržené úpravy plyne, že výdaji snižujícími základ daně jsou jeho náklady a výdaje, resp. položky snižující základ daně. Konkrétní formou těchto úprav je právě navržené zpřesnění dikce ustanovení § 23 odst. 1, které pracuje rovněž s kategoriemi příjmů jako již legislativní zkratkou a výnosů a současně na výdajové straně s kategoriemi výdajů a nákladů, aby byla úprava symetrická pro posuzování jak na straně příjmů, tak na straně výdajů.

Na provedenou úpravu v § 23 odst. 1 navazuje nahrazení pojmu výsledek hospodaření pojmem základ daně (například § 23 odst. 3, apod.).

K bodu 316 (§ 23 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 317 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 3)

V souvislosti s nastavenými podmínkami pro osvobození příjmů z darů, dědictví nebo odkazu se navrhuje rozšířit povinnost zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji i na ty situace, kdy poplatník nesplní podmínky požadované pro uplatnění tohoto osvobození, a to v období, ve kterém podmínky poruší.

K bodu 318 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 3)

V souvislosti s nastavenými podmínkami pro osvobození příjmů z darů, dědictví nebo odkazu se navrhuje rozšířit povinnost zvýšit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji i na ty situace, kdy poplatník nesplní podmínky požadované pro uplatnění tohoto osvobození, a to v období, ve kterém podmínky poruší.

K bodu 319 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 4)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 320 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 5)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 321 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). V případě započtení podle § 1982 a násl. nového občanského zákoníku dochází terminologicky k vzájemnému započtení pohledávek, nikoli dluhů, proto navrhované ustanovení slovo „závazek“, respektive „dluh“, vypouští.

Dále navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 322 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 8)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“, či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 323 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 8)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 324 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 9)

Navrhuje se zpřesnění textu, aby bylo jednoznačně zřejmé, že úprava výsledku hospodaření se týká části základu daně vypočtené z nevyčerpané úspory daňové povinnosti, kterou veřejně prospěšný poplatník získal při uplatnění odpočtu podle § 20 odst. 7 ZDP. Příklad: Snížení základu daně činilo 100, při sazbě daně ve výši 20% činila úspora daňové povinnosti 20. Poplatník během tří let použil pouze 15 z této úspory. Předmětem zvýšení výsledku hospodaření bude částka 25. Platná úprava svádí ke zvýšení o částku 85, neboť stanoví, že od 100 se odečte použitých 15, což je nesporně v neprospěch poplatníka.

K bodu 325 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Jedná se o legislativně technickou změnu v zájmu srozumitelnosti ustanovení.

K bodu 326 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 327 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 328 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 329 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 10)

Jedná se o legislativně technickou změnu v zájmu srozumitelnosti ustanovení.

K bodu 330 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 11)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Navržená úprava dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). Věcně nedochází k žádné změně oproti platné úpravě a i nadále zvýšení výsledku hospodaření provádí člen obchodní korporace.

K bodu 331 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 332 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 333 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 334 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 335 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 12)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 336 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 14)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 337 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 14)

Z důvodu zamezení účelovému obcházení daně se dále navrhuje zrušit možnost nezvyšovat základ daně o závazek zaniklý z titulu dohody mezi věřitelem a dlužníkem, na základě které poplatníci dosavadní závazek nahradí závazkem novým, často podstatně nižším.

K bodu 338 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 14)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

Navrhovaná úprava dále navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 339 (§ 23 odst. 3 písm. a) bod 16)

V souvislosti se zrušením zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí se navrhuje v § 23 upravit povinnost poplatníka zvýšit základ daně o přijatý bezúplatný příjem, pokud o něm nebude účtovat ve výnosech a současně se nebude jednat o příjem osvobozený od daně. Pokud bude o bezúplatném příjmu účtováno rozvahově, rozumí se jeho hodnotou částka ve výši ocenění v účetnictví, pokud o bezúplatném příjmu účtováno nebude, ocení se podle oceňovacích předpisů.

V případě, kdy bude o bezúplatném příjmu účtováno výsledkově, výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji upravován nebude. Zvýšení základu daně podle navrženého ustanovení nenastane u poplatníka, který sice přijal bezúplatný příjem, o kterém nebylo účtováno výsledkově, ale tento příjem byl ve formě daru účelově poskytnutého poplatníkovi na pořízení hmotného a nehmotného majetku. V takovém případě je aplikován postup snížení vstupní ceny takto pořizovaného hmotného majetku v souladu s navrženým doplněním ustanovení § 29 odst. 1 ZDP.

Navržená úprava reaguje na stávající nejednotný postup v českém účetnictví, které umožňuje některým účetním jednotkám účtovat o přijatém daru nikoliv výsledkovým způsobem, ale rozvahovým. Pro většinu právnických osob plynulo dosud faktické vyjmutí příjmů z daru z konstrukce základu daně, pro jehož zjištění se vychází ve smyslu ustanovení § 23 odst. 2 a 10 zákona o daních z příjmů z účetnictví. V českém účetnictví není přijatý dar většinou výnosem – v současných účetních předpisech se účtuje o přijatých darech u podnikatelů, finančních institucí a pojišťoven kapitálovým, nikoliv výnosovým, způsobem. V prováděcích vyhláškách k zákonu o účetnictví pro účetní jednotky, které nebyly založeny za účelem podnikání (tj. jsou veřejně prospěšnými poplatníky) nebo pro některé vybrané účetní jednotky (např. územní samosprávné celky, svazky obcí, regionální rady regionů soudržnosti), příspěvkové organizace, státní fondy, Pozemkový fond České republiky a organizační složky státu, je však rovněž uveden výnosový způsob zaúčtování přijatého daru.

K bodu 340 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 2)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 341 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 3)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 342 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který používá pojem podíl v obchodní společnosti, resp. korporaci, nikoli pojem obchodní podíl.

K bodu 343 (§ 23 odst. 3 písm. b) bod 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 344 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 5)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 345 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 5)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 346 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). Není explicitně nutné hovořit o části dluhu, neboť z povahy věci pojem dluh zahrnuje i část dluhu.

K bodu 347 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 6)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 348 (§ 23 odst. 3 písm. c) bod 7)

Podle nového občanského zákoníku je dárce oprávněn odvolat dar a žádat po obdarovaném jeho vrácení (§ 2068 a následující NOZ). V takovém případě bude mít obdarovaný možnost snížit výsledek hospodaření nebo rozdíl mezi příjmy a výdaji o částku maximálně ve výši daňové zůstatkové ceny nebo o částku zachycenou v účetnictví při vrácení ostatního majetku. Výjimkou jsou situace, kdy bude o této částce účtováno do nákladů nebo kdy původní dar byl u obdarovaného osvobozen od daně. Při splnění této podmínky bude za daňově uznatelný náklad považováno i zaplacení obvyklé ceny daru v penězích.

S ohledem na zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování, je zde na místě zmínit, že ponechání slova „dar“ v tomto ustanovení je dáno zavedením institutu „odvolání daru“ v novém občanském zákoníku.

K bodu 349 (§ 23 odst. 4 písm. h))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 350 (§ 23 odst. 4 písm. i))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 351 (§ 23 odst. 4 písm. j))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“, či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán

pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 352 (§ 23 odst. 7)

Pro jednoznačnost se navrhuje, že základ daně z příjmů se nikdy nebude upravovat při uzavření smlouvy o výpůjčce, která je ze zákona vždy bezúplatná, a to i přesto, že daní darovací byl při uzavření této smlouvy zpravidla zdaňován jiný majetkový prospěch, a to z toho důvodu, že zákon o daních z příjmů upravuje základ daně ve vazbě na hledání obvyklosti, což je u smluv o výpůjčce zcela jistě bezplatnost. V návaznosti na přijetí nového občanského zákoníku je stejný daňový režim navrhován i pro smlouvy o výprose.

Termín cena „určená“ navazuje na změnu § 1 odst. 2 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, který obsahuje základní rozlišení v oblasti cen. Vedle cen sjednávaných jsou ještě ceny zjišťované, podle novely určené, právě podle oceňovacího předpisu.

Vymezení sdružených osob je nově upraveno v § 21g až § 21i.

Ustanovení obecně dopadá a bude dopadat na situace, kdy jsou mezi sdruženými osobami sjednány ceny „neobvyklé“.

Z hlediska daně z příjmů právnických osob v návaznosti na zrušení zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí ustanovení bude dopadat také na situace, kdy cena mezi sdruženými osobami je sjednána v nulové výši. Na případy, kdy je cena rovna nule, bude nově obecně dopadat pravidlo tzv. „obvyklých cen“, tzn., zdaňována nebude ta právnická osoba, která „neplatí“ (která sice pro účely zákona o dani darovací realizovala prospěch, ale pro účely zákona o daních z příjmů již základ daně má vysoký proto, že nerealizuje náklad), ale ta, která neobdrží (krátí) příjem. V opačném případě by právnická osoba, která nic neplatí nebo platí nižší částku, byla zdaněna 2x. Poprvé díky nízké úhradě a podruhé zvýšením základu daně o částku zvýhodnění.

V souvislosti se zrušením zákona o dani dědické a darovací byl z ustanovení § 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů vypuštěn text týkající se výjimky pro smlouvy o půjčkách nebo úvěrech, kdy společník byl věřitelem, společnost dlužníkem a současně úrok byl nižší, než by byl úrok obvyklý. Tato úprava byla do zákona doplněna v návaznosti na nezdaňování bezúročných půjček mezi uvedenými subjekty, a to ani daní darovací ani daní z příjmů. Nově se tedy i na zmíněné bezúročné smlouvy o zápůjčce nebo na nízko úročené smlouvy o zápůjčce nebo úvěru bude aplikovat obecné pravidlo, tzn. u společníka v postavení věřitele, tj. zapůjčitele nebo úvěrujícího, bude nutné zvýšit základ daně o částky až do výše obvyklého úroku (pokud nebude rozdíl v cenách uspokojivě doložen), neboť u něho nepochybně dochází ke krácení příjmů nepožadováním obvyklé výše úroků.

K bodu 353 (§ 23 odst. 8 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 354 (§ 23 odst. 8 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla).

Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Navrhovaná změna dále navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 355 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Navrhuje se pro právní jistotu poplatníků i správců daně doplnit, že je-li hodnota zálohy, o kterou se upravuje základ daně při ukončení činnosti poplatníka, který je účetní jednotkou, již obsažena v zaúčtovaných dohadných účtech, o příslušnou zálohu se základ daně již upravovat nebude. Jednalo-li by se například o přijatou zálohu, která by v účetnictví byla zaúčtována v aktivním účtu dohadném, tedy do výnosů, a zvýšil by se základ daně o tuto zálohu, byla by příslušná částka u poplatníka zdaněna dvakrát. V případě zálohy zaplacené, zaúčtované v pasivním účtu dohadném, by se naopak základ daně o tutéž částku dvakrát snížil. Dále se navrhuje doplnit, že výsledek hospodaření se upravuje pouze o zálohy, které by při vyúčtování byly zaúčtovány do nákladů nebo výnosů, tj. nejedná se například o zálohy na nákup hmotného majetku, respektive dlouhodobého hmotného majetku.

K bodu 356 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 357 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 1)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 358 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 359 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 360 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 361 (§ 23 odst. 8 písm. b) bod 2)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 362 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 363 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 364 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je

činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 365 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Pro právní jistotu poplatníků se doplňuje, že obdobným způsobem, jakým musí základ daně upravit poplatník, který přechází z uplatňování výdajů paušální částkou z dosažených příjmů na uplatňování výdajů ve skutečně vynaložené výši na základě vedení účetnictví nebo daňové evidence, musí postupovat i poplatník s příjmy z nájmu podle § 9 zákona, který přechází z uplatňování výdajů paušální částkou z dosažených příjmů z nájmu na uplatňování výdajů ve skutečně vynaložené výši na základě evidence příjmů a výdajů.

K bodu 366 (§ 23 odst. 8 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na obecnou úpravu daňových povinností osoby spravující pozůstalost upravenou daňovým řádem v § 239b až § 239d (ve znění účinném ke dni účinnosti navrhovaného zákona). Osoba spravující pozůstalost plní daňové povinnosti vlastním jménem na účet pozůstalosti, příslušným správcem daně je správce daně spravující daňové povinnosti zůstavitele (§ 239b daňového řádu). Ustanovení § 239c daňového řádu stanoví, že osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jeho smrti. Povinnost podávat řádná a dodatečná daňová tvrzení plní podle § 239d odst. 2 a 3, a to do 15 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Daňový řád zavádí právní fikci, že na daňovou povinnost zůstavitele vzniklou ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti se hledí tak, jako by vznikala zůstaviteli (§ 239d odst. 1). Ke dni skončení řízení o pozůstalosti osoba spravující pozůstalost, která podává daňové přiznání upraví základ daně podle § 23 odst. 8 zákona.

K bodu 367 (§ 23 odst. 9 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 368 (§ 23 odst. 9 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 369 (§ 23 odst. 9 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 370 (§ 23 odst. 13)

Z důvodu právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že zdanitelným příjmem je hodnota pohledávky v případě jejího vkladu nebo postoupení na straně poplatníka, který o pohledávce neúčtuje, pokud nejde o pohledávku vzniklou z titulu příjmů, které nejsou předmětem daně (např. z titulu půjčky) nebo příjmů od daně osvobozených. Jde o případy, kdy podnikatel fyzická osoba vede daňovou evidenci, která není účetnictvím, nebo vede účetnictví s tím, že o dané pohledávce neúčtuje (např. pohledávku z titulu úroků z půjčky, pohledávku z titulu prodeje majetku nevloženého v obchodním majetku, kde nebyly splněny

podmínky pro osvobození příjmu) a tuto pohledávku postoupí nebo vloží do obchodní společnosti. Při postoupení pohledávek v rámci rodiny dochází i k obcházení daně z titulu uplatňování slev a nezdanitelných částek na straně fyzických osob.

Dále se uvedené ustanovení bude vztahovat i na případy, kdy poplatník přejde z vedení účtování na vedení daňové evidence, při zahájení daňové evidence příslušné pohledávky sníží základ daně a poté je poplatník postoupí nebo vloží do obchodní korporace

K bodu 371 (§ 23 odst. 13)

Z důvodů právní jistoty poplatníků i správce daně se navrhuje doplnit, že příjmem není hodnota vložené nebo postoupené pohledávky vzniklé z titulu příjmu, který není předmětem daně, nebo je od daně osvobozen.

K bodu 372 (§ 23 odst. 14)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 373 (§ 23 odst. 15)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 374 (§ 23 odst. 15)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 375 (§ 23 odst. 15)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

Navrhovaná úprava dále navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 376 (§ 23 odst. 15 věta šestá)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu.

K bodu 377 (§ 23 odst. 15)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní

společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 378 (§ 23 odst. 16)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 379 (§ 23 odst. 16)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 380 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 381 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 382 (§ 23 odst. 17)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 383 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 384 (§ 23 odst. 17)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 385 (nadpis nad § 23a)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 386 (§ 23a)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ). Změna dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 387 (§ 23a odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ). Změna dále navazuje na terminologii

nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 388 (§ 23a odst. 1)

Změna dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 389 (§ 23a odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 390 (§ 23a odst. 1)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 391 (§ 23a odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 392 (§ 23a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 393 (§ 23a odst. 2)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 394 (§ 23a odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 395 (§ 23a odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 396 (§ 23a odst. 3)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 397 (§ 23a odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 398 (§ 23a odst. 5 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 399 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 400 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 401 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 402 (§ 23a odst. 5 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a

příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

K bodu 403 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 404 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 405 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 406 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 407 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 408 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 409 (§ 23a odst. 5 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se

jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 410 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 411 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 412 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 413 (§ 23a odst. 5 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

K bodu 414 (§ 23a odst. 6 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 415 (§ 23a odst. 6 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 416 (§ 23a odst. 6 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 417 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Rovněž dochází k legislativně technické úpravě, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 418 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 419 (§ 23a odst. 6 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 420 (§ 23b odst. 1)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 421 (§ 23b odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 422 (§ 23b odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 423 (§ 23b odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 424 (§ 23b odst. 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 425 (§ 23b odst. 6 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Rovněž dochází k legislativně technické úpravě, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 426 (§ 23b odst. 6 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 427 (§ 23b odst. 6 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je

do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 428 (nadpis § 23c)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 429 (§ 23c odst. 1 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 430 (§ 23c odst. 1 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 431 (§ 23c odst. 1 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 432 (§ 23c odst. 1 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 433 (§ 23c odst. 1 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 434 (§ 23c odst. 1 písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 435 (§ 23c odst. 1 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je

do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 436 (§ 23c odst. 2 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 437 (§ 23c odst. 2 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 438 (§ 23c odst. 2 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 439 (§ 23c odst. 2 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 440 (§ 23c odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 441 (§ 23c odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 442 (§ 23c odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 443 (§ 23c odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se

jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 444 (§ 23c odst. 5 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Navržená úprava dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 445 (§ 23c odst. 5 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 446 (§ 23c odst. 6)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 447 (§ 23c odst. 7)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 448 (§ 23c odst. 8 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 449 (§ 23c odst. 8 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 450 (§ 23c odst. 8 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

K bodu 451 (§ 23c odst. 8 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 452 (§ 23c odst. 8 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 453 (§ 23c odst. 8 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 454 (§ 23c odst. 8 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

K bodu 455 (§ 23c odst. 9 písm. a))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 456 (§ 23c odst. 9 písm. b))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 457 (§ 23c odst. 9 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na všechny členské státy Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 458 (§ 23c odst. 9 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

Navržená úprava dále navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 459 (§ 23d odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 460 (§ 23d odst. 1)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 461 (§ 23d odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 462 (§ 23d odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 463 (§ 23d odst. 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 464 (§ 23d odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 465 (§ 23d odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 466 (§ 23d odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 467 (§ 23d odst. 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 468 (§ 23d odst. 7)

Změna navazuje na nový § 37e, který komplexně upravuje přiměřenou aplikaci právní úpravy zdanění přeměn obchodních společností na poplatníky, kteří nejsou obchodními společnostmi.

K bodu 469 (§ 24 odst. 2 písm. f))

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazován pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

K bodu 470 (§ 24 odst. 2 písm. h) úvodní část ustanovení)

Navrhovaná úprava je vyvolána zavedením institutu finanční leasing v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 471 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 1)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak.

V případě pachtu obchodního závodu je zvláštní ustanovení nezbytné, protože obchodní závod je podle občanského zákoníku možné pouze propachtovat a nikoli pronajmout (srovnej § 2349 a následující NOZ). Vzhledem k neexistenci nájmu obchodního závodu je tak v ustanoveních upravujících podle účinné právní úpravy nájem podniku nutné tento pojem nahradit pojmem pacht obchodního závodu.

Navrhovaná úprava dále navazuje na zavedení institutu finanční leasing v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 472 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem

vlastnického práva. Vzhledem ke zrušení odstavce 15 upravujícího režim finančního leasingu u majetku odpisovaného podle § 30a, je nutné provést odstranění odkazu na tento odstavec.

K bodu 473 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 474 (§ 24 odst. 2 písm. h) bod 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 475 (§ 24 odst. 2 písm. h) závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná úprava navazuje na nové vymezení pojmu finanční leasing v § 21d zákona o daních z příjmů. Úplatou u finančního leasingu může být například nájemné, pachtovné či jiné plnění v závislosti na povaze nepojmenované smlouvy, která naplní znaky finančního leasingu vymezené v § 21d.

K bodu 476 (§ 24 odst. 2 písm. h) závěrečná část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 477 (§ 24 odst. 2 písm. ch))

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. Právní úprava daně z převodů nemovitostí je předmětem nového zákona o dani z nabytí nemovitých věcí.

S ohledem na rušení institutu ručení při zdaňování transakcí s nemovitými věcmi (původní zákon o dani z převodu nemovitostí je nahrazován zákonem o dani z nabytí nemovitých věcí) se pro nadbytečnost vypouští i právní úprava možnosti uplatnění výdaje v podobě zaplacené daně z převodu nemovitostí na straně prodávajícího. Novou daň z nabytí nemovitých věcí bude totiž povinen platit nabyvatel, který však tuto daň zohlední v daňových výdajích postupně formou odpisů podle ZDP vypočtených z ocenění včetně této daně v souladu s postupem nastaveným pro daň z nabytí nemovitých věcí v příslušných účetních předpisech.

K bodu 478 (§ 24 odst. 2 písm. ch))

Navrhovaná úprava souvisí se zrušením zákona upravujícího daň darovací, kdy nově budou dotčené příjmy spadat do režimu zákona o daních z příjmů. Navrhuje se, vzhledem ke

skutečnosti, že vůči případné dani darovací zaplacené v zahraničí nelze v ČR uplatňovat metody vyloučení mezinárodního dvojího zdanění příjmu, toto mezinárodní dvojí zdanění zmírnit tak, že tato darovací daň zaplacená v zahraničí bude uplatňována jako daňový výdaj (náklad).

K bodu 479 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 2)

Legislativně technická úprava, která navazuje na novou terminologii nového občanského zákoníku, konkrétně na zavedení pojmu sídlo podnikatele (§ 429 NOZ).

Rovněž se jedná o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 480 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 481 (§ 24 odst. 2 písm. k) bod 3)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku. Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu výprosy, zahrnující případy, kdy půjčitel přenechá někomu bezplatně věc k užívání, aniž se ujedná doba, po kterou se má věc užívat, ani účel, ke kterému se má věc užívat (§ 2189 a následující NOZ).

K bodu 482 (§ 24 odst. 2 písm. s))

Z důvodu inkorporace daně darovací do zákona o daních z příjmů se navrhuje pro nadbytečnost zrušit ustanovení, které stanoví, že na straně poplatníka, který vede účetnictví, je daňovým výdajem hrazená daň darovací u pohledávky nabyté bezúplatně, a to do výše příjmu plynoucího z jejího postoupení.

K bodu 483 (§ 24 odst. 2 písm. s) závěrečná část ustanovení)

Jde o terminologickou změnu navazující na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

K bodu 484 (§ 24 odst. 2 písm. t))

Nově navrhované znění ustanovení § 24 odst. 2 písm. t) obsahuje věcnou změnu ve vymezení rozsahu majetku, u kterého je ZDP limitován daňový výdaj do výše příjmu z jeho prodeje. Vypuštění dosavadního limitování uznatelnosti pořizovací ceny pozemků u právnických osob je z důvodů jeho nadbytečnosti jako zábrany pro nežádoucí daňové optimalizace (a to i s ohledem na stabilizaci cenového vývoje pozemků). Pořizovací cena pozemků pro poplatníky, kteří jsou účetní jednotkou, je touto úpravou navázána na účetnictví a je uznatelná v okamžiku prodeje ve výši nákladu zaúčtovaného v účetnictví a dotčení poplatníci tak nebudou muset provádět korekce výsledku hospodaření. Pro poplatníky, kteří nejsou účetní jednotkou, je dosavadní limitování daňového výdaje pořizovací ceny pozemků v zákoně zachováno.

Nově se limit daňových výdajů do výše příjmů z prodeje stanoví také pro vstupní (zůstatkovou) cenu hmotného majetku veřejně prospěšného poplatníka, který majetek využíval zcela nebo z části k veřejně prospěšným činnostem, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů. Míra, v jaké veřejně prospěšný poplatník použije majetek k veřejně prospěšným činnostem, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů, není pro aplikaci návrhu rozhodná, podstatné je, že jej k těmto činnostem použije. V souladu s logikou odděleného vykazování příjmů těchto poplatníků, které jsou předmětem daně, od příjmů, které předmětem daně nejsou nebo jsou od daně z příjmů osvobozeny, se ve smyslu nově navrhovaného ustanovení § 18a odstavce 1 (nahradí platný § 18 odst. 3 ZDP) posuzují odděleně rovněž náklady. Navrhuje se promítnutí této logiky v explicitním doplnění ustanovení, které se týká nákladu ve formě vstupní (zůstatkové) ceny, resp. doplnění limitu výše její daňové uznatelnosti do výše příjmů z prodeje i pro tyto poplatníky. Případná ztráta z prodeje takto využívaného hmotného majetku veřejně prospěšným poplatníkem, nebude nově daňově uplatnitelná. Ostatní úpravy ve znění citovaného ustanovení jsou legislativně-technického rázu a spočívají v oddělení případů vlastní limitace daňového výdaje do výše příjmů z prodeje od ostatních situací řešených ve stávajícím znění.

K bodu 485 (§ 24 odst. 2 písm. ta) a tb))

Převod některých ustanovení z dosavadního znění § 24 odst. 2 písm. t) ZDP do nových ustanovení pod písmeny ta) a tb) je úpravou legislativně-technického rázu s tím, že text ustanovení nově upraveného písmene t) a nově navržených písmen ta) a tb) vylučuje dosavadní duplicitu, kterou v sobě v případě pozemků zahrnovala stávající ustanovení § 24 odst. 2 písm. t) a ustanovení § 24 odst. 11 ZDP pokrývající celý rozsah neodpisovaných aktiv a zároveň všechny příslušné operace s podnikem. Zamezení tzv. oceňovacímu efektu při prodeji majetku, který se neodpisuje podle tohoto zákona ani podle účetnictví, nabytého při přeměnách společnosti, bude tedy řešeno již jen v ustanovení § 24 odst. 11 ZDP.

K bodu 486 (§ 24 odst. 2 písm. u))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 487 (§ 24 odst. 2 písm. u))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na změny v § 24 odst. 2 písm. u).

K bodu 488 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 1)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem

společník užit s přívlastkem vymezuujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 489 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 1)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 490 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 491 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezuujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 492 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 493 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 494 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 495 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 496 (§ 24 odst. 2 písm. v) bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 497 (§ 24 odst. 2 písm. y) úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 498 (§ 24 odst. 2 písm. y) bod 4)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 499 (§ 24 odst. 2 písm. za))

Jde o legislativně technickou změnu v návaznosti na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

Dále dochází k legislativně technické úpravě navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Dále změna reaguje na to, že označení „pronájem“ je nepřesné zejména v ohledu, že se jako soukromoprávní institut nepoužívá. V tomto ohledu byl zvolen pojem „nájem“, který dle § 21c odst. 4 zahrnuje kromě nájmu samotného také institut pachtu, čímž bude zachován současný věcný stav. Jedná se tedy také o ryze legislativně technickou úpravu.

Dále změna navazuje na úpravu § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 500 (§ 24 odst. 2 písm. ze))

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 501 (§ 24 odst. 2 písm. zi))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 502 (§ 24 odst. 2 písm. zl))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 503 (§ 24 odst. 2 písm. zp))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení „Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

K bodu 504 (§ 24 odst. 2 písm. zr))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

K bodu 505 (§ 24 odst. 2 písm. zt))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

K bodu 506 (§ 24 odst. 2 písm. zv bod 1)

Jde o vypuštění nadbytečné části textu. Ustanovení se vztahuje na jakýkoli úvěr poskytnutý bankou.

K bodu 507 (§ 24 odst. 2 písm. zv bod 2)

Jde o vypuštění nadbytečné části textu. Ustanovení se vztahuje na jakoukoli bankovní záruku.

K bodu 508 (§ 24 odst. 3)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Zároveň dochází ke gramatické úpravě ustanovení, a to opravou chybně umístěné čárky.

K bodu 509 (§ 24 odst. 4 úvodní část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 510 (§ 24 odst. 4 písm. a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 511 (§ 24 odst. 4 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných,

pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 512 (§ 24 odst. 4 písm. c))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 513 (§ 24 odst. 4 závěrečná část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 514 (§ 24 odst. 5 úvodní část ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci.

Nová formulace návětí § 24 odst. 5 ZDP není změnou věcnou, ale legislativně technickou, neboť i dosavadní znění tohoto ustanovení mělo jednak za cíl bránit spekulativnímu pořizování hmotného majetku cestou vysokého nájmu a následného odkoupení majetku za nízkou cenu oproti jeho pořizování a uplatnění výdajů na pořizování formou daňových odpisů, ale také stanovilo postup pro případ, že si poplatník najal majetek na základě smlouvy o finančním pronájmu a smlouva byla předčasně ukončena při nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 24 odst. 4 ZDP. V režimu ustanovení § 24 odst. 5 ZDP se postupovalo dosud také v případě, že smlouva o finančním leasingu byla uzavřena na kratší dobu, než jsou podmínky stanovené v ZDP pro uznání splátek v základu daně, a tato aplikace je potvrzena i v podmínkách smluv o finančním leasingu navrhované novely.

K bodu 515 (§ 24 odst. 5 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 516 (§ 24 odst. 5 písm. b))

Navrhovaná změna reaguje na zavedení pojmu finanční leasing do zákona o daních z příjmů. Podle § 506 nového občanského zákoníku je stavba zřízená na pozemku jeho součástí. Smlouva, jejímž předmětem by byla koupě samotného stavebního díla umístěného na pozemku, nemůže podle nové soukromoprávní úpravy vzniknout.

Z věcného hlediska nedochází ke změně v dosavadním obsahu ustanovení, které má za cíl bránit skrytému pořizování pozemku ve formě vysokého nájemného, přičemž kupní cena pozemku by byla nízká. V druhé větě ustanovení se stanoví podmínka pro výši kupní ceny také pro pozemek, který by byl před jeho převodem (a to v souvislosti s finančním leasingem stavebního díla na pozemku) předmětem nájemní smlouvy. Nájemné v takovém případě je uznatelné v základu daně příjmů poplatníka při splnění podmínky týkající se výše kupní ceny

a základní podmínky pro uplatnění daňových výdajů podle § 24 odst. 1 ZDP. Přestože je stavba součástí pozemku ve smyslu „superficiální“ zásady NOZ, z hlediska daňové jde o dvě oddělené majetkové složky.

K bodu 517 (§ 24 odst. 5 písm. c))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 518 (§ 24 odst. 5 závěrečná část ustanovení)

Dosavadní úprava § 24 odst. 5 závěrečné části ustanovení byla přesunuta do § 21d, kam systematicky patří.

K bodu 519 (§ 24 odst. 6)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

Část věty před středníkem byla z důvodu systematickosti bez věcné změny přesunuta do § 21d.

K bodu 520 (§ 24 odst. 7 úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 521 (§ 24 odst. 7 písm. a))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovést, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 522 (§ 24 odst. 7 písm. a))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovést, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá

spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 523 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 524 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 525 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 526 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 527 (§ 24 odst. 7 písm. b) bod 1)

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů a inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů. V důsledku toho je do zákona třeba doplnit ocenění majetku získaného děděním nebo darem, pro účely stanovení nabývací ceny podílu v obchodní společnosti nebo družstvu, resp. obchodní korporaci.

K bodu 528 (§ 24 odst. 5 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 529 (§ 24 odst. 7 písm. c))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 530 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 531 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace

nepojmenovává, a proto lze dovést, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 532 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 533 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovést, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 534 (§ 24 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovést, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech. Pojem „společník“ pak bude používán pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlastkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.).

K bodu 535 (§ 24 odst. 8)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 536 (§ 24 odst. 9)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 537 (§ 24 odst. 11)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 538 (§ 24 odst. 11)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 539 (§ 24 odst. 11)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 540 (§ 24 odst. 12 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 541 (§ 24 odst. 12 písm. h))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 542 (§ 24 odst. 12 písm. h))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 543 (§ 24 odst. 12 písm. i))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 544 (§ 24 odst. 13)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 545 (§ 24 odst. 15)

Úprava v ustanovení § 24 odst. 15 byla doplněna jako jedno z protikrizových opatření zákonem č. 216/2009 Sb. a bylo ji možné uplatnit pouze v případě uzavření smluv do 30. června 2010. V návaznosti na to, že se jedná o úpravu, která se nebude aplikovat na nové instituty, je možné ji ze zákona odstranit s tím, že na dosud aktuální a doznívající právní vztahy se bude režim podle dosavadního § 24 odst. 15 ZDP aplikovat díky přechodnému ustanovení.

K bodu 546 (§ 24 odst. 15 úvodní části ustanovení)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 547 (§ 24 odst. 15 písm. a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 548 (§ 24 odst. 15 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 549 (§ 24 odst. 15 písm. b))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných,

pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 550 (§ 24 odst. 15 písm. b))

Navrhovaná úprava navazuje na definici finančního leasingu v § 21d, podle které musí být ve smlouvě o finančním leasingu sjednáno, že po uplynutí sjednané doby dojde k převodu vlastnického práva.

K bodu 551 (§ 24a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 552 (§ 24a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

K bodu 553 (§ 24a odst. 2 písm. 2))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

K bodu 554 (nadpis § 24b)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 555 (nadpis 24b)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 556 (nadpis § 24b)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 557 (§ 24b odst. 1)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 558 (§ 24b odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 559 (§ 24b odst. 1)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 560 (§ 24b odst. 1)

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 561 (§ 24b odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 562 (§ 24b odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

K bodu 563 (§ 24b odst. 2 písm. b))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 564 (§ 24b odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 565 (§ 24b odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná

většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 566 (§ 24b odst. 2 písm. c))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 567 (§ 24b odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 568 (§ 24b odst. 2 písm. c))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 569 (§ 24b odst. 2 písm. d))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 570 (§ 24b odst. 2 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 571 (§ 24b odst. 2 písm. d))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 572 (§ 24b odst. 2 písm. e))

Navrhovaná úprava sjednocuje pojmy užívané zákonem o daních z příjmů s novým občanským zákoníkem.

K bodu 573 (§ 24b odst. 2 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 574 (§ 24b odst. 2 písm. e))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 575 (§ 25 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 576 (§ 25 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 577 (§ 25 odst. 1 písm. f))

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ se v rámci celého právního řádu nahrazuje pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

K bodu 578 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ se v rámci celého právního řádu nahrazuje pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

K bodu 579 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 580 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

K bodu 581 (§ 25 odst. 1 písm. g))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 582 (§ 25 odst. 1 písm. i))

Navržené doplnění je zábranou pro uplatnění výdaje (nákladu) ve výši plného odpisu u hmotného majetku, který byl pořízen částečně ze zdrojů, které byly od daně z příjmů osvobozeny nebo nebyly předmětem daně.

Navrhované doplnění výjimky pro výdaje vynaložené u veřejně prospěšných poplatníků na úrokové příjmy sleduje snížení administrativy jak na straně poplatníků, tak i správců daně v případech, kdy by bylo nutné vylučovat ze základu daně výdaje/náklady související s úrokovými příjmy podléhajícími srážkové dani. Jedná se zpravidla o zcela zanedbatelné částky, které však při absenci navrhovaného doplnění by měl poplatník povinnost identifikovat a ze základu daně vyloučit.

K bodu 583 (§ 25 odst. 1 písm. s))

V důsledku inkorporace daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů se pro nadbytečnost ruší ustanovení, které stanoví, že daňovým výdajem není daň dědická a darovací.

K bodu 584 (§ 25 odst. 1 písm. t))

Jedná se o legislativně technickou úpravu nahrazující pojem dar označením bezúplatné plnění. Z věcného hlediska nedochází k žádné změně.

K bodu 585 (§ 25 odst. 1 písm. t))

Změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, kdy nový občanský zákoník jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku. Dosud v právu užívanou formulí „jméno fyzické osoby nebo název právnické osoby“ je tedy možné nahradit prostým „jméno osoby“, anebo jen slovem „jméno“.

Ustanovení § 25 odst. 1 písm. t) se vztahuje jak na podnikatele zapsané v obchodním rejstříku, tak i na podnikatele, kteří v obchodním rejstříku zapsáni nejsou. Z toho důvodu se navrhuje pojem „obchodní firmou“ nahradit nadřazeným pojmem „jménem“.

K bodu 586 (§ 25 odst. 1 písm. u))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla).

Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 587 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 588 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 589 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 590 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 591 (§ 25 odst. 1 písm. w))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 592 (§ 25 odst. 1 písm. zc))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 593 (§ 25 odst. 1 písm. zd))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

Navrhovaná úprava dále navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 594 (§ 25 odst. 1 písm. ze))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 595 (§ 25 odst. 1 písm. zi))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 596 (§ 25 odst. 1 písm. zj))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 597 (§ 25 odst. 1 písm. zk))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 598 (§ 25 odst. 1 písm. zl))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 599 (§ 25 odst. 1 písm. zm))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 600 (§ 25 odst. 1 písm. zk))

Změna navazuje na terminologii zákona o obchodních korporacích, který obsahuje pouze obecný pojem podíl na zisku a důsledně jej používá.

K bodu 601 (§ 25 odst. 1 písm. zl))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 602 (§ 25 odst. 1 písm. zn))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 603 (§ 25 odst. 1 písm. zp) a zq))

Navrhovaná úprava zajistí, aby při osvobození peněžních i nepeněžních příjmů z darování nebo u fyzických osob např. i z přijatých dotací a dále příjmů, které nejsou předmětem daně a s nimi související výdaje (náklady), resp. účetní odpisy a jejich hodnota u neodpisovaného majetku daňově ani účetně (zásoby) neovlivňovaly základ daně.

K bodu 604 (§ 25 odst. 3)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 605 (§ 25 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 606 (§ 25 odst. 3)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

K bodu 607 (§ 26 odst. 1)

V souvislosti s vypuštěním § 30a se zrušuje i odkaz na něj.

K bodu 608 (§ 26 odst. 2 písm. b))

V souvislosti s novým jednoznačným vymezením jednotky jako samostatné věci nemovité (§ 1159 NOZ) se navrhuje legislativně technická změna spočívající v náhradě pojmu byty a

nebytové prostory za přesnější pojem jednotky, která zahrnuje byt nebo nebytový prostor nebo která je bytem nebo nebytovým prostorem, včetně podílu na společných částech nemovité věci. V návaznosti na to se upravuje i ustanovení § 29 odst. 9 písm. c) upravující vstupní cenu majetku a příloha č. 1 zákona v položkách (4-22) a (5-39).

Zároveň se ruší poznámka pod čarou č. 28d, která odkazuje na novým občanským zákoníkem zrušovaný zákon o vlastnictví bytů.

K bodu 609 (§ 26 odst. 3 písm. c))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 610 (§ 26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Navrhovaná změna dále navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 611 (§ 26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 612 (§ 26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na nové vymezení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

K bodu 613 (§26 odst. 7 písm. a) bod 3)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako

nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 614 (§ 26 odst. 7 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 615 (§ 26 odst. 7 písm. b))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 616 (§ 26 odst. 7 písm. d))

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na přesun ustanovení o zdaňovacím období do § 21a.

K bodu 617 (§ 26 odst. 7 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 618 (§ 26 odst. 8)

Z důvodu zamezení obcházení daňové povinnosti se navrhuje zavést povinnost zahájit odpisování hmotného majetku využívaného k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo k nájmu. Pokud např. poplatník pronajímá budovu, kterou neopravuje, vydaje uplatňuje paušální částkou, a to v mnoha případech po delší dobu. V okamžiku, kdy zahájí opravy pronajímané budovy, vydaje uplatní ve skutečně doložené výši, a to včetně odpisů s tím, že zahájí odpisy pronajímané budovy od počátku. Dalším častým případem je, že podnikatel obdrží v souvislosti s podnikatelskou činností darem hmotný majetek a k tomuto příjmu uplatní paušální výdaje. Uplatní-li následně podnikatel výdaje ve skutečně doložené výši, zahájí odpisování tohoto bezúplatně nabytého hmotného majetku a celou hodnotu daru uplatní do daňových výdajů formou odpisů. Pokud poplatník nemá povinnost u tohoto hmotného majetku zahájit odpisování, uplatní v některých případech v daňových výdajích částku vyšší, než byl zdanitelný příjem.

K bodu 619 (§ 27 písm. a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných,

pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 620 (§ 27 písm. h)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 621 (§ 27 písm. h))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 622 (§ 27 písm. ch))

Navržená úprava navazuje na zrušení zákona č. 357/1192 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů a na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů.

K bodu 623 (§ 27 písm. i))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 624 (§ 27 písm. j))

Z důvodu zrušení daně dědické a darovací, které by měla nahradit daň z příjmů, se navrhuje z odpisování vyloučit hmotný majetek nabytý bezúplatně (například darem nebo děděním), který byl od daně z příjmů osvobozen nebo nebyl předmětem daně z příjmů. Současně se do ZDP doplňuje přechodné ustanovení, které stanoví, že podle stávající právní úpravy se z odpisování vylučuje hmotný majetek, jehož bezúplatné nabytí před nabytím účinnosti tohoto zákona bylo předmětem daně dědické nebo darovací a bylo v době nabytí od jedné z těchto daní osvobozeno.

U právnických osob dopadá působnost navrženého ustanovení mimo jiné na veřejně prospěšné poplatníky při splnění příslušných podmínek osvobození (například použití daru na zabezpečování veřejně prospěšných činností, z nichž dosahované příjmy nejsou předmětem daně z příjmů). Za předpokladu, že příjmy těchto poplatníků daně z příjmů právnických osob jsou předmětem daně z příjmů ve smyslu stávajícího ustanovení § 18 odst. 4 ZPD, dochází k situaci, kdy je na místě aplikace navrženého ustanovení také pro tyto právnické osoby.

Aplikace navrženého ustanovení § 27 písm. j) ZPD také pro nehmotný majetek, jehož bezúplatné nabytí bylo od daně z příjmů osvobozeno nebo nebylo předmětem daně, vyplývá z ustanovení § 32a odst. 7 ZPD.

K bodu 625 (§ 28 odst. 1)

Navržené znění zavádí nový pojem „odpisovatel“, kterým je zde nahrazena dosud používaná legislativní zkratka „vlastník“ zahrnující ve vymezení odpisujících osob také poplatníky, kteří vlastníky v právním smyslu slova nejsou. Tento pojem je pak nadále užíván i v jiném místě návrhu zákona (§ 27 písm. i)).

Vzhledem k tomu, že se svěřenským fondům přiznává daňová subjektivita, navrhuje se pro ně uplatnit obecný režim v oblasti odpisování majetku a umožnit jim tak odpisování majetku. Zároveň se navrhuje stejný přístup aplikovat i u podílových fondů, protože podílové fondy, které nesplňují parametry základního investičního fondu, budou nově podléhat běžné sazbě daně z příjmu právnických osob (podrobněji popsáno u § 21f). Pro zajištění daňové neutrality je tedy pro ně nutné nastavit režim shodný s běžnými poplatníky.

K bodu 626 (§ 28 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 627 (§ 28 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 628 (§ 28 odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 629 (§ 28 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 630 (§ 28 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 631 (§ 29 odst. 1 a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 632 (§ 29 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 633 (§ 29 odst. 1 a))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 634 (§ 29 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 635 (§ 29 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 636 (§ 29 odst. 1 písm. d))

Navrhovaná změna dále navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 637 (§ 29 odst. 1 písm. d))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná

většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 638 (§ 29 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na inkorporaci daně dědické a darovací do zákona o daních z příjmů a zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování.

K bodu 639 (§ 29 odst. 1 písm. e))

Navrhovaná změna dále navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 640 (§ 29 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 641 (§ 29 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 642 (§ 29 odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Pro účelově poskytnuté dary na pořízení hmotného a nehmotného majetku se navrhuje stejný režim vyloučení jejich daňové reprodukce u poplatníka, který je přijal, jako je tomu u poskytnutých dotací v případech, kdy o nich není u příjemce v souladu s právními předpisy upravujícími účetnictví účtováno ve výnosech.

K bodu 643 (§ 29 odst. 3)

V návaznosti na zrušení celého § 30a se zrušuje i odkaz na § 30a odst. 5. Režim odpisování majetku podle tohoto ustanovení, který je aktuální i ke dni účinnosti tohoto zákona, se uplatní i nadále, a to podle příslušného přechodného ustanovení.

K bodu 644 (§ 29 odst. 4)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 645 (§ 29 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992

Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 646 (§ 29 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 647 (§ 29 odst. 6 závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 648 (§ 29 odst. 8)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 649 (§ 29 odst. 8)

Dané ustanovení reaguje na sjednocení terminologie v rámci zákona o daních z příjmů, kdy jsou příjmy z dědění a darování označovány souhrnným pojmem příjmy nabyté bezúplatně.

K bodu 650 (§ 29 odst. 8)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 651 (§ 29 odst. 8)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 652 (§ 29 odst. 9 písm. a))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 653 (§29 odst. 9 písm. c))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 654 (§ 30 odst. 1)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 655 (§ 30 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 656 (§ 30 odst. 5)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 657 (§ 30 odst. 10 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 658 (§ 30 odst. 10 písm. a)

V započatém odpisování podle § 30 odst. 10 písm. a) zákona pokračuje v současné době dědic. Vzhledem ke skutečnosti, že se navrhuje, aby nabytí majetku děděním bylo předmětem daně z příjmů, navrhuje se, aby dědic, který zděděný hmotný majetek využije pro podnikatelskou činnost nebo jinou samostatnou výdělečnou činnost anebo pro nájem a příjem ze zděděného majetku zdaní daní z příjmů, odpisoval majetek z ceny, která se rovná výši příjmu podléhajícímu dani.

K bodu 659 (§ 30 odst. 10 písm. a))

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 660 (§ 30 odst. 10 písm. b))

Navrhuje se stávající ustanovení § 30 odst. 10, které řeší režim odpisování v případě vkladů, doplnit i pro vklady do podílového nebo svěřenského fondu, a to návazně na skutečnost, že podílové fondy mají již přiznanou daňovou subjektivitu a pro svěřenské fondy se tato subjektivita navrhuje a pro oba uvedené typy fondů bude platit obecný režim odpisování hmotného majetku.

K bodu 661 (§ 30 odst. 10 písm. f))

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat

těž na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 662 (§ 30 odst. 10 písm. g))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasná užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 663 (§ 30 odst. 10 písm. h))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 664 (§ 30 odst. 10 písm. i))

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 665 (§ 30 odst. 10 písm. l))

Terminologie zákona o daních z příjmů navazuje na pojmy soukromého práva. Pojem „společník“ je použit pro osoby sdružující se smlouvou o společnosti (§ 2716 a následující NOZ) (s výjimkou situací, kdy bude potřeba rozlišit členy jednotlivých obchodních korporací, pak bude pojem společník užit s přívlástkem vymezujícím konkrétní obchodní společnost, např. společník společnosti s ručením omezeným, apod.). Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech.

K bodu 666 (§ 30 odst. 10))

Navržené doplnění reaguje na vznik svěřenského fondu jako nového institutu občanského zákoníku a souvisí s oprávněním tohoto fondu k odpisování hmotného majetku a s pohyby hmotného majetku do a z tohoto fondu. Doplnění odstraňuje případnou pochybnost o režimu odpisování hmotného majetku, ať jde o již odpisovaný majetek, který svěřenský fond nabyt a pokračuje v jeho odpisování, nebo o odpisovaný majetek, který nabyt poplatník z tohoto fondu.

K bodu 667 (§ 30 odst. 10 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 668 (§ 30 odst. 10 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava reaguje na zavedení nového institutu společnost, který v novém občanském zákoníku nahrazuje institut sdružení bez právní subjektivity.

K bodu 669 (§ 30a)

Úprava v ustanovení § 30a byla doplněna jako jedno z protikrizových opatření zákonem č. 216/2009 Sb. a bylo ji možné uplatnit pouze v případě uzavření smluv do 30. června 2010. V návaznosti na to, že se jedná o úpravu, která se nebude aplikovat na nové instituty, je možné ji ze zákona odstranit s tím, že na dosud aktuální a doznívající právní vztahy se bude režim podle dosavadního § 30a ZDP aplikovat díky přechodnému ustanovení.

K bodu 670 (§ 30b odst. 1)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 671 (§ 31 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 672 (§ 31 odst. 2)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 673 (§ 31 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 674 (§ 31 odst. 3)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 675 (§ 31 odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 676 (§ 31 odst. 5)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 677 (§ 31 odst. 6)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 678 (§ 32 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 679 (§ 32 odst. 2 písm. a) bod 1)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 680 (§ 32 odst. 2 písm. a) bod 2)

Jde o formálně technickou úpravu spočívající v náhradě kódu SKP kódem CZ-CPA. Odůvodnění této změny je stejné jako u novelizačního bodu, který se týká Přílohy č. 1 ZDP.

K bodu 681 (§ 32 odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na přesun ustanovení o zdaňovacím období do § 21a.

K bodu 682 (§ 32a odst. 1 písm. a) bod 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který společníky obchodních společností a členy družstva označuje souhrnným pojmem jako členy obchodní korporace.

K bodu 683 (§ 32a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 684 (§ 32a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 685 (§ 32a odst. 2)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 686 (§ 32a odst. 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 687 (§ 32a odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 688 (§ 32a odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která spočívá v důsledném rozlišování pojmů „vlastník“ a „odpisovatel“. Tam, kde je pojem „vlastník“ použit ve smyslu vlastníka podle vlastnického práva, nedochází k žádné změně. Oproti tomu tam, kde je „vlastník“ použit ve smyslu „odpisovatele“, který odpisuje majetek ve smyslu § 26 či § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, se pojem „vlastník“ nahrazuje pojmem „odpisovatel“.

K bodu 689 (§ 32a odst. 4)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 690 (§ 32b)

Dosavadní smluvní typ obchodního zákoníku „smlouva o nájmu podniku“ byl nahrazen novým smluvním typem občanského zákoníku „smlouva o pachtu obchodního závodu“. Navržený text ustanovení § 32b zachovává beze změny věcný režim a reaguje proto pouze terminologickými změnami a náhradou pojmů pronajímatel za propachtovatel, nájemce za pachtýř, nájemné za pachtovné, pronajatý podnik za propachtovaný obchodní závod a závazek za dluh. Z věcného hlediska zůstávají předmětná ustanovení nezměněná. Nadále tak zůstává zachováno přiměřené použití ustanovení ZDP o odpisování při zajištění závazku převodem práva, stejně tak jako postupy pachtýře v případě vyššího či nižšího pachtovného než je výše odpisů. Bez věcných změn byla upravena také ustanovení týkající se převodu dluhů i pohledávek na pachtýře ke dni uzavření smlouvy o pachtu obchodního závodu.

K bodu 691 (§ 32c odst. 1 úvodní část ustanovení)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 692 (§ 32c odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními

předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

K bodu 693 (§ 32c odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku

upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

K bodu 694 (§ 32c odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající ve sjednocení terminologie u konstrukčních prvků zahraničních daní. Před provedenou změnou byla právní úprava v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zahraničních konstrukčních prvků daně nejednotná: např. v § 32c odst. 2 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí v souladu s platnými právními předpisy příslušného státu. Naproti tomu v § 32c odst. 3 jsou označeny jako položky obdobného charakteru, uplatněné vkladatelem v zahraničí. Pro označení zahraničních konstrukčních prvků daní je zvoleno sousloví „zahraniční položky obdobného charakteru jako ...“. Argumentace, ze které tento přístup vychází, spočívá v tom, že pokud se hovoří o konstrukčních prvcích daně (např. základ, sazba, osvobození), pak se mají na mysli pouze ty, které jsou upraveny podle českého práva. Opačná argumentace by vedla k absurdním závěrům, tj. např. by se mohl daňový subjekt domáhat na základě ustanovení § 23 odst. 1 („Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně, a příjmů osvobozených od daně, ...) domáhat aplikace zahraničních ustanovení o předmětu daně či osvobození. V tomto kontextu je třeba uvést, že se legislativní text staví ke konstrukčním prvkům daně jinak než k nedaňovým institutům zahraničního práva. Např. pokud se v daňovém zákoně hovoří o úroku, pak je jím myšlen jak úrok podle českého soukromého práva, tak úrok podle zahraniční právní úpravy.

Z výše uvedeného tedy plyne, že v případě zahraničních konstrukčních prvků daně je třeba vždy uvést, že jde o zahraniční instituty, zatímco u nedaňových institutů je princip opačný, tj. pokud není označeno, že jde o český institut, jde o český i zahraniční, pokud však není implicitně dovoditelné (ze smyslu ustanovení) něco jiného. U nedaňových institutů se pro označení ryze českého institutu používá označení zákona(ů), které danou problematiku upravují, např. „...podle právních předpisů upravujících důchodové pojištění“, „podle občanského zákoníku“ atd.

Cílem provedené úpravy je tak zavedení jednotného označování zahraničních konstrukčních prvků v zákoně o daních z příjmů. Z hlediska věcného řešení nedochází k žádnému posunu, jedná se o ryze legislativně technické řešení.

K bodu 695 (§ 33a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 696 (§ 33a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapíše do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

K bodu 697 (§ 33a odst. 3 písm. b))

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 698 (§ 34b odst. 1 písm. a) bod 5)

S účinností od zdaňovacího období započatého v roce 2005 byla do ZDP doplněna ustanovení na podporu výzkumu a vývoje. Na základě těchto ustanovení může poplatník uplatnit odpočet od základu daně z příjmů ve výši 100% (resp. s účinností od zdaňovacího období započatého v roce 2014 v případě jejich meziročního přírůstku až 110%) výdajů, které vynaložil při realizaci projektů výzkumu a vývoje. Těmito výdaji jsou v zásadě výdaje vynaložené na výzkum prováděný samotným poplatníkem (resp. od účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, i na výzkum nakupovaný od vybraných poplatníků). Výjimkou jsou výdaje na tzv. certifikaci výsledků dosažených prostřednictvím výzkumu a vývoje. Možnost zahrnutí těchto výdajů do odpočtu mělo zejména za cíl podpořit výdaje na právní ochranu dosažených výsledků výzkumu a vývoje. V průběhu doby, kdy je odpočet poplatníky využíván, však byly zaznamenány problémy s metodickým vymezením těchto výdajů, které jsou často zaměňovány za výdaje na doložení splnění určitých kritérií nebo získání k oprávnění určité činnosti, např. na určitém území (tzv. lokální certifikace), placená ověření či testy, výdaje na překlady a místní poplatky apod. Také správci daně z důvodu, že tento výdaj není jednoznačně specifikován, nepřístupují k posuzování výdajů na tzv. certifikace jednotně. Z uvedených důvodů se proto navrhuje výdaj na tzv. certifikaci výsledků dosažených prostřednictvím výzkumu a vývoje vyloučit z výdajů, které je možné zahrnout do odpočtu od základu daně z příjmů. I nadále však dotčené výdaje jsou daňově uznatelné, pokud jsou vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

K bodu 699 (§ 34b odst. 2 písm. b) bod 6)

Viz odůvodnění k ustanovení § 34b odst. 1 písm. a) bod 5.

K bodu 700 (§ 34b odst. 2 písm. b) bod 3)

Viz odůvodnění k ustanovení § 34b odst. 1 písm. a) bod 5.

K bodu 701 (§ 34b odst. 2 písm. b) bod 2)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 702 (§ 34c odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 703 (§ 34c odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

K bodu 704 (§ 34c odst. 1 písm. e))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 705 (§ 34c odst. 1 písm. h))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 706 (§ 34d)

Tato změna je legislativně technické povahy, vnitřní obsah tohoto ustanovení zůstává stejný. Změna navazuje na změnu textace v ustanovení § 7 odst. 4 a 5 a § 18b.

K bodu 707 (§ 35a odst. 1)

Právní úprava registrace je obsažena v zákoně o daních z příjmů v § 39 až § 39b. Z tohoto důvodu je odkaz na jiný právní předpis (navíc na zákon o správě daní a poplatků, který byl s účinností daňového řádu zrušen) neaktuální.

K bodu 708 (§ 35a odst. 2 písm. b)

Jedná se o terminologickou úpravu navazující na nový občanský zákoník.

K bodu 709 (§ 35a odst. 2 písm. c))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 710 (§ 35a odst. 2 písm. d))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby a na nové znění § 23 odst. 7 zákona č. 586/1992 Sb.

K bodu 711 (§ 35a odst. 6)

Ustanovení § 35a odst. 2 písm. d) stanoví ochranu před úmyslným přeléváním zisků mezi sdruženými podniky do podniku, kterému je poskytnuta sleva na dani podle § 35a resp. 35b ZDP. Může však nastat situace, kdy poplatník v dobré víře podá žádost o závazné posouzení podle § 38nc, tato žádost je předmětem dohodovacího řízení podle příslušné mezinárodní smlouvy (smlouva o zamezení dvojího zdanění nebo Arbitrážní konvence), tedy je uzavírána tzv. předběžná cenová dohoda mezi příslušnými úřady dvou či více jurisdikcí. V praxi tato mezinárodní dohodovací řízení časově přesahují rámec vnitrostátního řízení o závazném posouzení podle § 38nc. Poplatník je v této době nucen v souladu s DŘ podat daňové přiznání i za období, které je pokryto žádostí o závazné posouzení, přestože rozhodnutí o závazném posouzení ještě nebylo vydáno; pro stanovení základu daně v podaném přiznání použije poplatník většinou způsob stanovení cen v transakcích se zahraniční spojenou osobou, který odpovídá žádosti. Avšak způsob stanovení cen, který je sjednán v rámci mezinárodního dohodovacího řízení se ve svém důsledku může odlišovat. V této situaci považujeme za neadekvátní uplatnění „sankce“ ve formě zániku celkového nároku na slevu na dani, t.j. odebrání celkové investiční pobídky podle § 35a příp. § 35b.

K bodu 712 (§ 35a odst. 7)

Ustanovení § 35a odst. 2 písm. d) stanoví ochranu před úmyslným přeléváním zisků mezi sdruženými podniky do podniku, kterému je poskytnuta sleva na dani podle § 35a resp. 35b ZDP. Může však nastat situace, kdy poplatník v dobré víře podá žádost o závazné posouzení podle § 38nc, tato žádost je předmětem dohodovacího řízení podle příslušné mezinárodní smlouvy (smlouva o zamezení dvojího zdanění nebo Arbitrážní konvence), tedy je uzavírána tzv. předběžná cenová dohoda mezi příslušnými úřady dvou či více jurisdikcí. V praxi tato mezinárodní dohodovací řízení časově přesahují rámec vnitrostátního řízení o závazném posouzení podle § 38nc. Poplatník je v této době nucen v souladu s DŘ podat daňové přiznání i za období, které je pokryto žádostí o závazné posouzení, přestože rozhodnutí o závazném posouzení ještě nebylo vydáno; pro stanovení základu daně v podaném přiznání použije poplatník většinou způsob stanovení cen v transakcích se zahraniční spojenou osobou, který odpovídá žádosti. Avšak způsob stanovení cen, který je sjednán v rámci mezinárodního dohodovacího řízení se ve svém důsledku může odlišovat. V této situaci považujeme za neadekvátní uplatnění „sankce“ ve formě zániku celkového nároku na slevu na dani, t.j. odebrání celkové investiční pobídky podle § 35a příp. § 35b.

K bodu 713 (§ 35ba odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jde o změnu vyvolanou změnou jednotlivých písmen § 35ba odst. 1.

K bodu 714 (§ 35ba odst. 1 písm. a))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

K bodu 715 (§ 35ba odst. 1 písm. b))

K bodu 716 Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

K bodu 717 (§ 35ba odst. 1 písm. b))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 718 (§ 35ba odst. 1 písm. c))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

K bodu 719 (§ 35ba odst. 1 písm. d))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

K bodu 720 (§ 35ba odst. 1 písm. e))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

K bodu 721 (§ 35ba odst. 1 písm. f))

Navrhuje se zavedení názvu u jednotlivých slev na dani pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob v § 35ba. Důvodem této změny je možnost používat pojmenování jednotlivých slev v rámci zákona o daních z příjmů i jiných právních předpisů.

K bodu 722 (§ 35ba odst. 6)

Navrhovaná úprava reaguje na znění nového občanského zákoníku, který zavádí nový institut společenství jmění a z hlediska daně z příjmů fyzických osob nachází uplatnění především při rozvodu manželství a dědickém řízení, kdy v době, kdy je manželství již rozvedeno nebo zůstavitel zemřel, není zřejmé komu z manželů, jaký konkrétní majetek bude náležet nebo kterému dědici jaký konkrétní majetek připadne. Navrhované ustanovení navazuje na navrhovanou úpravu v § 12 odst. 3 a umožňuje poplatníkovi uplatnit slevy na dani tak, jako by podával daňové přiznání za jednotlivá zdaňovací období.

K bodu 723 (§ 35c odst. 1)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 724 (§ 35c odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění používání spojení „stát Evropské unie“. V současné právní úpravě je v daňových zákonech používáno často spojení „Česká republika nebo členský stát Evropské unie“, které není zcela logické. Z tohoto důvodu se napříč daňovými zákony provádí změna, která Českou republiku již v právní normě nevyčleňuje mimo spojení „stát Evropské unie“.

K bodu 725 (§ 35c odst. 1)

Původní návrh změny daňové legislativy v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytovaného zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti, přičemž místo něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Konečný schválený text zákona č. 458/2011 Sb. však zmíněné daňové osvobození stravování nezrušil a zároveň zavedl i zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jako náhrada za zrušené osvobození stravování. Došlo tedy k duplicitě opatření, která budou po nabytí účinnosti klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Proto se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 726 (§ 35c odst. 6)

Jedná se o změnu související se změnou terminologie v novém občanském zákoníku.

K bodu 727 (§ 35c odst. 6)

Navrhovaná úprava nově umožňuje uplatnit nárok na daňové zvýhodnění na vyživovaného vnuka druhého z manželů.

K bodu 728 (§ 35c odst. 7)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 729 (§ 35c odst. 8)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 730 (§ 35c odst. 8)

Z důvodu právní jistoty se doplňuje, že v případě kdy manžel (manželka) nemá dostatečné příjmy, aby mohl uplatnit slevu na vyživovanou manželku (manžela), může uplatnit daňové zvýhodnění rodič dítěte, který s ním žije v domácnosti.

K bodu 731 (§ 35c odst. 9)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 732 (§ 35d odst. 4)

Ustanovení § 35d odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 35d odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 733 (§ 35d odst. 6)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování

neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

Ustanovení § 35d odst. 6 rovněž navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 35d odst. 6 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 734 (§ 35d odst. 7)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 735 (§ 35d odst. 8)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 736 (§ 35d odst. 9)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 737 (§ 36 odst. 1 písm. a) bod 1)

Navrhuje se, aby příjmy z darování a příjmy ze svěřenského fondu poskytnuté do zahraničí, tj. zahraničním daňovým rezidentům (viz předmětné úpravy v § 22 zákona), byly zdaňovány zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona.

K bodu 738 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 1)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1

odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 739 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 3)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

K bodu 740 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 741 (§ 36 odst. 1 písm. b) bod 3)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 742 (§ 36 odst. 1 písm. b) závěrečná část ustanovení)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

K bodu 743 (§ 36 odst. 1 písm. b) závěrečná část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 744 (§ 36 odst. 1 písm. c))

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 745 (§ 36 odst. 2 písm. a))

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

K bodu 746 (§ 36 odst. 2 písm. e))

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 747 (§ 36 odst. 2 písm. f))

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 748 (§ 36 odst. 2 písm. i))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

K bodu 749 (§ 36 odst. 2 písm. i))

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 750 (§ 36 odst. 2 písm. m))

Navrhovaná úprava navazuje na zrušení institutu běžného účtu v soukromém právu, který je nahrazen pojmem účet, resp. platební a jiný než platební účet.

K bodu 751 (§ 36 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekonfigurací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

Dále se navrhuje vypuštění odkazu na obchodní zákoník. Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti s přijetím zákona o obchodních korporacích.

K bodu 752 (§ 36 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 753 (§ 36 odst. 3)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekonfigurací soukromého

práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“. Tam, kde se zkratka dividendový příjem vztahuje jen na příjmy z majetkové účasti v investičním fondu nebo podílovém fondu, se nové vymezení vztahuje pouze k příjmům ze zisku z účasti v základním investičním fondu. Pojem základní investiční fond navazuje na zákon o investičních společnostech a investičních fondech a je vymezen v § 21f zákona o daních z příjmů.

K bodu 754 (§ 36 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na sjednocení právní úpravy účtů v novém občanském zákoníku, kdy soukromé právo již nadále nerozlišuje mezi účtem běžným a vkladovým a zavádí pouze jednu kategorii účtu. Dále se navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který v § 2662 vymezuje smlouvu o účtu a její smluvní strany.

K bodu 755 (§ 36 odst. 3)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

K bodu 756 (§ 36 odst. 4)

Navrhovaná úprava reaguje na novou terminologii v návrhu nového zákona o investičních společnostech a investičních fondech a vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem. Další navrhovanou změnou je, že v návaznosti na záměr stanovit nulovou sazbu daně pouze pro základní investiční fondy (viz. § 21f) se toto ustanovení nově vztahuje také pouze na základní investiční fondy.

K bodu 757 (§ 36 odst. 4 věta čtvrtá a pátá)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, kdy ustanovení týkající se podílů na výnosech vyplacených bez ohledu na výsledek hospodaření bylo přesunuto do nového § 21c odst. 2 a ustanovení týkající se podílového fondu je již vzhledem k jeho daňové subjektivitě obsolentní. Věcně nedochází k žádné změně.

K bodu 758 (§ 36 odst. 5)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 759 (§ 36 odst. 7)

Navrhuje se doplnit do zákona možnost započítat si daň z autorských honorářů, která se vybírá srážkou, na celkovou daň, a to v daňovém přiznání. V daňovém přiznání by si poplatník mohl k příslušným příjmům uplatnit daňové výdaje, a to buď ve skutečně doložené výši, nebo paušální částkou z dosažených příjmů. Jde o obdobný postup, jaký zákon v současné době již umožňuje u příjmů zaměstnance zdaňované srážkou.

K bodu 760 (§ 36 odst. 8)

Navrhuje se, aby příjmy z darování a příjmy ze svěřenského fondu poskytnuté do zahraničí, tj. zahraničním daňovým rezidentům (viz. předmětné úpravy v § 22 zákona), které budou zdaňovány zvláštní sazbou daně podle § 36 zákona, mohli vybraní zahraniční daňoví rezidenti (EU, EHP) uvést do daňového přiznání a postupovat jako daňoví rezidenti České republiky, za předpokladu, že se tak rozhodnou.

K bodu 761 (§ 36 odst. 9)

Navrhovaná úprava reaguje na novou terminologii v návrhu nového zákona o investičních společnostech a investičních fondech a vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem. Další navrhovanou změnou je, že v návaznosti na záměr stanovit nulovou sazbu daně pouze pro základní investiční fondy (viz. § 21f) se toto ustanovení nově vztahuje také pouze na základní investiční fondy.

Navrhované písm. b) je doplnění v souvislosti s novým zahrnováním úrokových příjmů z účtů do základu pro zvláštní sazbu daně. Toto opatření sleduje snížení administrativy, jak na straně poplatníků, tak i správců daně v případě, kdy by bylo nutné vylučovat ze základu daně výdaje/náklady související s úrokovými příjmy podléhajícími srážkové dani. Jedná se zpravidla o zcela zanedbatelné částky, které však při absenci navrhovaného doplnění by měl poplatník povinnost identifikovat a ze základu daně vyloučit. Z důvodů daňové neutrality se pro tyto příjmy navrhuje zvláštní sazba daně ve výši obecné sazby daně z příjmů právnických osob.

K bodu 762 (§ 37a odst. 3)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 763 (§ 37b)

Tato změna reaguje na odstranění legislativní zkratky „zapsané sídlo“ v § 38m odst. 2 písm. d). Vzhledem k tomu, že se uplatňuje pouze v ustanovení § 37b je účelnější rozepsat její znění i v tomto ustanovení a zkratku nepoužívat. Kromě toho by z logiky věci a s ohledem na Legislativní pravidla vlády měla být umístěna při svém prvním výskytu v předpise, tj. v ustanovení § 37b.

K bodu 764 (§ 37e)

Toto ustanovení reaguje na nárůst množiny poplatníků daně z příjmů právnických osob, kteří nejsou obchodními korporacemi a kteří se mohou přeměňovat (fúze, rozdělení atd.). V rámci zákona o daních z příjmů je tak nutné tyto přeměny reflektovat v řadě ustanovení, která byla nyní koncipována výlučně pro obchodní korporace. S ohledem na tento fakt se pro přeměny poplatníků, kteří nejsou obchodními korporacemi, použije režim přeměn obchodních korporací obdobně.

Toto ustanovení platí zejm. pro spolky, podílové fondy a fondy penzijní společnosti.

V návaznosti na tuto změnu se odstraňují některá ustanovení, která doposud přeměny poplatníků, kteří nejsou obchodními společnostmi, upravovala, a to např. ustanovení § 38m odst. 2 písmena g) až j).

K bodu 765 (§ 38 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na sjednocení právní úpravy účtů v novém občanském zákoníku, kdy soukromé právo již nadále nerozlišuje mezi účtem běžným a vkladovým a zavádí pouze jednu kategorii účtu.

K bodu 766 (§ 38 odst. 2)

Navrhovaná úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který v § 2662 vymezuje smlouvu o účtu a její smluvní strany.

K bodu 767 (§ 38 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na sjednocení právní úpravy účtů v novém občanském zákoníku, kdy soukromé právo již nadále nerozlišuje mezi účtem běžným a vkladovým a zavádí pouze jednu kategorii účtu.

K bodu 768 (§ 38 odst. 3)

Navrhovaná úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který v § 2662 vymezuje smlouvu o účtu a její smluvní strany.

K bodu 769 (§ 38 odst. 4)

Ustanovení § 38 odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné v rámci celého zákona upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 770 (§ 38d odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku. Cílem je sjednocení pojmů užívaných zákonem o daních z příjmů s pojmy soukromého práva.

K bodu 771 (§ 38d odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 772 (§ 38d odst. 2)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekonstrukcí soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

K bodu 773 (§ 38d odst. 2)

Vzhledem k tomu, že podíl společníka v družstvu není představován cenným papírem, je pro nadbytečnost vypuštěno ustanovení podmiňující srážku daně schválení účetní závěrky členskou schůzí družstva.

K bodu 774 (§ 38d odst. 2)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem

K bodu 775 (§ 38d odst. 2)

S ohledem na to, že zákon o obchodních korporacích nepoužívá pojem dividenda, byl v zákoně o daních z příjmů nahrazen pojmem podíl na zisku. V návaznosti na to dochází k vypuštění legislativní zkratky dividendový příjem zavedené v § 36 odst. 2 písm. a), kdy příjmy, které jsou pod tuto zkratky zahrnuty, budou v souladu s rekodifikací soukromého práva a též v návaznosti na zákon o investičních společnostech a investičních fondech upraveny jako „příjmy z podílu na zisku z účasti na obchodní společnosti nebo v podílovém fondu, je-li podíl v nich představován cenným papírem“.

K bodu 776 (§ 38d odst. 3)

Ustanovení § 38d odst. 3 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 777 (§ 38d odst. 3)

S ohledem na to, že odkaz na právní předpis v tomto znění nemá normativní význam, navrhuje se jej vypustit.

K bodu 778 (§ 38d odst. 8)

Ustanovení § 38d odst. 8 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné na těch místech v zákoně, kde je možné pojem „funkční požitek“ podřadit pod „závislou činnost“, tento pojem jako nadbytečný odstranit.

K bodu 779 (§ 38e odst. 1 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 780 (§ 38e odst. 1 závěrečná část ustanovení)

S ohledem na lepší orientaci v zákoně byl odkaz na § 38h, který upravuje vybírání a placení záloh na daň a daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti, nahrazen právní normou.

K bodu 781 (§ 38e odst. 2 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 782 (§ 38f odst. 9)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 783 (§ 38f odst. 11)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením zákona o správě daní a poplatků.

K bodu 784 (§ 38fa odst. 1 písm. a) bod 1)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 785 (§ 38fa odst. 1 písm. a) bod 1)

Navrhovaná úprava reaguje na absenci institutu běžného účtu a zavedení nového institutu účet v novém občanském zákoníku.

K bodu 786 (§ 38fa odst. 1 písm. a) bod 2)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 787 (§ 38fa odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem právní subjektivita pojmem právní osobnost.

K bodu 788 (§ 38fa odst. 1 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná úprava reaguje na zavedení nového institutu svěrenský fond v občanském zákoníku.

K bodu 789 (§ 38fa odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, jejímž účelem je zpřesnění daného ustanovení. Smyslem úpravy je explicitně vyjádřit, že dané ustanovení se vztahuje na poplatníky, kteří mají bydliště ve všech členských státech Evropské unie vyjma České republiky.

K bodu 790 (§ 38fa odst. 3 písm. b) bod 2)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem právní subjektivita pojmem právní osobnost.

K bodu 791 (§ 38fa odst. 3 písm. b) bod 2)

Změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, kdy nový občanský zákoník jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku. Z tohoto důvodu se v § 38fa odst. 3 písm. b) bodě 2 slova „obchodní název (firmu)“ nahrazují souhrnným pojmem „jméno“.

K bodu 792 (§ 38fa odst. 4)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení pojmů přijatých novým občanským zákoníkem, který nahrazuje pojem právní subjektivita pojmem právní osobnost.

K bodu 793 (§ 38fa odst. 6 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží.

K bodu 794 (§ 38fa odst. 6 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží.

K bodu 795 (§ 38g odst. 2)

Ustanovení § 38g odst. 2 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38g odst. 2 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 796 (§ 38g odst. 2)

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů již zákon o daních z příjmů nepoužívá pojem „dar“, ale spolu s dalšími příjmy, za které není poskytováno protiplnění, ho nahrazuje pojmem „bezúplatné plnění“.

K bodu 797 (§ 38g odst. 3)

Ustanovení § 38g odst. 3 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38g odst. 3 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 798 (§ 38g odst. 4)

Ustanovení § 38g odst. 3 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38g odst. 3 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 799 (§ 38ga)

Ustanovení § 38ga upravuje podmínky, za jakých je podáváno daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob osobou, která spravuje pozůstalost. Obecnou úpravu daňových povinností osoby spravující pozůstalost upravuje daňový řád v § 239b až § 239d (ve znění účinném ke dni účinnosti navrhovaného zákona). Ustanovení navrženého zákona obsahují speciální právní úpravu, která, obdobně jako v případě insolvenčního řízení, zohledňuje potřebu promítnout zohledňování nároků na slevy na dani, daňové zvýhodnění a odečet nezdanitelných částí základu daně v daňovém přiznání k příjmové dani. Vzhledem k těmto

odčitatelným položkám není možné aplikovat pouze obecnou právní úpravu daňového řádu bez dalšího.

Osoba spravující pozůstalost plní daňové povinnosti vlastním jménem na účet pozůstalosti, příslušným správcem daně je správce daně spravující daňové povinnosti zůstavitele (§ 239b daňového řádu). Ustanovení § 239c daňového řádu stanoví, že osoba spravující pozůstalost je povinna podat řádné daňové tvrzení do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, a to za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem jeho smrti. Povinnost podávat řádná a dodatečná daňová tvrzení plní podle § 239d odst. 2 a 3, a to do 15 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Daňový řád zavádí právní fikci, že na daňovou povinnost zůstavitele vzniklou ode dne jeho smrti do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti se hledí tak, jako by vznikala zůstaviteli (§ 239d odst. 1).

K bodu 800 (§ 38gb odst. 1)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 801 (§ 38gb odst. 1)

Navrhovaná úprava navazuje na změnu provedenou v § 23 odst. 1 (více viz odůvodnění k § 23 odst. 1).

K bodu 802 (nadpis § 38h)

Úprava nadpisu § 38h navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38h „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 803 (§ 38h odst. 1)

Ustanovení § 38h odst. 1 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 1 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

Ustanovení, že zálohy se spravují, jako daň podle daňového řádu vyplývá přímo z daňového řádu a výkladového pravidla od většího k menšímu (a maiori ad minus). Toto ustanovení bylo jako nadbytečné a matoucí vypuštěno.

K bodu 804 (§ 38h odst. 4)

Ustanovení § 38h odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 805 (§ 38h odst. 6)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 806 (§ 38h odst. 7)

Ustanovení § 38h odst. 7 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 7 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 807 (§ 38h odst. 10)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 808 (§ 38h odst. 14)

S ohledem na zrušení tzv. „superhrubé mzdy“ je toto ustanovení nadbytečné.

K bodu 809 (§ 38h odst. 14)

Ustanovení § 38h odst. 15 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38h odst. 15 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 810 (nadpis § 38ch)

Úprava nadpisu § 38ch navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38ch „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 811 (§ 38ch odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38ch odst. 1 dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38ch odst. 1 „funkci“ zvlášť jmenovat.

K bodu 812 (§ 38ch odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38ch odst. 4 dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38ch odst. 4 „funkci“ zvlášť jmenovat.

K bodu 813 (§ 38ch odst. 5)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 814 (nadpis § 38i)

Úprava nadpisu § 38i navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38i „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 815 (§ 38i odst. 2)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 816 (§ 38i odst. 4 úvodní část ustanovení)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 817 (§ 38i odst. 4 písm. a))

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 818 (§ 38i odst. 4 písm. b))

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 819 (§ 38i odst. 5)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 820 (§ 38i odst. 6)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 821 (nadpis § 38j)

Úprava nadpisu § 38j navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38j „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 822 (§ 38j odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 823 (§ 38j odst. 2 písm. d))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 824 (§ 38j odst. 4)

Úprava § 38j odst. 4 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38j odst. 4 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 825 (§ 38j odst. 6)

Úprava § 38j odst. 6 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38j odst. 6 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 826 (§ 38j odst. 10)

Pojem „pojistné na všeobecné zdravotní pojištění“ je v rámci celého právního řádu nahrazen pojmem „pojistné na veřejné zdravotní pojištění“.

Úprava § 38j odst. 10 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38j odst. 10 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 827 (nadpis § 38k)

Úprava nadpisu § 38k navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38k „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 828 (§ 38k odst. 5 úvodní část ustanovení)

Původní návrh změny zákona o daních z příjmů v rámci zákona o zřízení jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytované zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti. Namísto něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Výsledkem projednání zákona č. 458/2011 Sb., však je text zákona, který zmíněné daňové osvobození stravování neruší a zároveň zavádí zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jen jako náhrada za zrušené osvobození. Protože se tato dvě opatření dublují, budou po nabytí účinnosti zákona č. 458/2011 Sb., klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Vzhledem k tomu se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 829 (§ 38k odst. 5 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla).

Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38k odst. 5 písm. a) dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38k odst. 5 „funkci“ zvlášť jmenovat.

K bodu 830 (§ 38k odst. 5 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s úpravou „činnosti, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“. „Činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti“ je činností, ze které tyto příjmy plynou obvykle (tzn. není rozhodující, zda tyto příjmy plynou aktuálně, ale zda se jedná o činnost, ze které plynou příjmy ze samostatné činnosti zpravidla). Obdobným způsobem došlo v rámci celého zákona i právního řádu k záměně pojmu „závislá činnost“ na „činnost, ze které plynou příjmy ze závislé činnosti“.

Ustanovení § 38k odst. 5 písm. b) dále navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Proto je i výkon funkce nově řazen do závislé činnosti. Z toho důvodu není nutné v § 38k odst. 5 písm. b) „funkci“ a „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 831 (§ 38k odst. 5 písm. b))

Úprava v § 38k odst. 5 písm. b) navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38k odst. 5 písm. b) „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 832 (§ 38k odst. 5 písm. c))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 833 (§ 38k odst. 5 písm. d))

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů již zákon o daních z příjmů nepoužívá pojem „dar“, ale spolu s dalšími příjmy, za které není poskytováno protiplnění, ho nahrazuje pojmem „bezúplatné plnění“.

K bodu 834 (§ 38k odst. 5 písm. e))

Změna navazuje na terminologické sjednocení pojmu banka upravené v § 21e odst. 1 zákona.

K bodu 835 (§ 38k odst. 5 písm. e) bod 3))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se

tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 836 (§ 38k odst. 7)

Ustanovení § 38k odst. 7 navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v § 38k odst. 7 „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 837 (nadpis § 38l)

Úprava nadpisu § 38l navazuje na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a), která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, není nutné v nadpisu § 38l „funkční požitky“ zvlášť jmenovat.

K bodu 838 (§ 38l odst. 1 písm. a))

V návaznosti na inkorporaci daně darovací do zákona o daních z příjmů již zákon o daních z příjmů nepoužívá pojem „dar“, ale spolu s dalšími příjmy, za které není poskytováno protiplnění, ho nahrazuje pojmem „bezúplatné plnění“.

K bodu 839 (§ 38l odst. 1 písm. b))

Změna navazuje na terminologické sjednocení pojmu banka upravené v § 21e odst. 1 zákona.

K bodu 840 (§ 38l odst. 1 písm. e))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 841 (§ 38l odst. 1 písm. g))

Navrhovaná právní úprava reaguje na zrušení zákona č. 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, ve znění pozdějších předpisů, a přesun dané problematiky do nového občanského zákoníku.

K bodu 842 (§ 38l odst. 1 písm. h))

Navrhovaná úprava navazuje na transformaci penzijních fondů na penzijní společnosti a transformované fondy, která proběhla k 1. 1. 2013. Původní penzijní fondy přestaly existovat, a proto se tento pojem v ustanovení ruší.

K bodu 843 (§ 38l odst. 3 písm. a))

Jedná se o změnu související se změnou terminologie v novém občanském zákoníku.

K bodu 844 (§ 38l odst. 3 písm. d))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 845 (§ 38l odst. 3 písm. e))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se

„domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Naproti tomu tam, kde se v zákoně používá tento pojem ve významu „obývaná domácnost“, rozumí se jí „domácnost“ ve smyslu „zařízeného obydlí“. Jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu a význam dotčených ustanovení zůstává bez věcné změny. Společně hospodařící domácnost je definována v § 21e odst. 4.

K bodu 846 (§ 38m)

Ustanovení upravuje obecná pravidla týkající se podávání daňového přiznání. Zbylý dosavadní obsah ustanovení § 38m byl zčásti rozdělen do ustanovení § 38ma až 38mc a zčásti vypuštěn pro nadbytečnost. Vypuštěna byla ustanovení týkající se podílových fondů z důvodu nadbytečnosti.

Odstavec 1 je legislativně technickou úpravou ustanovení a spočívá ve zpřesnění a zjednodušení stávajícího textu. Navrhovaná úprava zdůrazňuje, že právnická osoba je kromě případů stanovených v § 38mb povinna vždy podat daňové přiznání. Toto ustanovení navazuje na § 135 daňového řádu.

Odstavec 2 obsahuje dosavadní ustanovení § 38m odst. 6. Jedná se o ustanovení speciální vůči § 136 odst. 4 daňového řádu. Účelem tohoto ustanovení je, aby i v obdobích kratších než jeden rok byla lhůta identická jako u daňových přiznání podávaných za zdaňovací období, která činí nejméně 12 měsíců (§ 136 odst. 1 daňového řádu). Jedná se zejména o případ podle § 21a písm. c) (dosavadního § 17a písm. c).

K bodu 847 (§ 38ma až 38mc)

Ustanovení § 38ma obsahuje právní úpravu stávajících ustanovení § 38m odst. 2 a 3 a z důvodu větší přehlednosti je vyčleněno do samostatného paragrafu. Navrhovaná úprava rovněž reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

Ustanovení § 38ma odst. 1 přebírá ustanovení dosavadního § 38m odst. 2 s tím, že explicitně neupravuje materii týkající se přeměn podílových fondů a fondů penzijních společností. Tyto druhy přeměn, stejně tak jako přeměny spolků a jiných poplatníků daně z příjmů právnických osob však tímto ustanovením budou implicitně upraveny, a to díky novému ustanovení § 37e.

Ustanovení § 38ma odst. 2 zavádí společné podmínky pro stanovení základu daně v případech uvedených v § 38ma odst. 1. Dnes je tato norma upravena v jednotlivých písmenech ustanovení § 38m odst. 2.

Ustanovení § 38ma odst. 3 obsahuje stávající úpravu § 38m odst. 3 písm. a) bod 1, avšak dochází zde ke zjednodušení textu tohoto ustanovení. Paragraf § 38ma odst. 3 písm. b) pak nahrazuje ustanovení dosavadních § 38m odst. 3 písm. a) bod 2 až § 38m odst. 3 písm. j), když určuje den pro počátek běhu lhůty k podání daňového přiznání v jiných případech než v případě podle § 38ma odst. 3 písm. a). V ustanovení nedochází k věcné změně.

Ustanovení § 38ma odst. 4 přebírá text dnešního ustanovení § 38m odst. 4.

Ustanovení § 38mb přebírá právní úpravu stávajícího ustanovení § 38m odst. 7 a z důvodu větší přehlednosti a systematičnosti je vyčleněno do samostatného paragrafu. Je zde provedena legislativně technická úprava v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Toto ustanovení je speciálním ustanovením vůči § 38m.

Ustanovení § 38mc reaguje na ustanovení § 136 odst. 5 daňového řádu a přebírá právní úpravu stávajícího ustanovení § 38m odst. 8 a z důvodu větší přehlednosti je vyčleněno do samostatného paragrafu. Je zde provedena legislativně technická úprava v návaznosti na nové

vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a. Zároveň byla provedena legislativně technická změna za účelem zpřesnění znění tohoto ustanovení.

K bodu 848 (§ 38na odst. 1)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva hmotného. Ustanovení § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně toto personální obsazení nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je tedy použit vzhledem k tomu, že je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první.

Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení, spojením „člen obchodní korporace“ či jinými obdobnými spojeními.

K bodu 849 (§ 38na odst. 4)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 850 (§ 38na odst. 5)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 851 (§ 38na odst. 6)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 852 (§ 38na odst. 6)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení s terminologií nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 853 (§ 38na odst. 6)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 854 (§ 38na odst. 8)

S ohledem na to, že odkaz na právní předpis v tomto znění nemá přidanou hodnotu, je možné tuto část vypustit. Pro určení lhůty postačuje, že je odkázáno na konkrétní okamžik, a není nutné jmenovat, podle kterého zákona je tento okamžik určen.

K bodu 855 (nadpis § 38nb)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 856 (§ 38nb odst. 1)

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 857 (§ 38nb odst. 2 písm. a))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 858 (§ 38nb odst. 2 písm. b))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 859 (§ 38nb odst. 2 písm. c))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní

úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 860 (§ 38nb odst. 2 písm. d))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 861 (§ 38nb odst. 2 písm. e))

Současná legislativní zkratka „úvěr a půjčka“ přináší výkladové obtíže zejména v situaci, kdy je v zákoně užito pojmů „úvěr“ a „půjčka“ ale nikoli ve smyslu této legislativní zkratky, ale jako dvou samostatných institutů. Proto se navrhuje použití nového pojmu „úvěrový finanční nástroj“, který bude obsahovat totožný výčet institutů zkrácených v platné a účinné právní úpravě legislativní zkratkou „úvěry a půjčky“ a jehož použitím v zákoně nebude docházet k záměně případů, kdy se má jednat o legislativní zkratku a kdy o samostatné pojmy úvěr nebo zápůjčku. Tam, kde právní úprava směřuje pouze na úvěry, nebo zápůjčky, byly ponechány tyto pojmy.

K bodu 862 (§ 38nb odst. 2 písm. e))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 863 (nadpis § 38nc)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 864 (§ 38nc odst.1)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu navazující na nové ustanovení § 21f až 21h upravující sdružené osoby.

K bodu 865 (§ 38nc odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, podle kterého se jménem rozumí osobní jméno a příjmení člověka, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

Nový občanský zákoník dále jako „jméno“ označuje jméno fyzické osoby, název právnické osoby i obchodní firmu u podnikatelů zapsaných do obchodního rejstříku. Dosud v právu užívanou formulí „jméno fyzické osoby nebo název právnické osoby“ je tedy možné nahradit prostým „jméno osoby“, anebo jen slovem „jméno“.

K bodu 866 (§ 38nc odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 429 NOZ, podle kterého se sídlem podnikatele rozumí adresa zapsaná ve veřejném rejstříku a pokud se fyzická osoba jako podnikatel nezapisuje do veřejného rejstříku, tak i místo, kde má hlavní obchodní závod, popřípadě kde má bydliště.

K bodu 867 (§ 38nc odst. 3)

V souvislosti s připravovanou restrukturalizací finanční správy v ČR od 1. ledna 2013 neodpovídá stávající znění § 38nc odst. 3 zákona o daních z příjmů požadované praxi ve vydávání závazných posouzení v oblasti převodních cen. Současný text vychází z třístupňové struktury daňové správy. Z této struktury vyplývá, že pokud je v obchodním vztahu více zúčastněných osob, jejichž daňovou povinnost spravují odlišní správci daně, rozhodnutí o závazném posouzení vydává správce daně vyššího stupně nejbližší nadřízený těmto správcům daně. Podle nové struktury správců daně by v těchto případech vydávalo závazné posouzení Odvolací finanční ředitelství. Vzhledem k tomu, že převodní ceny a jejich kontrola a posuzování správnosti jejich nastavení je velmi specifická oblast s potřebou hlubokých odborných znalostí, nebylo by efektivní, aby na ni mělo toto jediné finanční ředitelství vyhrazenou speciální personální kapacitu. Je proto účelné přenechat posuzování převodních cen v dotčených případech Generálnímu finančnímu ředitelství, které má v této oblasti dlouholeté zkušenosti, kapacitu (referát) i kompetenci pro eventuální případy mezinárodního dohadovacího řízení.

K bodu 868 (§ 38r odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění právní úpravy a odstranění zastaralé terminologie.

K bodu 869 (§ 38r odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění právní úpravy a odstranění zastaralé terminologie.

K bodu 870 (§ 38r odst. 2)

Navrhovanou úpravou dochází ke sjednocení s terminologií nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem podnik pojmem obchodní závod (§ 502 NOZ).

K bodu 871 (§ 38r odst. 2)

Změna navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pojem společnost bez přívlastku používá ve smyslu uskupení několika osob, které se smlouvou zaváží sdružit se jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci (§ 2716 a následující NOZ). Proto je do ustanovení zákona o daních z příjmů o obchodních společnostech, tzn. obchodních korporacích, potřeba doplnit přívlastek „obchodní“.

K bodu 872 (§ 38r odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu spočívající v upřesnění právní úpravy a odstranění zastaralé terminologie.

K bodu 873 (§ 38r odst. 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 874 (§ 38s)

S ohledem na lepší srozumitelnost zákona se navrhuje nahradit odkazy na ustanovení § 38d a § 38h .

K bodu 875 (§ 38t odst. 3)

Navrhuje se v zákoně o daních z příjmů stanovit oznamovací povinnost pro katastrální úřady a celní orgány, obdobně jako je tomu pro účely současné daně dědické a darovací.

K bodu 876 (§ 38u)

Podle nového občanského zákoníku je dárce nově oprávněn žádat po obdarovaném vrácení daru pro nouzi způsobem, že je buď dar vydán zpět dárci nebo mu obdarovaný zaplatí jeho obvyklou cenu (§ 2068 a následující). Navrhuje se, aby obdarovaný i v případě vrácení daru pro nouzi dárce mohl podat dodatečné daňové tvrzení na daňovou povinnost nižší bez ohledu na obecný běh lhůty pro stanovení daně, jak je tomu obdobně v § 148 odst. 7 daňového řádu.

S ohledem na zavedení jednotícího pojmu „bezúplatné příjmy“, který mimo jiné zahrnuje i příjmy nabyté z titulu dědění a darování, je zde na místě zmínit, že ponechání slova „dar“ v tomto ustanovení je dáno zavedením institutu „odvolání daru“ v novém občanském zákoníku.

K bodu 877 (§ 39 odst. 1 písm. a) bod 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

K bodu 878 (§ 39 odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 879 (§ 39 odst. 1 písm. b) bod 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu v návaznosti na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn.

K bodu 880 (§ 39 odst. 1 písm. b) bod 2)

Navrhovaná změna navazuje na nový soukromoprávní institut pacht, který je v novém občanském zákoníku zařazen mezi smlouvy o přenechání věci k užití jinému. Stejně jako nájem je pacht úplatným přenecháním věci k užití jinému, kdy na rozdíl od nájmu je jeho předmětem nejen právo předmět pachtu užívat, ale též požívat. Vzhledem k tomu, že převážná většina ustanovení zákona o daních z příjmů vztahujících se na nájem se bude nově vztahovat též na pacht, ustanovení § 21c odst. 4 stanoví, že tam, kde se v zákoně hovoří o nájmu, myslí se i pacht, pokud není výslovně stanoveno jinak (například u pachtu obchodního závodu). Dále je v rámci celého zákona nahrazen pojem „pronájem“, který soukromé právo nezná, pojmem „nájem“. Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 881 (§ 39a odst. 4)

Jde o legislativně technickou úpravu v návaznosti na nové vymezení veřejně prospěšného poplatníka v § 17a.

K bodu 882 (§ 39p písm. b) bod 2)

Vzhledem k tomu, že zavedení odvodu z úhrnu mezd bude předmětem druhé fáze spuštění jednoho inkasního místa, navrhuje se bod 2 ze zákona o daních z příjmů vypustit.

K bodu 883 (§ 40 odst. 3)

Jde o terminologickou změnu v zájmu zajištění právní jistoty, která navazuje na úpravu nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy „doba“ a „lhůta“.

K bodu 884 (Příloha č. 1 k zákonu)

Navrhovaná úprava Přílohy č. 1 ZDP reaguje na změnu klasifikace produkce, která nastala pro potřeby Českého statistického úřadu (dále jen ČSÚ) již v roce 2008. Tehdy byla Standardní klasifikaci produkce (SKP) nahrazena Klasifikací produkce CZ-CPA., která je pro statistické účely platná od 1. ledna 2008 a je závazná pro statistická zjišťování podle zákona o státní statistické službě. Podle přílohy k ZDP, která je od roku 2001 označena jako Příloha č. 1 (dále jen „Příloha“), se majetek zařazuje do odpisových skupin podle příslušného kódu klasifikace produkce ČSÚ. Důvodem, proč nebyla původní klasifikace (SKP) nahrazena v ZDP již dříve, byla skutečnost, že tato chystaná změna byla spojována s novým zákonem o daních z příjmů, nikoliv s novelou stávajícího ZDP. Vzhledem k pravděpodobným výrazným změnám, které by v oblasti odpisování movitých věcí zákon přinesl, se zejména s ohledem na snížení zbytečné administrativy a finanční zátěže na straně poplatníků (vznikajících především při úpravách příslušného programového vybavení) jevílo racionální ponechat v dosavadní Příloze kódy SKP. Původní předpoklad platnosti nového zákona byl od roku 2011, což se neuskutečnilo. Vhodným okamžikem pro provedení těchto změn se stala rekodifikace občanského zákoníku a k tomu se pojí novela zákona ZDP.

Klíčem, kterým se zařazuje hmotný majetek do odpisových skupin, byla dosud pro odpisové skupiny 1 až 3 Standardní klasifikace produkce (SKP) a pro odpisové skupiny 4 až 6 Klasifikace stavebních děl (CZ-CC), zavedená ČSÚ od 1. ledna 2004. Protože uvedená klasifikace stavebních děl zůstává i nadále v platnosti, jsou navrženy změny v odkazech Přílohy pouze tam, kde se dosud odkazovalo na kódy SKP, tj. v odpisových skupinách č. 1 až 3 a položky Přílohy pro odpisové skupiny 4 až 6 zůstávají beze změny (s výjimkou terminologické změny v náhradě pojmu „byt a nebytový prostor“ za „jednotku“ vyplývající z nového občanského zákoníku).

Na rozdíl od záměrů návrhu novely jako je integrace daně dědické či darovací či promítnutí změn z titulu nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, nebylo smyslem změn v dosavadní Příloze měnit dobu odpisování hmotného majetku nastavenou pro jednotlivé skupiny ve smyslu ustanovení § 30 ZDP tak, že by došlo k přechodu konkrétního majetku z některé odpisové skupiny, kde se položka nacházela, do jiné odpisové skupiny.

Rovněž po formální stránce zůstala Příloha bez změny, tj. se třemi sloupci, kde v prvním sloupci zůstává číslo v závorce označující číslo odpisové skupiny a dvojčíslí po pomlčce pak sekvenční pořadí položky v rámci odpisové skupiny. Z důvodu nového řazení kódu CZ-CPA bylo nutno nově seřadit v rámci příslušné odpisové skupiny jednotlivé odpisové položky označené číslem v závorce, a to vzestupně podle třídícího kritéria kód CZ-CPA. V důsledku toho tedy může položka majetku, kterou byl dosud uživatel Přílohy zvyklý nalézat pod určitým pořadovým číslem, mít pořadové číslo jiné. Příklad: dosavadní položka (1-23) Televizní kamery je nově označována jako (1-18) Televizní kamery.

Druhý sloupec Přílohy pak nadále uvádí příslušný kód CZ-CPA pro konkrétní položku majetku a třetí sloupec stručný název, resp. popis majetku příslušejícího konkrétnímu kódu klasifikace.

Hlavní změna tedy spočívá pouze ve výměně kódů ve sloupci 2 Přílohy, kde se původní kódy SKP nahrazují kódy CZ-CPA a kódy CZ-CC zůstávají beze změny. Ve třetím sloupci Přílohy je uveden stručný název, resp. popis majetku relevantní příslušnému kódu CZ-CPA (tento název může být odlišný od názvosloví klasifikace SKP). Jedná se o názvy dlouhodobého majetku, proto zde - v logice dosavadní Přílohy - nejsou pro příslušný kód CZ-CPA obsaženy názvy pro to, co kritéria dlouhodobého majetku nespĺňuje (jako např. služby, práce, díly, opravy apod.). Ke splnění požadavku zachování doby odpisování bylo proto nutné zachovat i stávající omezení v názvu příslušné produkce, která byla ve třetím sloupci Přílohy dána slovy „Jen“ zabezpečující skutečnost, že z celé množiny majetku pod příslušným označením produkce platí doba odpisování právě jen pro takto omezením definované položky jako prvky této množiny. V souladu s formálně legislativními požadavky však byly ve sloupci název vypuštěny negativní výčty označené uvozujícím slovem „kromě“ a odkazující se na položku, která je již na jiném místě Přílohy uvedena. Důvodem pro toto vypuštění byl kromě zmíněných legislativních požadavků také fakt, že pro majetek v těchto negativních výčtech dříve uváděný uživatel v návrhu jednoznačně najde položku definovanou na jiném místě Přílohy. Tato formální úprava se promítla nejen v položkách k odpisovým skupinám Přílohy, kde se měnil kód SKP na kód CZ-CPA, ale i u příslušných položek odpisových skupin 4 až 6.

K výjimečnému přesunu položek z jedné odpisové skupiny do jiné (a tím i změně doby odpisování) došlo pouze v jednom případě u tzv. transportních zařízení pro přepravu kusových materiálů, označovaných dosud v Příloze položkami (2-20), resp. (2-21) Jen: transportní zařízení pro přepravu kusových materiálů. Tyto položky se stávají součástí položek dosud označovaných (3-25) Pneumatické a ostatní výtahy a dopravníky pro plynulé přemísťování výrobků a materiálu a (3-26) Ostatní zdvihací, manipulační, nakládací nebo vykládací zařízení. Touto změnou je sledováno odstranění historicky založeného, ale věcně neodůvodněného rozdílu v době daňového odpisování transportních zařízení (dopravníků) kusových a nekusových materiálů tam, kde se přitom dá předpokládat shoda v životnosti celých zařízení, byť s rozdílnými nároky na opravy a údržbu jejich dílčích komponentů. Tato shoda byla potvrzena i v pracovním styku získanými písemnými vyjádřeními 3 výrobců těchto zařízení, potvrzujícími životnost celého transportního zařízení, ať již pro kusové nebo nekusové materiály, v rozsahu 10-15 let, což je dokonce více, než je stanovená doba odpisování pro třetí odpisovou skupinu (10 let).

V souvislosti s novým jednoznačným vymezením jednotky jako samostatné věci nemovité (§ 1159 NOZ) se navrhuje legislativně technická změna spočívající v náhradě bytů a nebytových prostor jako samostatně odpisovaného hmotného majetku za přesnější jednotky, které zahrnují byt nebo nebytový prostor včetně podílu na společných částech nemovité věci. V návaznosti se upravuje i ustanovení § 29 ZDP – vstupní cena majetku a Příloha v položkách (4-22) a (5-39).

Navrhovanou novelou ZDP nebyla dotčena platnost závěrečné věty v ustanovení § 30 odst. 1 ZDP týkající se hmotného majetku, který nelze zařadit do odpisových skupin podle Přílohy a který – s výjimkami uvedenými v zákoně – se v případě zařídění podle klasifikace stavebních děl CZ-CC zařadí do odpisové skupiny 5 a v případě zařídění podle klasifikace CZ-CPA zařadí do odpisové skupiny 2. Tato skutečnost však v zásadě nemá vliv na počet položek v uvedených odpisových skupinách Přílohy, a to z důvodu zachování informace pro poplatníky, kteří byli na uvedení konkrétní položky již zvyklí. I nadále se tedy podle zmíněné části ustanovení § 30 odst. 1 bude zařazovat jen v omezených případech a toto ustanovení zůstává jen jako doplňující pro potřeby vyčerpávajícího výčtu zařazovaného hmotného majetku, kterého nelze dosáhnout pouhým souhrnem položek v odpisových skupinách Přílohy.

K bodu 885 (příloha č. 2 bod 1 úvodní část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 886 (Příloha č. 2 bod 1 písm. a))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 887 (Příloha č. 2 bod 3)

Pojem finanční leasing je nově vymezen v ustanovení § 21d zákona o daních z příjmů jako přenechání věci k užití jinému za úplatu, pokud je při vzniku smlouvy ujednáno, že po uplynutí sjednané doby převede vlastník užívané věci vlastnické právo k ní na uživatele věci. Finanční leasing podle zákona o daních z příjmů zahrnuje nejen smlouvy, jež vykazují znaky smlouvy nájemní, ale též smlouvy mající povahu pachtovní smlouvy, případně obdobných, pokud je jejich předmětem dočasné užívání věci za úplatu s následným převodem vlastnického práva.

K bodu 888 (Příloha č. 2 bod 4)

Pro právní jistotu poplatníků se doplňuje, že obdobným způsobem jakým musí základ daně upravit poplatník, který přechází z vedení účetnictví na daňovou evidenci, postupuje i poplatník s příjmy z nájmu podle § 9 zákona, který přechází z vedení účetnictví na evidenci příjmů a výdajů.

K bodu 889 (Příloha č. 3 bod 2)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 890 (Příloha č. 3)

Pro právní jistotu poplatníků se doplňuje, že obdobným způsobem jakým musí základ daně upravit poplatník, který přechází z daňové evidence na vedení účetnictví, postupuje i poplatník s příjmy z nájmu podle § 9 zákona, který přechází z evidence příjmů a výdajů na vedení účetnictví.

K bodu 891 (Příloha č. 3 závěrečná část ustanovení)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 892 (Poznámky pod čarou č. 1d, 4, 4d, 13a, 13c, 18c, 18d, 18e, 18f, 27, 28, 34a, 35d, 64a, 74, 75, 76, 77, 97, 100, 118, 119 a 123)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku.

K bodu 893 (Poznámky pod čarou č. 1, 9b, 9c, 11, 15a, 17b, 20c, 20d, 23d, 23e, 28b, 29, 29c, 30, 30b, 31a, 32, 34c, 34d, 35e, 39c, 39i, 52, 60, 61, 70, 71, 89, 94 a 115)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku.

K bodu 894 (Poznámka pod čarou č. 137)

Jedná se o aktualizaci poznámky pod čarou, a to v důsledku přepracování směrnici č. 90/435/EHS na směrnici 2011/96/EU. Zároveň došlo k úpravě pořadí směrnic v jejich výčtu, a to dle jejich číselného označení.

K čl. II

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 2

Přechodné ustanovení 2 má za cíl zajištění obecné návaznosti na instituty soukromého práva, které jsou založeny právními předpisy účinnými do účinnosti nového občanského zákoníku.

K bodu 3

Přechodné ustanovení řeší problematiku výdajů v podobě zaplacené daně z převodu nemovitostí. Tato daň je od roku 2014 nahrazena daní z nabytí nemovité věci. Přechodný režim je nutný, neboť daň z převodu nemovitostí lze hradit i po 1. lednu 2014. Nepřijetím přechodného ustanovení by došlo k zamezení možnosti uplatnit daň z převodu nemovitostí poplatníkem (prodávajícím nebo ručitelem) jako daňový výdaj v případech, kdy tento výdaj nebylo možno uplatnit do konce roku 2013.

K bodu 4

Zároveň se z odpisování navrhuje vyloučit hmotný majetek nabytý vkladem, pokud se vkládá majetek, který vkladatel získal bezúplatně, a majetek nepodléhal z důvodu osvobození darovací dani.

K bodu 5

Od roku 2014 se ruší mj. daň darovací a příjmy získané darováním budou podléhat dani z příjmů. Přitom u pohledávek nabytých bezúplatně do konce roku 2013 byla při jejich postoupení výdajem/nákladem na dosažení, zajištění a udržení příjmů hrazená daň darovací. K zajištění stejného daňového režimu při postupování dotčených pohledávek, které bude možné postupovat i po nabytí účinnosti tohoto zákona, se navrhuje zachovat úpravu platnou do konce roku 2013 (do dne nabytí účinnosti tohoto zákona).

K bodu 6

Z důvodu zrušení daně darovací, kterou by měla nahradit daň z příjmů, se navrhuje v § 25 pro nadbytečnost zrušit ustanovení, že daňovým výdajem není daň dědická a darovací. Budou-li tyto daně hrazeny podle platných právních předpisů účinných přede dnem nabytí účinnosti toho zákona ještě ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jde o výdaj nedaňový.

K bodu 7

Vzhledem ke zrušení daně dědické a daně darovací (inkorporaci do daně z příjmů) se zrušuje jejich vyjmenování ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů v § 25 odst. 1. Některé výdaje však mohou být uplatněny i ve zdaňovacích obdobích po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Ve vztahu k nim je vytvořeno přechodné ustanovení, které takto zaplaceným daním dává daňový režim přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Přechodné ustanovení se vztahuje pouze na zahraniční daně přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona budou všechny daně, které byly obdobné dani dědické a dani

darovací, obdobné dani z příjmů, neboť daň z příjmů daň dědickou a daň darovací inkorporují.

K bodu 8

Přechodné ustanovení stanovuje, jakým způsobem se bude postupovat při odpisování stávajícího hmotného majetku u podílových fondů, u kterých se v předkládané novele ZDP navrhuje odpisy hmotného majetku nově umožnit. Na hmotný majetek, který byl zaevidován v podílovém fondu před účinností tohoto zákona, se pohlíží jako by byl odepisován a to tak, že odpisování započalo ode dne zaevidování, probíhalo bez přerušování a byla stanovena maximální výše odpisů.

K bodu 9

V souvislosti se zrušením ustanovení o finančním leasingu majetku podle § 30a, je nutné odpovídající kontinuitu tohoto přechodného režimu upravit přechodnými ustanoveními.

K bodu 10

V souvislosti se zrušením ustanovení o finančním leasingu majetku podle § 30a, je nutné odpovídající kontinuitu tohoto přechodného režimu upravit přechodnými ustanoveními.

K bodu 11

V souvislosti s dichotomií jednotek založenou novým občanským zákoníkem se v přechodném ustanovení v zájmu právní jistoty normuje, že tam, kde zákon o daních z příjmů hovoří o nemovitých věcech, vztahují se tato ustanovení také na jednotky, které jsou bytem nebo nebytovým prostorem, tedy jednotky, na které se vztahuje § 3063 NOZ v přechodném režimu zákona o vlastnictví bytů.

K části druhé - změna zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

K čl. III

K bodu 1 (§ 2 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na terminologickou změnu, kterou přináší nový občanský zákoník. Podstata smlouvy o zápůjčce je shodná se současnou smlouvou o půjčce. Základní úprava zápůjčky je obsažena v § 2390 – 2394 nového občanského zákoníku.

K bodu 2 (§ 2 odst. 2)

Změna reaguje na rekonstrukci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 3 (§ 2 odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). V případě započtení podle § 1982 a násl. nového občanského zákoníku dochází terminologicky k vzájemnému započtení pohledávek, nikoli dluhů, proto navrhované ustanovení slovo „závazek“, respektive „dluh“, vypouští.

K bodu 4 (§ 2 odst. 5)

Dochází ke sjednocení terminologie s novým občanským zákoníkem, který pojem právní úkon nahrazuje pojmem „právní jednání“ (ustanovení §545 a následující NOZ).

K bodu 5 (§ 2 odst. 5)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 6 (§ 3 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu v návaznosti na systematické úpravy provedené v zákoně o daních z příjmů.

K bodu 7 (§ 3 odst. 1)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 8 (§ 4 odst. 1)

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku. Z hlediska terminologického je pak třeba upozornit na ustanovení § 21b odst. 2 zákona o daních z příjmů, které pro účely daní z příjmů normuje, že ustanovení o obchodním závodu se vztahují i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku. Z tohoto důvodu je možné vypustit dosavadní legislativní zkratku.

K bodu 9 (§ 4 odst. 1)

Změna reaguje na rekonfiguraci soukromého práva, konkrétně na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 10 (§ 5 odst. 2)

Navržená úprava stanoví, že pohledávky, které jsou pojištěné, nemohou být zahrnuty do základu pro výpočet limitu tvorby opravných položek. To odpovídá záměru ustanovení, že opravné položky lze tvořit pouze k pohledávkám z úvěrů, které nejsou nijak zajištěny. Zároveň tento návrh umožňuje, aby v případě pojištěných pohledávek bylo možno uplatnit ustanovení § 24 odst. 2 písm. zv) zákona o daních z příjmů.

K bodu 11 (§ 5 odst. 3)

Navržená úprava navazuje na zrušení obchodního zákoníku a přesun úpravy bankovní záruky do nového občanského zákoníku.

K bodu 12 (§ 5 odst. 4)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku).

K bodu 13 (§ 5 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

K bodu 14 (§ 5a odst. 1 bod c))

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku.

K bodu 15 (§ 5a odst. 3 písm. d))

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku.

K bodu 16 (§ 5 odst. 6)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

K bodu 17 (§ 7 odst. 1 písm. a))

Vzhledem k tomu, že se v současně předkládané novele ZDP nově umožňuje podílovým fondům a svěřenským fondům odepisování hmotného majetku, navrhuje se v návaznosti na tuto změnu umožnit tomuto typu poplatníků také vytvářet rezervy na opravy hmotného majetku a dále tak sjednotit jejich daňový režim s běžnými poplatníky.

K bodu 18 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativní úpravu vycházející ze změny terminologie v novém občanském zákoníku. Z hlediska terminologického je pak třeba upozornit na ustanovení § 21b odst. 2 zákona o daních z příjmů, které pro účely daní z příjmů normuje, že ustanovení o obchodním závodu se vztahují i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku. Z tohoto důvodu je možné vypustit dosavadní legislativní zkratku, která tuto problematiku řešila v části první zákona.

K bodu 19 (§ 8 odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který pod pojmem závazek rozumí závazkový právní vztah a pod pojmem dluh to, co má být ze závazku plněno (§ 1721 nového občanského zákoníku). Rovněž tak činí novela insolvenčního zákona, který institut seznamu závazků, resp. dluhů, upravuje.

K bodu 20 (§ 8a odst. 1)

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

K bodu 21 (§ 8a odst. 3 písm. a))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva. § 1 odst. 1 ZOK vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva.

Ohledně personálního obsazení korporací hovoří NOZ obecně o členech (§ 210, § 211). V případě obchodních korporací NOZ ani ZOK explicitně osoby tvořící základ korporace nepojmenovává, a proto lze dovodit, že se jedná rovněž o členy. Pojem člen obchodní korporace je obecný a zahrnuje jak pojem společník obchodní společnosti, tak člen družstva. V ZOK se používá sice pojmu společník, ale toto označení je poplatné pouze pro hlavu první části první. Vzhledem k výše uvedenému je účelné nahradit výrazy, ve kterých se užívá spojení „společník obchodní společnosti a člen družstva“ či jiná obdobná spojení spojením „člen obchodní korporace“ v jeho příslušných tvarech.

K bodu 22 (§ 8c písm. c))

Navržená úprava navazuje na terminologii nového občanského zákoníku, který důsledně rozlišuje mezi pojmy doba a lhůta.

K bodu 23 (Poznámky pod čarou č. 13a, 13f, 13h a 16)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku, zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů a zákona o správě daní a poplatků.

K bodu 24 (Poznámky pod čarou č. 1c, 4, 6c, 6d, 13g, 21, 24, a 27)

Jedná se o legislativně-technickou úpravu v souvislosti se zrušením občanského zákoníku a novou úpravou zákona o daních z příjmů.

V návaznosti na zrušení poznámky pod čarou č. 4 je třeba upozornit na ustanovení § 21e odst. 1 zákona o daních z příjmů, které normuje, že bankou se pro účely daní z příjmů rozumí banka včetně zahraniční banky. V zájmu právní jistoty je tedy vhodné nadbytečnou poznámku pod čarou č. 4 zrušit.

K čl. IV

K bodu 1

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by v rámci změn prováděných tímto zákonem nebyla žádoucí.

K bodu 2

Přechodné ustanovení 2 má za cíl zajištění obecné návaznosti na instituty soukromého práva, které jsou založeny právními předpisy účinnými do účinnosti nového občanského zákoníku.

K části třetí - změna zákona o pojistném na důchodové spoření

K čl. V

Ustanovení § 2 odst. 1 a 2, § 16 odst. 1 a 2, § 17 odst. 2 a § 19 odst. 4 navazují na právní úpravu § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K části čtvrté - změna zákona o dani silniční

K čl. VI

K bodu 1 (§ 2 odst. 1)

Jde o terminologickou změnu navazující na novou úpravu § 17a a násl. zákona o daních z příjmů, která vymezuje veřejně prospěšného poplatníka, a to v návaznosti na § 146 a násl. nového občanského zákoníku, které upravují veřejnou prospěšnost. Záměrem je u neziskových poplatníků zachovat stávající právní režim u daně silniční. Znění rovněž reaguje na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn. Současně se navrhuje odstranit poznámku pod čarou odkazující na zákon o daních z příjmů.

Tato legislativní změna dále vypouští legislativní zkratku „daň“, a to z důvodu sjednocení úpravy s ostatními daňovými zákony, které legislativní zkratku „daň“ do budoucna používat nebudou (např. zákon o daních z příjmů). Legislativní zkratka daň je nevhodná zejména s ohledem na to, že daňové zákony často hovoří o více druzích daní (např. zákon o daních z příjmů hovoří o dani z příjmů fyzických osob a dani z příjmů právnických osob, zákon o dani silniční vedle daně silniční v některých ustanoveních hovoří i o dani z příjmů atd.) Zkratka „daň“ tak může být matoucí, proto dochází k jejímu zrušení. O jakou daň se v daném ustanovení jedná, pak bude zřejmé především ze systematického a jazykového výkladu.

K bodu 2 (§ 2 odst. 2)

Jde o legislativně technickou změnu za účelem zpřehlednění ustanovení o předmětu daně. Věcně se obsah ustanovení nemění.

K bodu 3 (§ 3 písm. d))

Jde o legislativně technickou změnu s cílem zpřesnění právní úpravy. Nově se navrhuje v návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce a zrušení nadbytečného odkazu v § 4 odst. 2 písm. b) samostatně upravit osvobození vozidel, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou. Úprava bude nově uvedena v samostatném písmenu.

K bodu 4 (§ 3 písm. g) a h))

K písmenu g): Dle právní úpravy zákona č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění platném do 3. července 2008, byla dle § 3 písm. d) uvedeného zákona všechna vozidla požární ochrany osvobozena od této daně. V rámci legislativních prací na novele zákona o dani silniční č. 246/2008 Sb. byla i přes negativní stanovisko Ministerstva financí přijata úprava, na základě které byla obecná úprava osvobození všech vozidel požární ochrany nahrazena úpravou osvobozující od této daně pouze vozidla bezpečnostních sborů a sborů dobrovolných hasičů. V důsledku této přijaté úpravy došlo k nerovnosti poskytovaného daňového zvýhodnění v rámci všech vozidel požární ochrany, neboť u vozidel používaných jednotkami hasičských záchranných sborů podniků nebylo možno po nabytí účinnosti zákona č. 246/2008 Sb. osvobození uplatnit. Tato nerovnost vyplývající tak z daňového předpisu byla dočasně řešena prostřednictvím rozhodnutí o prominutí daně silniční dle § 55a zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, (pokyn D- 342). S ohledem na skutečnost, že vozidla jednotek hasičských záchranných sborů podniků jsou používána k obdobným činnostem a účelům jako vozidla používaná ostatními jednotkami hasičských sborů je třeba právní úpravu sjednotit a výslovně v zákoně o dani silniční postavit na roveň všechna vozidla používaná jednotkami hasičských záchranných sborů. Navrhovaná úprava tak přejímá do zákona o dani silniční výslovně úpravu uvedenou v pokynu D-342.

K písmenu h): V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce a zrušení nadbytečného odkazu v § 4 odst. 2 písm. b) je nezbytné upravit také osvobození vozidel, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, neboť úprava jejich osvobození je na § 4 odst. 2 písm. b) navázána. Od daně silniční budou osvobozena ta vozidla, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, a současně nejsou používána k podnikání.

K bodu 5 (§ 4 odst. 1)

S ohledem na novým občanským zákoníkem zaváděný institut svěřenského fondu, jehož součástí mohou být vozidla, se nejeví jako vhodné výslovné uvedení fyzických a právnických osob jako poplatníků, neboť není zřejmé, kdo bude do technického průkazu skutečně zapisován. Poplatníkem daně silniční bude kdokoli, kdo je jako provozovatel vozidla zapsán v technickém průkazu.

K bodu 6 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu v zájmu srozumitelnosti ustanovení.

K bodu 7 (§ 4 odst. 2 písm. b))

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající ve zrušení nadbytečného odkazu.

Vzhledem k tomu, že pro vznik daňové povinnosti je nezbytné, aby nastaly skutečnosti, které

jsou podle zákona předmětem daně (nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající), je při zjišťování, zda daňová povinnost vznikla, nejprve nutné zkoumat, zda byl naplněn předmět daně. Teprve v případě, že skutečnosti, které jsou předmětem daně, nastaly, přistupuje se ke zkoumání dalších konstrukčních prvků daně, např. poplatníka či osvobození od daně. Pokud tedy osoba, která používá vozidlo registrované a určené jako mobilizační rezerva nebo pohotovostní zásoba používá toto vozidlo k účelům neuvedeným v § 2 odst. 1, nebude naplněn předmět daně silniční, a proto již není nutné zkoumat, zda je poplatníkem, neboť jí daňová povinnost nevzniká.

K bodu 8 (§ 4 odst. 2 písm. c))

Jde o legislativně technickou změnu provedenou s cílem odstranit poznámku pod čarou č. 3b) odkazující na obchodní zákoník, který bude zrušen novým občanským zákoníkem.

K bodu 9 (§ 4 odst. 4)

Jde o legislativně technickou změnu provedenou s cílem odstranit poznámku pod čarou č. 3b) odkazující na obchodní zákoník, který bude zrušen novým občanským zákoníkem.

K bodu 10 (§ 6 odst. 5)

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající ve zrušení nadbytečného odkazu.

K bodu 11 (§ 6 odst. 5)

Navrhovaná úprava zpřesňuje ustanovení o snížení sazby daně silniční u vozidel používaných v rostlinné výrobě. Věcně se obsah ustanovení nemění.

K bodu 12 (§ 6 odst. 5)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu klasifikace produkce, která nastala pro potřeby Českého statistického úřadu (dále jen ČSÚ) v roce 2008. Tehdy byla Standardní klasifikaci produkce (SKP) nahrazena Klasifikací produkce CZ-CPA., která je pro statistické účely platná od 1. ledna 2008 a je závazná pro statistická zjišťování podle zákona o státní statistické službě.

K bodu 13 (§ 6 odst. 9)

Znění reaguje na zavedení pojmu „příjmy ze samostatné činnosti“ v § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn. Současně se navrhuje odstranit poznámku pod čarou odkazující na zákon o daních z příjmů.

Dále dochází k vypuštění sousloví „provozována pro cizí potřeby“. S ohledem na vymezení podmínek uvedených v písmenech a) a b) nelze snížit sazbu daně u vozidel, která jsou používána poplatníkem daně z příjmů právnických osob, resp. fyzických osob, pokud nejde o zákonem uvedené výjimky, ať jsou k těmto činnostem používána pro potřeby poplatníka daně silniční nebo pro potřeby cizí. Poplatníkem daně z příjmů právnických osob, resp. fyzických osob, uvedenými v písmenech a) a b) nemusí vždy být poplatník daně silniční.

K bodu 14 (§ 8 odst. 1)

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající v úpravě odkazu na předmět daně.

K bodu 15 (§ 8 odst. 2)

V návaznosti na rozdělení dosavadního § 2 odst. 1 na dva samostatné odstavce se navrhuje legislativně technická změna spočívající v úpravě odkazu na předmět daně.

K bodu 16 (§ 16 odst. 4)

Jde o terminologickou změnu v zájmu sjednocení terminologie zákona o dani silniční s daňovým řádem.

K bodu 17 (poznámky pod čarou č. 4c, 7 a 7a)

Jde o legislativně technickou změnu vypouštějící neaktuální poznámky pod čarou odkazující na dnes již zrušené zákony nebo na zákony či ustanovení rušená či měněná novým občanským zákoníkem nebo tímto zákonem k 1. lednu 2014.

K čl. VII

K bodu 1

Toto přechodné ustanovení stanovuje, že pro uplatnění daně, jakož i práv a povinností vyplývajících ze zákona o dani silniční za zdaňovací období před účinností tohoto zákona se použijí dosavadní předpisy platné do dne předcházejícího účinnosti.

K bodu 2

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 16/1993 Sb.

K části páté - změna zákona o dani z přidané hodnoty

K čl. VIII

K bodu 1 (§ 1)

Tato legislativní změna reaguje na fakt, že legislativní zkratka „daň“ je v zákoně o dani z přidané hodnoty použita nevhodným způsobem. Důsledné respektování této legislativní zkratky by v konečném důsledku znamenalo až nelogický fakt, že např. spotřební daň by podle § 36 odst. 3 písm. b) byla de facto „spotřební daní z přidané hodnoty“. Tento výklad však jde proti smyslu zákona. Přesto nedochází k nahrazení pojmu „daň“ pojmem „daň z přidané hodnoty“ v celém zákoně, neboť je např. z § 1 zřejmé, že tento zákon upravuje daň z přidané hodnoty. Na místech, kde se bude jednat o jinou daň, tak bude stanoveno.

Věta druhá se zrušuje pro nadbytečnost. Úprava předmětu daně je obsažena v § 2 zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 2 (§ 2 odst. 1 písm. a))

K vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

K bodu 3 (§ 3 odst. 1 písm. c))

Pojem jiného členského státu byl zaveden k odlišení státu, který je členským státem Evropské unie, ale který není Českou republikou, což odpovídá i dosavadnímu chápání pojmu jiný členský stát. Použití sousloví „jiný členský stát“ tak v textu zákona bude vždy vylučovat Českou republiku. V případě použití vazby „členský stát odlišný od členského státu“ se z podstaty věci může jednat i o Českou republiku, neboť je to v duchu pojmu definovaného v § 3 odst. 1 písm. b) jakýkoli členský stát Evropské unie.

K bodu 4 (§ 3 odst. 1 písm. d) a e))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 5 (§ 3 odst. 2 úvodní část ustanovení a odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 6 (§ 4 odst. 1 písm. a))

Úplata bude zpravidla spočívat v poskytnutí peněžních prostředků, tj. bankovek, mincí, bezhotovostních peněžních prostředků nebo elektronických peněz. Pojem peněžní prostředek je nutné vykládat ve smyslu § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů. Může však být poskytnuta i v nepeněžním plnění. O úplatu však půjde pouze tehdy, byla-li poskytnuta v souvislosti s předmětem daně.

Jde o obdobnou definici, jaká je použita v ustanovení § 5 nového zákona o dani z nabytí nemovitých věcí.

K bodu 7 (§ 4 odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí se změnou obsahu pojmu „zboží“, který nyní zahrnuje i nemovité věci. Slovo „měrnou“ bylo nutno vypustit proto, že ne každá jednotka zboží je měrná (viz právě nemovité věci).

K bodu 8 (§ 4 odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí se změnou obsahu pojmu „zboží“, který nyní zahrnuje i nemovité věci a není proto třeba je v ustanovení zvlášť uvádět.

K bodu 9 (§ 4 odst. 1 písm. d) a e))

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojmy „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak je chápe daňový řád. Zatímco daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, daní se naopak rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 10 (§ 4 odst. 1 písm. f))

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 11 (§ 4 odst. 1 písm. g))

Nově se tato definice vztahuje nejen na osoby z jiných členských států, ale i na osoby, kterým bylo přiděleno daňové identifikační číslo v tuzemsku – tedy na plátce a identifikované osoby. Věcně se smysl zákona nemění, neboť v příslušných ustanoveních, kde je tento pojem použit, zůstává upřesnění, že jde o osobu registrovanou k dani v jiném členském státě. Vyjasňuje to však např. ustanovení § 17, ve kterém se hovoří o osobách registrovaných k dani v různých členských státech, přičemž je tím myšleno i tuzemsko. Nově je tento pojem použit také v § 88, kde zjednodušil formulaci.

K bodu 12 (§ 4 odst. 1 písm. h))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 13 (§ 4 odst. 1 písm. k))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci

pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 14 (§ 4 odst. 1 písm. m))

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Není třeba uvádět odkaz na zvláštní zákon, který upravuje spotřební či energetické daně, ani poznámku pod čarou odkazující na zákon č. 353/2003 Sb. nebo zákon č. 261/2007 Sb., neboť je zřejmé, které zákony tyto daně upravují.

K bodu 15 (§ 4 odst. 1 písm. m))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 16 (§ 4 odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, konkrétně s novým vymezením věci, které obsahuje nový občanský zákoník. Dělení věcí na hmotné a nehmotné upravuje ustanovení § 496 nového občanského zákoníku. S ohledem na to, že hmotnou věcí je i nemovitá věc, bude pojem „zboží“ obsahovat i nemovitou věc. Za zboží se výslovně prohlašuje i nemovitá nehmotná věc, kterou je právo stavby. Postavení zvířete ve vztahu k věcem upravuje § 494 nového občanského zákoníku. Zvíře podle nové soukromoprávní úpravy není věcí, ale ustanovení o věcech se na něj použijí obdobně v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze. Úprava lidského těla a jeho částí je obsažena v § 493 nového občanského zákoníku, kde je stanoveno, že se nejedná o věc.

K bodu 17 (§ 4 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Ustanovení odstavce 3 uvádí další okruhy věcí, které se za zboží považují, jako speciální úpravu k výjimce stanovené v § 4 odst. 2 písm. a).

K bodu 18 (§ 4 odst. 3 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, neboť reaguje na novou úpravu cenných papírů v novém občanském zákoníku. Nově totiž bude pojem cenný papír chápán pouze jako listinný (viz § 514 a násl. NOZ).

K bodu 19 (§ 4 odst. 4 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Vzhledem k tomu, že vymezení věci, které obsahuje nový občanský zákoník, věcně neodpovídá záměru ustanovení, byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá.

K bodu 20 (§ 4 odst. 4 písm. g))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která zavedla nový institut pachtu. Jelikož chce zákon o dani z přidané hodnoty tento institut inkorporovat, byl rozšířen stávající pojem „nájem“, kterým se bude rozumět také podnájem, pacht a i případný podpacht.

K bodu 21 (§ 4 odst. 4 písm. h) a i))

Tento novelizační bod ruší vymezení pojmu prodej podniku a vklad podniku, kterým se rozuměl i prodej či vklad části podniku. Skutečnost, že ustanovení upravující podnik, v terminologii nového občanského zákoníku obchodní závod, se vztahují i na část podniku, resp. obchodního závodu, tak bude vyplývat z ustanovení § 4b odst. 1.

Dále se bude v textu zákona používat místo pojmu prodej či vklad obecný pojem nabytí či pozbytí obchodního závodu, neboť se jedná o pojem nejobecnější, který v sobě zahrnuje jakýkoli převod či přechod.

K bodu 22 (§ 4 odst. 4 písm. i) bod 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 23 (§ 4a odst. 1 úvodní část ustanovení)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 24 (§ 4a odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 25 (§ 4b)

Z odstavce 1 § 4b plyne, že pokud ustanovení upravuje obchodní závod, bude se dané ustanovení vztahovat i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační jednotku (viz § 2183 NOZ).

Odstavec 2 reaguje na nový institut nového občanského zákoníku - svěřenský fond (viz § 1448 a násl. NOZ). Vzhledem k tomu, že svěřenský fond může být zřízen i za účelem investování pro dosažení zisku (viz § 1449 odst. 2 NOZ), je zapotřebí jej nějak uchopit. Dochází tedy k vytvoření fikce pro účely daně z přidané hodnoty, že svěřenský fond je právnickou osobou. Dále se tedy posuzuje jako jakákoli jiná právnická osoba. Pokud bude svěřenský fond samostatně uskutečňovat ekonomické činnosti, bude se jednat o osobu povinnou k dani (dle § 5). V opačném případě se bude posuzovat jako právnická osoba nepovinná k dani. Obdobně se bude postupovat i u organizační složky státu, která je účetní jednotkou a která byla dosud na základě ustanovení § 5 odst. 4 považována za osobu povinnou k dani.

Odstavec 3 vymezuje pojem jednotka. Na základě tohoto vymezení je nutné pod pojem jednotka vždy zahrnout také podíl na společných částech domu, a pokud je s jednotkou spojeno i vlastnictví k pozemku, tak i podíl na tomto pozemku. Ustanovení směřuje zejména na případy, kdy i po dni nabytí účinnosti nového občanského zákoníku bude vlastnické právo k jednotkám nabýváno podle předchozích právních předpisů, zejména podle zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů). Tato dichotomie v pojetí jednotek je zavedena § 3063 nového občanského zákoníku.

Zatímco podle § 1159 nového občanského zákoníku pojem jednotka již zahrnuje i podíl na společných částech nemovité věci, přičemž za společnou část nemovité věci označuje § 1160 odst. 2 tohoto předpisu i pozemek, na němž byl dům zřízen, podle zákona o vlastnictví bytů je jednotkou pouze byt nebo nebytový prostor nebo rozestavěný byt nebo rozestavěný nebytový prostor jako vymezená část domu. Stejně tak i podle nového občanského zákoníku půjde i o rozestavěné byty a nebytové prostory, které na jeho základě budou jednotkami existujícími ve stejném režimu jako jednotky dokončené. Z uvedeného důvodu je nutné stanovit, že na pojem jednotka je třeba vždy nahlížet stejně, bez ohledu na to, zda vlastnictví k této jednotce bylo nabyto podle zákona o vlastnictví bytů nebo podle nového občanského zákoníku.

K bodu 26 (§ 5 odst. 4)

Tato změna zohledňuje znění nového § 4b odst. 2 a prohlášení organizační složky státu, která je účetní jednotkou, pro účely zákona o dani z přidané hodnoty za právnickou osobu.

K bodu 27 (§ 5a odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 28 (§ 6a)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 29 (§ 6b odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

K bodu 30 (§ 6b odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

K bodu 31 (§ 6b odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu reagující na nahrazení pojmu „obchodní společnost a družstvo“ pojmem „obchodní korporace“ v § 6b odst. 2.

K bodu 32 (§ 6c odst. 2 a § 6d)

K této změně dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 33 (§ 6e odst. 1)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného, konkrétně s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku. Reagoval na ni daňový řád, v němž byla novelou rovněž provedena změna v oblasti právního nástupnictví tak, aby úprava odpovídala úpravě obsažené v novém občanském zákoníku. Tato změna tedy navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, zejména v § 239a odst. 1.

Jedná se o reakci na změnu v koncepci dědictví obsaženou v daňovém řádu, jež byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného (viz § 239a a násl. DŘ).

K bodu 34 (§ 6e odst. 1)

Text odstavce 2 byl vypuštěn z důvodu přesunutí úpravy do odstavce 1.

K bodu 35 (§ 6g)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 36 (nadpis § 7)

Tato změna byla provedena v souvislosti se zahrnutím nemovitých věcí pod pojem „zboží“ (viz § 4 odst. 2).

K bodu 37 (§ 7 odst. 2)

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 38 (§ 7 odst. 4 a 5)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 39 (§ 7 odst. 6)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník přinesl terminologickou změnu, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ), což muselo být promítnuto do zákona o dani z přidané hodnoty. Dále nový občanský zákoník zavedl nový institut práva stavby (viz § 1240 a násl. NOZ), který je inkorporován do zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 40 (§ 7a odst. 2)

Jedná se o legislativně technické upřesnění, že v odstavci 2 se jedná o definici pojmu obchodník, a to pro účely odstavce 1.

K bodu 41 (§ 8 odst. 4 písm. a) úvodní části ustanovení a odst. 5)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

K bodu 42 (nadpis § 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník přinesl terminologickou změnu, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ), což muselo být promítnuto do zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 43 (§ 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník přinesl terminologickou změnu, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ), což muselo být promítnuto do zákona o dani z přidané hodnoty.

K bodu 44 (§ 10 odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník zavedl nový institut práva stavby (viz § 1240 a násl. NOZ), který je inkorporován do zákona o dani z přidané hodnoty. Služby mohou souviset jak s právem stavby samotným, tak se stavbou, která je jeho součástí.

K bodu 45 (§ 10c odst. 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 46 (§ 10c odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technické upřesnění, kterým se doplňuje normativní část odkazu.

K bodu 47 (§ 10 odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 48 (§ 10d odst. 1)

Jedná se o legislativně technické upřesnění, kterým se doplňuje normativní část odkazu.

K bodu 49 (nadpis § 10f)

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 50 (§ 10f odst. 1 a 2)

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 51 (§ 10f odst. 3 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje vymezení pojmů uvedených v odstavci 3 pro celou úpravu místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani.

K bodu 52 (§ 10f odst. 3 písm. a) až c))

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 53 (nadpis § 10g)

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 54 (nadpis § 10g)

Jedná se u upřesnění pojmu, provedené v souvislosti s novým vymezením věci movité v novém občanském zákoníku.

K bodu 55 (§ 10g písm. a))

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 56 (§ 10g písm. b))

Jedná se u upřesnění pojmu provedené v souvislosti s novým vymezením věci movité v novém občanském zákoníku.

K bodu 57 (§ 10h odst. 1 písm. d))

S ohledem na nutnost přeformulovat dané ustanovení, která byla vyvolaná přijetím nového občanského zákoníku, bylo nové znění přesunuto z písmene d) na konec odstavce 1.

K bodu 58 (§ 10h odst. 1 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 59 (§ 10h odst. 1 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vnímá závazek

jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost. S ohledem na nutnost změny tohoto ustanovení došlo k jeho přesunutí na konec odstavce 1, kam odkazem na předchozí písmena téhož odstavce patří.

K bodu 60 (§ 11 odst. 2)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

K bodu 61 (§ 12 odst. 1 a 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 62 (nadpis § 13)

Tato změna byla provedena v souvislosti se zahrnutím nemovitých věcí pod pojem „zboží“ (viz § 4 odst. 2).

K bodu 63 (§ 13 odst. 1)

K vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

K bodu 64 (§ 13 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož definice toho, co se rozumí dodáním zboží do členského státu, platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 65 (§ 13 odst. 3 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

K bodu 66 (§ 13 odst. 3 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se považuje za dodání zboží, platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 67 (§ 13 odst. 3 písm. d))

S ohledem na přijetí nového občanského zákoníku, který mimo jiné zavádí vedle nájmu i pacht, a s ohledem na zákon o daních z příjmů zaváděný pojem „finanční leasing“ (viz § 21b odst. 3 ZDP) bylo přistoupeno k přeformulaci ustanovení o tzv. finančním leasingu.

K bodu 68 (§ 13 odst. 4 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu nemovitosti dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

K bodu 69 (§ 13 odst. 4 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 70 (§ 13 odst. 4 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která obsahuje novou úpravu společností. Zánik společnosti je upraven v § 2744 a následujících NOZ, zánik členství v § 2739 a následujících NOZ.

K bodu 71 (§ 13 odst. 4 písm. e))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která obsahuje novou úpravu společností (§ 2716 a násl. NOZ) a dále s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 72 (§ 13 odst. 4 písm. e))

Písmeno f) se zrušuje z důvodu přesunutí úpravy do písmene e).

K bodu 73 (§ 13 odst. 6 věta první a třetí a § 13 odst. 7 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož definice toho, co se považuje za dodání zboží za úplaty a za dodání zboží do jiného členského státu plátcem, platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 74 (§ 13 odst. 8 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu nemovitosti dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

Dále byla v úvodní části ustanovení vložena slova „pro účely tohoto zákona“, což je změna provedená z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se nepovažuje za dodání zboží, platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 75 (§ 13 odst. 8 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů pozbytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „pozbytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob pozbytí. Rozhodující bude pouze skutečnost pozbytí obchodního majetku. Pojem pozbytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

K bodu 76 (§ 14 odst. 1 úvodní část ustanovení)

K vypuštění převodu nemovitosti dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

K bodu 77 (§ 14 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se rozumí poskytnutím služby, platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 78 (§ 14 odst. 1 písm. a) a b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného a byla provedena z důvodu upřesnění toho, co se rozumí poskytnutím služby. Změna v písmeni a) vychází z nového

chápání práva zakotvené v novém občanském zákoníku, který právo v § 496 odst. 2 prohlašuje za věc nemotnou. Dále zde bude využit obecný pojem pozbytí věci, který je obecnějším pojmem, než pouhý převod práva. Do písmena b) je promítnut obecný pojem přenechání věci k užití jinému, který využívá nový občanský zákoník (viz § 2189 a násl. NOZ).

K bodu 79 (§ 14 odst. 1 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

K bodu 80 (§ 14 odst. 2 úvodní část ustanovení a odst. 3 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se považuje za poskytnutí služby, platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 81 (§ 14 odst. 3 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

K bodu 82 (§ 14 odst. 3 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 83 (§ 14 odst. 3 písm. d))

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného, konkrétně s novou úpravou společností (§ 2716 a násl. NOZ), a souvisí se změnou provedenou v ustanovení § 14 odst. 3 písm. c).

K bodu 84 (§ 14 odst. 3 písm. d))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

K bodu 85 (§ 14 odst. 5 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, jelikož výčet toho, co se nepovažuje za poskytnutí služby, platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 86 (§ 14 odst. 5 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK). Dále dochází k vypuštění konkrétních případů pozbytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „pozbytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob pozbytí. Rozhodující bude pouze skutečnost pozbytí obchodního majetku. Pojem pozbytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

K bodu 87 (§ 16 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu

§ 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

K bodu 88 (§ 16 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění. Zboží se za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží skutečně platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 89 (§ 16 odst. 3)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

K bodu 90 (§ 16 odst. 3 věta první, odst. 4 a odst. 5 úvodní část ustanovení)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že tato úprava platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 91 (nadpis § 17)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 92 (§ 17 odst. 2)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c).

K bodu 93 (§ 17 odst. 3)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že definice kupujícího platí pouze pro účely třístranného obchodu.

K bodu 94 (§ 17 odst. 4)

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

K bodu 95 (§ 17 odst. 5)

Jedná se o legislativně technické přeformulování textu.

K bodu 96 (§ 17 odst. 7)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

K bodu 97 (nadpis § 19)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 98 (§ 19 odst. 4 věta první)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

K bodu 99 (§ 19 odst. 4 věta druhá)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

K bodu 100 (§ 19 odst. 4 věta třetí)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

K bodu 101 (§ 20 odst. 1)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že tato úprava platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 102 (§ 20 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 103 (§ 20 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která jasněji stanovuje vzájemný vztah odstavce 1 a 2.

K bodu 104 (§ 20 odst. 3)

Jedná se o změnu provedenou z důvodu upřesnění, že tato úprava platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 105 (§ 20 odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 106 (nadpis dílu 4)

K přeformulaci nadpisu dílu 4 dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 107 (nadpis § 21)

K vypuštění převodu nemovitosti z nadpisu § 21 dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

K bodu 108 (§ 21 odst. 1)

Tato změna navazuje na definici pojmu „daň“ dle § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu, kdy smyslem tohoto ustanovení je skutečnost, že plátcе je povinen přiznat daň a nikoliv jen daň na výstupu.

K bodu 109 (§ 21 odst. 2 písm. a) – poznámka pod čarou č. 15)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Není třeba uvádět odkaz na zvláštní zákon, který upravuje prodej podle kupní smlouvy, ani poznámku pod čarou odkazující na § 409 a násl. obchodního zákoníku, neboť je zřejmé, která ustanovení prodej podle kupní smlouvy upravují. Nadto v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného bude její odkaz již mrtvým.

K bodu 110 (§ 21 odst. 2 písm. d))

Tato změna reaguje na přeformulaci ustanovení § 13 odst. 3 písm. d).

K bodu 111 (§ 21 odst. 3 věta první)

K této změně dochází z důvodu vypuštění převodu a přechodu nemovitosti z § 2 odst. 1 písm. a) na základě zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a).

K bodu 112 (§ 21 odst. 3 věta první)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ).

K bodu 113 (§ 21 odst. 3 věta první)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 114 (§ 21 odst. 3 věta druhá)

Tato změna reaguje na přeformulaci ustanovení § 13 odst. 3 písm. d).

K bodu 115 (§ 21 odst. 5 písm. a))

Zde dochází k vypuštění pro nadbytečnost, neboť v případě, že by náhodou došlo k časovému nesouladu mezi převzetím a předáním díla, nemusel by být zřejmý okamžik uskutečnění zdanitelného plnění.

K bodu 116 (§ 21 odst. 5 písm. e)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, kdy se nemovitost nahrazuje nemovitou věcí (viz § 498 odst. 1 NOZ).

K bodu 117 (§ 21 odst. 5 písm. f))

Legislativně technická úprava, zpřesnění pojmu.

K bodu 118 (§ 21 odst. 5 písm. f))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Je reakcí na terminologickou změnu, kdy zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

K bodu 119 (§ 21 odst. 5 písm. f))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, kdy se nemovitost nahrazuje pojmem nemovitá věc (viz § 498 odst. 1 NOZ).

K bodu 120 (§ 21 odst. 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, kdy se nemovitost nahrazuje pojmem nemovitá věc (viz § 498 odst. 1 NOZ).

K bodu 121 (nadpis § 23)

Jedná se o terminologickou změnu v souvislosti se zrušením pojmu „daňová povinnost“ v § 4 odst. 1 písm. f) z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 122 (§ 23 odst. 1 úvodní část ustanovení)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 123 (§ 23 odst. 2)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 124 (§ 25 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 125 (§ 27 odst. 1)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 126 (§ 27 odst. 2 písm. a))

Tato změna souvisí s vymezením pojmu jiný členský stát v § 3 odst. 1 písm. c). Proto, aby nebyl současný text interpretován v duchu pojmu „jiný členský stát“, dochází k legislativně technické přeformulaci tohoto ustanovení, neboť se zde jedná o jakýkoli členský stát v duchu § 3 odst. 1 písm. b), tudíž i o Českou republiku.

K bodu 127 (§ 28 odst. 1 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 128 (§ 29 odst. 4 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 129 (§ 29 odst. 4 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 130 (§ 31 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která vypuštění nadbytečné zdůraznění, že i smlouva o nájmu podniku může být splátkovým kalendářem. Splátkovým kalendářem dle navrženého textu bude nájemní smlouva, a to ve významu definice pojmu „nájem“ v § 4 odst. 4 písm. g), tedy například i pachtovní smlouva. V případě splnění náležitostí stanovených v § 31 bude splátkový kalendář daňovým dokladem i v případě pachtovní smlouvy na obchodní závod.

K bodu 131 (§ 33 odst. 1 písm. a))

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 132 (§ 33a písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 133 (§ 34 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

K bodu 134 (§ 36 odst. 3 písm. a))

Jedná se o sjednocení terminologie s § 2 odst. 3 daňového řádu. Sousední „daně, poplatky a jiná obdobná peněžítá plnění“ je sousloví, které je používáno ve většině právních předpisů právního řádu.

K bodu 135 (§ 36 odst. 3 písm. b) a c))

Vypuštění § 36 odst. 3 písm. b) a c) pro nadbytečnost. Spotřební daně a energetické daně jsou zahrnuty do základu daně pro DPH již v § 36 odst. 3 písm. a).

K bodu 136 (§ 36 odst. 4)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že definice platí pouze pro účely základu daně.

K bodu 137 (§ 36 odst. 5)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 138 (§ 36 odst. 6 písm. a))

K vypuštění slov „nemovitosti“ dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 139 (§ 36 odst. 6 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 140 (§ 36 odst. 7)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 141 (§ 36 odst. 7)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 142 (§ 36 odst. 10)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 143 (§ 36a odst. 1 a 2)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku. V druhém případě se jedná o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 144 (§ 36a odst. 3 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 145 (nadpis § 37)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci

pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 146 (§ 38 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 147 (§38 odst. 2 věta první)

Jedná se změnu provedenou z důvodu upřesnění, že definice platí pouze pro účely odstavce 1.

K bodu 148 (§ 38 odst. 3 písm. b) až d))

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 149 (§ 41 odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odstraňuje nadbytečný odkaz na zvláštní právní předpis, kterým se rozumí zákon o spotřebních daních.

K bodu 150 (§ 42 odst. 1 písm. d))

K vypuštění „převodu nemovitostí“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 151 (§ 42 odst. 3 písm. a) a b))

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 152 (§ 42 odst. 3 písm. b))

Tato změna byla provedena z důvodu sjednocení pojmů s novelou zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

K bodu 153 (§ 42 odst. 6)

K vypuštění „převodu nemovitostí“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 154 (§ 42 odst. 6)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 155 (§ 42 odst. 6)

Tato změna reaguje na přeformulaci ustanovení § 13 odst. 3 písm. d).

K bodu 156 (§ 43 odst. 1)

Jedná se o zpřesnění textu.

K bodu 157 (§ 43 odst. 1)

Zpřesnění textu spočívající v odstranění nejasného pojmu „uplatnila“, neboť rozhodující je, že plátce nebo identifikovaná osoba daň přiznala.

K bodu 158 (§ 44 odst. 1 úvodní část ustanovení)

K přeformulaci dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 159 (§ 44 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o gramatickou úpravu.

K bodu 160 (§ 44 odst. 1 písm. c) bod 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 161 (§ 44 odst. 6)

K přeformulaci dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 162 (§ 44 odst. 7 a 8)

K přeformulaci dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 163 (§ 44 odst. 9)

Jedná se o legislativně technickou změnu.

K bodu 164 (§ 45 odst. 1 písm. a))

Jedná se o rozšíření množiny osob, které uskutečňují plnění. Nově se toto ustanovení vztahuje nejen na plátce, ale na všechny osoby povinné k dani, které vystavily daňový doklad v souladu s § 28. Zároveň je pro zjednodušení textu použita definice z § 29 odst. 4.

K bodu 165 (§ 45 odst. 1 písm. b))

Byla rozšířena množina osob, které uskutečňují plnění. Nově se toto ustanovení vztahuje nejen na plátce, ale i na všechny osoby povinné k dani.

K bodu 166 (§ 45 odst. 1 písm. c) a d))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

K bodu 167 (§ 46 odst. 1 písm. a))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

K bodu 168 (§ 46 odst. 1 písm. c))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

K bodu 169 (§ 46 odst. 1 písm. h) a i))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 170 (§ 46 odst. 1 písm. k))

Jedná se o odstranění nadbytečného textu, který upravoval zaokrouhlení daně, které nyní obsahuje § 37 odst. 1.

K bodu 171 (§ 46 odst. 2 písm. a))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

K bodu 172 (§ 46 odst. 2 písm. c))

Pro zjednodušení textu je použita definice z § 29 odst. 4.

K bodu 173 (§ 46 odst. 2 písm. g) a h))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 174 (§ 46 odst. 2 písm. j))

Jedná se o odstranění nadbytečného textu, který upravoval zaokrouhlení daně, které nyní obsahuje § 37 odst. 1.

K bodu 175 (§ 47 odst. 5)

Jedná se o zrušení odstavce z důvodu nadbytečnosti.

K bodu 176 (§ 47a)

Ustanovení upravující předmět závazného posouzení bylo z legislativně technického pohledu upraveno tak, aby bylo formálně shodné s předmětem závazného posouzení uvedeného v § 92f.

K bodu 177 (§ 47b)

Ustanovení upravující žádost o závazné posouzení bylo z legislativně technického pohledu upraveno tak, aby bylo formálně shodné s žádostí o závazné posouzení uvedenou v § 92g.

K bodu 178 (§ 48a odst. 2)

Ustanovení bylo zrušeno, protože nemělo žádné opodstatnění.

K bodu 179 (§ 48a odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vymezuje nemovité věci.

K bodu 180 (§ 48a odst. 3 úvodní část ustanovení)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že vymezení staveb pro sociální bydlení platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 181 (§ 48a odst. 3)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově definuje byt jako jednotku.

K bodu 182 (§ 48a odst. 4 věta první)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že definice bytu pro sociální bydlení platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 183 (§ 48a odst. 4 věta třetí)

S ohledem na skutečnost, že byt v návaznosti na nové vymezení jednotky podle nového občanského zákoníku, nikdy nemůže obsahovat podíl na společných částech domu, se věta zrušuje pro nadbytečnost.

K bodu 184 (§ 48a odst. 5 věta první a odst. 6 a 7)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že definice rodinného domu pro sociální bydlení platí pouze pro účely tohoto zákona.

K bodu 185 (§ 51 odst. 1 písm. f))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vymezuje nemovité věci. Od daně bez nároku na odpočet daně tak bude osvobozeno dodání vybrané nemovité věci. Co se rozumí dodáním vybrané nemovité věci, je upraveno v § 56.

K bodu 186 (§ 51 odst. 1 písm. g))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vymezuje

nemovité věci. Od daně bez nároku na odpočet daně tak bude osvobozen nájem vybrané nemovité věci. Co se rozumí nájmem vybrané nemovité věci je upraveno v novém § 56a.

K bodu 187 (§ 54 odst. 1 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Jednak reaguje na novou úpravu cenných papírů v novém občanském zákoníku, dle kterého bude pojem cenný papír chápán pouze jako listinný (viz § 514 a násl. NOZ). Druhá změna je reakcí na terminologickou změnu vyplývající ze zákona o obchodních korporacích, který používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK).

K bodu 188 (§ 54 odst. 1 písm. g))

Odkaz na zvláštní právní předpis byl zrušen, aby bylo zřejmé, že osvobození se vztahuje i na případy, kdy se jedná o akreditiv dle jiného než českého právního řádu.

K bodu 189 (§ 54 odst. 1 písm. h))

Odkaz na zvláštní právní předpis byl zrušen, aby bylo zřejmé, že osvobození se vztahuje i na případy, kdy se jedná o inkaso dle jiného než českého právního řádu.

K bodu 190 (§ 54 odst. 1 písm. k))

Pojem „zahraniční banka“ není ve smyslu zákona č. 21/1992 sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, podskupinou pojmu „banka“, který pokrývá toliko banku se sídlem v České republice. Z tohoto důvodu je ustanovení upřesněno v tom smyslu, že osvobození se vztahuje i na vklady od zahraničních bank.

K bodu 191 (§ 54 odst. 1 písm. x))

Dle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se jedná pouze o důchodové pojištění, nikoliv zabezpečení. Proto je toto slovo ze z ustanovení vypuštěno.

K bodu 192 (§ 56)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vymezuje nemovité věci.

K bodu 193 (§ 56a)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vymezuje nemovité věci.

K bodu 194 (§ 61 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nahrazuje současný pojem „občanský sdružení“ pojmem „spolek“. Stále však v textu zákona zůstává zmínka o odborových organizacích, neboť ani ustanovení § 3025 nového občanského zákoníku jasně nestanoví, zda odborová organizace spolkem je či nikoli.

K bodu 195 (§ 64 odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která odstraňuje nadbytečný odkaz na zvláštní právní předpis, kterým se rozumí zákon o spotřebních daních.

K bodu 196 (§ 66 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 197 (§ 66 odst. 4 a 6)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 198 (§ 68 odst. 3 písm. a))

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 199 (§ 68 odst. 6)

Legislativně technická úprava provedená v souvislosti s novým vymezením nájmu v § 4 odst. 3 písm. g).

K bodu 200 (§ 68 odst. 12)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 201 (§ 68 odst. 14)

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 202 (§ 69 odst. 1)

Ke zrušení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 203 (§ 71 odst. 2 písm. c))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spoužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spoužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Absencí definice tohoto pojmu v NOZ vznikla potřeba tento pojem definovat alespoň pro účely daně z příjmů. Použitá definice je původní definicí „domácnosti“ ze zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a je logicky zařazena mezi ostatní výkladová ustanovení.

K bodu 204 (§ 71 odst. 2 písm. d))

Tato změna souvisí s rekonifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 205 (§ 71 odst. 2 písm. j) bod 4)

Namísto pojmu „zboží“ byl zvolen obecný pojem „náklad“, který se běžně v souvislosti s přepravou používá, aby bylo zřejmé, že ustanovení pokrývá i jiné druhy nákladu, které nejsou považovány za „zboží“ ve smyslu § 4.

K bodu 206 (§ 71 odst. 3 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 207 (§ 71 odst. 4 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která respektuje pojem „členský stát“ a zavedení

nového pojmu „jiný členský stát“, a to pouze pro potřebu Evropské unie.

K bodu 208 (§ 71a odst. 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 209 (§ 71g odst. 1)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 210 (§ 71g odst. 4)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 211 (§ 72 odst. 1 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 212 (§ 72 odst. 2 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 213 (§ 72 odst. 6)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

K bodu 214 (§ 73 odst. 7)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 215 (§ 76 odst. 4 písm. b))

Jedná se o změnu, která reflektuje nové znění § 56 a vložení nového § 56a.

K bodu 216 (§ 78 odst. 3)

Jedná se o změnu, která reflektuje terminologickou změnu související s novým občanským zákoníkem.

K bodu 217 (§ 78c odst. 1 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

K bodu 218 (§ 78c odst. 1 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 219 (§ 78c odst. 1 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

K bodu 220 (§ 78c odst. 1 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

K bodu 221 (§ 78d odst. 1)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 222 (§ 78d odst. 4)

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 223 (§ 79a odst. 3 písm. b))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

K bodu 224 (§ 79a odst. 3 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 225 (§ 79a odst. 3 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

K bodu 226 (§ 79a odst. 3 písm. d))

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

K bodu 227 (§ 79b)

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

K bodu 228 (§ 79c písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 229 (§ 80 odst. 1 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 230 (§ 80 odst. 1 písm. f))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, je nutné odlišit případy, kde se „domácností“ myslí „pospolitost spolužijících osob“ a kde se „domácnost“ používá ve smyslu „zařízeného obydlí“. Tam, kde se v zákoně o daních z příjmů za „domácnost“ považuje „pospolitost spolužijících osob“, použije se nově pojem „společně hospodařící domácnost“. Absencí definice tohoto pojmu v NOZ vznikla potřeba tento pojem definovat alespoň pro účely daně z příjmů. Použitá definice je původní definicí „domácností“ ze zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a je logicky zařazena mezi ostatní výkladová ustanovení.

K bodu 231 (§ 80 odst. 2 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 232 (§ 80 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „nemovitá věc“.

K bodu 233 (§ 80 odst. 2 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 234 (§ 80 odst. 2 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „nemovitá věc“.

K bodu 235 (§ 80 odst. 2 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 236 (§ 80 odst. 6 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 237 (§ 80 odst. 6 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 238 (§ 80 odst. 6 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 239 (§ 80 odst. 10 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 240 (§ 80 odst. 10 písm. e))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 241 (§ 80 odst. 13)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

K bodu 242 (§ 80 odst. 14 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

K bodu 243 (§ 80 odst. 14 písm. b) body 1 a 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 244 (§ 80 odst. 14 písm. d) bod 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

K bodu 245 (§ 80 odst. 14 písm. f) a g))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

K bodu 246 (§ 81 odst. 3 a odst. 5 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 247 (§ 81 odst. 5 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 248 (§ 81 odst. 5 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 249 (§ 82a odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která upravuje ustanovení tak, aby bylo možné využít pojmu „osoba registrovaná k dani“ v § 4 odst. 1 písm. g).

K bodu 250 (§ 82a odst. 1 písm. b))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 251 (§ 82a odst. 5 písm. b) a c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 252 (§ 82a odst. 5 písm. i) bod 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 253 (§ 82a odst. 5 písm. i) bod 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 254 (§ 82b odst. 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 255 (§ 82b odst. 5 a 6)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 256 (§ 83 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 257 (§ 84 odst. 1 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 258 (§ 84 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 259 (§ 84 odst. 3 písm. e)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“

tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 260 (§ 84 odst. 3 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 261 (§ 84 odst. 5 písm. b) a odst. 6 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 262 (§ 85 odst. 5)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá novým občanským zákoníkem rozlišované pojmy „doba“ a „lhůta“. Lhůtou rozumí nový občanský zákoník čas vymezený určité osobě, aby si projevem vůle zachovala právo nebo splnila povinnost. V případě, že lhůta není dodržena, právo zaniká, nebo následuje sankce za nesplnění povinnosti. Ve všech ostatních případech pak jde o dobu. Dobou se tedy rozumí časový úsek, jehož uplynutím zaniká právo nebo povinnost bez dalšího, aniž je potřeba projevu vůle k vyvolání tohoto právního následku.

K bodu 263 (§ 85 odst. 9 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 264 (§ 85 odst. 10 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 265 (§ 85 odst. 10 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 266 (§ 85 odst. 10 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 267 (§ 86 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

K bodu 268 (§ 86 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která respektuje pojem „členský stát“ a zavedení nového pojmu „jiný členský stát“, a to pouze pro potřebu Evropské unie.

K bodu 269 (§ 86 odst. 1 písm. a))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

K bodu 270 (§ 86 odst. 1 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v §

4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

K bodu 271 (§ 86 odst. 3 úvodní části ustanovení)

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

K bodu 272 (§ 86 odst. 3 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje nové vymezení pojmu „zboží“ v § 4 odst. 2, které bude zahrnovat i stavby.

K bodu 273 (§ 86 odst. 8 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 274 (§ 86 odst. 8 písm. f))

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 275 (§ 87 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 276 (§87 odst. 6 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 277 (§ 87 odst. 13 písm. b))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 278 (§ 88 odst. 1 a odst. 9 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 279 (§ 88 odst. 6 písm. d))

Úprava byla provedena v souvislosti s novou definicí „osoby registrované k dani“. Pokrývá nejen osoby registrované k dani v jiném členském státě, ale i plátce a identifikované osoby.

K bodu 280 (§ 89 odst. 7)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 281 (§ 89 odst. 11)

Navrhovaná změna navazuje na změnu terminologie v zákoně o oceňování majetku.

K bodu 282 (§ 89 odst. 13)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 283 (§ 89 odst. 15)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 284 (§ 90 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 285 (§ 91)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 286 (§ 92a odst. 3 a 4)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 287 (§ 92a odst. 4)

Jedná se o promítnutí poslední terminologické změny související s přejmenováním daňové evidence na evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

K bodu 288 (nadpis § 95)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 289 (§ 95)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 290 (§ 98 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 291 (§ 99a odst. 5 písm. a))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 292 (§ 99a odst. 5 písm. b) úvodní část ustanovení a body 1 a 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 293 (§ 99a odst. 5 písm. c))

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Zákon o obchodních korporacích používá pro obchodní společnost a družstvo souhrnný název obchodní korporace (viz § 1 odst. 1 ZOK) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 294 (§ 100 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 295 (§ 100a odst. 1)

Jedná se o legislativně technickou změnu související se zavedením pojmu „jiný členský stát“, neboť i zde se jedná o členský stát jiný než Českou republiku.

K bodu 296 (§ 100a odst. 2 úvodní část ustanovení)

Jedná se o gramatické zpřesnění úvodního ustanovení § 100a odst. 2.

K bodu 297 (§ 100a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí.

K bodu 298 (§ 100a odst. 3)

Jedná se o legislativně technickou změnu související se zavedením pojmu „jiný členský stát“, neboť i zde se jedná o členský stát jiný než Českou republiku.

K bodu 299 (§ 101 odst. 1)

Jedná se o promítnutí změny pojmu „vlastní daňová povinnost“ na pojem „vlastní daň“ v § 4 odst. 1 písm. d).

K bodu 300 (§ 101 odst. 3)

Tato změna navazuje na novou úpravu právního nástupnictví v daňovém řádu, která byla provedena v souvislosti s novou koncepcí dědictví obsaženou v novém občanském zákoníku.

K bodu 301 (§ 101 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 302 (§ 101 odst. 5 věta první)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 303 (§ 101 odst. 5 věta druhá)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 304 (§ 101 odst. 6 věta první)

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 305 (§ 101 odst. 6 věta druhá)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 306 (§ 101 odst. 7)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 307 (§ 102 odst. 1 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 308 (§ 102 odst. 4)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 309 (§ 102 odst. 8)

Jedná se o legislativně technickou změnu, kdy se nahrazuje pojem „datum“ pojmem „den“ tak, aby pojem „den“ byl konzistentně používán v celém textu zákona.

K bodu 310 (§ 102 odst. 9)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 311 (nadpis § 104)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 312 (§ 104 odst. 1 a 2)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 313 (§ 104 odst. 3)

Tato změna navazuje na zrušení termínu „daňová povinnost“ tam, kde se má jednat pouze o daň. Je nutno rozlišovat pojem „daň“ a „daňová povinnost“ tak, jak jej chápe daňový řád. Neboť daňovou povinností jsou všechna práva a povinnosti subjektu vztahující se k dani, naopak daní se rozumí peněžité plnění (viz § 2 odst. 3 a 4 daňového řádu).

K bodu 314 (§ 105 odst. 1)

Tato změna přebírá úpravu obsaženou ve zrušovaném odstavci 4.

K bodu 315 (§ 105 odst. 1 věta druhá)

Dochází pouze k legislativně technickému zjednodušení tohoto ustanovení, které i po přepsání má tentýž význam.

K bodu 316 (§ 105 odst. 4)

Odstavec 4 se zrušuje z důvodu nadbytečnosti, neboť hranice 100 Kč pro vrácení nadměrného

odpočtu se přesouvá do odstavce 1.

K bodu 317 (§ 106 odst. 5)

Tato změna navazuje na změny v koncepci dědictví. V případě zemřelého plátce bude jeho registrace zrušení rozhodnutím správce daně ke dni předcházejícímu dni rozhodnutí soudu o dědictví. Tento okamžik je zvolen s ohledem na § 6e, neboť dědic se stává plátcem, z důvodu vydání majetku po zemřelém plátcí a pokračování v uskutečňování ekonomických činností, dnem přechodu daňové povinnosti. Kdy nastává tento den, lze nalézt v § 239a daňového řádu. Tímto dnem je právě den nabytí právní moci rozhodnutí soudu o dědictví.

K bodu 318 (§ 106c)

Jedná se o terminologickou změnu, která přizpůsobuje text ustanovení novému občanskému zákoníku, a to konkrétně nahrazení nynějšího sdružení společností (§ 2716 a násl. NOZ).

K bodu 319 (§ 106d odst. 3)

Jedná se o gramatickou úpravu.

K bodu 320 (§ 107a odst. 4)

Legislativně technická změna.

K bodu 321 (§ 108 odst. 1 písm. a))

K vypuštění „převodu nemovitosti“ z § 4 odst. 1 písm. k) dochází z důvodu zahrnutí nemovité věci pod pojem zboží (viz § 4 odst. 2 písm. a)) a zahrnutí převodu či přechodu nemovité věci pod dodání zboží podle § 2 odst. 1 písm. a). Nově tak nebude třeba nemovité věci zvlášť uvádět.

K bodu 322 (§ 108 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 323 (§ 108 odst. 1 písm. e))

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 324 (§ 108 odst. 2 písm. a) a b))

K nahrazení pojmu „daňová povinnost“ dochází z důvodu uvedení do souladu se zněním § 108.

K bodu 325 (Poznámky pod čarou č. 10, 24, 25, 26a a 36)

Dochází ke zrušení poznámek pod čarou, a to včetně všech odkazů v zákoně na ně, které odkazují na stávající občanský zákoník a na zákon o cenných papírech z důvodu neaktuálnosti a na zákon o spotřebních daních z důvodu nadbytečnosti.

K čl. IX

K bodu 1

Toto přechodné ustanovení stanovuje, že pro uplatnění daně, jakož i práv a povinností vyplývajících ze zákona za zdaňovací období před účinností tohoto zákona se použijí předpisy platné do dne předcházejícího účinnosti (dosavadní předpisy).

K bodu 2

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty,

subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 235/2004 Sb.

K části šesté - změna zákona o spotřebních daních

K čl. X

K bodu 1 (§ 1 odst. 1 úvodní část ustanovení)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 2 (§ 1 odst. 1 úvodní část ustanovení poznámka pod čarou č. 1)

Jedná se o změnu v důsledku novelizace evropského práva. Věcně nedochází k žádné změně.

K bodu 3 (§ 1 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Tato legislativní změna reaguje na fakt, že legislativní zkratka „daň“ je v zákoně o spotřebních daních použita nevhodným způsobem. Z § 1 je zřejmé, že tento zákon upravuje v obecné části spotřební daň, ve zvláštní části pak konkrétní spotřební daň. Na místech, kde se bude jednat o jinou daň, tak bude stanoveno.

K bodu 4 (§ 2 odst. 1 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 5 (§ 2 odst. 1 písm. d))

Pojem jiného členského státu byl zaveden k odlišení státu, který je členským státem Evropské unie, ale který není Českou republikou, což odpovídá i dosavadnímu chápání pojmu jiný členský stát. Použití sousloví „jiný členský stát“ tak v textu zákona bude vždy vylučovat Českou republiku.

K bodu 6 (§ 2 odst. 1 písm. e))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 7 (§ 2 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu upřesnění, že vymezení, která území se považují za území členských států, se použije pouze pro účely zákona o spotřebních daních.

K bodu 8 (§ 2 odst. 5 a 6)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 9 (§ 3 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 10 (§ 3 písm. n))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)

č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

Z legislativně technického došlo k zakotvení definice klasifikace NACE tak, jak je tomu v úpravě energetických daní (části čtyřicátá pátá až čtyřicátá sedmá zákona č. 261/2007 Sb.).

K bodu 11 (§ 3 písm. p))

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Místo pobytu se nemůže vázat k nikomu jinému, než fyzické osobě.

K bodu 12 (§ 3 písm. s))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která má za cíl usnadnění použití vymezeného pojmu v textu zákona. Dosud zákon o spotřebních daních odkazoval na ustanovení, v němž byla vymezena ztráta nebo znehodnocení v důsledku prokazatelně nepředvídatelné a neodvratitelné události, přičemž v jednotlivých ustanoveních stanovil, zda se jedná o tuto vymezenou ztrátu nebo znehodnocení, nebo nikoliv. Při takovém vymezení ale nebylo definice potřeba a byla nadbytečná. Díky navržené úpravě se bude snadno rozlišovat „nepředvídatelná ztráta nebo znehodnocení“, tedy ztráta nebo znehodnocení ve smyslu definice, a „ztráta nebo znehodnocení“ stojící mimo definici.

K bodu 13 (§ 3 písm. t))

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Vymezení pojmu daňového zástupce pro zasílání vybraných výrobků je obsaženo v § 33 odst. 3, kde jediné se tento institut objevuje.

K bodu 14 (§ 3 písm. u))

Nový občanský zákoník v § 2029 a násl. zavádí nový institut „finanční záruka“, z něhož se bude vycházet i v tomto zákoně. Proto není nutné vytvářet definici pouze pro účely tohoto zákona. Z toho důvodu se zrušuje definice pojmu uvedená v § 3 písm. u) a na její místo se vkládá definice nového pojmu, kterým je společně hospodařící domácnost.

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolužijících osob“. Tato definice je přejata ze současného občanského zákoníku, tudíž nedochází k věcné změně. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

K bodu 15 (§ 4 odst. 7)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ně bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 16 (§ 5 odst. 2 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 17 (§ 5 odst. 3 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka

rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 18 (§ 5 odst. 4 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 19 (§ 6 odst. 2 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 20 (§ 6 odst. 5)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ně bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 21 (§ 7 a 8)

Vzhledem k tomu, že v § 7 dochází k vypuštění odstavce 3 pro jeho nadbytečnost a odstavec 1 téhož ustanovení již pozbyl platnosti, vkládá se nové znění § 7, jež promítá terminologickou změnu do původního odstavce 2 reagující na faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

Tatáž úprava s výjimkou vypuštění odstavce 3 se činí i v § 8.

K bodu 22 (§ 9 odst. 3 písm. a) a d))

Tato změna souvisí s vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 23 (§ 9 odst. 4)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Podle ustanovení § 2332 a násl. nového občanského zákoníku se obchodní závod může stát pouze předmětem pachtu a nikoli předmětem nájmu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů pozbytí obchodního závodu (prodej nebo vklad) a použití obecného pojmu „pozbytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob pozbytí. Rozhodující bude pouze skutečnost pozbytí obchodního majetku. Pojem pozbytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

K bodu 24 (§ 9 odst. 5)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti.

K bodu 25 (§ 10 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ně bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 26 (§ 11 odst. 1 písm. d))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která respektuje pojem „členský stát“ a zavedení nového pojmu „jiný členský stát“, a to pouze pro potřebu Evropské unie.

K bodu 27 (§ 11 odst. 1 písm. d) a e))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 28 (§ 11 odst. 4)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ně bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 29 (§ 13 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 30 (§ 13 odst. 2 písm. e))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 31 (§ 13 odst. 22 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 32 (§ 13 odst. 25)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ně bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 33 (§ 14 odst. 1 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 34 (§ 14 odst. 2 písm. d) bod 2)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 35 (§ 14 odst. 3)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 36 (§ 14 odst. 4)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 37 (§ 15 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 38 (§ 15 odst. 1 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 39 (§ 15 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

K bodu 40 (§ 15 odst. 2 písm. a))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 41 (§ 15 odst. 2 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 42 (§ 15 odst. 2 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 43 (§ 15 odst. 8 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náleží, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 44 (§ 15 odst. 12 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 45 (§ 15 odst. 12 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 46 (§ 15 odst. 12 písm. e))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 47 (§ 15 odst. 12 písm. g))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 48 (§ 15 odst. 12 písm. h))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 49 (§ 18 odst. 5)

Tato změna se navrhuje z důvodu zpřesnění ustanovení v tom směru, aby bylo zřejmé, že toto ustanovení je obecně použitelné na všechny daně, poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění.

K bodu 50 (§ 18 odst. 9)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na něj bude odstraněn, i nadále se bude v tomto dříve jmenovaném ustanovení nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 51 (§ 19 odst. 8)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ně bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 52 (§ 20 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 53 (§ 20 odst. 18 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 54 (§ 20 odst. 23)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na ně bude odstraněn, i nadále se bude v těchto dříve vyjmenovaných ustanoveních nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 55 (§ 21 odst. 1 písm. b))

Návrh úpravy je poplatný rozšíření soukromoprávních zajišťovacích institutů v souladu s novým občanským zákoníkem (§ 2029). Podle něj může být zajištění daně poskytnuto nejen bankou (tj. bankou, zahraniční bankou, spořitelním a úvěrním družstvem), ale i jiným subjektem. Bankovní záruka se tak stává podmnožinou záruky finanční.

Uplatní se tak obdobný režim, který platí pro přijetí finanční záruky podle § 173 odst. 2 daňového řádu. Celní úřad tak má možnost formou rozhodnutí odmítnout poskytovanou finanční záruku, pokud dospěje k závěru, že takto poskytnutá garance je nedostačující či nevyhovující (např. špatným nastavením podmínek). Toto své rozhodnutí pak musí náležitě odůvodnit.

K bodu 56 (§ 21 odst. 5)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vnímá závazek

jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

K bodu 57 (§ 21 odst. 6)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost, případně pohledávku nebo dluh.

K bodu 58 (§ 21 odst. 12)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

K bodu 59 (§ 21a odst. 2 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 60 (§ 21a odst. 6 a 10)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která nově vnímá závazek jako soubor práva a jemu odpovídající povinnosti. Podle této úpravy nelze již za závazek považovat pouze právo nebo pouze povinnost.

K bodu 61 (§ 22 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 62 (§ 22 odst. 18 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 63 (§ 22 odst. 24)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na něj bude odstraněn, i nadále se bude v tomto dříve jmenovaném ustanovení nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují.

K bodu 64 (§ 23 odst. 1 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 65 (§ 23 odst. 1 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 66 (§ 23 odst. 7)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Věcně nedochází k žádné změně. Ačkoliv výslovný odkaz na něj bude odstraněn, i nadále se bude v tomto dříve jmenovaném ustanovení nacházet speciální úprava navazující na ustanovení tohoto paragrafu. Tuto

skutečnost však lze zjistit ze systematiky zákona a není třeba upravovat speciální ustanovení, která tento fakt toliko opakují

K bodu 67 (§ 27 odst. 3 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 68 (§ 27a odst. 1 a 2)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 69 (§ 27b odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 70 (§ 27b odst. 1)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 71 (§ 27 odst. 2 a 3)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 72 (§ 27b odst. 3)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. Z nového znění ustanovení je zřejmé, že se nejedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 73 (§ 27e odst. 1 a 2)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 74 (§ 28 odst. 2)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 75 (§ 28 odst. 7 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 76 (§ 28 odst. 7 písm. c))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 77 (§ 28 odst. 8 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala

nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 78 (§ 28 odst. 8 písm. c))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 79 (§ 28 odst. 10)

Tato změna reaguje na vymezení pojmu jiný členský stát a spočívá v důsledném použití této definice. Zpřesňuje se tedy, že se v tomto případě bude jednat i jiný členský stát Evropské unie, než je Česká republika.

K bodu 80 (§ 29 odst. 2)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 81 (§ 29 odst. 6 a 8)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 82 (§ 29 odst. 10)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 83 (§ 30 odst. 5)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 84 (§ 31 odst. 6)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 85 (§ 31 odst. 8)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 86 (§ 33 odst. 1)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat

institut sídla (§ 429).

K bodu 87 (§ 33 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Není nutné odkazovat na ustanovení, ve kterém je pojem daňového zástupce pro zasílání vybraných výrobků vymezen.

K bodu 88 (§ 33 odst. 4 písm. b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 89 (§ 33 odst. 12 písm. c))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 90 (§ 33 odst. 15)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 91 (§ 33 odst. 17)

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 92 (§ 33a odst. 2 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 93 (§ 33a odst. 10)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 94 (§ 33a odst. 12 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 95 (§ 36 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 96 (§ 36 odst. 5 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 97 (§ 36 odst. 13 písm. b))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 98 (§ 37 odst. 2 písm. c))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

K bodu 99 (§ 41 odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 100 (§ 49 odst. 3 a 4)

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

Z legislativně technického hlediska dochází k zakotvení stejného znění definice pojmů mineralogické postupy a metalurgické procesy, jaké lze najít v ustanovení energetických daní. Toto znění je umožněno vydefinováním pojmu klasifikace NACE v § 3 písm. n).

K bodu 101 (§ 55 odst. 7 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 102 (§ 55 odst. 8 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 103 (§ 56 odst. 8 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 104 (§ 56 odst. 9 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 105 (§ 56 odst. 6 písm. a) a b))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 106 (§ 56 odst. 7 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 107 (§ 60a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 108 (§ 60a odst. 2 písm. e))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 109 (§ 60a odst. 17 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 110 (§ 64 odst. 2)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Není nutné odkazovat na ustanovení, které vymezuje pojem běžné nádrže.

K bodu 111 (§ 72 odst. 2)

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu. Podle ustanovení § 2332 a násl. nového občanského zákoníku se obchodní závod může stát pouze předmětem pachtu a nikoli předmětem nájmu. Dále dochází k vypuštění konkrétních případů nabytí obchodního závodu a použití obecného pojmu „nabytí“. Zákon tedy nebude normovat způsob nabytí. Rozhodující bude pouze skutečnost nabytí obchodního majetku. Pojem nabytí obchodního závodu v sobě zahrnuje jakýkoli jeho převod či přechod.

K bodu 112 (§ 72 odst. 3)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného. Nový občanský zákoník používá namísto pojmu „podnik“ pojem „obchodní závod“ (viz § 502 NOZ) a tato změna je reakcí na tuto terminologickou změnu.

K bodu 113 (§ 79a odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 114 (§ 79a odst. 2 písm. b))

Tato změna byla provedena z důvodu zakomponování textu písmene b) do nového znění písmene a).

K bodu 115 (§ 79a odst. 2 písm. c))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 116 (§ 79a odst. 2 písm. d))

Tato změna byla provedena z důvodu zakomponování textu písmene d) do nového znění písmene c).

K bodu 117 (§ 80 odst. 1)

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

K bodu 118 (§ 82 odst. 2 písm. a))

Tato změna byla provedena v souvislosti s rekodifikací. Nový občanský zákoník upouští od definování pojmu „obchodní majetek“ a namísto něj definuje pouze pojem „majetek“.

K bodu 119 (§ 86 odst. 3)

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

K bodu 120 (§ 103 odst. 2)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která rozlišuje pojmy organizační složka a pobočka. Zatímco pobočka je část závodu, která vykazuje hospodářskou a funkční samostatnost a o které podnikatel rozhodl, že bude pobočkou, organizační složka je pojem obecnější, který zahrnuje i pobočku. Každá pobočka je tedy organizační složkou, ale ne každá organizační složka je pobočkou. Nahrazením pojmu organizační složka pojmem pobočka tedy v tomto případě znamená zúžení užití ustanovení pouze na pobočky ve smyslu § 503 nového občanského zákoníku.

K bodu 121 (§ 103 odst. 6)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 122 (§ 108 odst. 2)

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 123 (§ 118 odst. 3)

Tato změna souvisí s rekodifikací soukromého práva hmotného, která rozlišuje pojmy organizační složka a pobočka. Zatímco pobočka je část závodu, která vykazuje hospodářskou a funkční samostatnost a o které podnikatel rozhodl, že bude pobočkou, organizační složka je pojem obecnější, který zahrnuje i pobočku. Každá pobočka je tedy organizační složkou, ale ne každá organizační složka je pobočkou. Nahrazením pojmu organizační složka pojmem pobočka tedy v tomto případě znamená zúžení užití ustanovení pouze na pobočky ve smyslu § 503 nového občanského zákoníku.

K bodu 124 (§ 119 odst. 4 písm. a))

Návrh úpravy je poplatný rozšíření soukromoprávních zajišťovacích institutů v souladu s novým občanským zákoníkem (§ 2029). Podle něj může být zajištění hodnoty tabákových nálepek poskytnuto nejen bankou (tj. bankou, zahraniční bankou, spořitelním a úvěrním družstvem), ale i jiným subjektem. Bankovní záruka se tak stává podmnožinou záruky finanční.

Uplatní se tak obdobný režim, který platí pro přijetí finanční záruky podle § 173 odst. 2 daňového řádu. Celní úřad tak má možnost formou rozhodnutí odmítnout poskytovanou finanční záruku, pokud dospěje k závěru, že takto poskytnutá garance je nedostačující či nevyhovující (např. špatným nastavením podmínek). Toto své rozhodnutí pak musí náležitě odůvodnit.

K bodu 125 (§ 119 odst. 4 písm. a))

Pojem „zahraniční banka“ není ve smyslu zákona č. 21/1992 sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, podskupinou pojmu „banka“, který pokrývá toliko banku se sídlem v České republice. Z tohoto důvodu je ustanovení upřesněno v tom smyslu, že se vztahuje i na poskytnutí finanční záruky zahraniční bankou.

K bodu 126 (§ 119 odst. 5 písm. b))

Tato změna souvisí s novým vymezením pojmu nepředvídatelné ztráty nebo znehodnocení ve smyslu definice v § 3 písm. p) zákona o spotřebních daních. V tomto ustanovení se mluví o nepředvídatelné ztrátě nebo znehodnocení, je tedy zřejmé, že se jedná o nepředvídatelnou ztrátu nebo znehodnocení ve smyslu definice.

K bodu 127 (§ 120)

Tato změna byla provedena z důvodu nadbytečnosti. Zástavní právo je sice vymezeno i v daňovém řádu, ale jedná se pouze o speciální ustanovení k ustanovení upravující zástavní právo v občanském zákoníku.

K bodu 128 (§ 134e odst. 3)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 129 (§ 134g odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 130 (§ 134j odst. 1 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 131 (§ 134p odst. 3)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 132 (§ 134r odst. 3 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 133 (§ 134u odst. 1 písm. c))

Jedná se o terminologickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „smrt“.

K bodu 134 (Poznámky pod čarou č. 6, 33 a 36a)

Dochází ke zrušení poznámek pod čarou, a to včetně všech odkazů v zákoně na ně, které odkazují na stávající občanský zákoník a obchodní zákoník z důvodu neaktuálnosti a na nařízení Komise č. 29/2002 z důvodu nadbytečnosti.

K čl. XI

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 353/2003 Sb.

K části sedmé – změna zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů

K čl. XII

K bodu 1 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 1 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 2 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 1 odst. 1)

Z ustanovení § 1 je zřejmé, že tato část upravuje daň z plynu, proto byla vypuštěna legislativní zkratka „daň“. Jedná se o legislativně technickou změnu, která nemá za následek žádné věcné změny.

K bodu 3 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 1 odst. 2)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetentních orgánů, zejména pak celních úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb. Nově by měl být v těchto případech užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 2 dané části a článku zákona, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Uvedený terminologický posun je přitom spojen s komplexní revizí všech kompetenčních ustanovení zákona, neboť jej nelze uskutečnit pouhou náhradou pojmu „celní úřad“ pojmem „správce daně“. Kompetenční ustanovení je třeba diferencovat jednak podle procesního režimu, ve kterém jsou jednotlivé dílčí kompetence vykonávány, jednak podle budoucího předpokladu věcného rozdělení kompetencí podle zákona mezi finanční úřady a celní úřady poté, co bude výkon správy daní přesunut na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo.

V praxi je tak třeba rozlišovat především tyto pojmy:

správce daně – užíván v zákoně obecně ve všech případech, kdy se daná kompetence procesně řídí daňovým řádem, a to bez ohledu na skutečnost, že je v konkrétním případě jejím nositelem celní úřad, resp. je vykonávána prostřednictvím celníka jako příslušníka bezpečnostního sboru,

celní úřad – užíván v zákoně zejména v případech, kdy se daná kompetence procesně řídí správním řádem, a dále ve speciálních případech, kdy je třeba explicitně stanovit působnost jednotlivého celního úřadu.

Změna koncepce je promítnuta do jednotlivých bodů novely zákona. V tomto bodě je změna navržena poprvé.

K bodu 4 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. e))

Vzhledem k tomu, že došlo ke změnám evropského práva týkající se klasifikace ekonomických činností (přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech), je tato změna promítnuta do textu zákona.

K bodu 5 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. f))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

K bodu 6 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. g))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

K bodu 7 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 2 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 8 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 3 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 9 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 8 odst. 5)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 10 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 9 odst. 1 a § 10 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 11 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 10 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na

orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 12 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 10 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 13 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 11 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 14 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 11 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 15 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 11 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 16 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 17 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 14 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 18 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 14 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 19 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 15 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 20 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 21 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 22 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

K bodu 23 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 22 odst. 2))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolužijících osob“. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

K bodu 24 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 23 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 25 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 23 odst. 3 a § 24)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 26 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 26 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 27 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 28 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 28 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 29 úvodní část ustanovení)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato změna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 29 (část čtyřicátá pátá čl. LXXII § 29 písm. c))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato změna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 30 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 1 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 31 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 1 odst. 1)

Z ustanovení § 1 je zřejmé, že tato část upravuje daň z pevných paliv, proto byla vypuštěna legislativní zkratka „daň“. Jedná se o legislativně technickou změnu, která nemá za následek žádné věcné změny.

K bodu 32 (část čtyřicátá šestá čl. LXXII § 1 odst. 2)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetentních orgánů, zejména pak celních úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb. Nově by měl být v těchto případech užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 2 dané části a článku zákona, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Uvedený terminologický posun je přitom spojen s komplexní revizí všech kompetenčních ustanovení zákona, neboť jej nelze uskutečnit pouhou náhradou pojmu „celní úřad“ pojmem „správce daně“. Kompetenční ustanovení je třeba diferencovat jednak podle procesního režimu, ve kterém jsou jednotlivé dílčí kompetence vykonávány, jednak podle budoucího předpokladu věcného rozdělení kompetencí podle zákona mezi finanční úřady a celní úřady poté, co bude výkon správy daní přesunut na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo.

V praxi je tak třeba rozlišovat především tyto pojmy:

správce daně – užíván v zákoně obecně ve všech případech, kdy se daná kompetence procesně řídí daňovým řádem, a to bez ohledu na skutečnost, že je v konkrétním případě jejím nositelem celní úřad, resp. je vykonávána prostřednictvím celníka jako příslušníka bezpečnostního sboru,

celní úřad – užíván v zákoně zejména v případech, kdy se daná kompetence procesně řídí správním řádem, a dále ve speciálních případech, kdy je třeba explicitně stanovit působnost jednotlivého celního úřadu.

Změna koncepce je promítnuta do jednotlivých bodů novely zákona.

K bodu 33 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. e))

Vzhledem k tomu, že došlo ke změnám evropského práva týkající se klasifikace ekonomických činností (přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech), je tato změna promítnuta do textu zákona.

K bodu 34 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. f))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

K bodu 35 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. g))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

K bodu 36 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 2 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 37 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 3 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 38 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 8 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 39 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 9 odst. 1, § 10 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 40 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 10 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na

orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 41 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 10 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 42 (část čtyřicátá šestá čl. LXXII § 11 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 43 (část čtyřicátá šestá čl. LXXII § 11 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 44 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 45 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 14 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 46 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 14 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 47 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 15 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 48 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 49 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 50 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

K bodu 51 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 21 odst. odst. 2))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolužijících osob“. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

K bodu 52 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 22 odst. 3 a § 23)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 53 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 22 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 54 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 25 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 55 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 27 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 56 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 28 úvodní část ustanovení)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 57 (část čtyřicátá šestá čl. LXXIII § 28 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato změna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 58 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 1 odst. 1)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 59 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 1 odst. 1)

Z ustanovení § 1 je zřejmé, že tato část upravuje daň z elektřiny, proto byla vypuštěna legislativní zkratka „daň“. Jedná se o legislativně technickou změnu, která nemá za následek žádné věcné změny.

K bodu 60 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 1 odst. 2)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetentních orgánů, zejména pak celních úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb. Nově by měl být v těchto případech užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 2 dané části a článku zákona, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Uvedený terminologický posun je přitom spojen s komplexní revizí všech kompetenčních ustanovení zákona, neboť jej nelze uskutečnit pouhou náhradou pojmu „celní úřad“ pojmem „správce daně“. Kompetenční ustanovení je třeba diferencovat jednak podle procesního režimu, ve kterém jsou jednotlivé dílčí kompetence vykonávány, jednak podle budoucího předpokladu věcného rozdělení kompetencí podle zákona mezi finanční úřady a celní úřady poté, co bude výkon správy daní přesunut na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo (tím není myšleno jedno inkasní místo, jehož legislativní zakotvení je upraveno v zákoně č. 458/2011 Sb.).

V praxi je tak třeba rozlišovat především tyto pojmy:

správce daně – užíván v zákoně obecně ve všech případech, kdy se daná kompetence procesně řídí daňovým řádem, a to bez ohledu na skutečnost, že je v konkrétním případě jejím nositelem celní úřad, resp. je vykonávána prostřednictvím celníka jako příslušníka bezpečnostního sboru,

celní úřad – užíván v zákoně zejména v případech, kdy se daná kompetence procesně řídí správním řádem, a dále ve speciálních případech, kdy je třeba explicitně stanovit působnost jednotlivého celního úřadu.

Věcně nedochází k žádné změně, neboť i nadále tuto působnost budou vykonávat orgány Celní správy České republiky.

Změna koncepce je promítnuta do jednotlivých bodů novely zákona.

K bodu 61 (část čtyřicátá sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. e))

Vzhledem k tomu, že došlo ke změnám evropského práva týkající se klasifikace ekonomických činností (přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze

dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech), je tato změna promítnuta do textu zákona.

K bodu 62 (část čtyřicátá sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. f))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

K bodu 63 (část čtyřicátá sedmé čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. g))

Tento novelizační bod promítá změnu klasifikace ekonomických činností, jež je zapříčiněna změnou evropského práva v této oblasti (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech).

K bodu 64 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 2 odst. 1 písm. i))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 65 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 3 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 66 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 9 odst. 1, § 10 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 67 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 10 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 68 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 10 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 69 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 11 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 70 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 11 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 71 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 11 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 72 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 13 odst. 1 a § 14 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 73 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 14 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 74 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 14 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 75 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 15 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 76 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. d))

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 77 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. g))

Jedná se o legislativně technickou změnu, která zohledňuje novým občanským zákoníkem používaný pojem „člen rodiny“.

K bodu 78 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. 1 písm. g))

Tato úprava navazuje na zavedení definice pojmu „společně hospodařící domácnost“.

K bodu 79 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 22 odst. odst. 2))

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“ pro účely daně. Pod pojmem společně hospodařící domácností je myšlena „pospolitost spolužijících osob“. Důvodem pro použití a definici tohoto konkrétního pojmu je využití téhož pojmu, jež zavádí také zákon o daních z příjmů.

K bodu 80 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 23 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 81 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 23 odst. 3 a § 24)

Jedná se o terminologickou změnu, která promítá faktický stav, kdy se Evropská unie stala nástupkyní Evropských společenství.

K bodu 82 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 26 odst. 2)

Jedná se o legislativně technickou změnu v souladu s insolvenčním zákonem, kdy konkurz je pouze jedním ze způsobů řešení úpadku. Tento likvidační způsob řešení úpadku stojí vedle sanačních způsobů, kterými jsou reorganizace a oddlužení. Pojem insolvenčního řízení subsumuje pojem konkurzu a není tedy třeba ho uvádět zvlášť.

K bodu 83 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 28 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 84 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 29 úvodní část ustanovení)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 85 (část čtyřicátá sedmá čl. LXXIV § 29 písm. c))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež navazuje na dikci § 41 zákona o spotřebních daních. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě této daně na orgány Finanční správy České republiky jako tzv. jedno inkasní místo. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K čl. XIII

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení částí čtyřicáté páté až čtyřicáté sedmé zákona č. 261/2007 Sb.

K části osmé - změna daňového řádu

K čl. XIV

K bodu 1 (§ 8 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická změna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

K bodu 2 (§ 12 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

K bodu 3 (§ 13 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická změna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 4 (§ 20 odst. 3)

Navrhovaná změna reaguje na terminologické změny nového občanského zákoníku, který nahrazuje pojem „dědictví“ pojmem „pozůstalost“ a s tím související pojem „správce dědictví“ pojmem „správce pozůstalosti“. Dále návrh na změnu daňového řádu zohledňuje skutečnost, že nový občanský zákoník rozšiřuje okruh osob, které mohou spravovat pozůstalost po dobu řízení o pozůstalosti, tj. do doby, než je znám skutečný dědic. Spravovat pozůstalost tak podle § 1677 odst. 1 nového občanského zákoníku může nejen správce pozůstalosti jako doposud, ale také vykonavatel závěti, pokud některého z nich zůstavitel povolal. Správce pozůstalosti může jmenovat rovněž soud. Pokud se tak nestalo, spravuje pozůstalost dědic nebo dědicové (z povahy věci se bude jednat o potenciální dědice, jimž nabytí dědictví dosud nebylo potvrzeno). Rozhodne-li soud o likvidaci pozůstalosti, může být správou pozůstalosti (likvidační podstaty) pověřen soudem jmenovaný likvidační správce, který tak získá postavení osoby, která pozůstalost spravovala. V ustanovení § 20 odst. 3 daňového řádu se proto navrhuje nahradit stávající pojem „správce dědictví“ pojmem „osoba spravující pozůstalost“, který zahrnuje jak všechny uvedené osoby podle § 1677 nového občanského zákoníku, tak likvidačního správce (§ 206 návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních). Tento pojem je pak používán i v dalších ustanoveních zákona (§ 239 a násl. daňového řádu). Osobě spravující pozůstalost se tak podle tohoto měněného ustanovení přiznávají práva a ukládají povinnosti shodné s právy a povinnostmi zůstavitele jakožto daňového subjektu.

K bodu 5 (§ 24 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „způsobilost k právním úkonům“ za pojem „svéprávnost“. Svéprávností je v souladu s § 15 odst. 2 nového občanského zákoníku potřeba rozumět způsobilost právně jednat. Omezenou svéprávnost může mít z povahy věci pouze fyzická osoba, neboť svéprávnost právnické osoby, která má právní osobnost, je dána její právní formou.

K bodu 6 (§ 24 odst. 6)

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se jedná o věcnou shodu s vymezením obchodního závodu. Současně doplňuje pojem „organizační složka“ používaný ve spojení s pojmem „podnik“ pojmem „pobočka“ (srov. § 502 a 503 nového občanského zákoníku). Na tuto změnu reaguje úprava daňového řádu nahrazením pojmu „organizační složka podniku“ pojmem „pobočka nebo jiná organizační složka obchodního závodu“.

K bodu 7 (§ 25 odst. 1 písm. a))

V návaznosti na to, že nový občanský zákoník důsledně odděluje kategorii zákonných zástupců od kategorie opatrovníků, navrhuje se v tomto ohledu doplnění příslušného ustanovení daňového řádu, které vymezuje, které osoby je možné pro účely daňového procesu považovat za zástupce. S ohledem na to, že zástupce má při správě daní specifické postavení z hlediska doručování (srov. § 41 odst. 1 daňového řádu), nejeví se jako vhodné, aby do této kategorie byl zahrnut též zákonný zástupce právnické osoby, kterým je v souladu s novou úpravou soukromého práva nutné rozumět např. statutární orgán, resp. jeho členy. Procesní postavení těchto osob upravuje § 24 daňového řádu, který jim z hlediska procesního přiznává postavení osob jednajících jménem právnické osoby, což není v rozporu s tím, že z hlediska hmotněprávního jde o zákonné zástupce právnické osoby.

K bodu 8 (§ 26 odst. 1 písm. a))

V návaznosti na to, že nový občanský zákoník důsledně odděluje kategorii zákonných zástupců od kategorie opatrovníků, navrhuje se v tomto ohledu doplnění příslušného ustanovení i o kategorii opatrovníka.

K bodu 9 (§ 26 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „způsobilost k právním úkonům“ za pojem „svéprávnost“. Svéprávností je v souladu s § 15 odst. 2 nového občanského zákoníku potřeba rozumět způsobilost právně jednat. Rozlišovány jsou situace, kdy daná osoba je plně svéprávná, a kdy plně svéprávná není. Obecně nabývá fyzická osoba plně svéprávnosti zletilostí, přičemž ta může být soudem omezena.

K bodu 10 (§ 32 odst. 2 věta poslední)

Smyslem lhůt stanovovaných správcem daně je vymezení časového prostoru za účelem provedení určitého procesního úkonu osoby zúčastněné na správě daní, pokud není délka lhůty stanovena přímo v zákoně. Současná úprava v daňovém řádu stanoví, že lhůtu kratší osmi dnů lze správcem daně stanovit jen zcela výjimečně pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé, s dovětkem, že lhůtu kratší než jeden den lze stanovit osobě zúčastněné na správě daní pouze s jejím souhlasem. Posledně uvedená zpřísňující podmínka pro tento typ lhůt není upravena ani v jednom z dalších klíčových procesních předpisů (správní řád, občanský soudní

řád ani trestní řád), ani nebyla upravena v zákoně o správě daní a poplatků (§ 14 odst. 1).

Předmětná úprava zkrácených lhůt stanovovaných správcem daně cílí především na případy stanovování lhůt v rámci protokolovaného jednání v situaci, kdy správce daně shledá, že je to potřebné, a zároveň onu zkrácenou délku lhůty odůvodní. Využívání lhůt kratších osmi dnů je spíše výjimečnou záležitostí. Tyto lhůty jsou stanovovány přiměřeně okolnostem konkrétního případu, a to plně v souladu se základními zásadami správy daní. Navíc jsou správcem daně využívány pro úkony, které jsou jednoduché a současně naléhavé. Např. může jít o požadavek správce daně předložit účetnictví pro prověření zaúčtování jednotlivých dokladů, a to v souvislosti s uplatněným nárokem v daňovém priznání na nadměrný odpočet na základě tohoto účetnictví. Podobně se může jednat např. o požadavek správce daně v průběhu daňové kontroly nebo místního šetření na předložení dokumentu, o kterém sama osoba zúčastněná na správě daní tvrdí, že jím disponuje, přičemž jeho okamžité předložení by pro ni nemělo představovat žádné úskalí. Je pochopitelné, že v těchto případech je daná osoba povinna aktivně spolupracovat, přičemž je v zájmu naplnění cíle správy daní, aby zde neexistoval prostor pro případné obstrukce, kterými by bylo možné spolupráci jakkoli účelově oddalovat. Pravidlo, které umožňuje osobě zúčastněné na správě daní nesouhlasit s uložením lhůty kratší než den, jí dává při správě daní legální nástroj pro obstrukce.

V uvedených – řádně odůvodněných – případech je namístě stanovit lhůtu kratší než jeden den i bez souhlasu osoby zúčastněné na správě daní, resp. stávající omezující pravidlo se v tomto ohledu jeví jako přespříliš restriktivní. Vypuštění daného ustanovení, resp. jeho části, však neznamená, že by správce daně mohl osoby zúčastněné na správě daní zatěžovat nepřiměřeně krátkými lhůtami. Nadále zůstává zachováno pravidlo o tom, že lhůty kratší než jeden den lze stanovit zcela výjimečně, a to pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé.

K bodu 11 (§ 34)

Navrhuje se prodloužení doby, po kterou neběží lhůta pro správce daně zastavená vydáním rozhodnutí k součinnosti, a to o pět dní. Správci daně je tak poskytnut vždy minimálně pětidenní časový prostor pro to, aby danou záležitost odpovědně a kvalitně uzavřel, místo toho aby byl nucen ve snaze dodržet lhůtu ke kvalitativním ústupkům. Důvodem je skutečnost, že nápad práce úředních osob správce daně není rovnoměrný, a tedy k vydání rozhodnutí k součinnosti může dojít až těsně před koncem lhůty, v jejímž zbytku není možné lhůtu fakticky dodržet. Příkladem budou zejména ty situace, kdy reakce osoby zúčastněné na správě daní vyvolá natolik zásadní změnu, že správce daně musí mít zachován dostatek prostoru, aby na změnu mohl adekvátně a kvalifikovaně zareagovat.

K bodu 12 (§ 44 odst. 2)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 13 (§ 44 odst. 2)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku je pro právnickou osobu a nově i pro fyzickou osobu – podnikatele rozhodující sídlo zapsané ve veřejném rejstříku. Pokud však fyzická osoba jako podnikatel nebude ve veřejném rejstříku zapsána, je jejím sídlem podle nového občanského zákoníku hlavní obchodní závod, případně bydliště (§ 429). Vzhledem k vymezení „bydliště“ v novém občanském zákoníku (§ 80) a absenci vymezení pojmu „hlavní obchodní závod“, by se písemnost pro fyzickou podnikající osobu nezapsanou ve

veřejném rejstříku doručovaná prostřednictvím zásilky stala neadresovatelnou. Z tohoto důvodu a z důvodu právní jistoty se navrhuje, aby v případě, že fyzická podnikající osoba nebude mít sídlo zapsané ve veřejném, tj. obchodním rejstříku, bude se jí při správě daní písemnost související s její podnikatelskou činností doručovat prostřednictvím zásilky na adresu jejího místa pobytu (srov. § 13 odst. 1 písm. a) daňového řádu) stejně jako fyzické osobě nepodnikající.

K bodu 14 (§ 45 odst. 1)

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se věcně shoduje s vymezením obchodního závodu. Současně doplňuje pojem „organizační složka“ používaný ve spojení s pojmem „podnik“ pojmem „pobočka“ (srov. § 502 a 503 nového občanského zákoníku). Na tuto změnu reaguje úprava daňového řádu nahrazením pojmu „organizační složka podniku“ pojmem „pobočka nebo jiná organizační složka obchodního závodu“.

K bodu 15 (§ 51 odst. 2 písm. h) a i))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

K bodu 16 (§ 53 odst. 1 písm. h))

Navrhuje se úprava ustanovení o prolomení daňové mlčenlivosti správce daně ve prospěch České advokátní komory, resp. Komory daňových poradců, spočívající v náhradě stávajícího termínu „disciplinární řízení“ termínem „kárné řízení“. Tato úprava reflektuje jak terminologii platného zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, tak předpokládanou terminologii zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění připravované novely s předpokládaným termínem nabytí účinnosti dnem 1. ledna 2014.

K bodu 17 (§ 57 odst. 3)

Navrhovaná změna reaguje na úpravu zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), která byla s účinností od 3. srpna 2012 provedena zákonem č. 254/2012 Sb. Touto novelou došlo k úpravě terminologie v případě působení zahraniční banky a její pobočky na českém bankovním trhu. Dřívější právní úprava tendovala k chápání pobočky zahraniční banky jako právního subjektu, což bylo přenášeno i do řady jiných souvisejících zákonů. Pobočka zahraniční banky je však pouze organizační složkou zahraniční banky, resp. jejího obchodního závodu, nikoliv právním subjektem. Vzhledem k tomu, že práva a povinnosti plynoucí z právních vztahů jsou obsahem těchto vztahů toliko mezi subjekty těchto vztahů, je zřejmé, že práva a povinnosti může v tomto případě nabývat pouze zahraniční banka, nikoliv její pobočka.

K bodu 18 (§ 63 odst. 2)

V souvislosti s elektronizací daňové správy se v odstavci 2 § 63 navrhuje doplnění reflektující odlišnou situaci v případech, kdy je úřední záznam prováděn elektronicky. Je jasné, že požadavek podpisu úřední osoby má v případě listinného úředního záznamu za cíl to, aby bylo následně zjištělné, že daný úřední záznam uskutečnila ta která úřední osoba, což má význam z hlediska vyvození případné odpovědnosti. U elektronického úředního záznamu se však formální trvání na podpisu (v daném případě by se jednalo o uznávaný elektronický podpis) jeví jako zbytečný formalismus, který navíc administrativně i ekonomicky zatěžuje správce

daně. Navrhuje se proto v případech, kdy technické zařízení správce daně umožňuje automatizovaným způsobem zjistit a zaznamenat, která úřední osoba úřední záznam vyhotovila, aby odpadla formalistická podmínka vyžadující podpis této osoby. Je tak reagováno na požadavek aplikační praxe, které se paradoxně s elektronizací zvedají provozní náklady v souvislosti s pořizováním a nadbytečným používáním uznávaných elektronických podpisů.

K bodu 19 (§ 67 odst. 2)

Navrhuje se napravit terminologickou nepřesnost spočívající v záměně „správního orgánu“ za „správce daně“, neboť byť správce daně je správním orgánem, tak ne každý správní orgán má postavení správce daně.

K bodu 20 (§ 69)

Navrhuje se doplnění stávající úpravy tzv. daňové informační schránky tak, aby přístup k informacím v ní obsaženým byl umožněn nejen prostřednictvím stávajícího způsobu využívajícího technologii uznávaného elektronického podpisu, ale též prostřednictvím datových schránek. Za tím účelem se stávající znění § 69 rozčleňuje do tří nových paragrafů. Základní koncept, podle něhož povinnost zřízovat daňové informační schránky mají pouze ti správci daně, kteří jsou k tomu technicky vybaveni (v současné době pouze orgány Finanční správy České republiky), zůstává zachován.

K bodu 21 (§ 69a a 69b)

K § 69a: Navrhovaný paragraf se soustřeďuje uceleně na problematiku zřízení a zrušení daňové informační schránky. Vedle stávající možnosti zřízení této schránky na základě žádosti se předpokládá i zřízení z moci úřední pro ty případy, kdy je daňovému subjektu zřízena datová schránka. Z povahy věci půjde o datové schránky zřizované po účinnosti navrhované změny. Skutečnost, kdy dojde ke zřízení daňové informační schránky u daňových subjektů, kterým již datová schránka zřízena byla, upravuje přechodné ustanovení. U žádosti o zřízení daňové informační schránky se nově nevyžaduje elektronická forma s uznávaným elektronickým podpisem. Postačí tedy jakákoli kvalifikovaná forma podání. Lhůty, ve kterých musí správce daně realizovat jednotlivé kroky, zůstávají zachovány, stejně tak podmínky, za nichž dochází ke zrušení daňové informační schránky z moci úřední.

K § 69b: Samotné nahlížení do daňové informační schránky zůstává u osob, které využívají uznávaného elektronického podpisu, shodné jako je tomu za současné právní úpravy. Nově je řešeno nahlížení osob, které budou využívat svých datových schránek. Okruh osob, které jsou oprávněny nahlížet do daňové informační schránky, odpovídá současné koncepci. Zákon již explicitně neřeší okruh osob oprávněných jednat jménem daňového subjektu ve smyslu § 24 s tím, že postačí aplikace obecných pravidel.

K bodu 22 (§ 72 odst. 4)

Navrhuje se terminologické zpřesnění v návaznosti na právní úpravu datových schránek v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, která chápe zřízení a zpřístupnění datové schránky jako dva časově oddělené kroky, přičemž ne každá zřízená datová schránka musí být v konkrétním okamžiku současně zpřístupněná osobě, které byla zřízena (srov. § 10 a 11 citovaného zákona). Povinnost daňového subjektu nebo jeho zástupce činit podání vůči správci daně prostřednictvím datové schránky je vhodnější vázat na její zpřístupnění. Ten, kdo nemá datovou schránku zpřístupněnou, by nemohl povinnost elektronické komunikace plnit prostřednictvím datové schránky a byl by tedy odkázán na využití uznávaného elektronického podpisu, což se nejvíce jako vhodné.

K bodu 23 (§ 92 odst. 5 písm. d))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

K bodu 24 (§ 102 odst. 1 písm. g))

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutné rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

K bodu 25 (§ 106 odst. 1 písm. c))

S ohledem na to, že podle nového občanského zákoníku již nemůže nastat situace, kdy fyzická osoba zemře bez dědice, neboť nově je v případě absence jiných dědiců dědicem stát (§ 1634 nového občanského zákoníku), navrhuje se úprava příslušného ustanovení o zastavení řízení. Uvedená podmínka by se stala obsolentní a matoucí.

K bodu 26 (§ 125)

Jedná se o legislativně technickou nápravu zákona č. 458/2011 Sb., ve kterém bylo opomenuto vypuštění skupinového nadpisu pro § 125 až 128, ke kterým byly doplněny nadpisy.

K bodu 27 (§ 127 odst. 3 písm. c))

Návrh reaguje na skutečnost, že nové soukromé právo již explicitně neodlišuje smlouvu o prodeji podniku (nově obchodního závodu) jako samostatný instrument, ale podřazuje ji pod obecnou smlouvu o koupi s tím, že ve zvláštních ustanoveních (§ 2175 a násl.) nového občanského zákoníku jsou upravena specifika koupě obchodního závodu či jeho části, která je samostatnou organizační složkou tohoto obchodního závodu. Povinnost předložit správci daně smlouvu o koupi dopadá z povahy věci nejen na daňový subjekt v roli kupujícího, ale i prodávajícího, aniž by to bylo nutné explicitně normovat.

K bodu 28 (§ 148 odst. 4 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu související s doplněním nového písmene e).

K bodu 29 (§ 148 odst. 4 písm. e))

Navrhuje se doplnit do výčtu případů, kdy neběží lhůta pro stanovení daně, též dobu, kdy je uskutečňována mezinárodní spolupráce při správě daní, neboť informace získaná v rámci této spolupráce by mohla mít vliv na výši daně. Lhůta tedy nebude běžet ode dne odeslání žádosti správcem daně do dne obdržení odpovědi a v případě, že informace přestane být potřebná, tak do dne odeslání oznámení o ukončení spolupráce správcem daně. Úprava je navrhována z důvodu, že správce daně nemůže ovlivnit délku doby nutné k získání požadované informace ze zahraničí. Mezinárodní spolupráci při správě daní je v tomto případě třeba chápat v materiálním smyslu, tedy jako jakoukoliv činnost příslušného orgánu, která má charakter mezinárodní spolupráce při správě daní, a to bez ohledu na to, jak je nazývána v konkrétním právním předpise, mezinárodní smlouvě atd., na jejichž základě je mezinárodní spolupráce poskytována. V konkrétní rovině půjde zejména o mezinárodní spolupráci podle zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní (týkajícího se zejména oblasti přímých daní), podle přímo použitelných předpisů Evropské unie (např. nařízení Rady č. 904/2010, týkající se oblasti nepřímých daní) a podle mezinárodních smluv uzavřených Českou republikou s jednotlivými státy či jurisdikcemi. Tímto návrhem navíc dojde ke sjednocení právní úpravy

pro přímé a nepřímé daně, neboť navržená úprava je již součástí zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní, avšak není obsažena např. v přímo použitelných předpisech Evropské unie, upravujících mezinárodní spolupráci při správě nepřímých daní.

K bodu 30 (§ 155 odst. 5)

Navrhuje se změna určení výše úroku z vratitelného přeplatku. Smyslem daného úroku je poskytnout osobě, které svědčí právo na vyplacení vratitelného přeplatku, náhradu za to, že jí tento přeplatek byl vrácen se zpožděním. Jde tedy o jakousi paušalizovanou náhradu škody, která by měla zohledňovat obvyklou cenu peněz. Ta by měla být v rámci právního řádu vnímána jednotně. Z toho důvodu se navrhuje navázat výši úroku na výši úroku z prodlení podle nového občanského zákoníku (srov. § 1970). Tuto výši určí (obdobně jako je tomu v současnosti) vláda svým nařízením.

Dále se navrhuje změnit ustanovení, které předpokládá, že ve věci úroku se bude vždy vydávat formalizované rozhodnutí. Takový krok se jeví s ohledem na to, že úrok z vratitelného přeplatku vzniká ex lege, jako zbytečný formalismus. Současně je zohledněna i skutečnost, že v ustanovení § 254, které upravuje obdobný úrok hrazený ze strany správce daně, současná právní úprava vydání platebního výměru či jiného rozhodnutí nevyžaduje. Takové rozhodnutí by beztak nemělo konstitutivní účinky a jeho funkce je tedy pouze informativní. Za tím účelem ovšem plně postačí neformální vyrozumění, neboť tento úrok se na rozdíl od úroku zakotveného v § 254 nevrací ex officio, ale ve stejném režimu jako běžný vratitelný přeplatek (tj. na základě žádosti). Úrok je navíc předepsán do evidence daní, do níž může daňový subjekt v souladu s § 66 odst. 1 nahlížet, a to i s využitím daňové informační schránky (§ 69).

K bodu 31 (nadpis nad § 167)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň“ je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

K bodu 32 (nadpis § 167)

Navrhuje se doplnění nadpisu k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 33 (§ 167 odst. 2)

Navrhuje se zavedení alternativy v rámci stávajícího zajištění formou zajišťovacího příkazu. Současná právní úprava připouští pouze zajištění spočívající v úhradě zajištěné částky. Správce daně přikáže daňovému subjektu úhradu zajišťované daně k dobrovolné úhradě s tím, že pokud nebude ve stanovené lhůtě realizována, nařídí exekuci jeho majetku. Ne vždy je však nezbytné a účelné, aby docházelo k transferu finančních prostředků na depozitní účet správce daně. Správci daně je proto dána možnost, aby s přihlédnutím k povaze daného případu posoudil, zda bude efektivnější zvolit variantu „uhrazovacího zajištění“, nebo nově navrhovanou variantu „blokačního zajištění“. Ta spočívá v blokaci peněžních prostředků na účtu u poskytovatele platebních služeb ve výši zajištěné daně s tím, že pokud nebude zajištěná daň uhrazena jinak, bude mít poskytovatel platebních služeb zákonnou povinnost převést zajištěné peněžní prostředky po vyrozumění správcem daně na jeho účet. Daňový subjekt sice nemá peněžní prostředky po celou dobu blokace k dispozici, avšak po jejím ukončení nenásleduje nařízení exekuce, s níž jsou spojené exekuční náklady, ale pouze splnění povinnosti poskytovatelem platebních služeb spočívající v převedení peněžních prostředků ve výši neuhrazené zajišťované daně na účet správce daně. Nespornou výhodou navrhovaného způsobu zajištění je menší zátěž pro daňový subjekt, jakož i snížení rizika případných náhrad škod v případě, že zajištění se ukáže neúměrně vysoké. Princip blokačního zajištění není v právním řádu nový. Obdobu lze nalézt v trestním řádu (viz § 79a), který umožňuje orgánu

veřejné moci zablokovat zajištěné peněžní prostředky na účtu u poskytovatele platebních služeb, popřípadě v rámci obecné pravomoci soudu k předběžnému opatření (srov. § 76 občanského soudního řádu). Specifikem navrhovaného zajištění je požadavek na to, aby blokové peněžní prostředky byly následně vždy přednostně použity na úhradu neuhrazené zajištěné daně.

K bodu 34 (§ 167 odst. 3)

Navrhuje se technická úprava odstavce 3, neboť nově bude poplatná pouze původní úpravě odstavce 2. Ta je přesunuta do písmene a) odstavce 2.

K bodu 35 (§ 167 odst. 4 až 6)

Navrhuje se, aby v případě, kdy se správce daně rozhodne zajistit nestanovenou nebo nesplatnou daň blokací peněžních prostředků na účtu u poskytovatele platebních služeb, nastávala vykonatelnost zajišťovacího příkazu dnem doručení zajišťovacího příkazu tomuto poskytovateli platebních služeb. Aby nedošlo ke zmaření účelu, tj. zajištění daně, navrhuje se současně, aby správce daně doručil zajišťovací příkaz dříve poskytovateli platebních služeb. Obdobně se postupuje při doručování exekučního příkazu podle § 190 odst. 1 daňového řádu.

Zákaz nakládání s peněžními prostředky na účtu ve výši zajištěné daně má rovněž poskytovatel platebních služeb. Aby na něj nepřešla povinnost úhrady zajištěné daně na základě soudního rozhodnutí z důvodu úpravy zakotvené v § 186 odst. 3 daňového řádu, je povinen zajištěnou částku blokovat až do okamžiku vyrozumění správce daně o neúčinnosti zajišťovacího příkazu nebo o úhradě zajišťované částky. Toto vyrozumění nemá formu doručovaného rozhodnutí. Lze tedy využít i jiných (zejména elektronických) prostředků komunikace, díky nimž dojde k předání informace poskytovateli platebních služeb.

Navrhuje se pravidlo, podle něhož nelze po dobu trvání zajištění peněžních prostředků na účtu u poskytovatele platebních služeb provést nařízenou exekuci či výkon rozhodnutí. Takto bude zajištěno, že pokud bude poskytovatel platebních služeb správcem daně vyrozuměn, že má převést peněžní prostředky ve výši neuhrazené stanovené či splatné daně na účet správce daně, provede tuto povinnost stanovenou zákonem přednostně před povinnostmi uloženými v nařízení exekuce či výkonu rozhodnutí.

K bodu 36 (nadpis § 168)

Navrhuje se doplnění nadpisu k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 37 (§ 168 odst. 3)

Navrhuje se technická úprava spočívající ve vypuštění poslední věty odstavce 3 z důvodu přesunu této úpravy do nového odstavce 7, neboť postup správce daně, který se zde normuje, je totožný i pro situaci podle odstavce 4 a 5 a není ho potřeba v normativním textu několikrát opakovat.

K bodu 38 (§ 168 odst. 4 a 5)

Navrhuje se technická úprava spočívající ve vypuštění části předposlední věty a poslední věty odstavců 4 a 5. Důvodem je skutečnost, že část předposlední věty se přesouvá do nové společné úpravy odstavce 6 písmeno a), neboť je stejná jak pro situaci popsanou v odstavci 4, tak v odstavci 5. Norma obsažená v poslední větě zmíněných odstavců se přesouvá do nového odstavce 7. Postup správce daně, který se zde normuje, je společný pro odstavce 3 až 5.

K bodu 39 (§ 168 odst. 6 a 7)

Navrhovaná změna zohledňuje, že vedle stávajícího uhrazovacího způsobu zajištění je navrhováno rozšíření o blokační způsob zajištění. Je proto zapotřebí vyřešit situaci, která

nastane v případě zániku účinnosti zajišťovacího příkazu z důvodu stanovení daně, resp. splatnosti daně. Jde tedy o situaci, kdy zajištěnou částku lze využít na úhradu daně, která se mezitím stala splatnou, tudíž i způsobilou k řádné úhradě. V případě uhrazovacího způsobu zajištění je situace totožná se současnou konstrukcí. Správce daně, který zajištěnou částku deponuje na depozitním účtu, ji automaticky převede na příslušný osobní daňový účet. Nově normovat je zapotřebí řešení pro blokační způsob zajištění. Zde je účelné, aby blokové peněžní prostředky mohly být použity v první řadě na úhradu daně, která takto byla zajištěna. Bude-li objem blokových peněžních prostředků převyšovat výši stanovené daně, stane se zbylá část volně disponibilní. Předpokladem pro realizaci tohoto kroku je prvotní iniciativa správce daně, který vyrozumí poskytovatele platebních služeb o tom, že zajišťovací příkaz se v důsledku stanovení daně stal neúčinným a současně o tom, že poskytovateli platebních služeb tímto vzniká povinnost převést příslušnou část dosud blokových peněžních prostředků na účet správce daně. V rámci vyrozumění musí rovněž uvést výši splatné daně, kterou je zapotřebí uhradit. Pokud blokové prostředky nedostačují, povinnost poskytovatele platebních služeb zaniká splněním, zatímco daňovému subjektu ve zbyvající části zůstává daňový dluh, který správce daně může vymáhat daňovou exekucí.

Z důvodu lepší čitelnosti se do úpravy nového odstavce 7 navrhuje přesunout stejná úprava vypuštěná v odstavcích 3, 4 a 5. Tím bude zajištěna úspora normativního textu, neboť stejná věta nebude muset být třikrát opakována v témže paragrafu.

K bodu 40 (§ 168 odst. 8)

Z důvodu lepší čitelnosti se navrhuje systematická změna zákona spočívající v přesunu dosavadního odstavce 6 (po přečíslování odstavce 8) do nového § 168a. Jedná se o samostatné téma vyjadřující vztah k institutu zástavního práva (§ 170).

K bodu 41 (§ 168a)

Z důvodu lepší čitelnosti se navrhuje systematická změna zákona spočívající v doplnění nového § 168a, do něhož se přesunula úprava stávajícího odstavce 6 § 168. V novém ustanovení se navrhuje úprava rozdělit do dvou odstavců, a odkaz na odstavce 4 a 5 § 168 se navrhuje nahradit slovním vyjádřením.

K bodu 42 (nadpis § 169)

Navrhuje se doplnění nadpisu k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 43 (§ 170 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 44 (§ 170 odst. 6)

Nový odstavec 6 reaguje na právní úpravu zakotvenou v § 1380 až 1389 nového občanského zákoníku. Ponecháním stávající úpravy daňového řádu by s jeho účinností došlo ke zhoršení postavení správce daně jakožto věřitele, neboť v soukromoprávní sféře bude moci věřitel smluvně zamezit zhoršení pořadí své pohledávky zajišťované zástavním právem, ať už prostřednictvím záměny nebo uvolnění zástavního práva. V novém odstavci 6 se proto navrhuje, aby se v případě, kdy zástavní právo zřídí správce daně svým rozhodnutím, tj. mimosmluvním způsobem, uplatnila právní fikce, podle níž se má za to, že vlastník zástavy se zavázal, že zástavním právem zapsaným ve výhodnějším pořadí nezajistí nový dluh, resp. neumožní zápis nového zástavního práva namísto starého zástavního práva zapsaného ve výhodnějším pořadí než zástavní právo zřízené rozhodnutím správce daně. Obě tyto

skutečnosti musí být zapsány do příslušného veřejného seznamu, kde jsou evidována zástavní práva. V důsledku toho nastane efekt předvídaný v § 1384 nového občanského zákoníku, tj. uvolněným zástavním právem nebude možné zajistit nový dluh, resp. efekt předvídaný v § 1388 nového občanského zákoníku, tj. nebude možné zapsat nové zástavní právo namísto starého.

K bodu 45 (§ 170a)

V § 1359 až 1375 přináší nový občanský zákoník změnu, kterou je nutné zohlednit v i úpravě daňového řádu, aby nedošlo ke zhoršení postavení správce daně v roli zajištěného věřitele oproti soukromoprávnímu zástavnímu věřiteli. Navrhuje se proto rozšíření pravomoci správce daně spočívající v možnosti prodeje zástavy. Správce daně tímto získá pravomoc postupovat jako věřitel podle nového občanského zákoníku. Budou tak na něho vztažena veškerá práva a povinnosti, které nový občanský zákoník přiznává věřitelům v souvislosti s výkonem zástavního práva. Tam, kde je věřitelům umožněno prodat zástavu jiným způsobem než ve veřejné dražbě, bude správce daně postupovat obdobným způsobem, jakým postupuje při prodeji movitých věcí (nemající povahu práva) a nemovitých věcí v rámci daňové exekuce. Navrhovaná úprava tak umožní správci daně provést zpeněžení zástavy vlastními silami, aniž by byl nucen žádat soudního exekutora. Pro dlužníka bude tento způsob zpeněžení jeho majetku znamenat podstatné snížení nákladů, které by jinak musel hradit buď soudnímu exekutorovi, nebo správci daně (pokud by ke zpeněžení došlo v rámci daňové exekuce). V souladu s novým občanským zákoníkem hradí dlužník pouze hotové výdaje nutné ke zpeněžení, nikoli tedy náhrady nákladů daňové exekuce (srov. § 182 a násl. daňového řádu).

K bodu 46 (nadpis nad § 171)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Ručení“ je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

K bodu 47 (nadpis § 171)

Navrhuje se doplnění nadpisu k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 48 (nadpis § 172)

Navrhuje se doplnění nadpisu k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 49 (nadpis § 173)

Změna nadpisu souvisí s navrhovanou změnou znění stávajícího odstavce 2.

K bodu 50 (§ 173 odst. 2)

Návrh úpravy daňového řádu je poplatný rozšíření soukromoprávních zajišťovacích institutů v souladu s novým občanským zákoníkem. Podle něj může být tzv. výstavcem záruční listiny nejen banka (tj. banka, zahraniční banka, spořitelní a úvěrní družstvo), ale i jiný subjekt. Bankovní záruka se tak stává podmnožinou záruky finanční. Vzhledem k tomu, že finanční - nebankovní záruka se svou povahou blíží ručení třetí osoby, navrhuje se, aby podmínkou pro akceptaci finanční záruky, která není bankovní zárukou, byl (obdobně jako v případě ručení podle odstavce 1) úředně ověřený podpis v záruční listině.

K bodu 51 (§ 175 odst. 1)

Navrhuje se vypustit jeden ze způsobů vymáhání, a to vymáhání prostřednictvím soudu z důvodu, že s účinností novely občanského soudního řádu č. 369/2012 Sb. (1. ledna 2013) již orgány veřejné moci, které postupují při správě placení podle daňového řádu, nebudou moci žádat soud o výkon rozhodnutí pro neuhrazená peněžitá plnění. Nejde tedy o věcnou změnu, nýbrž pouze o zajištění souladu úpravy daňového řádu s občanským soudním řádem, který

tuto věcnou změnu přinese.

K bodu 52 (§ 176 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická úprava spočívající ve vypuštění slova „příjmení“. Ponechán zůstává pojem „jméno“, pod nímž je nutné v souladu s § 77 nového občanského zákoníku nutně rozumět jak osobní jméno člověka, tak jeho příjmení.

K bodu 53 (§ 178 odst. 4)

Navrhuje se změna týkající se možnosti odvolat se proti exekučnímu příkazu. Nově by již odvolání proti exekučnímu příkazu nebylo možné. Stejně tak nebude možné uplatnit jiný opravný prostředek, kterým je v souladu s § 108 návrh na povolení obnovy řízení. To ovšem neznamená, že by dlužník neměl jiný prostředek ochrany, kterým by mohl brojit proti případným nedostatkům exekučního příkazu, resp. zahájeného exekučního řízení. Tímto prostředkem je námitka podle § 159. Důvodem pro tuto změnu je zejména odstranění zatěžujícího formalismu spojeného s tím, že v dané věci musí rozhodovat nadřízený orgán, jakož i s tím, že o případném odvolání musí být v souladu s § 111 odst. 4 daňového řádu uvědoměni ostatní příjemci rozhodnutí prostřednictvím výzvy.

Rozdíl mezi námitkou a odvoláním tkví zejména v tom, že o námitce rozhoduje prvostupňový správce daně. V praxi se proti exekučnímu příkazu brojí především z důvodu nespokojenosti s tím, jak byla daň stanovena v nalézacím řízení, což ovšem není relevantní námitka, neboť o stanovení daně je nutno rozhodovat v nalézacím řízení, nikoli řízení exekučním. Odvolání, které musí posoudit orgán prvního i druhého stupně, je pak zbytečně zatěžujícím a neefektivním nástrojem. Za legitimní tak lze považovat pouze námitky, že vymáhaná daň již byla zaplacená nebo že neexistuje vykonatelný exekuční titul. I v těchto případech je však efektivnější, aby je posuzoval správce daně prvního stupně, neboť to je orgán, který může rychle, efektivně a relevantně tyto skutečnosti přezkoumat s ohledem na to, že vede evidenci daní a současně disponuje exekučními tituly.

Další rozdíl mezi stávajícím odvoláním a námitkou lze spatřovat v délce lhůty určené pro možnost uplatnit tyto prostředky ochrany. Lhůta, ve které má dlužník právo proti exekučnímu příkazu brojit, se prodlouží ze stávajících 15 na 30 dnů.

V rámci obecnějšího srovnání lze uvést, že nejčastějším způsobem vymáhání soukromoprávních (ale i některých veřejnoprávních) pohledávek je vymáhání prostřednictvím soudního exekutora, vůči jehož exekučnímu příkazu zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, rovněž nepřipouští opravné prostředky.

K bodu 54 (§ 178 odst. 5)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 55 (§ 180 odst. 3)

Nový občanský zákoník zúžil stávající množinu cenných papírů na listinné cenné papíry. Z důvodu právní jistoty se navrhuje doplnit zbývající formy cenných papírů vymezené v § 525 a 2413 nového občanského zákoníku – tj. zaknihované a imobilizované cenné papíry – do těch ustanovení daňového řádu, která obsahují právní úpravu poplatnou všem formám cenných papírů.

K bodu 56 (§ 180 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 57 (§ 180 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická změna zohledňující skutečnost, že pojem „podnik“ nahrazuje nový občanský zákoník pojmem „obchodní závod“, shoduje-li se věcně s novým vymezením obchodního závodu.

K bodu 58 (§ 180 odst. 6)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

K bodu 59 (§ 185 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 60 (§ 185 odst. 3)

Navrhuje se, aby v případě, kdy dojde ke změně místní příslušnosti, dokončoval zahájenou daňovou exekuci prodejem movitých věcí nebo nemovitých věcí dosavadní správce daně pouze tehdy, pokud dosavadní správce daně fakticky počal realizovat nařízenou daňovou exekuci. Za realizaci daňové exekuce lze považovat vydání dražební vyhlášky (§ 195), nebo první úkon, kterým je realizován prodej věcí dlužníka mimo dražbu (§ 212 a násl.). Pojem vydání je nutné vykládat v souladu s § 101 odst. 2, který za vydání rozhodnutí považuje okamžik, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení.

K bodu 61 (§ 190 odst. 1)

Navrhovaná úprava souvisí se změnou, kterou přinese nový občanský zákoník, neboť ten již nerozlišuje mezi smlouvou o běžném účtu a smlouvou o vkladovém účtu, jelikož vždy se jedná o modifikaci smlouvy o běžném účtu. Stejná úprava se navrhuje i v občanském soudním řádu (§ 303 odst. 1).

K bodu 62 (nadpis oddílu třetího hlavy páté)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 63 (§ 194 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 64 (§ 194 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 65 (§ 194 odst. 6)

Podle dosavadní úpravy může Ministerstvo financí stanovit podmínky postupu při elektronické dražbě vyhláškou. Podzákoným právním předpisem však nelze vyloučit či modifikovat zákonná ustanovení týkající se dražby a normativní zakotvení postupu při elektronické dražbě prostřednictvím vyhlášky se proto jeví jako nevhodné. S ohledem na efektivitu elektronických dražeb a jejich přínos pro správce daně i samotného dlužníka, jemuž se zvyšuje šance na větší výtěžnost prodeje, se navrhuje současnou právní úpravu upravit tak, aby specifika elektronické dražby byla zakotvena v zákoně. Nikoli však za cenu kazuistického popisu technického postupu. Úkolem zákonné úpravy by mělo být pouze vytýčení základních normativních mantinelů a odchylek proti obecné dražbě. Možnost konat dražbu elektronicky není v právním řádu novinkou, neboť obdobná koncepce je součástí občanského soudního řádu (srov. § 330a a 336o).

K bodu 66 (§ 194a)

V navrhovaném ustanovení odstavce 1 se stanoví povinnost správce daně provádět elektronickou dražbu, pokud je k jejímu provádění technicky vybaven. Návrh zohledňuje skutečnost, že ne každý správce daně bude disponovat potřebným technickým zabezpečením. Obdobnou konstrukci lze nalézt v daňovém řádu v případě daňové informační schránky (srov. § 69). Splní-li správce daně podmínku technické vybavenosti pro provádění elektronických dražeb, bude moci dražit pouze elektronicky. Dlužník tak bude mít jistotu, že správce daně nebude moci volit, a že tak jeho majetek bude dražen efektivnějším způsobem. Lze s jistotou předpokládat, že návrh bude mít příznivý dopad i na státní rozpočet, a to přímý (v podobě vyšší úhrady nedoplatku) a nepřímý - v podobě zefektivnění práce úředních osob, či umožnění konání elektronické dražby i obcím a jiným správcům daně, kterým v současné době brání v konání dražeb vyšší náročnost na lidské zdroje či nároky na místo konání dražby.

V souladu s navrhovaným odstavcem 2 je správce daně povinen způsobem umožňující dálkový přístup (tedy prostřednictvím internetu) zveřejnit, že je technicky vybaven pro realizaci elektronických dražeb. Tuto informaci by měl zveřejnit správce daně, který je technicky vybaven, nikoli správce daně, který technicky vybaven není. Současně správce daně musí zveřejnit podmínky a postup pro provádění elektronické dražby. Půjde převážně o technické a metodické pokyny, jak má být postupováno ze strany osob zúčastněných na dražbě.

Vzhledem k významné podobnosti institutu elektronické dražby s institutem dražby není vhodná samostatná a komplexní zákonná úprava pro elektronické dražby. Jako vhodnější se jeví využít obecných postupů pro dražbu s tím, že v určitých případech je nezbytná odchylka. V některých případech explicitně zakotvená v normativním textu, v jiných případech vyplývající z povahy věci. Odstavec 3 proto umožňuje přiměřené použití ustanovení o dražbě. „Přiměřená“ aplikace totiž umožňuje, aby se nepoužila ta ustanovení, která z povahy věci ztrácí u elektronické dražby smysl (např. ustanovení protokolace, postupu při licitaci).

K bodu 67 (§ 195 odst. 2)

Navrhuje se modifikace stávajícího písmene a) tak, aby úprava zohledňovala specifika elektronické dražby týkající se časového rámce. Úprava ohledně místa konání, které je z povahy věci poplatná pouze dražbě, se přesouvá do nového písmene b).

K bodu 68 (§ 195 odst. 2)

K úpravě, která byla do nového písmene b) přesunuta ze stávajícího písmene a) z důvodu lepší čitelnosti, se v zájmu právní jistoty navrhuje doplnit její použitelnost pouze u „klasických“ dražeb, nikoli dražby elektronické.

K bodu 69 (§ 195 odst. 4)

Navrhuje se, aby dražební vyhláška pro elektronickou dražbu obsahovala adresu internetové stránky, kde se bude konkrétní elektronická dražba provádět, a také adresu, kde budou zveřejněny podmínky a postup pro její provádění (což je současně podmínka pro zavedení elektronické dražby). Z povahy věci tak půjde o dvě samostatné internetové adresy. Podmínky a postup pro provádění elektronické dražby budou zveřejněny obecně, což vyplývá i z navrhovaného § 194a odst. 2 písm. b). Skutečnost, že odkaz na příslušné internetové stránky bude uveden v dražební vyhlášce má za cíl zajistit lepší informovanost dotčených osob. Naopak adresa internetové stránky, na které se bude dražba provádět, bude vždy specifická pro tu kterou elektronickou dražbu.

K bodu 70 (§ 195 odst. 5)

Navrhuje se vypuštění opravného prostředku proti dražební vyhlášce z důvodu souladu s občanským soudním řádem (ve znění zákona č. 396/2012 Sb.). Jeho změnu odůvodnil zákonodárce zrychlením řízení, což je poplatné i daňové exekuci. Primárním účelem dražební vyhlášky je obeznámení veřejnosti s předmětem dražby a časem a místem jejího konání. Dražební vyhláška svou povahou nezasahuje do práv dlužníka i jiných osob takovou měrou, že by bylo nutné připouštět v dané věci odvolání s devolutivním účinkem. V aplikační praxi se odvolání jeví jako zbytečně zatěžující prostředek, který bývá zneužíván spíše k obstrukcím. Vyloučení odvolání však neznamená, že dlužník nebude mít žádný prostředek ochrany. Proti dražební vyhlášce bude dlužník moci brojit prostřednictvím námítky (§ 159 daňového řádu). V návaznosti na vypuštění možnosti odvolat se proti dražební vyhlášce se navrhuje úprava pravomoci správce daně zrušit konání dražby. Důvodem ke zrušení konání dražby ex offio může být například neukončené řízení ve věci vyloučení majetku z daňové exekuce podle § 179 daňového řádu.

K bodu 71 (§ 196 odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívací právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobné doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

K bodu 72 (§ 196 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 73 (§ 196 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 74 (§ 197 odst. 1)

Navrhuje se, aby lhůta k prokázání předkupního práva byla stanovena dražební vyhláškou. Podle současné právní úpravy je možné předkupní právo prokázat až do zahájení dražby. Ve stejné lhůtě však musí správce daně o prokázání předkupního práva rozhodnout. Takováto konstrukce se nejeví jako vhodná, zvláště pak pro elektronické dražby. Správci daně musí být dán určitý minimální prostor pro rozhodnutí, aniž by muselo dojít k odkladu dražby.

K bodu 75 (§ 197 odst. 1)

Nový občanský zákoník zavádí institut práva stavby (§ 1240), což je věcné právo jiné osoby (stavebníka) mít na povrchu nebo pod povrchem pozemku jeho vlastníka stavbu. Podle § 1242 nového občanského zákoníku je právo stavby věc nemovitá, přičemž stavba vyhovující právu stavby je jeho součástí, a podléhá ustanovení o nemovitých věcech. Podle § 1254 nového občanského zákoníku má stavebník předkupní právo k pozemku a vlastník pozemku má předkupní právo k právu stavby. Daňový řád (obdobně jako občanský soudní řád) stanoví v rámci daňové exekuce prodejem nemovitých věcí obecnou zásadu, že ten, komu svědčí předkupní právo, ho může uplatnit jen v dražbě jako dražitel a že přechodem vlastnictví předmětu dražby (tj. udělením příklepu) předkupní právo zaniká. S ohledem na to je nutné pro předkupní právo spojené s právem stavby stanovit výjimku. Předkupní právo stavebníka k pozemku nebo vlastníka pozemku k právu stavby by mělo být zachováno i v případě, že pozemek změní vlastníka nebo právo stavby oprávněného z tohoto práva v důsledku prodeje nemovité věci v dražbě prováděné v rámci daňové exekuce. Stejná úprava je navrhována i v novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

K bodu 76 (§ 198 odst. 2 písm. d))

K modifikaci úpravy písmene d) dochází v důsledku úpravy § 195 odst. 5, kde se navrhuje vypuštění možnosti odvolání proti dražební vyhlášce. Ke změně údajů uvedených v dražební vyhlášce může nicméně dojít i jinak (např. na základě námitky). Výslovné zmínění uplatnění dalších práv a závad je pak nadbytečné, neboť také práva a závady spojené s předmětem dražby jsou údaji uvedenými v dražební vyhlášce.

K bodu 77 (§ 199 odst. 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 78 (§ 199 odst. 6)

Navrhuje se upravit odstavce 6 tak, aby byl aplikovatelný i pro elektronické dražby. Oproti stávající úpravě již dražitel nebude moci učinit stejné podání, nebude-li se jednat o osobu s prokázaným předkupním právem. Tím je vyloučena možnost vzniku kolize mezi dvěma stejnými dražebními podáními. Stávající pravidlo, že se osobě s předkupním právem udělí příklep přednostně, tak zůstává zachováno. Doplněna je úprava, díky níž bude možné jednoznačně rozhodnout, komu bude příklep udělen, pokud stejné podání učiní dvě a více osob s předkupním právem.

K bodu 79 (§ 203 odst. 2)

Navrhovaná úprava daňového řádu reaguje na nové vymezení movité věci novým občanským zákoníkem (§ 489 a násl.). Za movitou věc budou nově považovány nejen hmotné věci, které nejsou nemovitou věcí, ale i práva, pokud zákon nestanoví, že se jedná o věc nemovitou, jako tomu je např. u práva stavby. Aby mohly být zachovány stávající podskupiny nově chápaného pojmu movitých věcí, pro které daňový řád stanoví vzhledem k jejich povaze různý postup pro jejich zpeněžení, navrhuje se jednoduchá úprava, která je totožná s úpravou navrhovanou v občanském soudním řádu.

Pokud jde o zvířata, která byla § 494 nového občanského zákoníku vyřazena z kategorie věcí, stanoví se stejným ustanovením nového občanského zákoníku, že ustanovení o věcech se na živé zvíře použijí obdobně jen v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze. Ustanovení daňového řádu týkající se daňové exekuce hmotných movitých věcí tak lze na zvířata přímo aplikovat, v důsledku čehož není třeba provádět do textu daňového řádu z tohoto důvodu

zvláštní legislativní zásah.

K bodu 80 (§ 203 odst. 3)

Obdobně jako u § 44 odst. 2 se navrhuje k vypuštění úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla. U podnikající fyzické osoby to může být buď hlavní obchodní závod, nebo bydliště.

K bodu 81 (§ 204 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

K bodu 82 (§ 206 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 83 (§ 206 odst. 5)

Dosavadní právní úprava umožňuje odebrání věcí patřících dlužníkovi, které jsou v držení osoby odlišné od dlužníka, pouze v případě, kdy je tato osoba dobrovolně odevzdá daňovému exekutorovi. Zákon nestanoví explicitně povinnost tyto věci odevzdat, tudíž splnění této povinnosti nelze v praxi vynucovat, což má negativní dopad na sanaci pohledávky státu vůči dlužníkovi. Z tohoto důvodu se navrhuje, aby zákon explicitně stanovil osobě, která má v držení věci dlužníka, povinnost tyto věci odevzdat daňovému exekutorovi. Z toho implicitně vyplývá i povinnost daňového exekutora odevzdané věci převzít. Osoba, od které daňový exekutor věci odebere, může v souladu s § 62 odst. 5 požádat o předání protokolu z tohoto jednání, jehož součástí bude v souladu s § 208 soupis věcí, které u ní byly sepsány.

K bodu 84 (§ 211 odst. 2)

Vzhledem ke skutečnosti, že u elektronické dražby nelze z povahy věci uhradit nejvyšší podání ihned po udělení příklepu, navrhuje se lhůta delší. Její konkrétní délku stanoví správce daně dražební vyhláškou s tím, že nesmí překročit hranici 10 dnů navrhovanou ve shodě s úpravou občanského soudního řádu.

K bodu 85 (§ 211 odst. 3)

Navrhuje se doplnění právní úpravy o řešení situace, kdy vydražitel nepřevzme vydraženou věc. Pro tyto případy by se měla přiměřeným způsobem aplikovat obecná úprava řešící případy, kdy dojde k nevyzvednutí zapůjčených nebo zajištěných věcí. Ta předpokládá, že správce daně vydá výzvu k převzetí věci a pokud na ni nebude reagováno, může rozhodnout o propadnutí dané věci státu.

K bodu 86 (§ 211 odst. 5)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 87 (§ 211 odst. 5)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by uživáci

právo spojené s právem poživacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobné doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekonstrukcí soukromého práva hmotného.

K bodu 88 (§ 213 odst. 3)

Navrhuje se, aby se věci kulturní hodnoty vymezené v § 213 odst. 1, obdobně jako je tomu u přímého prodeje, nabízely i při prodeji v dražbě minimálně za cenu ve výši zjištěné ceny, a to i v případě opakovaných dražeb. O tyto věci je obecně zájem, a není tedy důvod ke snižování výtěžku dražby v neprospěch státu (potažmo dlužníka).

K bodu 89 (§ 214a)

Vzhledem ke skutečnosti, že stávající znění daňového řádu postrádá úpravu, která by stanovila správci daně povinnost vydat rozhodnutí, které by stvrzovalo kupujícímu nabytí vlastnického práva k věci mimo dražbu ve veřejnoprávním řízení, navrhuje se doplnění normativního textu. Stávající úprava, podle níž je nabývací listinou protokol o prodeji sepsaných věcí, nebo kde není předvídána žádná podoba stvrzující vlastnictví koupené věci, se tak jeví jako nedostatečná. Obdobně, jako je tomu u rozhodnutí o příklepu movité věci, se navrhuje z důvodu nadbytečnosti vyloučit povinnost odůvodňování rozhodnutí a rovněž se vylučuje možnost uplatnění opravných prostředků.

K bodu 90 (§ 216 odst. 3)

Nový občanský zákoník zúžil stávající množinu cenných papírů na listinné cenné papíry. Z důvodu právní jistoty se navrhuje doplnit zbývající formy cenných papírů vymezené v § 525 a 2413 nového občanského zákoníku – tj. zaknihované a imobilizované cenné papíry – do těch ustanovení daňového řádu, která obsahují právní úpravu poplatnou všem formám cenných papírů.

K bodu 91 (nadpis nad § 218)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“ ve skupinovém nadpisu.

K bodu 92 (§ 218)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 93 (§ 219 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“. Dále se navrhuje terminologická záměna pojmu „právní úkon“ za pojem „právní jednání“. Pokud jde o úkony procesní (zejména postup správce daně), termín „úkon“ zůstane zachován.

K bodu 94 (§ 219 odst. 2)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 95 (§ 220 odst. 1)

Úprava odstavce 1 se navrhuje vypustit pro nadbytečnost. To, že se exekuční příkaz doručuje dlužníkovi, vyplývá z obecné úpravy (§ 178 odst. 4 daňového řádu). Vypuštěním této povinnosti z úpravy daňového řádu tak dojde ke snížení administrativní zátěže správce daně, a to zejména za situace existence více spoluvlastníků. To, že bude dražen předmět ve spoluvlastnictví, se spoluvlastník, jakožto osoba s předkupním právem, dozví prostřednictvím dražební vyhlášky, která mu podle § 196 odst. 1 daňového řádu musí být doručena do vlastních rukou. Stěžejním důvodem pro vypuštění povinnosti doručování exekučního příkazu spoluvlastníkům je ochrana soukromí dlužníka, neboť ostatní spoluvlastníci se tak dozvídají o výši jeho dluhu, což je poměrně citlivý údaj, jehož poskytnutí dalším osobám nemusí být v zájmu dlužníka.

K bodu 96 (§ 221 odst. 1)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 97 (§ 221 odst. 1, 2, 4 a 5)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 98 (§ 221 odst. 3 a 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 99 (§ 222 odst. 1,4 a 5)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 100 (§ 225 odst. 2 a 4)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 101 (§ 225 odst. 3)

Z důvodu jednoznačnosti, zachování právní jistoty a provázanosti daňových zákonů s novým občanským zákoníkem se navrhuje terminologická záměna pojmu „nemovitost“ za pojem „nemovitá věc“.

K bodu 102 (§ 228 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívací právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobné doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

K bodu 103 (§ 229 odst. 2)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívací právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobné doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

K bodu 104 (§ 230 odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívací právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobné doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

K bodu 105 (§ 230 odst. 3)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívací právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobné doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

K bodu 106 (§ 231 odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na úpravu nového občanského zákoníku, podle kterého by užívací právo spojené s právem požívacím mělo mít samostatnou právní úpravu jako právo pachtovní, a to pro jeho hospodářský význam, jako tomu bylo před rokem 1950, byť pro vedení exekučního řízení se jedná o změnu nevýznamnou. Obdobné doplnění je realizováno rovněž v připravované novele občanského soudního řádu v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného.

K bodu 107 (§ 234 odst. 1 a 2)

Navrhuje se vypustit úprava odstavce 1 a 2 pro nadbytečnost. Obě ustanovení cílí na situaci, kdy daňový zákon stanoví, že plátce daně bude mít zákonem stanovenou povinnost podat hlášení a vyúčtování o svém postupu při vybírání nebo sražení daně vybírané srážkou. K tomu dochází pouze v případě pojistného na důchodové spoření, kde je ovšem obsažena úprava speciální, která využití úpravy obsažené ve zmíněných odstavcích vylučuje. De lege ferenda se sice předpokládá rozšíření případů, kdy bude podáváno hlášení a vyúčtování, avšak opět formou komplexní speciální úpravy. Daná ustanovení jsou tedy svou koncepcí překonaná a ve výsledku působí spíše matoucím dojmem. Z důvodu právní jistoty a lepší orientace se jeví jako nejvhodnější jejich vypuštění.

K bodu 108 (§ 238)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy budou v rámci hlavy VII vytvořeny dva díly („Právní nástupnictví“ a „Vztah k insolvenčnímu řízení“).

K bodu 109 (§ 239)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Přechod daňové povinnosti“ je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

K bodu 110 (§ 239)

Navrhuje se vypuštění odstavců 2 až 7, neboť jimi upravovanou problematiku nově s ohledem na úpravu nového občanského zákoníku řeší navrhovaná ustanovení § 239a až 239c. Stávající odstavec 1 zůstává zachován jako obecné pravidlo pro přechod daňové povinnosti, a to jak v případě fyzických, tak právnických osob.

K bodu 111 (§ 239a až 239c)

K § 239a: Navrhované znění odstavce 1 reaguje na úpravu dědění v novém občanském zákoníku. Podle ustanovení § 1479 nového občanského zákoníku vzniká dědické právo (tj. právo na pozůstalost nebo na poměrný podíl z ní) již smrtí zůstavitele, přičemž nabytí dědictví musí být podle § 1670, resp. § 1690 nového občanského zákoníku deklaratorně potvrzeno soudem (podle návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních se bude jednat o rozhodnutí soudu o dědictví). Tato konstrukce se tak neliší od úpravy dědického práva ve stávajícím občanském zákoníku. Práva a povinnosti zůstavitele vzniklé do dne jeho smrti tak přecházejí již smrtí zůstavitele na dědice, zatímco práva a povinnosti, které vznikají v souvislosti s pozůstalostí v období mezi smrtí zůstavitele a dnem právní moci rozhodnutí soudu o dědictví, již vznikají přímo (potenciálnímu) dědici. Tato konstrukce se v oblasti správy daní jeví jako komplikovaná, neboť je účelnější spojit okamžik přechodu daňových povinností zůstavitele na dědice až s okamžikem, kdy je totožnost oprávněného dědice na jisto postavena a tento je také schopen se uplatnění svých daňových práv a plnění svých daňových povinností reálně ujmout. Současně je vhodné posuzovat daňové povinnosti zůstavitele až do potvrzení nabytí dědictví odděleně od daňových povinností dědice vzniklých v období mezi smrtí zůstavitele a potvrzením nabytí dědictví. Vzhledem k tomu, že totožnost dědice je najisto postavena až potvrzením nabytí dědictví, musela by se daňová povinnost zůstavitele a vlastní daňová povinnost dědice vzniklá v uvedeném období zpětně přehodnocovat ve svém celku, což může vést k řadě praktických obtíží. Ve správě daní se proto navrhuje zvolit odlišné řešení, podle něhož daňová povinnost, která zůstaviteli vznikla do dne jeho smrti, nepřechází na dědice smrtí zůstavitele, ale až pravomocným rozhodnutím soudu o dědictví. Tímto rozhodnutím získá dědic postavení daňového subjektu namísto zůstavitele. To znamená, že disponuje stejnými procesními právy a vztahují se na něj stejné povinnosti, jaké by se vztahovaly na zůstavitele. Pokud se rozhodne změnit daňovou povinnost zůstavitele, jedná již vlastním jménem, tj. podání (tvrzení) opatří svým podpisem, to však musí mít identifikační údaje zůstavitele (tj. jméno a příjmení zůstavitele, rodné číslo, případně jeho DIČ), neboť daňová povinnost zůstavitele stále zůstává na jeho osobním daňovém účtu, neboť nedochází ke sloučení osobního daňového účtu zůstavitele a osobního daňového účtu dědice, ať už nově vzniklého v důsledku pokračování v jeho živnosti po potvrzení dědictví, nebo již existujícího vlastního osobního daňového účtu dědice. Pokračuje-li dědic v podnikání po zůstaviteli, jedná ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o dědictví vlastním jménem na svůj účet, tj. obdobně, jako by začal podnikat. Daňové tvrzení za rok, ve kterém došlo k potvrzení nabytí dědictví, podává v řádném termínu za celé zdaňovací období, neboť se uplatní obecná úprava.

Pokud jde o daňové povinnosti, které vznikly v souvislosti s pozůstalostí v období mezi smrtí zůstavitele a dnem rozhodnutí o dědictví, tak také tyto povinnosti přejdou na dědice až právní mocí rozhodnutí soudu o dědictví, neboť podle navrženého ustanovení § 239b odst. 3 se na ně hledí tak, jako by vznikly zůstaviteli. Důvodem je skutečnost, že jde o daňovou povinnost podmíněnou činností zůstavitele za jeho života, jím založenými právními vztahy nebo právním jednáním osoby spravující pozůstalost. Ustanovení odstavce 2 proto zavádí svodný pojem „daňová povinnost zůstavitele“, který pro účely správy daní zahrnuje jak daňové povinnosti, které zůstaviteli vznikly do dne jeho smrti (tedy objektivně vznikly zůstaviteli ještě za jeho života), tak daňové povinnosti, které vznikly po jeho smrti, avšak do dne

předcházejícího dne skončení řízení o pozůstalosti (tedy vznikly zůstaviteli pouze na základě právní fikce, neboť zůstavitel v dané době již nežije). Hovoří-li proto zákon o daňové povinnosti zůstavitele, vztahuje se dané ustanovení na daňové povinnosti vzniklé v obou uvedených časových periodách.

V odstavci 3 se navrhuje zhojit nedostatek stávající úpravy daňového řádu, dle které (na rozdíl od úpravy předchozího zákona o správě daní a poplatků) uplatnění daňové pohledávky vůči zůstaviteli v rámci řízení o pozůstalosti nemá vliv na běh lhůty pro placení daně. Jelikož se nově podle daňového řádu jedná o lhůtu prekluzivní a vzhledem k tomu, že řízení o pozůstalosti může trvat delší dobu, jeví se jako nezbytné u nedoplatků vzniklých před smrtí zůstavitele upravit stavění lhůty pro placení daně. Správci daně totiž smrtí zůstavitele vzniká faktická překážka pro to, aby mohl realizovat vymáhání daní, a může se tak stávat, že stát (zejména u starších nedoplatků) ne vlastní vinou nestihne v prekluzivní lhůtě daň či její část zinkasovat. Navrhuje se, že lhůta nepoběží po dobu ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti, což může být současně den právní moci rozhodnutí o dědictví, nebo den nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení o pozůstalosti nebo den právní moci rozvrhového usnesení, byla-li nařízena likvidace pozůstalosti, a to bez ohledu na způsob uplatnění daňových pohledávek v rámci řízení o pozůstalosti. Totéž bude platit i pro pohledávky vzniklé v důsledku daňových povinností zůstavitele v období mezi jeho smrtí a skončením řízení o pozůstalosti, neboť za situace, kdy se tyto pohledávky považují v důsledku právní fikce za pohledávky vůči zůstaviteli, je jejich situace do značné míry obdobná jako v případě pohledávek vůči zůstaviteli, které vznikly do jeho smrti.

K § 239b: Odstavec 1 normuje postavení osoby spravující pozůstalost obdobně jako stávající rušený odstavec 4 § 239. Platí tak, že v období mezi smrtí zůstavitele a ukončením řízení o pozůstalosti plní daňové povinnosti zůstavitele osoba spravující pozůstalost, a to vlastním jménem na účet pozůstalosti. To znamená, že tvrzení opatří svým podpisem, avšak musí v něm uvést identifikační údaje zůstavitele (tj. jméno a příjmení zůstavitele, jeho rodné číslo, případně jeho daňové identifikační číslo), neboť daňová povinnost zůstavitele stále zůstává na jeho osobním daňovém účtu, i kdyby osoba spravující pozůstalost byla podnikatelem se svým osobním daňovým účtem. Postavení osoby spravující pozůstalost může mít podle návrhu zákona o zvláštních řízeních soudních také tzv. likvidační správce, o němž návrh tohoto zákona stanoví: „Likvidační správce jedná při výkonu funkce svým jménem na účet pozůstalosti. Označuje se způsobem, z něhož musí být zřejmé, že jedná jako likvidační správce a kterého zůstavitele se týká jím spravovaná likvidační podstata.“ Podle nového občanského zákoníku (§ 1678) se správou pozůstalosti rozumí její prostá správa, která v sobě zahrnuje i úhradu dluhů (tj. i neuhrazenou daň), související s její běžnou správou. Z toho lze dovodit, že plnění daňových povinností zůstavitele by mělo být realizováno osobou spravující pozůstalost i v rovině platební. Případná korekce daňových povinností v nalézací rovině nebo povinnost úhrady daně přejde rozhodnutím o dědictví na dědice. Rozsah dědicovy povinnosti k úhradě daňové povinnosti zůstavitele bude odviset od skutečnosti, zda uplatnil nebo neuplatnil výhradu soupisu. V prvním případě na dědice přejdou dluhy zůstavitele jen do výše ceny nabytého dědictví, ve druhém bude muset dědic hradit veškeré dluhy zůstavitele v plném rozsahu.

V případě, že je více osob spravujících pozůstalost (srov. § 1677 nového občanského zákoníku), dopadá daňová povinnost zůstavitele na tyto osoby společně a nerozdílně. Jde tedy o solidární povinnost těchto osob, která se fakticky projeví zejména při plnění procesních povinností (povinnost podat daňové tvrzení apod.). Správce daně při zjištění, že ze strany osob spravujících pozůstalost nebyla splněna určitá povinnost (např. povinnost podat daňové tvrzení), bude mít možnost výzvou vyžadovat splnění povinnosti po kterékoli z těchto osob. Nebude tedy zapotřebí, aby oslovoval každou tuto osobu samostatně. Z hlediska majetkové

odpovědnosti platí obecné pravidlo, že tyto osoby jednají na účet pozůstalosti.

Navržené ustanovení odstavce 3 se zabývá daňovou povinností vzniklou v období mezi smrtí zůstavitele a dnem předcházejícímu dni skončení řízení o pozůstalosti, přičemž výslovně stanoví právní fikci, že na tuto daňovou povinnost se hledí tak, jako by vznikala zůstaviteli. Přitom platí, že řádná i dodatečná daňová tvrzení v případě daňových povinností vzniklých v období mezi smrtí zůstavitele a dnem předcházejícímu dni skončení řízení o pozůstalosti bude podávat osoba spravující pozůstalost (jedná se o období, kdy osoba spravující pozůstalost správu vykonávala). Osoba spravující pozůstalost bude řádná i dodatečná daňová tvrzení podávat za celé zdaňovací období, či jeho část, ve standardních lhůtách stanovených daňovým řádem nebo jinými daňovými zákony, a to za všechna zdaňovací období (případně na všechna zdaňovací období), která uplynou ode dne smrti zůstavitele až do dne předcházejícímu dni skončení řízení o pozůstalosti. Z povahy věci je třeba dovodit, že v rámci zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, bude řádné daňové tvrzení podávat osoba spravující pozůstalost pouze za jeho část, za kterou nebylo podáno daňové tvrzení podle odstavce 5. Povinnost tvrdit daň má osoba spravující pozůstalost plnit nejen v případě pokračování v živnosti zůstavitele po jeho smrti, ale např. i v situaci, kdy se daňové povinnosti týkají majetku, který je součástí pozůstalosti (typicky nemovitá věc). Nový občanský zákoník explicitně neukládá osobě spravující pozůstalost povinnost plnit daňové povinnosti zůstavitele, jako to činí např. úprava insolvenčního zákona v případě insolvenčního správce, je-li úpadek řešen konkurzem (přestože se jedná opět o úpravy principiálně obdobné).

S ohledem na skutečnost, že v důsledku právní fikce, podle níž daňová povinnost zůstavitele zahrnuje též povinnosti, které vznikly od smrti zůstavitele do dne ukončení řízení o pozůstalosti, nelze počínaje smrtí zůstavitele jednoznačně určit místní příslušnost správce daně podle obecných pravidel. V novém odstavci 4 se proto navrhuje ponechat stávající úpravu, podle níž se smrtí zůstavitele nemění příslušnost správce daně k výkonu správy daní, a to po dobu, kdy příslušnou daňovou povinnost plní osoba spravující pozůstalost (tedy do ukončení řízení o pozůstalosti). Tím je otázka místní příslušnosti postavena najisto.

Stávající, ale zejména budoucí úprava občanského zákoníku je založena na principu, že veškeré dluhy, které vznikly do smrti zůstavitele, mají být jako součást dědictví předmětem řízení o pozůstalosti. Z tohoto důvodu, tj. aby měl správce daně reálnou možnost nedoplatky zůstavitele v řízení o pozůstalosti uplatnit, se v odstavci 5 navrhuje podstatné zkrácení lhůty (z 6 měsíců na 3), ve které je osoba spravující pozůstalost povinna podat za zůstavitele řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, které uplynulo do dne předcházejícího dni smrti zůstavitele. V souladu s § 245 se povinnost podat daňové tvrzení v dané lhůtě vztahuje i na případy, kdy dosud nebylo podáno daňové tvrzení za předcházející zdaňovací období v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání do dne smrti zůstavitele neuplynula. Obdobě se postupuje v případě podání daňového tvrzení u daní jednorázových. U daně vyměřované na zdaňovací období – tj. daně z nemovitých věcí se tento režim neuplatní, neboť současně s účinností novely daňového řádu nabude účinnost novela zákona o dani z nemovitých věcí, která bude mít speciální úpravu. Délka lhůty byla stanovena v návaznosti na návrh zákona o zvláštních řízeních soudních.

S ohledem na navržené ustanovení § 239a odst. 1 přecházejí rozhodnutím soudu o dědictví daňové povinnosti zůstavitele na dědice, současně tyto daňové povinnosti přestává plnit osoba spravující pozůstalost. Vzhledem k tomu, že daňové povinnosti přešly na dědice, nepoužije se obecně na osobu spravující pozůstalost ustanovení § 20 odst. 3 daňového řádu upravující kontinuitu vybraných daňových práv a povinností i poté, co daňový subjekt přestal být daňovým subjektem. Zůstává však potřeba uzavřít předchozí období (do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti), za které je nutné podat daňové tvrzení. Odstavec 6 proto

ukládá osobě spravující pozůstalost povinnost podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti. Navrhována lhůta pro podání řádného daňového tvrzení činí 15 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti. V téže lhůtě je tato osoba povinna podat i řádné daňové tvrzení za předcházející zdaňovací období v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti neuplynula, přičemž obdobě se postupuje v případě podání daňového tvrzení u daní vyměřovaných na zdaňovací období a daní jednorázových, pokud nebylo dosud podáno (§ 245). Ustanovení odstavce 6 je tedy speciálním pravidlem vůči ustanovení § 239a odst. 1. V mezích této zvláštní povinnosti se na osobu spravující pozůstalost použije výše uvedené ustanovení § 20 odst. 3 daňového řádu, v důsledku čehož jsou s povinností podle § 239b odst. 6 svázány další navazující povinnosti (jako např. odstranění vad podání). Věcným důvodem pro stanovení povinnosti podat daňové tvrzení mimo obecné lhůty je skutečnost, že by nebylo žádoucí, aby dosavadní osoba spravující pozůstalost odlišná od dědice (resp. jeden z dědiců, který byl osobou spravující pozůstalost) podávala řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období až ve standardní lhůtě, která může nastat i po více jak jednom roce od okamžiku, kdy osoba spravující pozůstalost byla zproštěna své funkce se skončením řízení o pozůstalosti. Současně je třeba zohlednit účelnost řešení v podobě ponechání splnění předmětné klíčové daňové povinnosti (v podobě podání řádného daňového tvrzení za zdaňovací období nebo jeho část, která uplynula přede dnem skončení řízení o pozůstalosti) osobě, která pozůstalost spravovala. Povinnost, ale i právo podat dodatečné daňové tvrzení však přechází na dědice. Navrhovaná úprava tak je do značné míry inspirována procesní úpravou insolvenčního řízení v daňovém řádu a v samotném insolvenčním zákoně v případě, kdy v probíhajícím daňovém řízení začne běžet insolvenční řízení řešené konkurzem. Insolvenční zákon totiž v § 313 odst. 2 stanovil insolvenčnímu správci splnit daňové povinnosti i po ukončení insolvenčního řízení, přičemž teprve poté jej soud zprošťuje funkce. Lhůta pro podání řádného daňového tvrzení za část zdaňovacího období je rovněž patnáctidenní a počíná běžet dnem pravomocného ukončení insolvenčního řízení.

K § 239c: Navrhovaná úprava stanoví postup správce daně v případě, kdy dědictví připadne státu, který má nově podle § 1634 nového občanského zákoníku postavení zákonného dědice (nejedná se tedy o odúmrtí, jako tomu bylo za předchozí právní úpravy), představuje pouze zjednodušenou obdobu stávající úpravy obsažené v odstavci 6 § 239.

K bodu 112 (nadpis § 240)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (s ohledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 113 (§ 240 odst. 2)

Změny (byť nezásadní povahy), které přináší nový občanský zákoník, se z důvodu právní jistoty navrhuje promítnout rovněž do úpravy přechodu daňové povinnosti u právnických osob. Obdobně jako u navrhované úpravy přechodu daňové povinnosti při smrti zůstavitele se i u přechodu daňové povinnosti u právnických osob navrhuje jednoznačný, čitelný text, který by měl být přínosem jak pro správce daně, tak pro osobu, která plní daňové povinnosti za zrušenou právnickou osobu. Stávající úpravu § 240 se proto navrhuje zredukovat na znění stávajícího odstavce 1 pojednávajícího beze změny obecně o přechodu daňové povinnosti právnické osoby na jejího právního nástupce a o procesním postavení tohoto právního nástupce, a nového odstavce 2. Jeho úprava vychází ze stávající úpravy odstavců 3 a 4 § 240. Nově se však navrhuje výslovně stanovit, v kterých případech se konkrétní entity rozumějí pro účely správy daní právními nástupci jiných entit, a to tak, aby mohla být obecná úprava § 240 odstavce 1 aplikovatelná i na tyto entity bez nutnosti v jejich případě speciálně normovat

přechod daňové povinnosti, jako je tomu ve stávající úpravě.

Stanoveno je především, že zahraniční osoba je pro účely správy daní právním nástupcem pobočky či jiné organizační složky svého obchodního závodu, resp. stálé provozovny na území České republiky, a že plátce daně je právním nástupce plátcovy pokladny, kterou zřídil. To, že se na organizační složku či stálou provozovnu zahraniční osoby a na plátcovu pokladnu aplikují ustanovení týkající se právnických osob, koresponduje s § 24 odst. 6 daňového řádu. K věcné změně nicméně oproti současnosti nedochází. Současně došlo k terminologickému sjednocení s novým občanským zákoníkem, který fyzickou osobu s bydlištěm nebo právnickou osobu se sídlem mimo území České republiky (na něž se předmětné ustanovení v současnosti vztahuje) pojmenovává jako „zahraniční osobu“, což je pojem jinak daňovým řádem též užívaný.

Navržené písmeno d) odstavce 2 řeší situaci, kdy se právnická osoba zrušuje bez likvidace a celé její jmění, resp. její práva a povinnosti (včetně daňových) přecházejí na jejího zřizovatele nebo zakladatele, který však není právním nástupcem právnické osoby v pravém slova smyslu. V konkrétní rovině se toto pravidlo uplatní například u příspěvkových organizací zřízených územními samosprávnými celky, které mají podle § 23 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, postavení právnických osob a v případě jejich zrušení podle § 27 odst. 7 téhož zákona platí, že rozhodne-li zřizovatel o zrušení organizace, přechází uplynutím dne uvedeného v jeho rozhodnutí o zrušení její majetek, práva a závazky na zřizovatele, tedy nedochází ke zrušení příspěvkové organizace s likvidací.

K bodu 114 (§ 240)

Navrhuje se vypuštění části textu stávajícího § 240 s tím, že úprava dané materie byla s menšími korekcemi (navazujícími zejména na ustanovení nového občanského zákoníku) pro lepší čitelnost a systematické uspořádání přesunuta do nově vložených § 240a až 240d.

K bodu 115 (§ 240a až 240d)

K § 240a: V novém § 240a se navrhuje upravit povinnost právního nástupce právnické osoby rušené bez likvidace podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula přede dnem zániku právnické osoby, a to do 30 dnů ode dne jejího zániku. Oproti stávající úpravě obsažené v odstavci 4 tak dochází k menší věcné změně ohledně délky lhůty pro podání řádného daňového tvrzení (dosud byla tato lhůta stanovena do konce následujícího měsíce po zániku právnické osoby). Důvodem pro tuto změnu je snaha o sjednocení lhůt, a tedy zvýšení právní jistoty a současně snaha o zamezení účelové optimalizace vycházející s konstrukce lhůty. Stávající úprava totiž umožňuje nastavit lhůtu pro podání řádného daňového tvrzení téměř až na 2 měsíce, což v praxi vede též k nerovnosti daňových subjektů, jimž lhůta vychází v nestejně délce podle toho, v kterém dni v měsíci došlo k zániku právnické osoby.

Podle ustanovení § 169 nového občanského zákoníku se právnická osoba zrušuje bez likvidace, pokud celé její jmění nabývá právní nástupce nebo pokud tak stanoví zákon. Podle ustanovení § 173 nového občanského zákoníku se právnická osoba zrušuje bez likvidace, pokud k tomuto zrušení dochází při její přeměně (ne při každé přeměně ovšem musí dojít ke zrušení právnické osoby – srov. ustanovení § 183 odst. 1 nového občanského zákoníku, podle něhož při změně právní formy, která je jednou z forem přeměny, se neruší ani nezaniká právnická osoba, jejíž právní forma se mění). Na základě zákona se právnická osoba zrušuje bez likvidace rozhodnutím soudu o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení, nebo rozhodnutím o zrušení konkursu proto, že majetek je zcela nepostačující. Tyto situace však upravuje speciální úprava pro insolvenční řízení v ustanoveních § 242 až 244 daňového řádu, kdy daňovým řádem stanovené povinnosti plní insolvenční správce (v souladu s insolvenčním

zákonem). Ke zrušení právnické osoby bez likvidace může na základě zákona dojít v případě, kdy celé její jmění, resp. její práva a povinnosti (včetně daňových) přecházejí na jejího zřizovatele nebo zakladatele. Také na zakladatele a zřizovatele v daném případě dopadá shodná povinnost, jakou má podle § 240a právní nástupce. Srov. § 240 odst. 2 písm. d).

K § 240b: Nový § 240b přebírá téměř beze změny stávající úpravu odstavce 2 a 7 § 240, která je poplatná pouze pro případy rušení právnické osoby bez likvidace, a to přeměnou rozdělením, jak vyplývá i z nadpisu tohoto ustanovení. Změna spočívá pouze v terminologickém ujednocení s novým občanským zákoníkem. Dopad stávajícího ustanovení § 240 odst. 1, podle něhož daňovou povinnost, která přešla na právního nástupce, spravuje dosud příslušný správce daně, se zužuje pouze na případ přeměny právnické osoby rozdělením, neboť v ostatních případech nemá věcný smysl.

K § 240c: Navrhovaná úprava nového § 240c komplexně přebírá úpravu stávajícího odstavce 5 § 240 řešícího situaci, kdy se ruší právnická osoba s likvidací. V úpravě nově rozčleněné do 4 odstavců pro lepší přehlednost je drobnou věcnou změnou úprava lhůty pro podání řádného daňového tvrzení za část zdaňovacího období uplynulší přede dnem vstupu do likvidace. Změna délky lhůty z 1 měsíce na 30 dnů ode dne vstupu do likvidace mění časový prostor pro podání daňového tvrzení vzhledem k úpravě pro počítání času. Stejně jako u lhůty stanovené v § 240a je důvodem pro změnu snaha o sjednocení lhůt, a tedy zvýšení právní jistoty a rovnosti daňových subjektů.

K § 240d: Nový § 240d převzal úpravu stávajícího odstavce 6 § 240 s tím rozdílem, že v duchu snahy o sjednocení lhůt pro zvýšení právní jistoty a rovnosti daňových subjektů se navrhuje nová lhůta pro podání řádného daňového tvrzení za část zdaňovacího období uplynulší přede dnem převodu privatizovaného majetku státního podniku, a to v délce 30 dnů ode dne tohoto převodu.

K bodu 116 (nadpis § 241)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 117 (nadpis nad § 242)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Vztah k insolvenčnímu řízení“ je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

K bodu 118 (§ 242 až 245)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy budou v rámci hlavy VII vytvořeny dva díly („Právní nástupnictví“ a „Vztah k insolvenčnímu řízení“).

K bodu 119 (nadpis § 242)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 120 (nadpis § 243)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 121 (nadpis § 244)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu, který jej dosud postrádal.

K bodu 122 (§ 244 odst. 3)

Navrhuje se vypustit úprava, podle níž je daňový subjekt povinen podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období ke dni podání návrhu na zrušení konkursu, ke dni zrušení konkursu a ke dni splnění jiného způsobu řešení úpadku. Plnění této povinnosti představuje pro dotčené subjekty i pro správce daně administrativní náklady, přičemž nejde o údaje, které by v daný časový moment byly pro správce daně nezbytně nutné. Tomu odpovídá i současná aplikační praxe, kdy nejsou důsledně daňová tvrzení vyžadována. Úprava se tak jeví komplikovanou a nadbytečnou jak pro úřední osoby, tak pro insolvenční správce, kteří mnohdy plní daňovou povinnost namísto nespolutpracujícího úpadce. Jediným okamžikem, ke kterému má význam podávat daňové tvrzení, je den předložení konečné zprávy insolvenčnímu soudu. Pouze předložení konečné zprávy soudu totiž signalizuje, že soud bude provádět rozvrhové řízení, v rámci něhož stanoví výši uspokojení pohledávek všech věřitelů na základě konečné zprávy, a tedy pouze za této situace má zejména u daní s delším zdaňovacím obdobím smysl normovat povinnost případnou daň tvrdit, aby mohla být při rozvrhovém řízení zohledněna podle úpravy insolvenčního zákona.

K bodu 123 (§ 244 odst. 4)

Navrhuje se vypustit ustanovení odstavce 4, podle něhož je daňový subjekt povinen podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období ke dni přechodu oprávnění nakládat s majetkovou podstatou v průběhu insolvenčního řízení. Plnění této povinnosti představuje pro dotčené subjekty i pro správce daně administrativní náklady, přičemž nejde o údaje, které by v daný časový moment byly pro správce daně nezbytně nutné. Tomu odpovídá i současná aplikační praxe, kdy nejsou důsledně daňová tvrzení vyžadována. Úprava se tak jeví komplikovanou a nadbytečnou jak pro úřední osoby, tak pro insolvenční správce, kteří mnohdy plní daňovou povinnost namísto nespolutpracujícího úpadce.

K bodu 124 (§ 244 odst. 4)

Navrhovaná změna je technického charakteru, neboť souvisí s vypuštěním úpravy stávajícího odstavce 4.

K bodu 125 (§ 245)

Ustanovení § 245 představuje speciální úpravu k § 136 daňového řádu v případech, kdy je daňový subjekt v úpadku, zrušen s likvidací nebo bez likvidace, zemřel nebo kdy daňový subjekt jako státní podnik převádí poslední část privatizovaného majetku. V souvislosti se změnou úpravy stávajícího § 239 a 240 se v § 245 navrhuje změna odkazů. Věcnou změnou je doplnění odkazu na nový § 239b odst. 5 a 6, který ukládá povinnost osobě spravující pozůstalost, podat řádné daňové tvrzení za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni skončení řízení o pozůstalosti, a to do 15 dnů ode dne skončení řízení o pozůstalosti. U daně vyměřované na zdaňovací období – tj. daně z nemovitých věcí se tento režim neuplatní, neboť současně s účinností novely daňového řádu nabude účinnost novela zákona o dani z nemovitých věcí, která bude mít speciální úpravu.

K bodu 126 (nadpis nad § 247)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy stávající skupinový nadpis „Pořádková pokuta“ pro § 247 až 249 je nahrazen nadpisy jednotlivých paragrafů.

K bodu 127 (nadpis § 247)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 128 (§ 247)

V rámci systému sankcí za porušení povinností při správě daní se v části čtvrté daňového řádu navrhuje zavedení institutu pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy (blíže viz důvodová zpráva k § 247a) a s tím spojené přepracování stávajícího institutu pořádkové pokuty.

Primárním cílem správy daní je zajištění řádného výběru daní, nikoliv sankcionování osob zúčastněných na správě daní za porušení povinností, které nemají na řádný výběr daní reálný dopad (s ohledem na závažnost porušení předmětné povinnosti, dobu trvání, následky protiprávního jednání pro správu daní atd.). Na druhou stranu by však měl správce daně disponovat instituty, kterými může neplnění určitých povinností přiměřeně postihovat.

Institut pořádkové pokuty tak, jak je dnes upraven v daňovém řádu v ustanoveních § 247 až 249, je vnímán jako specifický druh sankce (pořádkový delikt), jejímž účelem není primárně potrestat toho, kdo se dopustí porušení stanovených povinností (daňový subjekt nebo jiná osoba zúčastněná na správě daní), ale jejímž účelem je donucovacím působením dosáhnout zjednání nápravy, a to i opakovaně, než je účelu sledovaného pořádkovou pokutou dosaženo. Pořádková pokuta podle ustanovení § 247 daňového řádu přitom v současnosti umožňuje postihovat jak narušení pořádku v průběhu konkrétního jednání (odstavec 1), tak porušení povinnosti v podobě neuposlechnutí výzvy správce daně ke splnění procesní povinnosti nepeněžité povahy, stanovené zákonem nebo správcem daně (odstavec 2). Oproti právní úpravě v § 37 předchozího zákona o správě daní a poplatků však daňový řád před uložením pořádkové pokuty podle § 247 odst. 2 předpokládá předchozí pohnutku v podobě vydané výzvy, tj. upozornění na možný následek nesplnění stanovené povinnosti. Úprava sankce za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy by přitom měla vykazovat jak účinnost (zejména v tom smyslu, že v určitých situacích by měla být předchozí výzva z povahy věci vyloučena), tak přiměřenost a odrazující účinek. S tím souvisí i otázka postihu pokutou za nesplnění oznamovací, resp. záznamní povinnosti. Tento postih by kromě samotné represe za nesplnění daňových povinností měl plnit i preventivní funkci a stimulovat daňové subjekty k aktivnějšímu naplňování zásady součinnosti podle § 6 odst. 2 daňového řádu, resp. k dobrovolnému plnění stanovených povinností.

K naplnění sledovaného cíle lze dospět větším oddělením obou institutů, které jsou dnes integrovány pod společným názvem – pořádková pokuta. Po přijetí navrhovaných změn bude v ustanovení § 247 daňového řádu i nadále zachována pořádková pokuta (v užším slova smyslu) jako prostředek ochrany, resp. zajištění řádného průběhu jednání, tak jako je tomu v jiných procesních předpisech (viz § 62 správního řádu, § 53 občanského soudního řádu, § 66 trestního řádu).

V důsledku oddělení úpravy týkající se institutu pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy od institutu pořádkové pokuty do navrhovaného ustanovení § 247a se odstavce 2 a 4 zrušují. Jimi upravovaná materie se v upravené podobě přesouvá do § 247a.

K bodu 129 (§ 247a)

Ustanovení upravuje nově navržený institut pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, která se vyděluje ze stávající pořádkové pokuty obsažené v § 247 (k důvodům rozdělení viz důvodová zpráva k § 247). Cílem nově navržené konstrukce je jednak reagovat na určité mezery, které obsahuje současná úprava a které jsou blíže popsány v následujícím textu. Dále pak je nutné zohlednit skutečnost, že s účinností od 1. ledna 2014 se podle daňového řádu budou spravovat i veřejná pojistná, která jsou v současné době upravena v jednotlivých zákonech obsahujících různé typy sankcí. Snahou navrhovatele je proto zohlednit existenci všech stávajících systémů a docílit stavu, který zajistí správcem daně

dostatečně účinný nástroj pro zajištění aktivní spolupráce osob zúčastněných na správě daní a zároveň zachová stávající koncept flexibility, který nenutí využívat těžkopádných a kazuistických správních deliktů.

Pokutu do výše 500 000 Kč bude možné uložit daňovému subjektu nebo jiné osobě zúčastněné na správě daní, pokud tato osoba závažně ztěžuje nebo maří správu daní některým ze tří způsobů uvedených v odstavci 1 písm. a) až c). Skutková podstata podle písmene a) odpovídá stávající skutkové podstatě podle § 247 odst. 2, tedy důvodem pro uložení pokuty je skutečnost, že sankcionovaná osoba bez dostatečné omluvy nevyhoví ve stanovené lhůtě výzvě ke splnění procesní povinnosti nepeněžité povahy, která jí byla stanovena zákonem nebo správcem daně. V tomto případě tedy zůstává zachována nutnost předchozího využití institutu výzvy ze strany správce daně. Tuto skutkovou podstatu bude možné vztáhnout i na případné nepředložení dat v elektronické podobě vyžádané v této formě správcem daně podle § 81 odst. 2 daňového řádu, což odpovídá současným trendům elektronizace a digitalizace veškerých údajů a využívání e-auditních postupů správcem daně. Druhý důvod pro uložení pokuty bude podle navrženého písmene b) nesplnění registrační, ohlašovací nebo jiné oznamovací povinnosti. Toto rozšíření reaguje na skutečnost, že podle dnešní úpravy nelze neplnění těchto povinností sankcionovat. Tím pádem není možné hrozbou sankce motivovat osoby zúčastněné na správě daní k aktivní spolupráci. Je přitom evidentní, že zajištění informovanosti správce daně o daňových subjektech a jejich povinnostech je nezbytným předpokladem pro fungování správy daní. V konkrétní rovině může být oznamovací povinnost založena jak daňovým řádem, tak jiným daňovým zákonem (v širším slova smyslu). Příkladem tak bude registrační povinnost podle § 125 a násl. daňového řádu či ohlašovací povinnost podle § 14 a 14a zákona o místních poplatcích. Sankce podle navrženého odstavce 1 písm. b) může být uložena, pokud nebude splněna povinnost nepeněžité povahy vůbec, jakož i v případech, kdy bude splněna opožděně (po marném uplynutí stanovené lhůty) nebo částečně. Na rozdíl od obecnější úpravy obsažené v písmeni a) téhož odstavce se zde nepředpokládá předchozí vydání výzvy, neboť ta je při zjištění pochybení zpravidla již nadbytečná. Správce daně např. při zjištění pochybení daňového subjektu v rámci plnění jeho registrační povinnosti (daňový subjekt nenahlásil určitou informaci, kterou správce daně zjistil z jiného zdroje) musí konat ex officio a provést úpravu v příslušném registru či evidenci. Daňový subjekt tedy nevyzývá k formálnímu oznámení něčeho, co již správce daně ví. To ovšem neznamená, že by zde pro porušitele povinnosti neměla vznikat následná sekundární (sankční) povinnost v podobě pokuty. Jedině tak lze docílit dostatečné motivace pro plnění registračních, ohlašovacích či jiných oznamovacích povinností.

Třetím důvodem pro možné uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy je podle navrženého písmene c) nesplnění záznamní povinnosti (tedy povinnosti vést záznamy potřebné pro správné zjištění a stanovení daně ve smyslu ustanovení § 97 daňového řádu). Při nesplnění záznamní povinnosti je vydání výzvy před možným uložením pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy z povahy věci vyloučeno, tudíž stejně tak jako v případě nesplnění povinnosti pod písmenem b) je možné pokutu uložit ihned po zjištění nesplnění (úplném či částečném) předmětné povinnosti. Instrument záznamní povinnosti je důležitým nástrojem správce daně pro odhalování daňových úniků a jeví se tak velmi účelným, aby motivace k plnění záznamní povinnosti byla podpořena hrozbou sankce v podobě pokuty.

Maximální výše pokuty je navržena ve výši 500 000 Kč. Částka 50 000 Kč, kterou je v současnosti limitována pořádková pokuta, se nejeví pro postih některých nesplnění povinností nepeněžité povahy jako odpovídající. Tato maximální možná výše sankce odpovídá jak právní úpravě uplatňované v minulosti, tak právní úpravě v obdobných případech uplatňované v zahraničí. Od 1. ledna 1993 mohla případná pokuta za nesplnění

povinnosti nepeněžité povahy podle § 37 tehdejšího zákona o správě daní a poplatků dosahovat výše až 2 000 000 Kč (tj. 40násobku současného stavu). Pro srovnání se zahraničím je možné uvést:

- Slovensko, kde má správce daně možnost uložit pokutu ve výši až 20 000 EUR za nesplnění registrační povinnosti ve stanovené lhůtě (§ 154 a 155 zákona č. 563/2009 Z. z.),
- Německo, kde je možné uložit pokutu až do výše 50 000 EUR za to, že daňový subjekt neinformuje správce daně o skutečnostech rozhodných pro zdanění, jestliže má povinnost tak učinit (§ 378 odst. 2 Abgabenordnung),
- Maďarsko, kde je možné rovněž za nesplnění povinností nepeněžitého charakteru uložit pokutu až do výše 1 000 000 HUF (cca 92 000 Kč),
- Polsko, kde je rovněž možné za obdobné pochybení správcem daně uložit pokutu až do výše zhruba 12 000 000 pol zlotých (podle Ordynacji podatkowej - cca 2 000 000 Kč),
- Bulharsko, kde je možné uložit pokutu 3 000 BGN (cca 41 000 Kč),
- Portugalsko, kde může pokuta dosáhnout až výše 110 000 EUR (cca 2 750 000 Kč),
- Estonsko, kde za nesplnění povinností nepeněžité povahy je možné správcem daně uložit pokutu 50 000 EEK (cca 83 000 Kč).

Zvýšení maximální výše pokuty umožňuje daleko lépe rozlišit mezi jednotlivými případy z hlediska jejich závažnosti. Daňový řád jakožto obecná úprava pro všechny daně, poplatky, pojistná, cla a další obdobná peněžítá plnění dopadá na širokou škálu situací. Je jasné, že význam a charakter jednotlivých povinných peněžitých plnění se různí. Různá je i společenská nebezpečnost a závažnost toho kterého nesplnění povinnosti nepeněžité povahy, jakož i případný negativní dopad do veřejných rozpočtů. Uložení pokuty zůstává fakultativním nástrojem, jehož užití závisí na právním uvážení správce daně (diskreci), zda a v jaké výši tuto pokutu uloží. Přitom se správce daně musí vypořádat s podmínkami stanovenými v § 248 odst. 1 daňového řádu, tj. musí dbát na to, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daní (postup správního uvážení musí být seznatelný z odůvodnění rozhodnutí o uložení pokuty).

V navrženém odstavci 2 je upravena subsidiarita případného uplatnění pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Není možné tuto pokutu uložit v případech, kdy zákon s porušením povinnosti nepeněžité povahy spojuje jiný následek (nemusí jít přitom nutně pouze o sankci), a to i tehdy, kdy by jinak podmínky pro uložení pokuty podle tohoto ustanovení byly splněny. Příkladem bude nepodání či opožděné podání daňového tvrzení, které je sankcionováno pokutou za opožděné tvrzení daně (§ 250), která na rozdíl od navrhované pokuty vzniká ex lege bez aplikace diskreční pravomoci správce daně. Uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy nebrání to, že následkem daného porušení povinnosti bude stanovení daně (např. podle pomůcek). Explicitní vyjádření této skutečnosti se navrhuje zakotvit v normativním textu zejména jako prevence proti výkladovým nejasnostem.

Do navrhovaného odstavce 3 je v nové podobě přesunuta úprava vypuštěná z § 247 odst. 4. Současně dochází k její úpravě s ohledem na skutečnost, že objektivní prekluzivní lhůta pro uložení pokuty v délce jednoho roku se v případech, o něž se stávající úprava rozšiřuje, jeví jako nedostatečná. Proto se navrhuje stanovit lhůtu nově tak, že pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy bude možné uložit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo

k jednání vymezenému v odstavci 1. Toto prodloužení lhůty podporuje i skutečnost, že v právní úpravě veřejných pojistných, která budou od 1. ledna 2014 spravována orgány Finanční správy České republiky v režimu daňového řádu, je obdobná lhůta pro možné uložení pokuty již v současnosti delší než v úpravě daňového řádu. Např. v ustanoveních § 54 odst. 7 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, § 26 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a § 44 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je lhůta pětiletá. Sjednocení lhůt na délce 3 let proto představuje přiměřené řešení s ohledem na postavení daňového subjektu po přijetí nové úpravy.

K bodu 130 (nadpis § 248)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 131 (§ 248 odst. 1)

V ustanovení § 248 je obsažena společná úprava pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proto se v souvislosti s navrhovanou změnou, kdy se z pořádkové pokuty vyčlení sankcionování nesplněných povinností nepeněžité povahy do § 247a, tato skutečnost v dotčeném ustanovení zohledňuje.

K bodu 132 (§ 248 odst. 2)

V ustanovení § 248 je obsažena společná úprava pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proto se v souvislosti s navrhovanou změnou, kdy se z pořádkové pokuty vyčlení sankcionování nesplněných povinností nepeněžité povahy do § 247a, tato skutečnost v dotčeném ustanovení zohledňuje.

K bodu 133 (§ 248 odst. 3)

V ustanovení § 248 je obsažena společná úprava pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proto se v souvislosti s navrhovanou změnou, kdy se z pořádkové pokuty vyčlení sankcionování nesplněných povinností nepeněžité povahy do § 247a, tato skutečnost v dotčeném ustanovení zohledňuje.

K bodu 134 (§ 248 odst. 4)

V ustanovení § 248 je obsažena společná úprava pro řízení jak o pořádkové pokutě, tak i o pokutě za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy. Proto se v souvislosti s navrhovanou změnou, kdy se z pořádkové pokuty vyčlení sankcionování nesplněných povinností nepeněžité povahy do § 247a, tato skutečnost v dotčeném ustanovení zohledňuje.

K bodu 135 (nadpis § 249)

Jedná se o změnu v systematice zákona, kdy je doplňován nadpis k paragrafu (vzhledem k nové úpravě), který jej dosud postrádal.

K bodu 136 (§ 249 odst. 1)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takového uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kam se za pořádkovou pokutu vkládá pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy.

K bodu 137 (§ 249 odst. 2)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takového uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kam se za pořádkovou pokutu vkládá pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy.

K bodu 138 (§ 249 odst. 3)

Do stávající úpravy zjednodušeného řízení o uložení pořádkové pokuty podle § 247 se v zájmu rychlosti a hospodárnosti doplňuje rovněž možnost takového uložení pokuty za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a nepřesahující částku 5 000 Kč, a to při jednání na místě za spoluúčasti obou stran (správce daně a pokutovaného). Z tohoto důvodu dochází k úpravě všech ustanovení, kam se za pořádkovou pokutu vkládá pokuta za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy.

K bodu 139 (§ 250 odst. 7)

Navrhuje se změna, která by měla přispět ke zvýšení ochoty daňových subjektů k aktivní spolupráci při odstranění negativních následků, které způsobily neplněním svých povinností. V daném případě pozdní podání řádného daňového tvrzení či dodatečného daňového tvrzení (k těmto pojmům srov. § 1 odst. 3). V situaci, kdy daňový subjekt zmešká lhůtu pro podání daňového přiznání (o více než 5 pracovních dní), vzniká mu ze zákona povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně. Výše této pokuty je stanovena zákonem v závislosti na délce prodlení s tím, že je zde určitá minimální a maximální hranice. S účinností od 1. ledna 2013 s v případě dolní hranice rozlišuje mezi daňovými subjekty, které svou povinnost splnily alespoň dodatečně, a subjekty, které ji nesplnily vůbec. Navrhovaná změna pokračuje v této myšlence s tím, že dává zákonnou garanci snížení výsledné pokuty na polovinu v případě, že daňový subjekt naplní tři objektivně zjistitelné podmínky: (i) podání daného daňového tvrzení do 30 dnů od uplynutí zmeškané lhůty pro jeho podání, (ii) skutečnost, že se jedná o první pochybení tohoto druhu v daném kalendářním roce u daného správce daně a (iii) neexistence nedoplatků v evidenci daní u všech věcně příslušných správců daně (týká se tedy i nedoplatků na jiné dani či příslušenství, ke kterému se daně daňové tvrzení nevztahuje), ke dni vydání rozhodnutí (platebního výměru) o pokutě. První z uvedených podmínek vytváří časový prostor, ve kterém je možné dosáhnout částečné liberace. Druhá podmínka zohledňuje to, zda daňový subjekt daňová tvrzení po lhůtě podává pravidelně, resp. s větší četností, nebo jde o výjimečný případ. Částečné liberace by měl dosáhnout pouze ten, kdo v daném kalendářním roce plnil svou povinnost tvrzení včas. Tolerováno není ani pětidenní zpoždění. Třetí podmínka předpokládá, že částečné liberace by měl dosáhnout pouze ten, kdo má v době rozhodnutí o pokutě vyrovnány své dluhy vůči všem věcně příslušným správcům daně. Věcně příslušným správcem daně je zapotřebí rozumět nejen správce daně, který pokutu ukládá, ale též ostatní správce daně, kteří k tomu mají kompetenci. Bude-li pokutu ukládat konkrétní finanční úřad (ten je věcně a místně příslušný), bezdlužnost bude vztažena rovněž na všechny ostatní finanční úřady (ty jsou věcně příslušné, byť místně nikoliv). Nebude se však v tomto případě vztahovat na jiné správce daně jako např. obce, celní úřady apod. Ke snížení pokuty dojde automaticky na základě naplnění zákonem předvídaných kritérií, která musí z moci úřední posoudit správce daně. Daňový subjekt, který zákonné podmínky splní, tak nebude podávat žádnou žádost či podnět, aby dosáhl zákonem přiznané liberace. Daná úprava by tak neměla vyvolat zvýšenou administrativní zátěž. Stejně tak nezakládá prostor pro libovůli či nerovné zacházení.

K bodu 140 (§ 252 odst. 6)

Navrhuje se vypustit ustanovení, které umožňuje správci daně daňový subjekt vyrozumět o předpisu úroku z prodlení samostatným platebním výměrem – tedy formalizovaným rozhodnutím. Vydávání platebního výměru, byť zákon jej předpokládá pouze fakultativně, se jeví s ohledem na to, že úrok z prodlení vzniká ex lege, jako zbytečný formalismus. Obdobně je tomu v současné úpravě u úroku podle § 254 a obdobná změna se navrhuje i u úroku podle § 155 odst. 5. Vydaný platební výměr nemá konstitutivní účinky a jeho funkce je pouze informativní. Za tím účelem ovšem plně postačí vyrozumění podle § 153 odst. 3. Úrok z prodlení je navíc každý měsíc předepisován do evidence daní, do níž může daňový subjekt v souladu s § 66 odst. 1 nahlížet, a to i s využitím daňové informační schránky (§ 69).

K bodu 141 (§ 253 odst. 2)

V souvislosti s novou úpravou správy daní v návaznosti na smrt zůstavitele (nově § 239 až 239c) z důvodu rekonstrukce soukromého práva hmotného, se navrhuje rozšíření okruhu daňových pohledávek, u kterých nebude dočasně vznikat úrok z prodlení, a to o pohledávky vzniklé v důsledku daňových povinností zůstavitele, přičemž úrok nebude vznikat ode dne smrti zůstavitele nově až do skončení řízení o pozůstalosti, což může být jak den rozhodnutí o dědictví, tak den nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení o pozůstalosti nebo rozvrhového usnesení (byla-li nařízena likvidace pozůstalosti). Je tak reagováno na skutečnost, že teprve po skončení řízení o pozůstalosti je jednoznačně dáno, kdo a v jakém rozsahu má hradit dluhy zůstavitele.

K bodu 142 (§ 254 odst. 1)

Navrhuje se upravit způsob, kterým se určí výše úroku z neoprávněného jednání správce daně. Smyslem daného úroku je poskytnout osobě, která byla v důsledku nezákonného či nicotného rozhodnutí, popřípadě v důsledku nesprávného úředního postupu nucena uhradit určitou peněžní částku, náhradu za to, že jí byly po určitou dobu neoprávněně zadržovány její prostředky. Jde tedy o jakousi paušalizovanou náhradu škody, která by měla zohledňovat obvyklou cenu peněz. Ta by měla být v rámci právního řádu vnímána jednotně. Z toho důvodu se navrhuje navázat výši úroku na výši úroku z prodlení podle nového občanského zákoníku (srov. § 1970). Tuto výši určí (obdobně jako je tomu v současnosti) vláda svým nařízením. Dojde tak mj. k narovnání rozdílu mezi peněžitými plněními ukládanými v režimu daňového řádu (daně, poplatky, cla atd.) a peněžitými plněními ukládanými v jiném režimu (pokuty za přestupky a správní delikty atd.), které se podle daňového řádu pouze evidují, vybírají a vymáhají (srov. § 106 odst. 3 správního řádu). Na ty se totiž stávající ustanovení § 254 nevztahuje (pokuty nejsou ukládány orgány veřejné moci v postavení správce daně) a reparace se tak řídí podle standardní úpravy náhrady škody způsobené orgány veřejné moci (zákon č. 82/1998 Sb.).

K čl. XV

K bodu 1

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje zajistit kontinuitu u nedokončených řízení a jiných postupů při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona a které byly dotčeny změnou obsaženou v tomto návrhu zákona. Příkladem takového řízení bude odvolací řízení proti exekučnímu příkazu (§ 178 odst. 4) nebo proti dražební vyhlášce (§ 195 odst. 4).

K bodu 2

V souvislosti s rozšířením způsobu, kterým lze nahlížet do daňové informační schránky (srov. navrhované § 69 až 69b), bude správce daně z moci úřední zřizovat daňovou informační

schránku každému daňovému subjektu, kterému bude zřízena datová schránka. Je však zapotřebí zohlednit skutečnost, že řada osob již datovou schránku zřízenou má. Za tím účelem se navrhuje přechodné ustanovení, které správci daně vymezí časový prostor, ve kterém bude muset zřídit daňové informační schránky všem stávajícím uživatelům datových schránek. Roční lhůta zohledňuje technické kapacity správce daně tak, aby mohl zřizování schránek rozložit na celé roční období. O zřízení daňové informační schránky budou daňové subjekty v souladu s navrhovaným § 69a odst. 3 vyrozuměny spolu s uvedením technických a provozních podmínek.

K bodu 3

V rámci přechodného ustanovení se navrhuje stanovit, že dosavadní právní úprava přechodu daňové povinnosti u fyzických osob se použije na případy smrti zůstavitele přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to zejména z důvodu, že právní úprava přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu má částečně hmotněprávní charakter, tedy by aplikace nové právní úpravy mohla v předmětných případech založit nepřipustnou retroaktivitu. Současně se jeví jako vhodné aplikovat právní úpravu přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu vždy jako jeden celek.

K bodu 4

V rámci přechodného ustanovení se navrhuje stanovit, že dosavadní právní úprava přechodu daňové povinnosti u právnických osob se použije na případy zániku právnické osoby přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to zejména z důvodu, že právní úprava přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu má částečně hmotněprávní charakter, tedy by aplikace nové právní úpravy mohla v předmětných případech založit nepřipustnou retroaktivitu. Současně se jeví jako vhodné aplikovat právní úpravu přechodu daňové povinnosti v daňovém řádu vždy jako jeden celek.

K bodu 5

V rámci přechodného ustanovení je řešen přechod mezi dosavadní pořádkovou pokutou (dosavadní § 247 odst. 2) na novou pokutu za nesplnění povinnosti nepeněžité povahy (§ 247a). Z hlediska dodržení zásady zákazu retroaktivního působení nové právní úpravy je rozhodnou skutečností okamžik, kdy dojde k deliktnímu jednání. Jednání, ke kterému došlo (konáním či nekonáním) za účinnosti původní právní úpravy, bude posouzeno podle dosavadního znění daňového řádu, tedy jako pořádková pokuta.

K bodu 6

Z důvodu právní jistoty ohledně počítání úroku z vratitelného přeplatku podle § 155 odst. 5 a úroku z neoprávněného jednání správce daně podle § 254, u nichž se navrhuje změna jejich výpočtu, se navrhuje v rámci přechodného ustanovení explicitně zakotvit skutečnost, že pro určení celkové výše úroku je nutno přihlížet ke znění zákona účinnému pro ten který den. Pokud tedy např. prodlení na straně správce daně započalo přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona, bude se úrok za období do dne nabytí účinnosti tohoto zákona počítat podle dosavadní právní úpravy, zatímco úrok za období po účinnosti zákona se bude počítat již podle úpravy nové. Takovýto přístup odpovídá konstrukci obsažené v samotném úroku, která je vázána na aktuální výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro dané pololetí. Výpočet se tak vždy přizpůsobuje aktuálnímu stavu.

K bodu 7

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními

dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 280/2009 Sb.

K části deváté - změna zákona o Finanční správě České republiky

K čl. XVI

Změny, které se dotknou zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Finanční správě ČR“), jsou spíše legislativně-technického rázu, nikoliv zásadní povahy. Především se jedná o zapracování terminologických změn vnesených do právního řádu rekodifikací soukromého práva hmotného, které je nutné reflektovat do tohoto zákona tak, aby byl v souladu s jinými zákony.

K bodu 1 (§ 11 odst. 2 písm. b))

Navrhovaná změna reaguje na změnu zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), která byla provedena s účinností od 3. srpna 2012 novelou č. 254/2012 Sb., čímž dochází k úpravě terminologie v případě působení zahraniční banky a její pobočky na českém bankovním trhu. Dřívější právní úprava tendovala k chápání pobočky zahraniční banky jako právního subjektu, což bylo přenášeno i do řady jiných souvisejících zákonů. Pobočka zahraniční banky je však pouze organizační složkou zahraniční banky, nikoliv právním subjektem. Vzhledem k tomu, že práva a povinnosti plynoucí z právních vztahů jsou obsahem těchto vztahů toliko mezi subjekty těchto vztahů, je zřejmé, že práva a povinnosti může v tomto případě nabývat pouze zahraniční banka, nikoliv její pobočka. Ta nemůže být subjektem právních vztahů. Zahraniční banka vykonává bankovní činnosti na území České republiky prostřednictvím své pobočky. Tomuto pojetí nové znění zákona o bankách lépe odpovídá, současně je však třeba nahradit pojem „pobočka zahraniční banky“ pojmem „zahraniční banka“ v souvisejících zákonech.

K bodu 2 (§ 11 odst. 8)

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o Finanční správě ČR.

K bodu 3 (nadpis § 14)

Ustanovení § 14 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

K bodu 4 (§ 14 odst. 1)

Ustanovení § 14 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

K bodu 5 (§ 14 odst. 2)

Ustanovení § 14 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

K čl. XVII

K bodu 1

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje stanovit, že Specializovaný finanční úřad ani po nabytí účinnosti tohoto zákona nevykává správu daně z

nemovitostí.

K bodu 2

V rámci přechodného ustanovení se z důvodu právní jistoty navrhuje stanovit, že Specializovaný finanční úřad ani po nabytí účinnosti tohoto zákona nevykovává správu daně dědické, daně darovací ani daně z převodu nemovitostí.

K bodu 3

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 456/2011 Sb.

K části desáté - změna zákona o Celní správě České republiky

K čl. XVIII

Změny, které se dotknou zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Celní správě ČR“), jsou spíše legislativně-technického rázu, nikoliv zásadní povahy. Především se jedná o zapracování terminologických změn vnesených do právního řádu rekodifikací soukromého práva hmotného, které je nutné reflektovat do tohoto zákona tak, aby byl v souladu s jinými zákony.

K bodu 1 (§ 11a)

Ustanovení řeší přístup generálním ředitelem Generálního ředitelství cel určeného pověřeného celního orgánu pro účely trestního řízení anebo pro účely zahájení trestního řízení k informacím získaným při správě daní, a to pouze v případě, že to je nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti trestné činnosti v případech, kdy jsou celní orgány orgány činnými v trestním řízení. Obdobná úprava byla již dříve zavedena pro Generální inspekci bezpečnostních sborů a Policii České republiky. V tomto ustanovení je konstituováno oprávnění pověřeného celního orgánu žádat správce daně o vydání informace, a současně je stanoveno, že se toto nepovažuje za porušení daňové mlčenlivosti ve smyslu daňového řádu.

K bodu 2 (nadpis § 16)

Ustanovení § 16 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

K bodu 3 (§ 16 odst. 1)

Ustanovení § 16 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

K bodu 4 (§ 16 odst. 2)

Ustanovení § 16 se přizpůsobuje novému pojmu „právní jednání“ obsaženém v ustanovení § 545 a násl. nového občanského zákoníku.

K čl. XIX

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními

dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 17/2012 Sb.

K části jedenácté - změna zákona o rozpočtovém určení daní

K čl. XX

K bodu 1 (§ 3 odst. 1 písm. c) a § 4 odst. 1 písm. c))

Změna ustanovení navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 2 (§ 4 odst. 1 písm. g))

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 3 (§ 4 odst. 1 písm. i))

Ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 4 (§ 4 odst. 11 písm. c))

Ustanovení § 4 odst. 11 písm. c) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K části dvanácté - změna zákona o účetnictví

K čl. XXI

K bodu 1 (§ 1 odst. 2 úvodní část ustanovení)

Vzhledem k nutnosti používat pojmu „účetní jednotka“ i v jiných zákonech, např. v zákoně o daních z příjmů, je nutné tento pojem definovat jako pojem pro účely celého právního řádu a nikoliv tento pojem používat pouze jako legislativní zkratku, která je poplatná pouze zákonu o účetnictví.

K bodu 2 (§ 1 odst. 2 písm. g))

Nový občanský zákoník v § 2716 a násl. nahrazuje institut smlouvy o sdružení bez právní subjektivity (podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb.) novým institutem smlouvy o společnosti. Z tohoto důvodu je v § 1 odst. 2 písm. g) a § 4 odst. 5 písm. a) a b) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“) reagováno změnou terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem. Termín „společníci společnosti“ proto nahrazuje termín „účastníci sdružení“.

K bodu 3 (§ 1 odst. 2 písm. i) až m))

Navrhovaná úprava v souvislosti s novým zákonem o investičních společnostech a

investičních fondech, zákonem o důchodovém spoření a se zákonem o doplňkovém penzijním spoření rozšiřuje okruh výslovně uvedených účetních jednotek o podílové fondy, svěřenské fondy, podfondy akciové společnosti s proměnným základním kapitálem a fondy penzijní společnosti, kterými se pro účely tohoto zákona rozumí fondy obhospodařované penzijní společnosti a transformované fondy. V reakci na stávající legislativní praxi je doplňováno nové ustanovení o ukládání povinností sestavení účetní závěrky zvláštním právním předpisem.

K bodu 4 (§ 1 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Zrušení legislativní zkratky reaguje na změnu v úvodní části § 1 odst. 2.

K bodu 5 (§ 3 odst. 3)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 6 (§ 3 odst. 4 písm. e) a odst. 6 písm. b))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 7 (§ 4 odst. 1)

Legislativně technická úprava v návaznosti na úpravu § 1 odst. 2 písm. i) až m).

K bodu 8 (§ 4 odst. 5 písm. a))

Nový občanský zákoník v § 2716 a násl. nahrazuje institut smlouvy o sdružení bez právní subjektivity (podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb.) novým institutem smlouvy o společnosti. Z tohoto důvodu je v § 1 odst. 2 písm. g) a § 4 odst. 5 písm. a) a b) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“) reagováno změnou terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem. Termín „společníci společnosti“ proto nahrazuje termín „účastníci sdružení“.

K bodu 9 (§ 4 odst. 5 písm. b))

Nový občanský zákoník v § 2716 a násl. nahrazuje institut smlouvy o sdružení bez právní subjektivity (podle § 829 a násl. zákona č. 40/1964 Sb.) novým institutem smlouvy o společnosti. Z tohoto důvodu je v § 1 odst. 2 písm. g) a § 4 odst. 5 písm. a) a b) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o účetnictví“) reagováno změnou terminologie v souladu s novým občanským zákoníkem. Termín „společníci společnosti“ proto nahrazuje termín „účastníci sdružení“.

K bodu 10 (§ 4 odst. 8 písm. a))

V souvislosti s potřebou zajištění informací z účetnictví pro potřeby uživatelů účetní závěrky a výroční zprávy je rozšiřováno zmocnění k vydání prováděcí vyhlášky ve věci rozsahu a způsobu vyhotovení výroční zprávy. Bude tak možné zajistit pro uživatele strukturované informace nad rámec rozsahu přílohy účetní závěrky.

K bodu 11 (§ 4 odst. 8 písm. v))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní

společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 12 (§ 4a)

V reakci na nový zákon o investičních společnostech a investičních fondech, nový zákon o doplňkovém penzijním spoření, změny zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a na stávající legislativní praxi je doplňováno nové ustanovení o odpovědnosti za vedení účetnictví a sestavení účetní závěrky. Toto ustanovení se týká účetních jednotek bez právní subjektivity (podílové fondy, svěřenské fondy a další účetní jednotky bez právní subjektivity).

K bodu 13 (§ 17 odst. 2 písm. d))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 14 (§ 17 odst. 3 a odst. 4)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 15 (§ 17 odst. 5)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 16 (§ 17 odst. 6 a odst. 7)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 17 (§ 18 odst. 2 závěrečná část ustanovení)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 18 (§ 20 odst. 1 písm. b))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 19 (§ 24 odst. 3 písm. a))

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 20 (§ 27 odst. 1 písm. a))

Podíly v obchodních společnostech typu s.r.o., k.s. a v.o.s. se v současné době reálnou hodnotou neoceňují, právě z důvodu obtížné zjistitelnosti reálné hodnoty. Většina těchto podílů představuje majetkovou účast, která se buď oceňuje ekvivalencí, nebo pořizovací cenou. Z důvodové zprávy vyplývá, že důvodem pro možnost „označit“ podíl ve výše uvedených společnostech jako cenný papír je připravované nařízení o „jednotkách speciálního určení“, nikoli možnost obchodování kmenových listů, která se zakazuje z důvodu držet soukromou uzavřenou společnost. Proto se kmenové listy vylučují z povinnosti oceňování reálnou hodnotou. Samostatně oddělitelná práva, např. právo na dividendu, která budou představována cennými papíry, budou oceňována reálnou hodnotou.

K bodu 21 (§ 27 odst. 3)

Změna reaguje na rekodifikaci soukromého práva, konkrétně na zákon o obchodních korporacích. Ustanovení § 1 odst. 1 zákona vymezuje obchodní korporace jako obchodní společnosti a družstva. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k terminologické změně, která tuto úpravu reflektuje.

K bodu 22 (§ 28 odst. 1)

Úprava § 28 je vyvolána zakotvením zásady superficies solo cedit v novém občanském zákoníku. V případě pozemků, jejichž součástí je stavba, bude zachován rozdílný přístup k odpisování jeho součástí. Pozemek, jako část zemského povrchu či půda nebude odpisován. Přestože stavba bude de iure jeho součástí, bude odpisována v souladu s účetní metodou stanovenou prováděcí vyhláškou k zákonu o účetnictví.

K čl. XXII

K bodu 1

Navrhovaná ustanovení použijí účetní jednotky poprvé v účetním období započatém 1. ledna 2014 a později.

K bodu 2

Přechodné ustanovení § 3029 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník je vhodné přiměřeně použít též pro obdobné změny provedené zákonem č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) a se změnovým zákonem.

Pokud účetní jednotka v souvislosti se změnou právního institutu způsobenou rekodifikačními zákony provádí změnu postupu účtování, např. rozvahového na výsledkové a naopak, čímž je dotčen (změněn) výsledek hospodaření, tak jednak posuzuje, zda by neprovedením změny došlo k významnému zkreslení informací obsažených v účetní závěrce nebo konsolidované účetní závěrce a současně má též povinnost popsat tuto skutečnost v příloze účetní závěrky.

K části třinácté – změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

K čl. XXIII

K bodu 1 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 3)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

K bodu 2 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 7)

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu nemocensky pojištěných osob, kdy pojištění

budou účastny všechny osoby mající příjmy ze závislé činnosti, se vypouští nadbytečný text, neboť za zaměstnance budou považováni i ti členové zastupitelstev, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni.

K bodu 3 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 14)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

K bodu 4 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 15)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

K bodu 5 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 16)

Činnost některých členů kolektivních orgánů právnických osob může být obsahově podřaditelná rovněž do některého z dalších bodů § 3 odst. 1 písm. b) (např. činnost členů zastupitelstev územních samosprávných celků). Proto se výslovně stanoví, které ustanovení má v takovém případě přednost.

K bodu 6 (§ 3 odst. 1 písm. b) bod 17)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 3 odst. 1 písm. b). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy.

K bodu 7 (§ 3 odst. 1 písm. b))

Ponechává se dosavadní výčet zaměstnanců podle jednotlivých pracovních vztahů, který se doplňuje tak, že za zaměstnance se bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny.

K bodu 8 (§ 3 odst. 1 písm. b))

V souvislosti s harmonizací veřejných pojistných a daně z příjmů fyzických osob, nutnou pro efektivní fungování jednoho inkasního místa, podle níž do okruhu nemocensky pojištěných osob jako zaměstnanci budou zahrnuty všechny osoby, které mají příjem ze závislé činnosti. Z důvodu návaznosti na dosavadní právní úpravu, kdy do okruhu nemocensky pojištěných osob byly pojištěnci zařazeni výčtovou metodou, a z důvodu právní jistoty se ponechává dosavadní výčet, který se doplňuje o obecnou kategorii pojištěnců v bodě 20 a o společnou podmínku vyjádřenou v závěrečné části ustanovení písmene a).

K bodu 9 (§ 5 odst. 2)

Z důvodu harmonizace vyměřovacích základů pro pojistná a základu daně z příjmů fyzických osob, která je nezbytná pro efektivní fungování jednoho inkasního místa, se navrhuje zrušit výjimky z vyměřovacího základu zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění.

K bodu 10 (§ 5b odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 11 (§ 5b odst. 3)

Základ pro odvod pojistného na nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných nebude již navazovat na měsíční vyměřovací základ pro stanovení výše zálohy na pojistné na

důchodové pojištění. Minimální výše vyměřovacího základu pro odvod pojistného na důchodové pojištění za kalendářní rok již nebude navazovat na určené měsíční základy pro pojistné na nemocenské pojištění, proto se toto ustanovení vypouští.

K bodu 12 (§ 5b odst. 3)

Měsíční základ pro pojistné na nemocenské pojištění nebude již navazovat na měsíční vyměřovací základ pro zálohy na pojistné na důchodové pojištění, proto se úprava této návaznosti zrušuje.

Stanovení výše měsíčního základu nebude navázáno na výši měsíčního vyměřovacího základu pro zálohy na pojistné na důchodové pojištění, ale bude navázáno na vyměřovací základ, z něhož bylo odvedeno pojistné na důchodové pojištění za kalendářní rok, za který byl naposledy podán přehled podle § 15. Pokud osoba samostatně výdělečně činná přerušila samostatnou výdělečnou činnost, stanoví se, že k přehledům podaným za více než 3 kalendářní roky se nepřihlíží. Pokud by samostatná výdělečná činnost byla zahájena v lednu 2014, tak k přehledům za rok 2010 a předchozí roky se nepřihlíží, postupuje se proto tak, jako by v roce 2014 poprvé začala vykonávat samostatnou výdělečnou činnost.

K bodu 13 (§ 7 odst. 1 písm. c) bod 1)

Jedná se o legislativně technickou úpravu. V § 5b byl odstavec 3 vypuštěn.

K bodu 14 (§ 7 odst. 1 písm. c) bod 2)

Jedná se o legislativně technickou úpravu. V § 5b byl odstavec 3 vypuštěn.

K bodu 15 (§ 7 odst. 1 písm. c) bod 3)

Jedná se o legislativně technickou úpravu. V § 5b byl odstavec 3 vypuštěn.

K čl. XXIV

K bodu 1

Pojistné na nemocenské pojištění za prosinec 2013 bude placeno v lednu 2014, je proto třeba stanovit, že se platí ještě podle úpravy platné do konce roku 2013. Až do podání přehledu za rok 2013 si může osoba samostatně výdělečně činná určovat výši měsíčního základu pro pojistné na nemocenské pojištění mezi minimální výši měsíčního základu 5 000 Kč a výši minimálního měsíčního vyměřovacího základu pro odvod zálohy na pojistné na důchodové pojištění, která byla vypočtena z minimálního vyměřovacího základu za rok 2012. V roce 2014 nelze již při stanovení měsíčního základu vycházet z určeného měsíčního vyměřovacího základu, protože v roce 2014 již nebude platit ustanovení § 5b odst. 3 ve znění do 31. prosince 2013.

K bodu 2

Zachovává se postup podle právní úpravy platné do konce roku 2013 pro stanovení minimálního vyměřovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění za rok 2013 u osob samostatně výdělečně činných, které jsou účastny nemocenského pojištění těchto osob.

K části čtrnácté - změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

K čl. XXV

K bodu 1 (§ 6 odst. 4 písm. a))

Opravuje se dikce v návaznosti na terminologii používanou v zákoně o sociálních službách,

který hovoří o „osobách závislých na pomoci jiné fyzické osoby“ (srov. § 7 a další zákona o sociálních službách).

K bodu 2 (§ 7 písm. b))

Místní příslušnost OSSZ se upravuje věcně stejně jako dosud, legislativně-technickou změnou ustanovení se pouze reaguje na změny v § 6 odst. 4.

K bodu 3 (§ 7 písm. g))

Opravuje se díkce v návaznosti na terminologii používanou v zákoně o sociálních službách, který hovoří o „osobách závislých na pomoci jiné fyzické osoby“ (srov. § 7 a další zákona o sociálních službách).

K bodu 4 (Poznámka pod čarou č. 33b)

Legislativně technické úpravy navazující na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a zákon č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

K bodu 5 (§ 16c odst. 2 písm. q))

Upravuje se terminologie.

K bodu 6 (§ 16 odst. 6)

Legislativně technické úpravy navazující na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a zákon č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

K bodu 7 (§ 36 písm. h))

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu osob nemocensky pojištěných jako zaměstnanci, a tím i osob účastných důchodového pojištění, kdy pojištění budou jako zaměstnanci účastny všechny osoby mající příjmy ze závislé činnosti, se vypouští nadbytečný text, neboť důchodově pojištění budou i ti členové zastupitelstev, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění.

K bodu 8 (§ 36 písm. zh))

Reaguje se na doplnění okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, srov. čl. XVIII body 7 a 8.

K bodu 9 (§ 37 odst. 1 písm. h))

Je třeba promítnout změnu, která se s účinností od 1. ledna 2014 týká osob, jejichž zaměstnavatel neodvedl pojistné, které byl povinen odvést, je-li tímto zaměstnavatelem obchodní společnost nebo družstvo a tyto osoby byly v takovém kalendářním měsíci současně společníky této společnosti anebo členy statutárního orgánu nebo dozorčí rady této společnosti nebo družstva. Ve vazbě na přechod výběru pojistného na finanční úřady, by se současná právní úprava totiž stala de facto neproveditelnou. Navíc praktické provádění ukázalo, že již v současné době je sledování a kontrola splnění podmínky zaplacení pojistného v případě těchto osob velice problematické, zdlouhavé a se sporným efektem.

K bodu 10 (§ 38 odst. 1 a § 83a)

Legislativně technická úprava reagující na nové vymezení okruhu důchodově pojištěných osob v § 5 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a úpravy podle novelizačního bodu 13.

K bodu 11 (§ 40a odst. 2)

Legislativně technické úpravy reagující na nové vymezení okruhu důchodově pojištěných osob podle § 5 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

K bodu 12 (§ 48a odst. 1)

Jedná se o upřesnění, neboť ustanovení se netýká OSVČ vykonávajících hlavní samostatnou výdělečnou činnost, které jsou důchodového pojištění účastny vždy.

K bodu 13 (§ 52 odst. 2 věta první)

Občan dobrovolně důchodově pojištěný nemá v současné době možnost odhlásit se z důchodového pojištění zpětně. Obtížně se mu vysvětluje, že když si zaplatil pojistné za prosinec a v následujícím roce pojistné neplatí, že se nemůže odhlásit od 1. ledna, ale musí například až od 15. dubna, kdy podává odhlášku. Proto se navrhuje v takových případech umožnit zpětné odhlášení.

K bodu 14 (§ 52 odst. 2 věta druhá)

Podle § 6 zákona o důchodovém pojištění může být občan dobrovolně účasten důchodového pojištění buď v případě, kdy existuje některý z důvodů uvedených v odst. 1 písm. a) až g) [„kvalifikované důvody“], nebo bez takového důvodu podle odst. 2. Doba možné účasti na důchodovém pojištění je však rozdílná podle toho, zda se jedná o dobrovolnou účast na důchodovém pojištění podle konkrétního písmene odstavce 1 či podle odstavce 2.

Ustanovení řeší postup v případě občana dobrovolně účastného důchodového pojištění na základě některého z důvodů uvedeného v odstavci 1, u něhož tento důvod pominul. Již v minulosti byla zavedena povinnost podat za takových okolností odhlášku z účasti na důchodovém pojištění; postupem času se s ohledem na praktické zkušenosti ukazuje jako účelné upravit i situaci, kdy občan tuto odhlášku nepodal a nadále platil pojistné na důchodové pojištění (např. formou trvalého příkazu). Pro tento případ se navrhuje zavedení presumpce, že občan chce být dobrovolně účasten důchodového pojištění i nadále, neboť se z tohoto pojištění neodhlásil a nadále plní povinnost platit pojistné. Protože nelze dovodit, že by byl účasten z některého titulu uvedeného v odst. 1 písm. a), neboť původní titul pominul a nový nebyl prokázán, uvádí se výslovně, že se bude jednat o účast na základě odstavce 2, tj. účast bez kvalifikovaného důvodu.

K bodu 15 (§ 52 odst. 2 věta poslední)

Jedná se o formulační změnu, neboť občan, který se odhlašuje z dobrovolného důchodového pojištění, podává vždy pouze jednu odhlášku.

K bodu 16 (§ 52 odst. 4)

Jedná se o formulační změnu, neboť občan, který se odhlašuje z dobrovolného důchodového pojištění, podává vždy pouze jednu odhlášku.

K bodu 17 (§ 88 odst. 5)

Sjednocuje se odkladný účinek u námitek podaných proti všem rozhodnutím, jimiž byla stanovena povinnost uhradit přeplatek na dávce důchodového pojištění.

K bodu 18 (§ 118 odst. 1)

Dosavadní definice zvláštního příjemce (pouze občan, tj. fyzická osoba) již neodpovídá současným potřebám. Přijímá se proto obdobná právní úprava jako v zákoně o nemocenském pojištění.

K bodu 19 (§ 118a odst. 3)

V souvislosti se zavedením institutu námitek jako řádného opravného prostředku se stanoví stavění prekluzivní lhůty i po dobu tohoto řízení.

K bodu 20 (§ 123e odst. 5)

Legislativně technické úpravy navazující na zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a zákon č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

K bodu 21 (§ 123f)

Ustanovení se dává do souladu s § 10 a § 118 odst. 3, aby nebyly pochybnosti, o jakou působnost obecního úřadu (tj. o přenesenou) se jedná.

K čl. XXVI

Stanoví se pravidla pro způsob odhlášení z účasti na důchodovém pojištění osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění za dobu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K části patnácté - změna zákona o důchodovém pojištění

K čl. XXVII

K bodu 1 (§ 5 odst. 1 písm. c))

Legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8); tato závěrečná část ustanovení přitom pokrývá zrušovaný text.

K bodu 2 (§ 5 odst. 1 písm. d))

Legislativně technická úprava navazující na doplnění příslušných písmen v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8).

K bodu 3 (§ 5 odst. 1 písm. h))

Vypouští se vzhledem k úpravě navrhované v novelizačním bodě 8 (závěrečná část ustanovení) nadbytečná úprava, a to z obdobného důvodu, jaký je uveden v odůvodnění k čl. XVI bodu 7 ve vztahu k účasti na nemocenském pojištění.

K bodu 4 (§ 5 odst. 1 písm. m) až u))

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu důchodově (a nemocensky) pojištěných osob, kdy tato účast bude záviset (kromě OSVČ) na tom, zda jsou poskytovány příjmy mající charakter závislé činnosti a podléhající dani z příjmu fyzických osob, se nově vymezuje okruh důchodově pojištěných osob v § 5. V odstavci 1 se vymezuje okruh pojištěných osob z důvodu výdělečné činnosti, z níž se bude platit pojistné na důchodové pojištění (jedná se o dobu pojištění), a v odstavci 2 se vymezuje okruh pojištěných osob, které pojistné na důchodové pojištění neplatí (jedná se o náhradní dobu pojištění); přitom se vychází z dosavadní úpravy, která se z těchto důvodů přeskupuje do dvou odstavců. Za zaměstnance se podle odstavce 1 bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny.

K bodu 5 (§ 5 odst. 1 písm. n))

Legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8); tato závěrečná část ustanovení přitom pokrývá zrušovaný text.

K bodu 6 (§ 5 odst. 1 písm. o))

Legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 odst. 1 (novelizační bod 8); tato závěrečná část ustanovení přitom pokrývá zrušovaný text.

K bodu 7 (§ 5 odst. 1 písm. p))

Výčet zaměstnanců podle jednotlivých pracovních vztahů se v návaznosti na novou občanskoprávní úpravu výslovně doplňuje o novou kategorii pojištěnců.

K bodu 8 (§ 5 odst. 1 písm. q) až t))

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu důchodově (a nemocensky) pojištěných osob, kdy tato účast bude záviset (kromě OSVČ) na tom, zda jsou poskytovány příjmy mající charakter závislé činnosti a podléhající dani z příjmu fyzických osob, se nově vymezuje okruh důchodově pojištěných osob v § 5. V odstavci 1 se vymezuje okruh pojištěných osob z důvodu výdělečné činnosti, z níž se bude platit pojistné na důchodové pojištění (jedná se o dobu pojištění), a v odstavci 2 se vymezuje okruh pojištěných osob, které pojistné na důchodové pojištění neplatí (jedná se o náhradní dobu pojištění); přitom se vychází z dosavadní úpravy, která se z těchto důvodů přeskupuje do dvou odstavců. Za zaměstnance se podle odstavce 1 bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny.

K bodu 9 (§ 5 odst. 2)

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu důchodově (a nemocensky) pojištěných osob, kdy tato účast bude záviset (kromě OSVČ) na tom, zda jsou poskytovány příjmy mající charakter závislé činnosti a podléhající dani z příjmu fyzických osob, se nově vymezuje okruh důchodově pojištěných osob v § 5. V odstavci 1 se vymezuje okruh pojištěných osob z důvodu výdělečné činnosti, z níž se bude platit pojistné na důchodové pojištění (jedná se o dobu pojištění), a v odstavci 2 se vymezuje okruh pojištěných osob, které pojistné na důchodové pojištění neplatí (jedná se o náhradní dobu pojištění); přitom se vychází z dosavadní úpravy, která se z těchto důvodů přeskupuje do dvou odstavců. Za zaměstnance se podle odstavce 1 bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny.

K bodu 10 (§ 5 odst. 3)

Vzhledem k novému vymezení okruhu pojištěných osob se definují nově zavedené pojmy.

K bodu 11 (§ 5 odst. 5)

Legislativně technická úprava – odkaz na § 5 odst. 2 se zrušuje, neboť se uvádí nové znění tohoto odstavce (novelizační bod 9).

K bodu 12 (§ 6 odst. 1 písm. e))

Legislativně technická úprava navazující na přeznačení (posun) odstavců v § 5.

K bodu 13 (§ 6 odst. 2)

Podle § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je dosud možná účast na důchodovém pojištění na základě přihlášky nejvýše v rozsahu deseti let, pokud je osoba účastná dobrovolně na základě této přihlášky starší 18 let; původní další podmínka, že podat tuto přihlášku může jen osoba, která získala aspoň jeden rok doby pojištění uvedené v § 11 odst. 1 nebo § 13 odst. 1, byla již vypuštěna. Navrhuje se dobu deseti let, která byla stanovena v době, kdy podmínkou vzniku nároku na starobní důchod bylo získání potřebné doby pojištění nejméně 25 let, přiměřeně prodloužit o pět let, tedy na patnáct let, a to se zřetelem na postupné prodloužování této potřebné doby pojištění na (cílových) nejméně 35 let doby pojištění. To se týká i osob, které již dosavadní maximum, tj. 10 let dobrovolného pojištění, získaly – ty tak budou mít možnost získat za účinnosti navrhovaného zákona ještě dalších 5 let tohoto

pojištění.

K bodu 14 (§ 8 odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 15 (§ 8 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 16 (§ 8 odst. 2)

U člena zastupitelstva se navrhuje se stejná úprava jako u společníka společnosti s ručením omezeným, pokud je zároveň jednatelem téže společnosti s ručením omezeným. Důvodem je systém odměňování při souběhu více funkcí pro tentýž samosprávný celek.

K bodu 17 (§ 9 odst. 3 závěrečná část ustanovení)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

Výše uvedený pojem se v zákoně č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, vyskytuje vícekrát, ale pouze v § 9 odst. 3 závěrečném ustanovení je tento pojem ve zřejmé souvislosti se zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. V ostatních případech je výše uvedený pojem zcela svébytným pojmem zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, který není důvod nahrazovat.

K bodu 18 (§ 9 odst. 6 úvodní část ustanovení)

Změna navazuje na novou úpravu stanovení maximálního měsíčního základu pro výpočet pojistného na nemocenské pojištění.

K bodu 19 (§ 9 odst. 6 písm. c) a odst. 8, § 12 odst. 1, a § 50 odst. 2 písm. b) a c))

Opravuje se dikce v návaznosti na terminologii používanou v zákoně o sociálních službách, který hovoří o „osobách závislých na pomoci jiné fyzické osoby“ (srov. § 7 a další zákona o sociálních službách).

K bodu 20 (§ 9 odst. 8)

Zákonem č. 470/2011 Sb. byli do okruhu osob účastných nemocenského pojištění doplněny i osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. w) a x) zákona o důchodovém pojištění. Tuto změnu je třeba dodatečně promítnout i do § 9 odst. 8 věty první zákona o důchodovém pojištění.

K bodu 21 (§ 9 odst. 9)

Změna navazuje na novou úpravu stanovení maximálního měsíčního základu pro výpočet pojistného na nemocenské pojištění.

K bodu 22 (§ 11 odst. 1 písm. a))

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 23 (§ 11 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na změny v § 5.

K bodu 24 (§ 11 odst. 2)

Formulační úprava navazující na nové vymezení okruhu pojištěnců v § 5; u některých pojištěnců nemusejí vznikat právní vztahy ve vlastním slova smyslu.

K bodu 25 (§ 11 odst. 2)

Ve vazbě na připravovaný zákon o veřejných pojistných a správě daně z příjmů fyzických osob se navrhuje zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů. Dosavadní už tak složitá a komplikovaná právní úprava, která se do zákona o důchodovém pojištění dostala jako poslanecký návrh, a jejíž realizace představuje značnou administrativní zátěž, aniž by to bylo vyváženo efektem původně zamýšleným navrhovateli, se stane fakticky neproveditelnou. Důvodem je, že výběr pojistného bude zajišťovat jiný subjekt a s ohledem na složitost vznikne riziko, že správce daně uvedené skutečnosti bude potvrzovat buď chybně, nebo je bude potvrzovat s delší časovou prodlevou, což ve svém důsledku povede k prodlužování doby řízení o dávce.

Z praxe České správy sociálního zabezpečení vyplývá, že tito zaměstnavatelé (obchodní společnosti) při vyplňování evidenčního listu důchodového pojištění zpravidla nerespektují platnou právní úpravu, což vede v souvislosti s důchodovým řízením k došetřování zde uváděných údajů, a tedy k prodlužování délky doby řízení.

K bodu 26 (§ 11 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na změny v § 5 a na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

K bodu 27 (§ 12 odst. 1 věta první)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 28 (§ 12 odst. 1 věta druhá)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 29 (§ 12 odst. 1 věta třetí)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 30 (§ 14 odst. 2)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 31 (§ 16 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

K bodu 32 (§ 16 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

K bodu 33 (§ 16 odst. 3)

Doplňuje se v případě, že osoba dobrovolně účastna důchodového pojištění platí pojistné zpětně (o více než jeden rok), zaokrouhlování koeficientu, kterým se vyměřovací základ upravuje; toto zaokrouhlování dosud chybělo.

K bodu 34 (§ 16 odst. 4 úvodní část ustanovení)

Dosavadní úprava se týká výslovně jen situace po roce 1992, i když stejný problém, tj. neprokázání výdělků při prokázání doby pojištění, mohl nastat i před rokem 1993; to se nyní napravuje, neboť není věcného důvodu pro rozlišování situace před rokem 1993 a po roce 1992, k čemuž dospěla i soudní judikatura.

K bodu 35 (§ 16 odst. 4 písm. e))

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 36 (§ 16 odst. 4 písm. g))

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 37 (§ 16 odst. 4 písm. j))

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutářů.

K bodu 38 (§ 19a odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 39 (§ 21 odst. 1 písm. a))

Legislativně technická úprava navazující na vypuštění legislativní zkratky z § 5 odst. 1; legislativní zkratka se proto zavádí na nejbližším dalším místě.

K bodu 40 (§ 27)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 41 (§ 29 odst. 6 a § 34 odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 42 (§ 34 odst. 4 věta první)

Podmínka obsažená v § 34 odst. 4 v dosavadní větě druhé, která stanoví, že nárok na zvýšení procentní výměry starobního důchodu vzniká vždy po dvou letech, pokud nepřetržitá výdělečná činnost trvala po tuto dobu, se z hlediska výkladu v praxi ukázala jako značně problematická. Proto se navrhuje tuto podmínku vypustit (nárok na zvýšení tedy vznikne vždy po dosažení 360 započitatelných dnů výdělečné činnosti bez jakýchkoli dalších podmínek, tedy i v případě, že výdělečná činnost trvá i po dosažení tohoto počtu dnů) a současně pro odstranění pochybností výslovně stanovit, že řízení v této věci se zahajuje výhradně na základě žádosti pojištěnce.

K bodu 43 (§ 34 odst. 4 věta druhá)

Podmínka obsažená v § 34 odst. 4 v dosavadní větě druhé, která stanoví, že nárok na zvýšení procentní výměry starobního důchodu vzniká vždy po dvou letech, pokud nepřetržitá výdělečná činnost trvala po tuto dobu, se z hlediska výkladu v praxi ukázala jako značně problematická. Proto se navrhuje tuto podmínku vypustit (nárok na zvýšení tedy vznikne vždy po dosažení 360 započitatelných dnů výdělečné činnosti bez jakýchkoli dalších podmínek, tedy i v případě, že výdělečná činnost trvá i po dosažení tohoto počtu dnů) a současně pro

odstranění pochybností výslovně stanovit, že řízení v této věci se zahajuje výhradně na základě žádosti pojištěnce.

K bodu 44 (§ 40 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 45 (§ 55 odst. 2 věta třetí)

Legislativně technické úpravy navazující na zrušení speciálního režimu hodnocení doby pojištění a vyměřovacího základu u tzv. statutárů.

K bodu 46 (§ 102 odst. 2 až 4)

Účast na důchodovém pojištění osob uvedených v navrhovaném § 102 odst. 2 až 4 se zachovává v dosavadním rozsahu, neboť tyto osoby se již neuvádějí v nově formulovaném okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2, protože jejich účast na důchodovém pojištění byla časově omezena.

K bodu 47 (§ 104 odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K bodu 48 (§ 105b odst. 1)

Legislativně technické úpravy navazující na nové vymezení okruhu pojištěných osob v § 5 odst. 1 a 2.

K čl. XXVIII

K bodu 1

Ustanovení reaguje na změny obsažené v čl. XVIII bodě 26. Za dobu před rokem 2014 se bude podle přechodného ustanovení postupovat u osob uvedených v § 11 odst. 2 větě třetí zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném před rokem 2014 podle právních předpisů účinných před rokem 2014, a to jak pokud jde o hodnocení doby pojištění, tak možnosti doplacení dlužného pojistného.

K bodu 2

Stanoví se pravidla pro zápočet doby, kterou nebylo možno zhodnotit podle dosavadních předpisů. Není důvodné, aby takto získaná doba nemohla být zhodnocena vůbec, když se v předmětném ustanovení nemění nic jiného, než že se odstraňují odkládací podmínky pro určení období, za které vzniká příslušný nárok. Započitatelnou dobou se rozumí doba po odečtení případných dob, na které odkazuje poslední věta předmětného pozitivního ustanovení.

K části šestnácté - změna zákona o nemocenském pojištění

K čl. XXIX

K bodu 1 (§ 3 písm. g))

Za zaměstnance se již nebudou považovat pouze osoby činné na základě konkrétního právního vztahu výslovně uvedeného v zákoně, ale za zaměstnance se budou považovat i další osoby, jejichž příjem podléhá zdanění daní ze závislé činnosti a není od daně osvobozen (srov. novelizační bod 14). Za zaměstnání se již proto nebude považovat pouze konkrétní pracovní vztah. Při splnění stanovených podmínek budou nemocenského pojištění účastny

osoby, které mají příjmy ze závislé činnosti podléhající dani z příjmů fyzických osob podle § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň je třeba, aby za zaměstnání schopné založit účast na nemocenském pojištění bylo považováno i takové zaměstnání, z něhož plynou příjmy, které nepodléhají zdanění v České republice. Tím bude zajištěno, že zaměstnanec, který takové zaměstnání vykonává, je v České republice účasten nemocenského pojištění, samozřejmě za předpokladu, že splní podmínku místa výkonu zaměstnání uvedenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o nemocenském pojištění.

K bodu 2 (§ 3 písm. n))

Zaměstnanci, kteří budou pracovat v domácím prostředí, a ne na pracovišti zaměstnavatele, budou považováni za domácí zaměstnance bez ohledu na to, v jakém vztahu vykonávají pro zaměstnavatele práci. Není důvod pro to, aby zůstal zachován současný stav, kdy za domácího zaměstnance se mohou považovat zaměstnanci činní jen na základě některého konkrétního vztahu uvedeného v zákoně.

K bodu 3 (§ 3 písm. u) a v))

Ad písm. u): Nahrazením současné definice pojmu „zaměstnání“ v § 3 písm. g) novou definicí „zaměstnání“ by zanikla legislativní zkratka „práce“. Vzhledem k tomu, že tento pojem je v zákoně o nemocenském pojištění běžně používán, je třeba ji formou definice zachovat a upřesnit.

Ad písm. v): Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, je třeba definovat dobu zaměstnání.

K bodu 4 (§ 5 písm. a) bod 18)

Ustanovení § 5 písm. a) bod 18 navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 5 (§ 5 písm. a) bod 4)

Jedná se o legislativně technické úpravy navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

K bodu 6 (§ 5 písm. a) bod 8)

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu nemocensky pojištěných osob, kdy pojištění budou účastny všechny osoby mající příjmy ze závislé činnosti, se vypouští nadbytečný text, neboť pojištění budou i ti členové zastupitelstev, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolnění

K bodu 7 (§ 5 písm. a) bod 16)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

K bodu 8 (§ 5 písm. a) bod 17)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm.

a).

K bodu 9 (§ 5 písm. a) bod 18)

Činnost některých členů kolektivních orgánů právnických osob může být obsahově podřaditelná rovněž do některého z dalších bodů § 5 písm. a) (např. činnost členů zastupitelstev územních samosprávných celků). Proto se výslovně stanoví (obdobně, jako je tomu v současné právní úpravě v § 5 písm. a) bodu 11), které ustanovení má v takovém případě přednost.

K bodu 10 (§ 5 písm. a) bod 19)

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a). V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

K bodu 11 (§ 5 písm. a) bod 21 a 22)

Ponechává se dosavadní výčet zaměstnanců podle jednotlivých pracovních vztahů, který se doplňuje tak, že za zaměstnance se bude považovat i jakákoli další fyzická osoba, které zaměstnavatel bude poskytovat nebo by mohl poskytovat příjmy, které jsou považovány podle zákona o daních z příjmů za příjmy ze závislé činnosti a nejsou od této daně osvobozeny.

K bodu 12 (§ 5 písm. a) závěrečná část ustanovení)

V souvislosti s harmonizací veřejných pojistných a daně z příjmů fyzických osob, nutnou pro efektivní fungování jednoho inkasního místa, podle níž do okruhu nemocensky pojištěných osob jako zaměstnanci budou zahrnuty všechny osoby, které mají příjem ze závislé činnosti. Z důvodu návaznosti na dosavadní právní úpravu, kdy do okruhu nemocensky pojištěných osob byly pojištěnci zařazeni výčtovou metodou, a z důvodu právní jistoty se ponechává dosavadní výčet, který se doplňuje o obecnou kategorii pojištěnců v bodě 22 a o společnou podmínku vyjádřenou v závěrečné části ustanovení písmene a).

K bodu 13 (§ 6 odst. 1 písm. a) bod 2)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

K bodu 14 (§ 6 odst. 1 písm. b)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

K bodu 15 (§ 6 odst. 2 až 4)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě, neboť jeho účast na nemocenském pojištění vznikne – při splnění stanovených podmínek – dnem, ve kterém smluvní zaměstnanec začal vykonávat práci pro smluvního zaměstnavatele, bez ohledu na to, zda je v jiném státě účasten důchodového pojištění, či nikoli.

K bodu 16 (§ 6 odst. 4)

Pro účast na nemocenském pojištění již nebude, v návaznosti na novou koncepci vymezení okruhu pojištěných osob, podle níž bude rozhodné pouze to, že příjem je zdaňován jako příjem ze závislé činnosti, požadováno splnění podmínky minimální doby trvání zaměstnání aspoň 15 kalendářních dnů. Pro tzv. krátkodobé zaměstnání nebude platit zvláštní úprava podmínek účasti na nemocenském pojištění.

K bodu 17 (§ 7 odst. 1)

Legislativně technická úprava navazující na zrušení písmene b) v § 6 odst. 1.

K bodu 18 (§ 7 odst. 2)

Pro účast na nemocenském pojištění v zaměstnání malého rozsahu se budou do vyměřovacího základu zaměstnance započítávat pouze příjmy zúčtované zaměstnanci jeho zaměstnavatelem. Nebude se přihlížet k příjmům, které pouze souvisí s takovým zaměstnáním, tj. k příjmům, které zaměstnanci plynou od spojené osoby (§ 23 odst. 7 zákona o daních z příjmů).

K bodu 19 (§ 7 odst. 3)

Doplněním slova „zaměstnavatelem“ se vylučuje možnost považovat pro účely posuzování účasti na nemocenském pojištění za započitatelný příjem zúčtovaný po skončení zaměstnání započitatelný příjem zúčtovaný spojenou osobou, tj. jiným subjektem, než je zaměstnavatel zaměstnance.

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, a byla definována doba zaměstnání, je třeba uvedenou formulaci zpřesnit.

K bodu 20 (§ 7 odst. 4)

Předchází se možnosti zneužívání podmínek účasti na nemocenském pojištění spočívající v tom, že bude mezi tímž zaměstnavatelem a zaměstnancem uzavíráno více právních vztahů, které budou považovány za zaměstnání malého rozsahu, aniž by zakládaly u zaměstnance účast na nemocenském pojištění.

Jde o ochranu zaměstnance, který, ačkoliv bude dosahovat v úhrnu takové výše příjmu, která by v jednom zaměstnání zakládala účast na nemocenském pojištění, by nebyl účasten ani nemocenského a ani důchodového pojištění proto, že tento příjem je rozdělen mezi více zaměstnání malého rozsahu. Omezuje se tím i zneužívání zaměstnání malého rozsahu při odvodu pojistného na veřejná pojištění.

K bodu 21 (§ 7a odst. 2)

Pro účast na nemocenském pojištění se nebude přihlížet k příjmům zúčtovaným spojenou osobou, ale pouze k příjmům zúčtovaným zaměstnavatelem zaměstnance.

Ve větě druhé je vznik a zánik účasti na pojištění upraven shodně jako pro ostatní zaměstnání,

proto se tato úprava doporučuje vypustit a vycházet jen z obecné úpravy v § 10.

K bodu 22 (§ 8)

Navrhuje se stejná úprava jako pro společníka společnosti s ručením omezeným, pokud je zároveň jednatelem téže společnosti s ručením omezeným. Důvodem je systém odměňování při souběhu více funkcí pro tentýž samosprávný celek.

K bodu 23 (§ 10 odst. 1)

Vznik a zánik pojištění se upravuje stejně jako dosud, kdy za vznik pojištění se zpravidla považuje vstup do zaměstnání, tj. zahájení výkonu činnosti pro zaměstnavatele, a za zánik pojištění skončení zaměstnání. U některých zaměstnanců je třeba vzhledem ke specifickým charakteru jejich činnosti upravit vznik či zánik účasti na nemocenském pojištění odchylně, proto jsou tyto případy uvedeny jmenovitě. Např. u osob v právním vztahu, který nevzniká za účelem výkonu práce, (například u společníka společnosti s ručením omezeným), trvá zaměstnání jen v době, v níž mají vykonávat práci pro zaměstnavatele. Proto za skončení zaměstnání nebude považován v tomto případě den skončení právního vztahu, ale den skončení pracovní činnosti. Obdobně je tomu v ustanovení upravujícím vznik a zánik pojištění pěstounů. Navrhovaná úprava přebírá úpravu již obsaženou v zákoně o nemocenském pojištění, která byla provedena s účinností od 1. 1. 2013 v souvislosti s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Jednotně se upravuje vznik a zánik pojištění jak těch pečovatелů, kteří mají dítě v péči, tak i těch pečovatелů, kteří o dítě (zatím) nepečují, avšak jsou zařazeni do speciální evidence. Tito pečovatелé budou účastni pojištění i v době, v níž nebudou pečovat o žádné dítě (vykonávat činnost pro zaměstnavatele), kdy budou pouze očekávat svěřeni dítěte do pěstounské péče za předpokladu, že jim bude náležet odměna pěstouna podle zákona o sociálně právní ochraně dětí.

K bodu 24 (§ 10 odst. 2 a 3)

Vznik a zánik pojištění se upravuje stejně jako dosud, kdy za vznik pojištění se zpravidla považuje vstup do zaměstnání, tj. zahájení výkonu činnosti pro zaměstnavatele, a za zánik pojištění skončení zaměstnání. U některých zaměstnanců je třeba vzhledem ke specifickým charakteru jejich činnosti upravit vznik či zánik účasti na nemocenském pojištění odchylně, proto jsou tyto případy uvedeny jmenovitě. Např. u osob v právním vztahu, který nevzniká za účelem výkonu práce, (například u společníka společnosti s ručením omezeným), trvá zaměstnání jen v době, v níž mají vykonávat práci pro zaměstnavatele. Proto za skončení zaměstnání nebude považován v tomto případě den skončení právního vztahu, ale den skončení pracovní činnosti. Obdobně je tomu v ustanovení upravujícím vznik a zánik pojištění pěstounů. Navrhovaná úprava přebírá úpravu již obsaženou v zákoně o nemocenském pojištění, která byla provedena s účinností od 1. 1. 2013 v souvislosti s novelou zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Jednotně se upravuje vznik a zánik pojištění jak těch pečovatелů, kteří mají dítě v péči, tak i těch pečovatелů, kteří o dítě (zatím) nepečují, avšak jsou zařazeni do speciální evidence. Tito pečovatелé budou účastni pojištění i v době, v níž nebudou pečovat o žádné dítě (vykonávat činnost pro zaměstnavatele), kdy budou pouze očekávat svěřeni dítěte do pěstounské péče za předpokladu, že jim bude náležet odměna pěstouna podle zákona o sociálně právní ochraně dětí.

K bodu 25 (§ 10 odst. 4 písm. b))

Legislativně technická úprava navazující na zrušení odstavců 2 až 4 v § 6.

K bodu 26 (§ 10 odst. 6 věta první)

Legislativně technická úprava navazující na zrušení odstavců 2 až 4 v § 6.

K bodu 27 (§ 10 odst. 6 věta druhá)

Podle dosavadní úpravy jen u některých pracovních vztahů, které na sebe bezprostředně navazují, platilo, že jejich nemocenské pojištění trvalo nepřetržitě, v důsledku toho se v takovém případě nevyžadovalo od zaměstnavatelů oznamování skončení zaměstnání zaměstnance a oznamování jeho opětovného nástupu do zaměstnání. Nově bude tento postup platit u všech zaměstnání, pokud se bude jednat o právní vztah stejného druhu.

Současně se zpřesňuje dosavadní úprava tak, aby z ní jednoznačně bylo patrné, že tento postup neplatí, pokud bylo alespoň jedno z navazujících zaměstnání zaměstnáním malého rozsahu, a to bez ohledu na to, zda zaměstnání malého rozsahu bylo zaměstnáním předchozím nebo navazujícím; ustanovení nebude platit ani tehdy, pokud by zaměstnáním malého rozsahu byla obě zaměstnání, tj. jak zaměstnání předchozí, tak i navazující.

K bodu 28 (§ 10 odst. 7)

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

K bodu 29 (§ 10 odst. 7)

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

K bodu 30 (§ 10 odst. 7)

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

K bodu 31 (§ 10 odst. 8)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných

těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

K bodu 32 (§ 18 odst. 5)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

K bodu 33 (§ 19 odst. 6)

Podle § 19 odst. 6 věty druhé zákona o nemocenském pojištění platí, že pokud zaměstnanec činný v zaměstnání malého rozsahu nemá v rozhodném období vyměřovací základ nebo není-li v tomto rozhodném období alespoň 7 kalendářních dnů, jimiž se dělí vyměřovací základ, považuje se za denní vyměřovací základ jedna třicetina vyměřovacího základu zaměstnance skutečně dosaženého v kalendářním měsíci, v němž vznikla sociální událost. Tato úprava však výslovně neplatí pro zaměstnance činné na základě dohody o provedení práce; vzhledem k tomu, že podmínky jejich účasti na nemocenském pojištění jsou obdobného charakteru, jako u zaměstnání malého rozsahu (nejvýraznějším rozdílem je výše částky započitatelného příjmu potřebná pro vznik účasti na nemocenském pojištění), provádí se u nich tento způsob stanovení denního vyměřovacího základu pouze na základě analogického výkladu vyplývajícího ze smyslu a účelu uvedeného ustanovení. Navrhuje se proto tento postup, který se plně osvědčil, výslovně uvést v textu zákona.

K bodu 34 (§ 28 odst. 1)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

K bodu 35 (§ 28 odst. 3)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

K bodu 36 (§ 30)

Zaměstnanci, kteří budou pracovat v domácím prostředí, a ne na pracovišti zaměstnavatele, budou považováni za domácí zaměstnance bez ohledu na to, v jakém vztahu vykonávají pro zaměstnavatele práci. Není důvod pro to, aby zůstal zachován současný stav, kdy za domácího zaměstnance se mohou považovat zaměstnanci činní jen na základě některého konkrétního vztahu uvedeného v zákoně.

K bodu 37 (§ 40 odst. 3)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

K bodu 38 (§ 54 odst. 1)

Upřesňuje se definice ošetřujícího lékaře. Na základě novelizace zákona o nemocenském pojištění provedené zákonem č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona

o zdravotnické záchranné službě, došlo změně věcného obsahu věty první § 54 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění. Odstraněním čárky před spojkou „a“ a použitím 2. pádu od termínu „poskytovatel“ došlo k tomu, že byl změněn věcný obsah a smysl uvedené věty; podle současného znění není poskytovatel pracovnělékařských služeb, pokud získal oprávnění k poskytování zdravotních služeb, ošetřujícím lékařem podle zákona o nemocenském pojištění ani při ošetření pojištěnce v rámci první pomoci, což znamená, že nemůže rozhodovat ve věcech dočasné pracovní neschopnosti, např. nemůže uznat pojištěnce dočasně práce neschopným.

Proto se „ztracená“ kompetence poskytovatelům pracovnělékařských služeb, kteří mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb, navrácí.

Poskytovatel pracovnělékařských služeb, který má oprávnění k poskytování zdravotních služeb, bude mít tak znovu možnost uznat dočasnou pracovní neschopnost, pokud zjistí, že nastal zákonem stanovený důvod k jejímu uznání.

Účinnost tohoto ustanovení se navrhuje již dnem vyhlášení zákona. Jedná se o nápravu věcného nedostatku v zákoně, který je svou podstatou odborného charakteru, proto není třeba účinnost tohoto ustanovení vázat na účinnost ostatních ustanovení týkajících se zavedení jednotného inkasního místa.

K bodu 39 (§ 56 odst. 6)

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 40 (§ 57 odst. 1 písm. c))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 41 (§ 57 odst. 4, § 59 odst. 3, § 68 odst. 5 a § 73 odst. 2)

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 42 (§ 61 písm. b))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 43 (§ 61 písm. v))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 44 (§ 61 písm. z))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 45 (§ 62 odst. 1)

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 46 (§ 64 odst. 1 písm. q))

Legislativně technická úprava. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 47 (§ 82 odst. 1 písm. a))

Legislativně technická úprava navazující na doplnění nových bodů v § 5 písm. a). OSSZ bude provádět nemocenské pojištění i u osob uvedených v bodu 22, proto se pojem „zaměstnaná osoba“ a v důsledku toho i příslušnost OSSZ k provádění nemocenského pojištění musí rozšířit i o tyto osoby

K bodu 48 (§ 84 odst. 2 písm. p))

Legislativně technická úprava navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

K bodu 49 (§ 92 odst. 2 písm. c))

Jedná se o legislativně technickou úpravu navazující na doplnění závěrečné části ustanovení v § 5 písm. a) [novelizační bod 14]. V opačném případě by došlo k duplicitě právní úpravy, neboť dosavadní text v bodech 4, 16, 17 a 19 je pokryt obecnou formulací v závěrečné části ustanovení § 5 písm. a).

K bodu 50 (§ 92 odst. 2 písm. g))

Vzhledem k nové koncepci vymezení okruhu nemocensky pojištěných osob, kdy pojištění budou účastny všechny osoby mající příjmy ze závislé činnosti (srov. novelizační bod 14), se vypouští nadbytečný text, neboť pojištění budou i ti členové zastupitelstev, kteří nejsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni.

K bodu 51 (§ 92 odst. 3)

Navržená úprava navazuje na novou úpravu okruhu pojištěných osob.

K bodu 52 (§ 94 odst. 1)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

K bodu 53 (§ 94 odst. 1)

Legislativně-technická úprava související se změnou účasti smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění.

K bodu 54 (§ 94 odst. 1)

Vypuštění odkazu na § 6 odst. 3 věcně navazuje na zrušení odchylek v nemocenském pojištění pro krátkodobá zaměstnání.

Nově se upravuje lhůta pro oznamování skončení zaměstnání malého rozsahu tak, aby zaměstnavatel nebyl povinen podat orgánu nemocenského pojištění oznámení o skončení zaměstnání zaměstnance dříve než oznámení o nástupu zaměstnance do zaměstnání.

K bodu 55 (§ 94 odst. 1)

Vypuštění odkazu na § 6 odst. 3 je věcně navazuje na zrušení odchylek v nemocenském pojištění pro krátkodobá zaměstnání.

Nově se upravuje lhůta pro oznamování skončení zaměstnání malého rozsahu tak, aby zaměstnavatel nebyl povinen podat orgánu nemocenského pojištění oznámení o skončení zaměstnání zaměstnance dříve než oznámení o nástupu zaměstnance do zaměstnání.

K bodu 56 (§ 95 odst. 1 písm. a))

Legislativně technické úpravy navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

K bodu 57 (§ 97 odst. 1)

Upravují se věty třetí až pátá tak, aby nebyly pochybnosti o jejich znění s ohledem na jejich novelizace, ke kterým došlo s účinností od 1. ledna 2013. S účinností od 1. ledna 2013 bylo ustanovení § 97 odst. 1 novelizováno zákonem č. 396/2012 Sb. Touto novelou byly do § 97 odst. 1 vloženy za větu první další 2 věty. Od shodného data bylo toto ustanovení zároveň novelizováno i zákonem č. 401/2012 Sb. (změny měly být provedeny ve větě třetí). Vzhledem ke shodnému datu nabytí účinnosti nemohlo být na uvedený posun vět již v zákoně č. 401/2012 Sb. reagováno a změny ve větě třetí není možné provést (vzhledem k posunu vět se stala v účinném znění větou pátou).

K bodu 58 (§ 101 odst. 1 písm. i))

Legislativně technická úprava navazující na zrušení písmene p) v § 84 odst. 2.

K bodu 59 (§ 103 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

K bodu 60 (§ 103 odst. 3)

Legislativně technické úpravy navazující na úpravu účasti smluvních zaměstnanců na nemocenském pojištění provedenou zrušením § 6 odst. 4.

Nově se upravuje účast smluvního zaměstnance na nemocenském pojištění tak, že nebude pojištění účasten až po uplynutí 270 dní trvání zaměstnání na území České republiky, pokud doložil, že je povinně účasten důchodového pojištění ve státě, v němž má sídlo jeho zaměstnavatel. Sjednocuje se tak účast smluvního zaměstnance na pojištění s ostatními zaměstnanci. Nebude proto již třeba dokládat, že je zaměstnanec účasten důchodového pojištění v jiném státě. Tyto skutečnosti je proto třeba promítnout do všech příslušných ustanovení.

K bodu 61 (§ 104 odst. 3)

Vzhledem k tomu, že za zaměstnání již nebude považován konkrétní pracovní vztah, ale činnost pro zaměstnavatele, bylo do § 3 nově vloženo písm. x), v němž je výslovně definována doba zaměstnání. Příslušné formulace uvedené v ustanoveních novelizovaných těmito body je proto třeba zpřesnit; jedná se o změnu legislativně-technického charakteru.

K bodu 62 (§ 122 odst. 3 písm. h))

Navrhovaná úprava formulačně reaguje na změny provedené již v předchozích ustanoveních předkládaného zákona, a to na zrušení tzv. krátkodobých zaměstnání a na zavedení definice doby zaměstnání.

K bodu 63 (§ 128 odst. 2 písm. e))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 64 (§ 131 odst. 1 písm. f) a 136 odst. 1 písm. f))

Navrhovaná úprava formulačně reaguje na změny provedené již v předchozích ustanoveních předkládaného zákona, a to na zrušení tzv. krátkodobých zaměstnání a na zavedení definice doby zaměstnání.

K bodu 65 (§ 131 odst. 1 písm. j) a § 136 odst. 1 písm. j))

S účinností od 1. ledna 2013 bylo ustanovení § 97 odst. 1 novelizováno zákonem č. 396/2012 Sb. Touto novelou byly do § 97 odst. 1 vloženy za větu první další 2 věty. Na uvedený posun vět pak bylo reagováno v § 131 a 136 odst. 1 písm. f). Zákon 396/2012 Sb. byl projednáván souběžně se zákonem č. 458/2011 Sb., tedy v době, kdy se předpokládalo, že zákon o JIM nabyde účinnosti dnem 1. 1. 2013. Navrhované a posléze schválené změny v § 131 a 136 odst. 1 písm. f) tak byly provedeny na stav po nabytí účinnosti zákona o JIM, což neodpovídá současnému stavu. Proto je třeba účinné znění § 131 a 136 odst. 1 písm. f) a j) přizpůsobit současnému stavu § 97 odst. 1.

K bodu 66 (§ 131 odst. 1 písm. r) a § 136 odst. 1 písm. r))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 67 (§ 138a odst. 1)

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 68 (§ 138a odst. 1 písm. a) a b))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 69 (§ 138 odst. 1 písm. k))

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovnělékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 70 (§ 138a odst. 1 písm. t))

Legislativně technické úpravy navazující na změny provedené zákonem č. 470/2011 Sb., kdy s účinností od 1. ledna 2012 bylo do zákona o nemocenském pojištění vloženo nové ustanovení § 138a.

K bodu 71 (§ 142 odst. 5)

Legislativně technické úpravy navazující na změny provedené zákonem č. 470/2011 Sb., kdy s účinností od 1. ledna 2012 bylo do zákona o nemocenském pojištění vloženo nové ustanovení § 138a.

K bodu 72 (§ 162 odst. 5)

Legislativně technické úpravy. Jedná se o úpravu, kterou se přizpůsobuje terminologie v zákoně o nemocenském pojištění terminologii používané v zákoně č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a v zákoně č. 375/2011 Sb., o specifických zdravotních službách. V dotčených ustanoveních byly např. používány pojmy jako zařízení závodní preventivní péče či zdravotnické zařízení, které se nyní nahrazují pojmy poskytovatel pracovní lékařských služeb či poskytovatel zdravotních služeb atd. Došlo tedy ke sjednocení těchto pojmů.

K bodu 73 (§ 165)

Výše platby pojistného placené v hotovosti na OSSZ se již nebude omezovat. Jde o malé částky, nepředpokládá se, že by mohl být překročen limit výše hotovosti v pokladně této správy.

K čl. XXX

K bodu 1

Do okruhu osob, které mohou být účastny nemocenského pojištění jako zaměstnanci, se nově zařazují též všechny fyzické osoby, které již nebyly považovány za zaměstnance dříve, za splnění podmínky, že jim v souvislosti se zaměstnáním plynou nebo by mohly plynout příjmy ze závislé činnosti, které jsou, nebo by byly, pokud by podléhaly zdanění v České republice, předmětem daně z příjmů podle zvláštního právního předpisu a nejsou od této daně osvobozeny. U těch z nich, které vykonávaly činnost i v předchozím kalendářním roce a ve výkonu této činnosti pokračují i v roce 2014 nelze aplikovat obecnou zásadu, že účast na nemocenském pojištění vzniká dnem nástupu do práce, neboť k tomu fakticky došlo přede dnem nabytí účinnosti zákona. Stanoví se proto ze zákona fikce, že tímto dnem je 1. leden 2014 bez ohledu na to, který den v roce 2014 tyto zaměstnanci poprvé práci fakticky vykonávali.

Pro přihlášení těchto zaměstnanců do registru pojištěnců by platila lhůta uvedená v § 94 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, tj. v běžných případech osmidenní. Pro zjednodušení situace jejich zaměstnavatelů se navrhuje prodloužení této lhůty pro ty zaměstnance, jejichž zaměstnání jim založí účast na nemocenském pojištění od 1. ledna 2014. U těch z nich, jejichž zaměstnání bude od 1. ledna 2012 zaměstnáním malého rozsahu podle § 7 zákona o nemocenském pojištění, budou zaměstnavatelé postupovat podle § 94 zákona o nemocenském pojištění.

K bodu 2

Pro nově zařazené osoby do okruhu nemocensky pojištěných zaměstnanců se stanoví 1. leden 2014 jako den nástupu do zaměstnání. Výslovně se stanoví, že za den vzniku pojištění se tento den považuje pro účely stanovení rozhodného období. To má význam především pro ty případy, kdy zaměstnání osob nově účastných nemocenského pojištění od 1. ledna 2014 bude

zaměstnáním malého rozsahu. I v tomto případě se pro účely stanovení rozhodného období z důvodu zjednodušení postupu pro výpočet dávky navrhuje považovat 1. leden 2014 za vznik nemocenského pojištění, a to i při vědomí, že někteří z těchto zaměstnanců mohou být částečně poškozeni větším rozmělněním příjmů v rozhodném období.

K části sedmnácté - změna zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění

K čl. XXXI

K bodu 1 (§ 3 odst. 1)

Změna navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 2 (§3 odst. 2)

Z důvodu harmonizace vyměřovacích základů pro pojistná a základu daně z příjmů fyzických osob, která je nezbytná pro efektivní fungování jednoho inkasního místa, se navrhuje zrušit výjimky z vyměřovacího základu zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění.

K bodu 3 (§ 3a odst. 1)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 4 (§ 5 odst. 3)

Odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu "všeobecné zdravotní pojištění", rozumí se tím "veřejné zdravotní pojištění".

K bodu 5 (§ 20 odst. 1)

Odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

K bodu 6 (§ 27 odst. 1)

Odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

K bodu 7 (§ 27a odst. 1)

Odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v

přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu „všeobecné zdravotní pojištění“, rozumí se tím „veřejné zdravotní pojištění“.

K části osmnácté - změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

K čl. XXXII

K bodu 1 (§ 2 odst. 2 a 3)

Změna navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 2 (§ 5 písm. a))

Ustanovení § 5 písm. a) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 3 (§ 5 písm. a) body 1 a 2, § 6 a § 8 odst. 1 písm. n))

Změna ustanovení navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 4 (§ 10 odst. 5 a § 11 v odst. 1 písm. a))

Legislativně-technická úprava navazující na novou terminologii používanou zákonem č. 89/2012 Sb.

K části devatenácté - změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky

K čl. XXXIII

Odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu "všeobecné zdravotní pojištění", rozumí se tím "veřejné zdravotní pojištění".

K části dvacáté - změna zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách

K čl. XXXIV

Odstraňuje nepřesnost v dvojitým názvu systému zdravotního pojištění. Již zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, byl zaveden termín veřejné zdravotní pojištění a v přechodném ustanovení § 56 odst. 3 je již od roku 1997, kdy tento zákon nabyl účinnosti, uvedeno, že kde se v jiných právních předpisech používá pojmu "všeobecné zdravotní pojištění", rozumí se tím "veřejné zdravotní pojištění".

K části dvacáté první – změna zákona o požární ochraně

K čl. XXXV

K bodu 1 (§ 29 odst. 1 písm. f))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 2 (§ 30 písm. d))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K části dvacáté druhé – změna zákona o sdružování v politických stranách a v politických hnutích

K čl. XXXVI

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

K části dvacáté třetí - změna zákona o bankách

K čl. XXXVII

Navrhovaná změna upravuje definici banky v § 1 odst. 1 zákona o bankách tak, aby nebyla použitelná pouze pro účely zákona o bankách, ale obecně pro celý právní řád, z čehož již ve své současné podobě vychází řada souvisejících zákonů. Tato definice chápe banku toliko jako banku se sídlem v České republice, přičemž párovým pojmem pro banku, která sídlo v České republice nemá, je zde pojem „zahraniční banka“ (resp. „pobočka zahraniční banky“). Tato pojmová dualita je jinými zákony běžně používána, přestože striktně vzato se jedná o rozlišování použitelné pouze v rámci zákona o bankách. Navržená změna uvedený rozpor odstraňuje.

K části dvacáté čtvrté - změna celního zákona

K čl. XXXVIII

Změny, které se dotknou zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), jsou spíše legislativně-technického rázu, nikoliv zásadní povahy. Především se jedná o zapracování terminologických změn vnesených do právního řádu rekodifikací soukromého práva hmotného, které je nutné reflektovat do tohoto zákona tak, aby byl v souladu s jinými zákony.

K bodu 1 (§ 104 odst. 2)

Podle zákona o bankách smí bankovní činnosti vykonávat nejen banka se sídlem na území České republiky, mající bankovní licenci, ale také zahraniční banka, a to prostřednictvím své pobočky. V případě zahraniční banky se jedná buď o banku se sídlem v členském státě Evropské unie, požívající jednotné licence podle práva Evropské unie, nebo o banku mající sídlo v jiném než členském státě Evropské unie, které udělila licenci Česká národní banka.

Navrhovaná změna tak jasně stanovuje to, že v tomto případě se bankou musí rozumět rovněž banka zahraniční.

K bodu 2 (§ 237c odst. 1)

Ustanovení § 237c odst. 1 se přizpůsobuje novému pojmu „nemovitá věc“ obsaženém v ustanovení § 498 a násl. nového občanského zákoníku.

K bodu 3 (Poznámka pod čarou č. 9b)

Zrušuje se poznámka pod čarou č. 9b, která odkazuje na dosavadní občanský zákoník, přičemž navíc odkaz na ni v textu zákona již byl dříve zrušen.

K čl. XXXIX

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 17/2012 Sb.

K části dvacáté páté - změna zákona o státní sociální podpoře

K čl. XL

K bodu 1 (§ 5 odst. 1 písm. a) bod 1)

Ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) bod 1 navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 2 (§ 5 odst. 1 písm. a) bod 2)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 3 (§ 5 odst. 1 písm. a) bod 3)

Navrhovaná změna navazuje na úpravu zákona o daních z příjmů, který v souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného nahrazuje pojem „příjmy z pronájmu“ podle § 9 pojmem „příjmy z nájmu“.

K bodu 4 (§ 5 odst. 1 písm. b) bod 7)

Jedná se změnu navazující na změny činěné v zákoně o daních z příjmů v souvislosti s důchodovou reformou.

K bodu 5 (§ 5 odst. 1 písm. b) bod 14)

Bod 14 se ruší z důvodu jeho přesunutí do bodu 7.

K části dvacáté šesté - změna zákona o lihu

K čl. XLI

K bodu 1 (§ 4 odst. 6)

Tato změna reaguje na přijetí rekodifikace soukromého práva hmotného. Vypouští tedy odkaz na současný občanský zákoník a zároveň pojem domácnost nahrazuje pojmem společně hospodařící domácnost. Definice tohoto pojmu bude obsažena v níže vkládané druhé větě.

K bodu 2 (§ 4 odst. 6 věta druhá)

V návaznosti na skutečnost, že NOZ již neobsahuje definici pojmu „domácnost“, přistoupilo se k definování pojmu „společně hospodařící domácnost“, aby bylo zřejmé, že se jedná o „pospolitost spoluzijících osob“. Tato definice je přejata ze současného občanského zákoníku, tudíž nedochází k věcné změně. Tento pojem je použit i z důvodu těsného vztahu této úpravy k zákonu o spotřebních daních, jež tento pojem také zavádí.

K bodu 3 (§ 5 odst. 6 a 7)

Návrh zákona usiluje o změnu stávající koncepce kompetenčních ustanovení, která je postavena na explicitním označování kompetentních orgánů, zejména pak celních úřadů. Tato změna navazuje na koncepční změnu, která byla již provedena v zákoně č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních zákonem č. 407/2012 Sb., a jež odpovídá také terminologii návrhu nového zákona o povinném značení lihu. Nově by měl být v těchto případech užíván především obecný pojem „správce daně“ ve spojení s úvodním ustanovením § 1 odst. 3 zákona o spotřebních daních, které svěřuje správu daní orgánům Celní správy České republiky, a ustanovením § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě ČR, které v první instanci svěřuje správu daní celním úřadům.

Důvodem této změny je zaprvé blízkost zákona o spotřebních daních a zákona o povinném značení lihu, v nichž došlo k této náhradě, a také fakt, že i zde postupují orgány Celní správy České republiky podle daňového řádu. Touto změnou bude také tento zákon připraven na případné přesunutí správy spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky, jež se plánuje se spuštěním tzv. jednoho inkasního místa jako místa pro výběr všech daní (tím není myšleno jedno inkasní místo, jehož legislativní zakotvení je upraveno v zákoně č. 458/2011 Sb.).

Věcně nedochází k žádné změně, neboť i nadále tuto působnost budou vykonávat orgány Celní správy České republiky, jak ostatně výslovně deklaruje i ustanovení § 10 odst. 2 zákona o celní správě ČR, když stanoví, že: „K provádění úkonů podle jiného právního předpisu při výrobě, úpravě, skladování nebo evidenci lihu je místně příslušný celní úřad, v jehož územním obvodu je líh vyráběn, upravován nebo skladován.“

K bodu 4 (§ 6 odst. 2 a 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 5 (§ 6 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na

možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 6 (§ 6 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 7 (§ 6 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 8 (§ 6 odst. 6)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 9 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 10 (§ 7 odst. 2 a 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 11 (§ 7 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 12 (§ 8 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 13 (§ 8 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 14 (§ 8 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 15 (§ 9 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 16 (§ 9 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 17 (§ 9 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 18 (§ 9 odst. 3)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 19 (§ 12 odst. 1 a § 13 odst. 4)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 20 (§ 15 odst. 1)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je

navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 21 (§ 15 odst. 2 písm. b) a § 16 odst. 1 úvodní část ustanovení a odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 22 (§ 17 odst. 1 písm. i) a § 17a odst. 3 písm. h))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 23 (§ 17a odst. 4 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 24 (§ 17a odst. 4 písm. b))

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních, a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K bodu 25 (§ 20 odst. 2)

Dochází ke změně koncepce, jež byla již provedena v zákoně o spotřebních daních a jež je navržena i do nového zákona o povinném značení lihu. Jedná se o terminologický posun, kdy je pojem „celní úřad“ nahrazen pojmem „správce daně“. Tato záměna je učiněna s ohledem na možné budoucí přesunutí kompetence ke správě spotřebních daní na orgány Finanční správy České republiky. Podrobněji viz zdůvodnění ke změně § 1 odst. 2.

K části dvacáté sedmé - změna zákona o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví

K čl. XLII

Nový občanský zákoník v § 2029 a násl. zavádí nový institut „finanční záruka“, kterým se nahrazuje dosavadní pojem „bankovní záruka“ užívaný v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, přičemž tato změna se navrhuje vzhledem k tomu, že dle návrhu občanského zákoníku výstavcem takové záruky může být nejen banka. Zároveň se ruší poznámka pod čarou odkazující na obchodní zákoník.

K čl. XLIII

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 17/2012 Sb.

K části dvacáté osmé - změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

K čl. XLIV

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K části dvacáté deváté - změna obecního zřízení

K čl. XLV

K bodu 1 (§ 73 odst. 3)

Neuvolnění členové zastupitelstva budou na základě změn navrhovaných v zákoně o nemocenském pojištění účastni nemocenského pojištění za stejných podmínek jako ostatní osoby s příjmy ze závislé činnosti. Pokud odměna neuvolněného člena zastupitelstva bude činit měsíčně aspoň částku rozhodnou pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, se tato částka stanoví ve výši jedné desetiny průměrné mzdy zaokrouhlené na celých 500 Kč směrem dolů; nyní se jedná o částku 2 500 Kč), bude člen zastupitelstva účasten nemocenského pojištění a z odměny bude platit pojistné na důchodové pojištění. Jeho zaměstnavatel (obec, kraj nebo hlavní město Praha) bude zahrnovat odměnu zastupitelů (uvolněných i neuvolněných) do základu pro odvod pojistného z úhrnu mezd. Navrhuje se, aby v případě, že budou neuvolnění členové zastupitelstva účastni nemocenského pojištění, měli nárok na náhradu odměny ve stanoveném období trvání dočasné pracovní neschopnosti za stejných podmínek, jako mají nyní uvolnění členové zastupitelstva, tj. ve snížené výši od 4. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Za první 3 kalendářní dny trvání dočasné pracovní neschopnosti odměna nenáleží. Odměna poskytnutá ve snížené výši za dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti nepodléhá zdanění daní z příjmů ze závislé činnosti ani odvodu pojistného na důchodové pojištění a na zdravotní pojištění.

K bodu 2 (§ 73 odst. 4)

Neuvolnění členové zastupitelstva budou na základě změn navrhovaných v zákoně o nemocenském pojištění účastni nemocenského pojištění za stejných podmínek jako ostatní osoby s příjmy ze závislé činnosti. Pokud odměna neuvolněného člena zastupitelstva bude činit měsíčně aspoň částku rozhodnou pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, se tato částka stanoví ve výši jedné desetiny průměrné mzdy zaokrouhlené na celých 500 Kč směrem dolů; nyní se jedná o částku 2 500 Kč), bude člen zastupitelstva účasten nemocenského pojištění a z odměny bude platit pojistné na důchodové pojištění. Jeho zaměstnavatel (obec, kraj nebo hlavní město Praha) bude zahrnovat odměnu zastupitelů (uvolněných i neuvolněných) do základu pro odvod

pojistného z úhrnu mezd. Navrhuje se, aby v případě, že budou neuvolnění členové zastupitelstva účastni nemocenského pojištění, měli nárok na náhradu odměny ve stanoveném období trvání dočasné pracovní neschopnosti za stejných podmínek, jako mají nyní uvolnění členové zastupitelstva, tj. ve snížené výši od 4. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Za první 3 kalendářní dny trvání dočasné pracovní neschopnosti odměna nenáleží. Odměna poskytnutá ve snížené výši za dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti nepodléhá zdanění daní z příjmů ze závislé činnosti ani odvodu pojistného na důchodové pojištění a na zdravotní pojištění.

K části třicáté - změna krajského zřízení

K čl. XLVI

K bodu 1 (§ 48 odst. 2)

Neuvolnění členové zastupitelstva budou na základě změn navrhovaných v zákoně o nemocenském pojištění účastni nemocenského pojištění za stejných podmínek jako ostatní osoby s příjmy ze závislé činnosti. Pokud odměna neuvolněného člena zastupitelstva bude činit měsíčně aspoň částku rozhodnou pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, se tato částka stanoví ve výši jedné desetiny průměrné mzdy zaokrouhlené na celých 500 Kč směrem dolů; nyní se jedná o částku 2 500 Kč), bude člen zastupitelstva účasten nemocenského pojištění a z odměny bude platit pojistné na důchodové pojištění. Jeho zaměstnavatel (obec, kraj nebo hlavní město Praha) bude zahrnovat odměnu zastupitelů (uvolněných i neuvolněných) do základu pro odvod pojistného z úhrnu mezd. Navrhuje se, aby v případě, že budou neuvolnění členové zastupitelstva účastni nemocenského pojištění, měli nárok na náhradu odměny ve stanoveném období trvání dočasné pracovní neschopnosti za stejných podmínek, jako mají nyní uvolnění členové zastupitelstva, tj. ve snížené výši od 4. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Za první 3 kalendářní dny trvání dočasné pracovní neschopnosti odměna nenáleží. Odměna poskytnutá ve snížené výši za dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti nepodléhá zdanění daní z příjmů ze závislé činnosti ani odvodu pojistného na důchodové pojištění a na zdravotní pojištění.

K bodu 2 (§ 48 odst. 3)

Neuvolnění členové zastupitelstva budou na základě změn navrhovaných v zákoně o nemocenském pojištění účastni nemocenského pojištění za stejných podmínek jako ostatní osoby s příjmy ze závislé činnosti. Pokud odměna neuvolněného člena zastupitelstva bude činit měsíčně aspoň částku rozhodnou pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, se tato částka stanoví ve výši jedné desetiny průměrné mzdy zaokrouhlené na celých 500 Kč směrem dolů; nyní se jedná o částku 2 500 Kč), bude člen zastupitelstva účasten nemocenského pojištění a z odměny bude platit pojistné na důchodové pojištění. Jeho zaměstnavatel (obec, kraj nebo hlavní město Praha) bude zahrnovat odměnu zastupitelů (uvolněných i neuvolněných) do základu pro odvod pojistného z úhrnu mezd. Navrhuje se, aby v případě, že budou neuvolnění členové zastupitelstva účastni nemocenského pojištění, měli nárok na náhradu odměny ve stanoveném období trvání dočasné pracovní neschopnosti za stejných podmínek, jako mají nyní uvolnění členové zastupitelstva, tj. ve snížené výši od 4. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Za první 3 kalendářní dny trvání dočasné pracovní neschopnosti odměna nenáleží. Odměna poskytnutá ve snížené výši za dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti nepodléhá zdanění daní z příjmů ze závislé činnosti ani odvodu pojistného na důchodové pojištění a na zdravotní pojištění.

K části třicáté první - změna zákona o hlavním městě Praze

K čl. XLVII

K bodu 1 (§ 53 odst. 2)

Neuvolnění členové zastupitelstva budou na základě změn navrhovaných v zákoně o nemocenském pojištění účastni nemocenského pojištění za stejných podmínek jako ostatní osoby s příjmy ze závislé činnosti. Pokud odměna neuvolněného člena zastupitelstva bude činit měsíčně aspoň částku rozhodnou pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, se tato částka stanoví ve výši jedné desetiny průměrné mzdy zaokrouhlené na celých 500 Kč směrem dolů; nyní se jedná o částku 2 500 Kč), bude člen zastupitelstva účasten nemocenského pojištění a z odměny bude platit pojistné na důchodové pojištění. Jeho zaměstnavatel (obec, kraj nebo hlavní město Praha) bude zahrnovat odměnu zastupitelů (uvolněných i neuvolněných) do základu pro odvod pojistného z úhrnu mezd. Navrhuje se, aby v případě, že budou neuvolnění členové zastupitelstva účastni nemocenského pojištění, měli nárok na náhradu odměny ve stanoveném období trvání dočasné pracovní neschopnosti za stejných podmínek, jako mají nyní uvolnění členové zastupitelstva, tj. ve snížené výši od 4. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Za první 3 kalendářní dny trvání dočasné pracovní neschopnosti odměna nenáleží. Odměna poskytnutá ve snížené výši za dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti nepodléhá zdanění daní z příjmů ze závislé činnosti ani odvodu pojistného na důchodové pojištění a na zdravotní pojištění.

K bodu 2 (§ 53 odst. 4)

Neuvolnění členové zastupitelstva budou na základě změn navrhovaných v zákoně o nemocenském pojištění účastni nemocenského pojištění za stejných podmínek jako ostatní osoby s příjmy ze závislé činnosti. Pokud odměna neuvolněného člena zastupitelstva bude činit měsíčně aspoň částku rozhodnou pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění (podle zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, se tato částka stanoví ve výši jedné desetiny průměrné mzdy zaokrouhlené na celých 500 Kč směrem dolů; nyní se jedná o částku 2 500 Kč), bude člen zastupitelstva účasten nemocenského pojištění a z odměny bude platit pojistné na důchodové pojištění. Jeho zaměstnavatel (obec, kraj nebo hlavní město Praha) bude zahrnovat odměnu zastupitelů (uvolněných i neuvolněných) do základu pro odvod pojistného z úhrnu mezd. Navrhuje se, aby v případě, že budou neuvolnění členové zastupitelstva účastni nemocenského pojištění, měli nárok na náhradu odměny ve stanoveném období trvání dočasné pracovní neschopnosti za stejných podmínek, jako mají nyní uvolnění členové zastupitelstva, tj. ve snížené výši od 4. kalendářního dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Za první 3 kalendářní dny trvání dočasné pracovní neschopnosti odměna nenáleží. Odměna poskytnutá ve snížené výši za dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti nepodléhá zdanění daní z příjmů ze závislé činnosti ani odvodu pojistného na důchodové pojištění a na zdravotní pojištění.

K části třicáté druhé - změna rozpočtových pravidel

K čl. XLVIII

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

K části třicáté třetí – změna zákona o integrovaném záchranném systému

K čl. XLIX

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K části třicáté čtvrté – změna zákona o mezinárodní pomoci při správě daní

K čl. L

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o mezinárodní pomoci při správě daní.

K čl. LI

K bodu 1

Navrhuje se přechodné ustanovení, které stanoví, že mezinárodní pomoc poskytovaná podle tohoto zákona se týká i daně z nemovitostí, pokud se jedná o daň z nemovitostí na jakékoli zdaňovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

K bodu 2

Navrhuje se přechodné ustanovení, které stanoví, že mezinárodní pomoc poskytovaná podle tohoto zákona se týká daně darovací, daně dědické i daně z převodu nemovitostí, pokud daňová povinnost k těmto daním nastala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (např. zůstavitel před tímto dnem zemřel)

K části třicáté páté - změna zákona o odpadech

K čl. LII

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K části třicáté šesté – změna zákona o myslivosti

K čl. LIII

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

K části třicáté sedmé - změna zákona o správních poplatcích

K čl. LIV

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného došlo k terminologickým změnám,

kteře bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Daň z nemovitostí bude nahrazena daní z nemovitých věcí. V zákoně o správních poplatcích se dané ustanovení zrušuje pro nadbytečnost.

K části třicáté osmé - změna zákona o podpoře výstavby družstevních bytů

K čl. LV

V souvislosti s rekodifikací soukromého práva hmotného došlo k terminologickým změnám, které bylo nezbytné promítnout do názvů jednotlivých druhů daní tvořících daňovou soustavu České republiky a v souvislosti s tím i do názvů existujících, ale i připravovaných, daňových zákonů. Následně se tato změna provádí i v rámci navazujícího ustanovení zákona o podpoře výstavby družstevních bytů.

K čl. LVI

V přechodném ustanovení se navrhuje stanovit, že kalkulace nájemného v roce, ve kterém tento zákon nabyt účinnosti, zahrnuje daň z nemovitostí. V roce následujícím se při kalkulaci nájemného již bude vycházet z daně z nemovitých věcí.

K části třicáté deváté - změna zákona o životním a existenčním minimu

K čl. LVII

K bodu 1 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 2 (§ 7 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K bodu 3 (§ 7 odst. 1 písm. e))

Jedná se o legislativně-technickou úpravu, která navazuje na nové znění § 9 zákona o daních z příjmů, který v souladu se soukromoprávní terminologií upravuje příjmy z nájmu (a nikoli pronájmu) jako dosud.

K bodu 4 (§ 7 odst. 2 písm. h) bod 1))

Ustanovení § 7 odst. 2 písm. h) bod 1 navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K bodu 5 (nadpis § 8)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění

pozdějších předpisů, ve kterém je pojem „příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti“ nahrazen pojmem „příjmy ze samostatné činnosti“. Věcný rozsah příjmů podle § 7 zůstává nezměněn, jedná se tedy pouze o legislativně technickou úpravu.

K části čtyřicáté - změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

K čl. LVIII

Ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) navazuje na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, která řadí funkční požitky pod příjmy ze závislé činnosti. Protože právní úprava funkčních požitků se podřazuje režimu příjmů ze závislé činnosti, je nutné upravit i pojem „příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky“.

K části čtyřicáté první - změna zákona o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů

K čl. LIX

K bodu 1 (část první čl. I body 82, 83)

Vzhledem k tomu, že účinnost změn prováděných novelizačními body 82 a 83 je nutné rozdělit na roky 2014 a 2015, navrhuje se tyto body v zákoně č. 458/2011 Sb., zrušit a změny provést dalšími novelami zákona o daních z příjmů.

K bodu 2 (část první čl. I bod 97)

Novelizační bod 97 do zákona o daních z příjmů zavádí zaměstnanecké zvýhodnění pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob (§ 35bb). Původní návrh změny daňové legislativy v souvislosti se zavedením jednoho inkasního místa počítal se zrušením daňového osvobození hodnoty stravování poskytovaného zaměstnavatelem zaměstnancům na pracovišti, přičemž místo něj mělo být zavedeno zaměstnanecké zvýhodnění ve formě tzv. „zaměstnaneckého paušálu“. Konečný schválený text zákona č. 458/2011 Sb., však zmíněné daňové osvobození stravování nezrušil a zároveň zavedl i zaměstnanecký paušál, který byl zamýšlen jako náhrada za zrušené osvobození stravování. Došlo tedy k duplicitě opatření, která budou po nabytí účinnosti klást zvýšené nároky na státní rozpočet. Proto se navrhuje zaměstnanecký paušál zrušit.

K bodu 3 (část první čl. II bod 3 – zákon o daních z příjmů)

Jde o změnu související s přesunutím úpravy § 4 odst. 1 písm. zf) do § 4a odst. 1.

K bodu 4 (část první čl. II bod 5 – zákon o daních z příjmů)

Vzhledem k tomu, že dochází ke změně dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je nutné promítnout tuto změnu do textu předmětného přechodného ustanovení.

K bodu 5 (část první čl. II bod 8 – zákon o daních z příjmů)

Vzhledem k tomu, že dochází ke změně dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je nutné promítnout tuto změnu do textu předmětného přechodného ustanovení.

K bodu 6 (část osmá čl. XVI bod 1 – zákon o rezervách)

Vzhledem k tomu, že dochází ke změně dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je nutné promítnout tuto změnu do textu předmětného přechodného ustanovení. Ustanovení je pouze formulačně upraveno tak, aby při případné další změně účinnosti zákona, nemuselo být opět novelizováno.

K bodu 7 (část sedmdesátá čtvrtá čl. XCV - účinnost)

Zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nabývá účinnosti k 1. lednu 2015. Proces zřízení jednoho inkasního místa se však rozděluje do dvou fází. První fáze spuštění jednoho inkasního místa bude provedena tak, že účinnost těch ustanovení zákona č. 458/2011 Sb., která nemají přímou souvislost s připravovaným zákonem o veřejných pojistných a správě daně z příjmů fyzických osob, budou tímto zákonem předsunuta na 1. ledna 2014.

Ustanovení zákona č. 458/2011 Sb., která představují druhou a konečnou fázi spuštění jednoho inkasního místa souvisí především s nově připravovaným zákonem o veřejných pojistných a správě daně z příjmů fyzických osob, nabydou účinnosti 1. ledna 2015.

Vzhledem k množství novelizačních bodů zákona č. 458/2011 Sb., jejichž účinnost se předsouvá na 1. leden 2014, dochází k vložení nového znění tohoto článku, který byl již v minulosti vícekrát novelizován.

K části čtyřicáté druhé - změna zákona o povinném značení lihu

K čl. LX

K bodu 1 (§ 32 odst. 1 písm. b))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 2 (§ 33 odst. 5)

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 3 (§ 37 odst. 2 písm. b))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 4 (§ 52 odst. 2 písm. a))

Navrhovaná legislativně technická změna navazuje na § 77 NOZ, kde je se jménem člověka rozumí osobní jméno a příjmení, popřípadě jeho další jména a rodné příjmení, která mu podle zákona náležejí, a na § 132 odst. 1 NOZ, kde se jménem právnické osoby rozumí její název.

K bodu 5 (§ 52 odst. 2 písm. b))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K bodu 6 (§ 52 odst. 2 písm. c))

Nový občanský zákoník z důvodu vícevýznamového pojmání pojmu „podnik“ v soukromém, veřejném i komunitárním právu od jeho používání upouští. Tento pojem nahrazuje pojmem „obchodní závod“, ale pouze v těch případech, ve kterých se věcně shoduje s vymezením obchodního závodu

K bodu 7 (§ 57 odst. 1 písm. i))

Navrhuje se vypustit úprava převzatá ze stávajícího občanského zákoníku, podle níž se rozlišuje sídlo podnikající právnické osoby a místo podnikání podnikatele, který je osobou fyzickou. Podle nového občanského zákoníku se pro obě kategorie podnikatelů bude používat institut sídla (§ 429).

K čl. LXI

Zakotvuje se obecné přechodné ustanovení pro skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva, které se na základě přechodných ustanovení soukromoprávních předpisů po nabytí jejich účinnosti budou řídit ustanoveními dosavadních právních předpisů. Na tyto skutečnosti, poměry, vztahy, instituty, subjekty, předměty, práva a povinnosti soukromého práva se budou aplikovat svou povahou nejbližší ustanovení zákona č. 17/2012 Sb.

K části čtyřicáté třetí - změna zákona o dani z nemovitostí

K čl. LXII

K bodu 1 (§ 4 odst. 1 písm. s))

Do § 4 odst. 1 písm. s) zákona o dani z nemovitostí, které pozbylo platnosti, se přesouvá text z § 10 odst. 2 lesního zákona. K věcné změně nedochází.

Vzhledem k imisnímu zatížení části lesů v České republice se i nadále osvobozují od daně z nemovitostí hospodářské lesy imisemi nejvíce postižené. Pásma ohrožení jsou stanovena vyhláškou Ministerstva zemědělství č. 78/1996 Sb., o stanovení pásem ohrožení lesů pod vlivem imisí. Osvobození se vztahuje na lesy hospodářské zařazené do pásma ohrožení A a do pásma ohrožení B.

K bodu 2 (§ 4 odst. 4)

Osvobození podle § 4 odst. 1 písm. s) je potřeba uplatnit v daňovém přiznání. Pro stávající poplatníky, kteří již podali daňové přiznání a uplatnili nárok na osvobození, uvedená změna nevyvolává povinnost nově podat daňové přiznání.

K bodu 3 (§ 13a odst. 3)

Dosavadní ustanovení § 13a odst. 3 se vypouští pro nadbytečnost. Obecnou úpravu lhůty pro podání daňového přiznání v průběhu insolvenčního řízení obsahuje § 244 odst. 2 daňového řádu, úprava v § 13a odst. 3 je tedy duplicitní a při jejím vypuštění zůstane zachován současný věcný stav.

V souvislosti s novou úpravou správy pozůstalosti v občanském zákoníku a navazujícími změnami daňového řádu dochází k nahrazení dosavadního § 13a odst. 11 zákona o dani z nemovitostí nově navrhovaným zněním § 13a odst. 3.

Ustanovení § 13a odst. 3 upravuje situace, kdy v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání dojde k úmrtí zůstavitele nebo ke skončení řízení o pozůstalosti. Podle nové úpravy § 239b odst. 1 daňového řádu osoba spravující pozůstalost plní daňovou povinnost vlastním jménem na účet pozůstalosti. V případě, že dojde k úmrtí zůstavitele v průběhu lhůty pro podání

daňového přiznání a zůstavitel daňové přiznání na příslušné zdaňovací období dosud nepodal, přechází na základě § 239b odst. 1 daňového řádu tato povinnost na osobu spravující pozůstalost. Té se lhůta pro podání daňového přiznání podle § 13a odst. 3 prodlužuje o 2 měsíce. Je však třeba dodat, že osoba spravující pozůstalost podá daňové přiznání v prodloužené lhůtě pouze v případě, že ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím došlo ke změně okolností rozhodným pro vyměření daně. V opačném případě podle odstavce 1 platí, že daňové přiznání se nepodává. Daňová přiznání na další zdaňovací období do doby skončení řízení o pozůstalosti podává osoba spravující pozůstalost.

Obdobně bude-li skončeno řízení o pozůstalosti v průběhu lhůty pro podání daňového přiznání a osoba spravující pozůstalost daňové přiznání na příslušné zdaňovací období dosud nepodala, ač má být podle odstavce 1 podáno, přechází na základě § 239a odst. 1 daňového řádu tato povinnost na dědice. Dědici se lhůta pro podání daňového přiznání na základě § 13a odst. 3 opět prodlužuje o 2 měsíce.

K bodu 4 (§ 13a odst. 11)

V souvislosti s novou úpravou správy pozůstalosti v občanském zákoníku a navazujícími změnami daňového řádu dochází k nahrazení dosavadního § 13a odst. 11 zákona o dani z nemovitostí nově navrhaným zněním § 13a odst. 3.

K bodu 5 (§ 13b odst. 1)

Daň z nemovitostí podle nového zákona o dani z nemovitostí se poprvé stanoví až na zdaňovací období roku 2015. Je tak nutné překlenout přechodné období roku 2014, během kterého zůstane účinný ještě stávající zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů.

V této souvislosti se navrhuje pouze pro zdaňovací období roku 2014 změnit rozhodný den pro stanovení daně z nemovitostí, a to z 1. ledna 2014 na 31. prosince 2013. Tím bude docíleno stavu, že rekodifikace soukromého práva neovlivní stanovení daně z nemovitostí na zdaňovací období roku 2014.

K bodu 6 (§ 15 odst. 6)

V návaznosti na úpravu § 13a odst. 3 a 11 se ustanovení § 15 odst. 6 zrušuje. Daň bude i v případě prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání splatná v obecných lhůtách splatnosti.

K čl. LXIII

K bodu 1

S ohledem na přechodné ustanovení novely daňového řádu, na základě kterého se v případě, že dojde ke smrti zůstavitele přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, použijí na přechod jeho daňové povinnosti dosavadní ustanovení § 239 a § 245 daňového řádu, tj. nebude se aplikovat režim ležící pozůstalosti, je pro tyto případy třeba zachovat stávající úpravu § 13a odst. 11 a § 15 odst. 6 zákona o dani z nemovitostí.

K bodu 2

V přechodném ustanovení se stanovuje, že změna rozhodného dne z 1. ledna na 31. prosince se uplatní pouze pro zdaňovací období roku 2014. Neuplatní se tedy pro zdaňovací období roku 2013 a předcházejících, ani pro zdaňovací období roku 2015 a následujících, kdy již bude účinný nový zákon o dani z nemovitostí.

K části čtyřicáté čtvrté - změna lesního zákona

K čl. LXIV

Ustanovení § 10 odst. 2 lesního zákona se přesouvá do zákona o dani z nemovitostí, kam systematicky patří, aniž by docházelo k věcné změně.

K části čtyřicáté páté - účinnost

K čl. LXV

Navrhuje se, aby tento zákon nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2014. Toto datum nabytí účinnosti je pevně spjato s datem nabytí účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích). Vzhledem k tomu, že tento zákon reaguje na rekodifikaci soukromého práva, není možné, aby se data účinnosti všech uvedených zákonů lišila.

Vzhledem k přesunu rozhodného dne pro stanovení daně z nemovitostí na 31. prosinec je z pohledu vyloučení možné retroaktivity nutné stanovit účinnost části zákona novelizující zákon o dani z nemovitostí a rovněž části novelizující lesní zákon, která s novelou zákona o dani z nemovitostí bytostně souvisí, dříve než 1. ledna 2014. Jako vhodné se jeví vázat účinnost již na den vyhlášení.